

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(97/C 373/01)	E-1185/96 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Prisen for og gyldigheden af pas i Den Europæiske Union	1
(97/C 373/02)	E-1303/96 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: EU-passets pris og gyldighed	1
	Samlet supplerende svar på skriftlige forespørgsler E-1185/96 og E-1303/96	1
(97/C 373/03)	E-1541/96 af Salvador Jové Peres til Kommissionen Om: Kontrol med bovin spongiform encephalopati (BSE) (supplerende svar)	2
(97/C 373/04)	E-1906/96 af Erich Schreiner til Kommissionen Om: Mangfoldigheden af normer i EU (supplerende svar)	5
(97/C 373/05)	E-2462/96 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Fri bevægelighed af chokoladeprodukter (supplerende svar)	5
(97/C 373/06)	P-2627/96 af Xaver Mayer til Kommissionen Om: En automobilfabrikants nedsættelse af forhandlerprovisionen ved salg af motorkøretøjer til ikke-EU-lande (supplerende svar)	6
(97/C 373/07)	E-3946/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Program for udvikling og økonomisk spredning i Andalusía (supplerende svar)	7
(97/C 373/08)	E-0131/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Domfældelse over en højstående gejstlig i Tyrkiet (supplerende svar)	8
(97/C 373/09)	E-0169/97 af Dietrich Elchlepp til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med håndværksvirksomheder fra Tyskland og Frankrig, der arbejder på tværs af grænsen	8
(97/C 373/10)	E-0238/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Kontrol med skarvbestanden i vådområderne ved Oristano (Italien) (supplerende svar)	9
(97/C 373/11)	E-0244/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Mærkning af genetisk modificeret soja og majs	10

DA

Pris: 35 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/12)	E-0281/97 af Gérard Caudron til Kommissionen Om: Sommertid	11
(97/C 373/13)	E-0285/97 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: Begrænsning af oksekødpåproduktionen — forordning (EF) nr. 2222/96 af 18. november 1996	12
(97/C 373/14)	E-0287/97 af Bernd Lange til Rådet Om: Situationen i Nigeria	13
(97/C 373/15)	E-0295/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Udgiftskontrol	14
(97/C 373/16)	P-0421/97 af Fiorella Ghilardotti til Rådet Om: Prækære arbejdsbetingelser og sanitære problemer i Rådets nye bygning	14
(97/C 373/17)	E-0425/97 af Markus Ferber til Kommissionen Om: Opdeling af udpegede organers sekretariatsarbejde i et enkelt forvaltningssekretariat for alle europæiske erfaringsgrupper og tekniske sekretariater for hver enkelt gruppe	15
(97/C 373/18)	E-0431/97 af António Capucho til Kommissionen Om: DIRECTORIA V (24.-26.2.1997)	16
(97/C 373/19)	E-0466/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Gennemførelse af projekter	17
(97/C 373/20)	P-0553/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Ændring af den anden fællesskabsstøtteramme for Grækenland	18
(97/C 373/21)	E-0558/97 af John McCartin til Kommissionen Om: Task force for fiskeriet	19
(97/C 373/22)	E-0564/97 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Valget i Pakistan	19
(97/C 373/23)	E-0566/97 af Jean Baggioni til Kommissionen Om: Datoen for det næste udbud under PACTE-programmet	20
(97/C 373/24)	E-0593/97 af Annemie Neyts-Uyttebroeck til Rådet Om: Den belgiske regerings salg af en grund i Europa-kvarteret	21
(97/C 373/25)	E-0597/97 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: BSE og forsøg med primater	21
(97/C 373/26)	E-0631/97 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: EU-udbud	22
(97/C 373/27)	E-0635/97 af Viviane Reding til Kommissionen Om: Konkurrenceregler inden for postsektoren	23
(97/C 373/28)	E-0639/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Manglende gennemskuelighed i forbindelse med forvaltningen af erhvervsuddannelseskurser, der administreres af ministerier i Italien (supplerende svar)	24
(97/C 373/29)	E-0654/97 af Wilfried Telkämper til Rådet Om: EU's fælles holdning vedrørende Cuba	25
(97/C 373/30)	E-0665/97 af Antonio Tajani til Kommissionen Om: Forsinkelser i anvendelsen af strukturfondene i Regionen Lazio	25
(97/C 373/31)	E-0676/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: EF-støtte til de galiciske fiskere, der fanger hellefisk	26
(97/C 373/32)	E-0681/97 af Gijs de Vries til Rådet Om: Menneskerettighedssituationen i Rusland	27
(97/C 373/33)	E-0691/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Støtte i Varese amt	27
(97/C 373/34)	E-0692/97 af Cristiana Muscardini og Gastone Parigi til Kommissionen Om: Kontrol med arnestederne for klassisk svinepest forårsaget af dyr fra Tyskland og Nederlandene	28
(97/C 373/35)	E-0792/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: URBAN-initiativet	29

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/36)	E-0793/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: EU-støtte til foreninger, ikke-statslige organisationer og diverse institutioner	30
(97/C 373/37)	E-0800/97 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: EU-støtte til foreninger, ikke-statslige organisationer og diverse institutioner	31
(97/C 373/38)	E-0840/97 af Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: Alarmerende perspektiver for, om den autonome region Murcia (Spanien) kan bevare sin status som region under mål nr. 1	31
(97/C 373/39)	E-0850/97 af José Apolinário til Kommissionen Om: Støtteanmodninger under artikel 10, EFRU	32
(97/C 373/40)	E-0857/97 af Spalato Belleré og Guido Viceconte til Kommissionen Om: Europæiske midler til støtte for skuespil- og operetteteatre med faste teatersæsoner	32
(97/C 373/41)	E-0876/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Grønbogen om finansielle tjenesteydelser	33
(97/C 373/42)	E-0887/97 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Fiskeri – EU-plan om flådereduktion	34
(97/C 373/43)	E-0890/97 af Abdelkader Mohamed Ali, Laura González Álvarez, Pedro Marset Campos og María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Kraftige regnskyl i Andalucía (Spanien)	34
(97/C 373/44)	E-0891/97 af Pedro Marset Campos til Kommissionen Om: De uafhængige værksteders fremtid i Spanien	35
(97/C 373/45)	E-0900/97 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: UNEP's funktion i Nairobi	36
(97/C 373/46)	E-0901/97 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Import af blomster fra latinamerikanske lande	37
(97/C 373/47)	E-0912/97 af Karl Habsburg-Lothringen til Kommissionen Om: Navnet Makedonien på Den Europæiske Unions landkort	38
(97/C 373/48)	E-0920/97 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Støjforurening	39
(97/C 373/49)	E-0937/97 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Afgørelser i Det Europæiske Råd hen imod slutningen af formandsperioden	39
(97/C 373/50)	E-0941/97 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Forespørgsler fra italienske producenter af knallerter og motorcykler	40
(97/C 373/51)	E-0946/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Mellemøsten	41
(97/C 373/52)	E-0947/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Mellemøsten	41
(97/C 373/53)	E-0948/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Mellemøsten	41
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0946/97, E-0947/97 og E-0948/97	41
(97/C 373/54)	E-0959/97 af Monica Baldi til Kommissionen Om: 6-agonister	42
(97/C 373/55)	E-0967/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Egnatia-vejen	43
(97/C 373/56)	E-0989/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Tyskland	44
(97/C 373/57)	E-0990/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Østrig	44
(97/C 373/58)	E-0991/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Belgien	44
(97/C 373/59)	E-0992/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Danmark	44

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/60)	E-0993/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Finland	44
(97/C 373/61)	E-0994/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Spanien	44
(97/C 373/62)	E-0995/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Frankrig	45
(97/C 373/63)	E-0996/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Grækenland	45
(97/C 373/64)	E-0997/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Nederlandene	45
(97/C 373/65)	E-0998/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Irland	45
(97/C 373/66)	E-0999/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Italien	45
(97/C 373/67)	E-1000/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Luxembourg	45
(97/C 373/68)	E-1001/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Sverige	46
(97/C 373/69)	E-1002/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Portugal	46
(97/C 373/70)	E-1003/97 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Landmænd i Det Forenede Kongerige	46
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0989/97, E-0990/97, E-0991/97, E-0992/97, E-0993/97, E-0994/97, E-0995/97, E-0996/97, E-0997/97, E-0998/97, E-0999/97, E-1000/97, E-1001/97, E-1002/97 og E-1003/97	46
(97/C 373/71)	E-1006/97 af Dietrich Elchlepp til Kommissionen Om: Flytning af tyske virksomheder til Frankrig i forbindelse med EU-støtte	47
(97/C 373/72)	E-1013/97 af Konstadinos Klironomos til Kommissionen Om: Trafikulykker	47
(97/C 373/73)	E-1021/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: EU-forskningsmidler til forsøg med kloning	48
(97/C 373/74)	E-1024/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Sundhedsvurdering af genteknisk producerede eller ændrede fødevarer	49
(97/C 373/75)	E-1026/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Foreliggende anmodninger om markedsføring af genetisk manipulerede fødevarer og dyrefoder	49
(97/C 373/76)	E-1028/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Retsgrundlag for markedsføring af genetisk modificerede produkter	50
(97/C 373/77)	E-1029/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestraling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald	51
(97/C 373/78)	E-1031/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestraling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald	51
(97/C 373/79)	E-1033/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestraling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald	51
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1029/97, E-1031/97 og E-1033/97	52
(97/C 373/80)	E-1030/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestraling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald	52
(97/C 373/81)	E-1035/97 af Hiltrud Breyer til Rådet Om: Færdiggørelse af atomkraftværket Mochovce (Den Slovakiske Republik)	52

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/82)	P-1040/97 af Sirkka-Liisa Anttila til Kommissionen Om: Farlige skadedyr såsom fyrrødsnematoder i importeret råtræ og savværksprodukter fra tredjelande til EU's medlemsstater	53
(97/C 373/83)	E-1051/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Strukturfondenes målsætning	54
(97/C 373/84)	E-1054/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Reformer i den nuværende fælles markedsordning for mejeriprodukter	55
(97/C 373/85)	E-1055/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Fælles indvandrerpolitik	55
(97/C 373/86)	E-1056/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Ændringer i støtten til olivenolie	56
(97/C 373/87)	E-1057/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Tilskud og kvalitet i forbindelse med olivenolie	56
(97/C 373/88)	E-1059/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Olivenolie og svig	57
(97/C 373/89)	E-1064/97 af Giulio Fantuzzi, Fiorella Ghilardotti og Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Euro-Middelhavs-Associeringsaftaler og import af ris	58
(97/C 373/90)	E-1066/97 af Giulio Fantuzzi, Fiorella Ghilardotti og Rinaldo Bontempi til Rådet Om: Import af ris fra de oversøiske lande og territorier (PTOM)	59
(97/C 373/91)	E-1067/97 af Giulio Fantuzzi, Fiorella Ghilardotti og Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Import af ris fra de oversøiske lande og territorier (PTOM)	59
(97/C 373/92)	E-1069/97 af Giulio Fantuzzi, Fiorella Ghilardotti og Rinaldo Bontempi til Kommissionen Om: Modstand fra Nederlandene mod ændring af ordningen om import af ris fra de oversøiske lande og territorier	60
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1067/97 og E-1069/97	60
(97/C 373/93)	P-1071/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Privatisering af det kommunale energi- og miljøsekskab i Rom	60
(97/C 373/94)	E-1075/97 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Anti-misbrugsventil til farvespraydåser	61
(97/C 373/95)	E-1077/97 af Konstadinos Klironomos til Kommissionen Om: Institut for teknologi og forskning på Kreta	62
(97/C 373/96)	E-1080/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Transport af atomaffald fra Tyskland til Tyrkiet	63
(97/C 373/97)	E-1087/97 af Richard Corbett til Kommissionen Om: Oversigt over jobskabelse i EU	64
(97/C 373/98)	E-1094/97 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald	64
(97/C 373/99)	E-1095/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Menneskerettigheder i EU efter regeringskonferencen	65
(97/C 373/100)	E-1096/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Klausul om ikke-forskelsbehandling i den ændrede traktat	66
(97/C 373/101)	E-1099/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Støtte til fiskerflåden	66
(97/C 373/102)	E-1104/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Produktion og markedsføring af olivenolie	67
(97/C 373/103)	E-1105/97 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Støtte fra Kommissionen til initiativet »Første europæiske møde«	68
(97/C 373/104)	E-1106/97 af Reino Paasilinna til Kommissionen Om: Transporter af levende dyr til slagtning med EU's støtte	68

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/105)	E-1108/97 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Tiltrædelse af de central- og østeuropæiske lande til EU og udvidelsen af NATO	69
(97/C 373/106)	E-1110/97 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Hasteforanstaltninger til bekæmpelse af pædofili i Europa	70
(97/C 373/107)	E-1112/97 af José Barros Moura til Kommissionen Om: Gennemførelse af Alqueva-projektet	71
(97/C 373/108)	E-1115/97 af Edward Newman til Kommissionen Om: Mærkning af fødevarer med henblik på fremhævelse af ingredienser, der kan fremkalde allergiske reaktioner	72
(97/C 373/109)	E-1116/97 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Brugen af stednavne i officielle dokumenter	72
(97/C 373/110)	E-1119/97 af Corrado Augias til Kommissionen Om: Omlægning af Enel-centralen i Stanic-kvarteret i Bari	73
(97/C 373/111)	E-1124/97 af Patrick Cox til Kommissionen Om: Strukturfonde – virksomhedsflytninger	74
(97/C 373/112)	E-1128/97 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Turister og hvaler på De Kanariske Øer	74
(97/C 373/113)	E-1135/97 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Deponering af atomaffald	75
(97/C 373/114)	E-1140/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne i forbindelse med en losseplads i Ca Gualdo (Pesaro)	76
(97/C 373/115)	E-1149/97 af Lucio Manisco til Rådet Om: Krænkelser af menneskerettighederne i De Forenede Stater	77
(97/C 373/116)	E-1150/97 af Lucio Manisco til Rådet Om: Krænkelser af menneskerettighederne i De Forenede Stater	77
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1149/97 og E-1150/97	77
(97/C 373/117)	E-1151/97 af Lucio Manisco til Kommissionen Om: Forsvar for arkitekturarven på Tiberinaøen ved Rom	77
(97/C 373/118)	E-1152/97 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Anvendelse af blyhagl og lerduer på skydebaner	78
(97/C 373/119)	E-1160/97 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Regional opdeling af Den Europæiske Fond for Regional Udvikling	79
(97/C 373/120)	E-1170/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Vanskeligheder for andalusisk avocado på grund af konkurrencen fra Mexico	79
(97/C 373/121)	E-1176/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Nedskæring af fællesskabsstøtten til det italienske landbrug	80
(97/C 373/122)	E-1177/97 af Gastone Parigi til Kommissionen Om: Eksportrestitution vedrørende oste	81
(97/C 373/123)	E-1180/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Første italienske patent vedrørende en transgen mus	81
(97/C 373/124)	P-1187/97 af Daniela Raschhofer til Kommissionen Om: Genetisk modificeret majs	82
(97/C 373/125)	E-1189/97 af David Hallam til Kommissionen Om: Mærkning af aspartame	84
(97/C 373/126)	P-1195/97 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Strukturfonde: risici for Campanien	84
(97/C 373/127)	E-1205/97 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Tv-transmission af vigtige begivenheder	85
(97/C 373/128)	E-1206/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Miljø og CO2	86
(97/C 373/129)	E-1208/97 af Luciano Vecchi til Rådet Om: Drabet på den italienske statsborger Giacomo Turra i Colombia	87

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 373/130)	P-1211/97 af John Tomlinson til Kommissionen Om: Told- og momsbestemmelser	88
(97/C 373/131)	P-1214/97 af Gary Titley til Kommissionen Om: Afgifter på biler, der tilhører EU-borgere, der flytter fra én medlemsstat til en anden medlemsstat	89
(97/C 373/132)	E-1221/97 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Situationen for den ungarske landbrugssektor	90
(97/C 373/133)	E-1229/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Miljøprojekter under Samhørighedsfonden	90
(97/C 373/134)	E-1231/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Rensningsanlæg i Thessaloniki	91
(97/C 373/135)	E-1236/97 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Opførelse i Havré af et sorteringscenter for husholdningsaffald fra regionen Mons-Borinage-Centre (som led i mål nr. 1 — Hainaut, 2)	92
(97/C 373/136)	E-1237/97 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Opførelse i Havré af et sorteringscenter for husholdningsaffald fra regionen Mons-Borinage-Centre (som led i mål nr. 1 — Hainaut, 2)	92
(97/C 373/137)	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1236/97 og E-1237/97	93
(97/C 373/137)	E-1242/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Reform af den fælles markedsordning	93
(97/C 373/138)	P-1251/97 af Karin Riis-Jørgensen til Kommissionen Om: Femte oversigt over statsstøtteniveauet i EU	94
(97/C 373/139)	E-1264/97 af David Thomas til Kommissionen Om: Direktiv 96/15/EF	95
(97/C 373/140)	E-1265/97 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Kommissionens høringsprocedurer	95
(97/C 373/141)	E-1269/97 af Alessandro Danesin til Kommissionen Om: Miljøvirkningsvurdering vedrørende et lossepladsprojekt i Spresiano (Treviso — TV)	96
(97/C 373/142)	E-1270/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Rom Kommunes projekt vedrørende opførelse af en tunnel ved Castel Sant'Angelo og direktiv 97/11/EF	97
(97/C 373/143)	E-1271/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Projekt om opførelse af undergrundsbane C i Rom	98
(97/C 373/144)	E-1272/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Gennemførelse i Italien af direktiv 85/337/EØF om miljøindvirkningsvurdering	99
(97/C 373/145)	P-1278/97 af Lis Jensen (I-EDN) til Kommissionen Om: Synskrav til chauffører (direktiv 91/439/EØF)	99
(97/C 373/146)	E-1285/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Klorindhold i vandet i svømmehaller og badeanstalter	100
(97/C 373/147)	E-1286/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Fastlæggelse af zoner i Nestosflodens delta	101
(97/C 373/148)	E-1289/97 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Braklægning af landbrugsjord	102
(97/C 373/149)	E-1291/97 af Bill Miller til Kommissionen Om: EU-medlemsstater	103
(97/C 373/150)	E-1299/97 af Felipe Camisón Asensio til Kommissionen Om: Omfanget af projektet »ASIA — ECOBEST« i Centralasien	103
(97/C 373/151)	E-1317/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Dyrplageri i Spanien	104
(97/C 373/152)	E-1322/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Herald of Free Enterprise's forlis den 6. marts 1987	104

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 373/153)	E-1323/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Sikkerhedsforanstaltninger på færger	104
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1322/97 og E-1323/97	104
(97/C 373/154)	E-1325/97 af James Moorhouse til Rådet Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tunesien	105
(97/C 373/155)	E-1326/97 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager	106
(97/C 373/156)	P-1328/97 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Bieres Isikkerhed	107
(97/C 373/157)	E-1331/97 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Er Bayerns delstatsregerings lån til Leo Kirch i strid med støtteregele?	107
(97/C 373/158)	E-1335/97 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Humanitær hjælp og udviklingshjælp til cubanerne	108
(97/C 373/159)	E-1336/97 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Den spanske syges oprindelse	109
(97/C 373/160)	E-1347/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen	109
(97/C 373/161)	E-1349/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen	109
(97/C 373/162)	E-1350/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen	110
(97/C 373/163)	E-1351/97 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen	110
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1347/97, E-1349/97, E-1350/97 og E-1351/97	110
(97/C 373/164)	E-1356/97 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Asylansøgninger i EU-medlemsstater fra statsborgere i andre medlemsstater	110
(97/C 373/165)	E-1357/97 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Det nederlandske PTT Telekom's Internet-planer	111
(97/C 373/166)	E-1364/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Piratkopierede CD'er fra Bulgarien	112
(97/C 373/167)	E-1365/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Den fælles markedsordning for kartofler	113
(97/C 373/168)	E-1375/97 af Gérard Deprez og Viviane Reding til Kommissionen Om: Beskyttelse af tværnationale turistområder – Bovigny-militærbasen (Gouvvy Kommune)	114
(97/C 373/169)	E-1386/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Handicappedes adgang til Eurostar-togene	114
(97/C 373/170)	E-1387/97 af Monica Baldi til Kommissionen Om: Skadelige virkninger af stråling fra magnetfelter på 50/60 Hz i nærheden af elværker	115
(97/C 373/171)	P-1388/97 af Daniel Féret til Kommissionen Om: Gennemførelse af støtten til udryddelse af BSE	116
(97/C 373/172)	P-1390/97 af Antonio Tajani til Kommissionen Om: Krisen i Albanien	117
(97/C 373/173)	E-1394/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Ødelæggelsen af miljøet på Cypern på grund af militærøvelser	118

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 373/174)	E-1400/97 af Olivier Dupuis til Kommissionen Om: FN's tiår for verdens oprindelige befolkninger	119
(97/C 373/175)	E-1409/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Grundforbedring af Infernaccio-lossepladsen i Rom	120
(97/C 373/176)	E-1410/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Kæmpelossepladsen i Tor Lupara	120
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1409/97 og E-1410/97	121
(97/C 373/177)	E-1411/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Byprojektet Ostiense-Valco San Paolo i Rom	121
(97/C 373/178)	E-1414/97 af Honório Novo til Kommissionen Om: Flytning af virksomheden GIP (Grundig Indústria de Portugal, der fremstiller audio-anlæg) i Braga, Portugal	122
(97/C 373/179)	P-1415/97 af Francesco Baldarelli til Kommissionen Om: Anlæggelse af en deponeringsplads for særligt giftigt affald ved hjælp af interventionsmidler under mål nr. 5b (EFRU)	122
(97/C 373/180)	E-1417/97 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning som følge af statsstøtte til vedvarende energikilder, især vindkraft	123
(97/C 373/181)	E-1419/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Forsøg med dyr	124
(97/C 373/182)	E-1420/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Vilde primater	125
(97/C 373/183)	E-1422/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Metan	125
(97/C 373/184)	E-1424/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Bistand til Sri Lanka	126
(97/C 373/185)	P-1428/97 af Mirja Ryynänen til Kommissionen Om: Virkningerne af ændringen af direktivet om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer for brændsel til arbejdsmaskiner og derigennem for land- og skovbrugets omkostninger i Finland	127
(97/C 373/186)	P-1431/97 af Allan Macartney til Kommissionen Om: Lukning af virksomheden Crosse og Blackwell i Peterhead, Skotland	128
(97/C 373/187)	E-1435/97 af Klaus-Heiner Lehne til Kommissionen Om: Europaskolernes Klagenævn	129
(97/C 373/188)	E-1437/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Farer for mindretalsskolerne i Tyrkiet	130
(97/C 373/189)	E-1441/97 af Jacques Donnay til Kommissionen Om: Momssatsen for restaurationsvirksomhed	131
(97/C 373/190)	E-1445/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Beskæftigelse, arbejdsløshed og krav i henhold til Maastricht	131
(97/C 373/191)	E-1448/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Grækenlands arbejdsløshedsprocent	133
(97/C 373/192)	E-1451/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Tuberkulosens udbredelse i Asien	133
(97/C 373/193)	P-1457/97 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Prostitution — Omfanget af prostitution	134
(97/C 373/194)	P-1458/97 af Claude Desama til Kommissionen Om: Valg af oplagingssteder for svagt radioaktivt affald i Belgien	135
(97/C 373/195)	E-1459/97 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Anerkendelse af eksamensbeviser fra tredjelande	135
(97/C 373/196)	E-1464/97 af Ian White til Kommissionen Om: Definition af arbejdsløshed	136

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(97/C 373/197)	E-1468/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af vandrende arbejdstagere med hensyn til offentlig orden	136
(97/C 373/198)	E-1472/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Magtmisbrug begået af myndighederne i Würtemberg i forbindelse med arbejdstagernes frie bevægelighed	137
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1468/97 og E-1472/97	137
(97/C 373/199)	E-1470/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Ikke-statslige organisationers virksomhed i Belarus	138
(97/C 373/200)	P-1475/97 af Luigi Caligaris til Kommissionen Om: Ekstraordinære interventioner i Friuli Venezia-Giulia, som er blevet ramt af brande	138
(97/C 373/201)	P-1477/97 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmernes bilpark – udarbejdelse af risikoanalysen	139
(97/C 373/202)	P-1478/97 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Kritisk rapport om EU's fødevarebistand	139
(97/C 373/203)	E-1484/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: En europæisk føde- og medicinalvareorganisation	140
(97/C 373/204)	E-1496/97 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Energi – sammenlignende undersøgelse	141
(97/C 373/205)	P-1511/97 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Kerneindustrien	141
(97/C 373/206)	E-1521/97 af Riccardo Nencini til Kommissionen Om: Et fælles sprog til Europa	142
(97/C 373/207)	E-1559/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Det operationelle program »uddannelse og indledende erhvervsuddannelse« i Grækenland	142
(97/C 373/208)	E-1560/97 af Raimo Ilaskivi til Kommissionen Om: Forbud mod aldersdiskriminering i medlemsstaterne	143
(97/C 373/209)	E-1565/97 af Jan Mulder til Kommissionen Om: Støtte inden for rammerne af »Handlingsplan 16:9«	144
(97/C 373/210)	E-1574/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Det europæiske forum om invaliditet	144
(97/C 373/211)	E-1575/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Foranstaltninger til fordel for ældre	145
(97/C 373/212)	E-1576/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Velfærdsorganisationer	145
(97/C 373/213)	E-1577/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Alzheimers sygdom	146
(97/C 373/214)	E-1578/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Pensionstillæg	147
(97/C 373/215)	E-1596/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Supplerende pension	147
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1578/97 og E-1596/97	147
(97/C 373/216)	P-1585/97 af Antonios Trakatellis til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtterammen – Delprogram for metroen i Thessaloniki	148
(97/C 373/217)	P-1587/97 af Bertel Haarder til Kommissionen Om: Markedsdefinitioner for samtrafik på teleområdet	148
(97/C 373/218)	E-1591/97 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Valg af vurderingsekspert til LEONARDO DA VINCI-programmet i Grækenland	149
(97/C 373/219)	E-1595/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Lige muligheder	150

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 373/220)	E-1599/97 af Hedy d'Ancona til Kommissionen Om: Ydelse af nødhjælp til Bulgarien	150
(97/C 373/221)	E-1624/97 af Anthony Wilson til Kommissionen Om: Uidentificerede flyvende objekter (UFO'er)	151
(97/C 373/222)	E-1625/97 af Anthony Wilson til Kommissionen Om: Uidentificerede flyvende objekter (UFO'er)	151
(97/C 373/223)	E-1721/97 af Mark Watts til Kommissionen Om: Iagttagelser af UFO'er i Østkent	151
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-1624/97, E-1625/97 og E-1721/97	152
(97/C 373/224)	P-1650/97 af Lis Jensen (I-EDN) til Kommissionen Om: Atomskrot i metaldåser	152
(97/C 373/225)	P-1654/97 af Inger Schörling til Kommissionen Om: Radioaktivt skrot i konservesdåser	152
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler P-1650/97 og P-1654/97	152
(97/C 373/226)	E-1657/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Retsforfølgelse af journalister i Grækenland	153
(97/C 373/227)	E-1669/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Konventionen om ørkendannelse	154
(97/C 373/228)	P-1675/97 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Humanitær bistand til Nordkorea	154
(97/C 373/229)	P-1676/97 af Esko Seppänen til Kommissionen Om: NATURA 2000-programmet og medlemsstaternes ret til at foretage ændringer i det vedtagne program ..	155
(97/C 373/230)	E-1697/97 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Grænsearbejdere	156
(97/C 373/231)	E-1757/97 af José Valverde López til Kommissionen Om: Fremme af folks ansvarsfølelse for smitten med AIDS og sundhedsmæssig og social støtte til de syge ...	156
(97/C 373/232)	P-1794/97 af Luigi Colajanni til Kommissionen Om: Konkrete aktioner til beskyttelse af kulturarven og den kreative arv i Middelhavsområdet	157
(97/C 373/233)	E-1800/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Fornærmende tyrkisk provokation af det økumeniske patriarkat i Istanbul	158
(97/C 373/234)	E-1825/97 af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm til Kommissionen Om: Import af landbrugsprodukter i Valencia-området	158
(97/C 373/235)	E-1919/97 af Ian White til Kommissionen Om: Koncessioner til handicappede studerende	159
(97/C 373/236)	E-1937/97 af Charles Goerens til Kommissionen Om: Særlige bidrag til den belgiske socialsikringsordning og grænsearbejdere	159
(97/C 373/237)	P-1940/97 af Fernando Moniz til Kommissionen Om: Beretning fra Det Europæiske Center for Forskning og Bekæmpelse af Racisme og Antisemitisme	160
(97/C 373/238)	P-1958/97 af Per Gahrton til Kommissionen Om: Subsidiaritetsprincippet	161

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

(97/C 373/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1185/96**af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Prisen for og gyldigheden af pas i Den Europæiske Union

1. Hvad koster det i de femten medlemsstater i Den Europæiske Union at få udstedt pas eller identitetsbeviser, der er gyldige i andre medlemsstater?
2. Er der store prisforskelle mellem medlemsstaterne?
3. Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe, hvis dette er tilfældet, for i så vid udstrækning som muligt at begrænse disse prisforskelle?

(97/C 373/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1303/96**af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen**

(31. maj 1996)

Om: EU-passets pris og gyldighed

Det fremgår af klager fra nederlandske statsborgere, at EU-passets pris og gyldighed er forskellig i de enkelte EU-lande.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor meget man i øjeblikket skal betale i de enkelte EU-lande for at få et EU-pas, og hvor længe passene er gyldige i de enkelte EU-lande?
2. Er Kommissionen klar over, at borgerne i EU er meget fortørnede over forskellene i pris og gyldighed for EU-passet, og er Kommissionen villig til at foreslå Rådet at harmonisere pris og gyldighed, således at ikke alene passets omslag er europæisk?

**Samlet supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-1185/96 og E-1303/96**

(24. april 1997)

1. og 2. Kommissionen henviser de ærede medlemmer til den vedlagte tabel. De angivne priser er fra 1. marts 1997.

Gennemsnitsprisen for et pas er 47,28 ECU og for et identitetsbevis 11 ECU. Det fremgår klart af tabellen, hvilke lande der har priser, som ligger meget højere eller meget lavere end disse gennemsnit.

3. Kommissionen har på nuværende tidspunkt ingen planer om at foreslå en harmonisering af omkostningerne ved pas og identitetsbeviser, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere. Hvis det skulle blive nødvendigt at overveje en sådan foranstaltning — bl.a. med henblik på at forbedre sikkerheden omkring sådanne identitetspapirer — mener Kommissionen, at spørgsmålet om udstedelsesprisen vil være et af de afgørende forhold, der skal tages i betragtning.

	Prisen for et pas, i national valuta (¹)	Gyldighed (²)	Prisen for et pas med 10 års gyldighed, i national valuta (¹)	Prisen for et pas med 10 års gyldighed, i ECU (⁴)	Prisen for et ID-bevis med 10 års gyldighed, i national valuta (⁵)	Prisen for et ID-bevis med 10 års gyldighed, i ECU (⁴)
Belgien	300 BEF pr. år + kommuneskat (⁶)	minimum 1 år, maksimum 5 år	3 000 BEF + kommuneskat (⁶)	74,39 + kommuneskat (⁶)	140 BEF + kommuneskat (⁶)	3,47 + kommuneskat (⁶)
Danmark	400 DKK	10 år	400 DKK	53,65	— (⁷)	—
Tyskland	50 DEM	10 år	50 DEM	25,58	15 DEM	7,67
Grækenland	10 000 GRD	5 år	19 000 GRD	62,01	50 GRD	0,16
Spanien	2 175 ESP	10 år	2 175 ESP	13,13	865 ESP	5,22
Frankrig	350 FRF	5 år	700 FRF	106,15	150 FRF	22,75
Irland	45 IEP	10 år	45 IEP	61,62	— (⁷)	—
Italien	108 900 ITL	5 år	197 800 ITL (⁸)	101,51	21 000 ITL	10,78
Luxembourg	200 LUF	5 år	400 LUF	9,92	200-300 LUF (⁹)	4,96-7,449
Nederlandene	* (¹⁰)	5 år	*		71,80 NLG	32,66
Østrig	320 ATS	10 år	320 ATS	23,26	220 ATS	15,99
Portugal	ca. 5 000 PTE	5 år	ca. 10 000 PTE	ca. 50,95	1 100 PTE	5,60
Finland	220 FIM 200 FIM	1 år 10 år	200 FIM	34,28	130 FIM	22,29
Sverige (¹¹)	175 SEK	10 år	175 SEK	20,06	— (⁷)	—
Det Forenede Kon- gerige	18 GBP	10 år	18 GBP	25,44	5 GBP (¹²)	7,07 (¹²)

(¹) Den normale pris. Eksklusive de specielle priser for særlige grupper (for eksempel unge under 18 år, ældre over 65 år eller tillæg for hurtig udstedelse).

(²) Den normale gyldighed. Eksklusive de specielle gyldighedsperioder for særlige grupper (for eksempel unge under 18 år eller ældre over 65 år).

(³) a) Når passet udstedes for 5 år, er prisen for fornyelse efter de 5 år medregnet for at få et grundlag for sammenligning med pas, der udstedes for 10 år.

b) Den normale pris. Heri er ikke medregnet de specielle priser for særlige grupper (for eksempel unge under 18 år, ældre over 65 år eller tillæg for hurtig udstedelse).

c) Prisen for et EU-pas (undtagen for Sverige, se fodnote 11).

(⁴) Beregnet på grundlag af ECU-kursen pr. 4. marts 1997, offentliggjort i EFT C 68 af 5.3.1997.

(⁵) a) Når identitetsbeviset udstedes for 5 år, er prisen for fornyelse efter de 5 år medregnet for at få et grundlag for sammenligning med identitetsbeviser, der er udstedt for 10 år.

b) Den normale pris. Heri er ikke medregnet de specielle priser for særlige grupper (for eksempel unge under 18 år eller ældre over 65 år).

(⁶) Skat, der varierer fra kommune til kommune.

(⁷) Medlemsstaten udsteder ikke identitetsbeviser til sine statsborgere.

(⁸) Stempelafgifter skal eventuelt lægges til.

(⁹) Variationen skyldes, at en variabel kommuneskat er iberegnet.

(¹⁰) Der er ikke fastsat nogen pris for pas på nationalt plan. I det hollandske decentrale system er det op til hver kommune at fastsætte prisen, der således kan variere.

(¹¹) Det nuværende svenske pas svarer endnu ikke til EU-passet. Ved resolutionen, der blev vedtaget den 10. juli 1995 af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet (EFT C 200 af 4.8.1995), blev det fastsat, at Sverige senest den 1. januar 1998 skal udstede de nye EU-pas.

(¹²) Gibraltar identitetsbeviser.

(97/C 373/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1541/96

af Salvador Jové Peres (GUE/NGL) til Kommissionen

(17. juni 1996)

Om: Kontrol med bovin spongiform encephalopati (BSE)

Kommissionen definerede den 27. juni 1994 de animalske højrisikoprodukter og de anerkendte behandlingsmetoder med henblik på at inaktivere BSE-agenser. I beslutningen af 6. marts 1995 tilkendegav Kommissionen imidlertid, at det »ikke på nuværende tidspunkt er muligt nærmere at bestemme processer, som kan garantere, at (BSE-)agenserne bliver totalt inaktiveret ved kommerciel foderstofproduktion«.

1. Har Kommissionen på baggrund af disse beslutningers sundhedsmæssige begrundelse vurderet de risici, som tidligere revurderinger af de videnskabelige resultater har medført? I hvilket omfang agter Kommissionen at påtage sig risici for folkesundheden ved eventuelle revurderinger?

Der henvises til Kommissionens forslag om at ophæve blokaden mod talg, gelatine og tyresæd.

2. Hvilke nye elementer ligger til grund for Kommissionens forslag om delvis ophævelse af blokaden mod gelatine, talg og tyresæd fra Det Forenede Kongerige?

3. Kan Kommissionen fremsende den videnskabelige dokumentation, der ligger til grund for forslaget om delvis ophævelse af blokaden? Kan Kommissionen fremsende en beskrivelse af de nye videnskabelige forsøg, der er udført, og deres resultater sammen med oplysning om, hvem der har gennemført dem, og hvorledes de vurderes af de kompetente videnskabelige instanser?

4. Mener Kommissionen, at den dokumentation, som den eventuelt modtager fra repræsentanter for erhvervslivet, der har interesser i sektoren, (rapporter udarbejdet af sammenslutninger af gelatinefabrikanter) er tilstrækkelig?

5. Kan Kommissionen fremsende en vurdering fra de kompetente videnskabelige instanser af gennemførelsen af planen for udryddelse af BSE i Det Forenede Kongerige?

6. Hvad har vejet tungest i forbindelse med Kommissionens forslag? Den videnskabelige dokumentation for beskyttelsen af forbrugerne eller Det Forenede Kongeriges politiske pression?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler**

(3. april 1997)

1. I forlængelse af svaret af 2. august 1996 kan Kommissionen oplyse, at den i 1994 vedtog to foranstaltninger med henblik på at forebygge, at dyr udsættes for spongiform encephalopati-agenser:

- Beslutning 94/381/EF ⁽¹⁾, som forbød anvendelse af pattedyrsprotein til foder for drøvtyggere, og
- Beslutning 94/382/EF ⁽²⁾, som fastsatte minimumsstandarder for forarbejdning af animalsk affald fra drøvtyggere.

Disse beslutninger byggede på de foreløbige resultater af en af Kommissionen finansieret undersøgelse af inaktivering af det agens, der forårsager bovin spongiform encephalopati (BSE). Det blev på dette tidspunkt meddelt, at standarderne var foreløbige, idet man anerkendte muligheden af, at det kunne blive nødvendigt at ændre dem i lyset af fremtidig viden. De byggede imidlertid på den da foreliggende videnskabelige viden, at BSE-agenset blev inaktiveret i systemer, som opfyldte disse standarder. Kommissionen støttede yderligere undersøgelser med henblik på at fastslå effektiviteten af de samme processer til inaktivering af scrapie-agenset. Resultaterne af disse undersøgelser forelå i februar 1996. Kort fortalt viste de, at kun en af de testede metoder (133°C ved 3 bar i 20 minutter) var i stand til at inaktivere scrapie-agenset. Som følge heraf vedtog Kommissionen beslutning 96/449/EF ⁽³⁾ for at styrke de i 1994 indførte parametre, således at de kunne bringes på niveau med de standarder, der var blevet anerkendt som effektive i scrapie-undersøgelsen.

Siden 1994 har drøvtyggere derfor været beskyttet af forbuddet mod anvendelse af pattedyrsprotein, og andre arter har været beskyttet af minimumsstandarderne for destruktion. Beskyttelsen af ikke-drøvtyggere blev forbedret ved beslutning 96/449/EF.

Ifølge rapporten fra Den Videnskabelige Veterinærkomité fra oktober 1996 vedrørende risiko fra visse former for specificeret risikomateriale giver selv 133°C ved 3 bar i 20 minutter ikke nogen absolutte garantier. På baggrund heraf og af usikkerheden vedrørende medlemsstaternes sande status med hensyn til overførbare spongiforme encephalopati foreslog Kommissionen foranstaltninger for at fjerne specificerede risikomaterialer fra levnedsmidler og foder i hele EF. Dette blev afvist i december 1996 af flertallet af medlemsstaterne, både i Den Stående Veterinærkomité og i Rådet. Dette var særlig skuffende i betragtning af, at medlemsstaterne havde accepteret Kommissionens forslag om at udelukke hjerne, øjne og rygmarv fra kosmetik. Kommissionen beklager, at dens forslag, der tog sigte på at forvalte dens ansvar med hensyn til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, ikke fandt støtte fra et tilstrækkeligt antal medlemsstater til at blive vedtaget. Kommissionen vil muligvis vende tilbage til dette spørgsmål med relevante forslag i lyset af inspektionerne i medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af BSE-bestemmelserne.

2. Kommissionens beslutning 96/362/EF⁽⁴⁾ om ændring af beslutning 96/239/EF⁽⁵⁾ byggede på en videnskabelig vurdering gående ud på, at gelatine og talg produceret i overensstemmelse med reglerne i bilaget til beslutningen, og sæd var relativt sikre. Et af de vigtigste kriterier ved vurderingen af talgs og gelatines sikkerhed er råmaterialets oprindelse. Derfor er alle væv, for hvilke der er påvist infektivitet, eller som kan være smittet med det inficerende agens (kranium, rygsøjle, hjerne, rygmarv, øje, mandler, brissel, tarm og milt), udelukket. Huder og ben, der kan anvendes til gelatinefremstilling, klassificeres som lavrisikovæv.

En foreløbig rapport fra Inverest research international limited, som er et uafhængigt forskningslaboratorium, vedrørende bekræftelse af udelukkelsen af scrapie i forbindelse med fremstillingsprocessen for gelatine (IRI-projekt nr. 851180) var et andet element, der blev brugt ved risikovurderingen af gelatine. Undersøgelsen blev finansieret af de europæiske gelatinefabrikanter (GME), som er en organisation med medlemmer i hele Europa. GME forelagde sammenfattende data fra den foreløbige rapport for Den Videnskabelige Levnedsmiddeldkomité den 15. april 1996 og den fuldstændige foreløbige rapport for Den Videnskabelige Veterinærkomité den 26. april 1996.

Den 26. juni 1996 blev Kommissionen gjort opmærksom på en endelig rapport om Inverest-undersøgelsen, som satte spørgsmålstejn ved de resultater, Kommissionen havde baseret sin ophævelse af gelatineforbuddet på. Fulde detaljer og de to versioner af Inverest-rapporten er blevet sendt til undersøgelsesudvalget vedrørende BSE.

Udkast til protokoller vedrørende en ny uafhængig undersøgelse af inaktivering af BSE i gelatineproduktionen er blevet drøftet i Den Videnskabelige Veterinærkomité og den tværfaglige videnskabelige komité.

Med hensyn til talg er der blevet gennemført test vedrørende talg produceret under de tidligere nævnte destruktionsundersøgelser. Der blev ikke fundet nogen infektivitet selv i prøver fra processer, hvor proteinfraktionen var positiv. Supplerende sikkerhed opnås ved udelukkelse af højriskovæv og filtrering af slutproduktet.

Hverken gelatine eller talg fra britisk kvæg kan imidlertid eksporteres for øjeblikket, idet betingelserne for ophævelse af dette forbud i beslutning 96/362/EF ikke er opfyldt. Der vil ikke blive taget yderligere skridt i denne proces med hensyn til gelatine, før der er blevet gennemført en fornyet vurdering af risikoen fra gelatine i lyset af den seneste videnskabelige viden.

Hverken studier af overførsel eller epidemiologiske studier har gjort det muligt at påvise, at sæd udgør en risikofaktor for BSE.

3. Rapporterne fra Den Videnskabelige Veterinærkomité og de to Inverest-forskningsrapporter er blevet sendt til Parlamentets undersøgelsesudvalg.

4. Det system, i henhold til hvilket fabrikanterne skal fremlægge data til støtte for deres påstande om deres produkters effektivitet og sikkerhed, er veletableret og accepteret, navnlig i forbindelse med godkendelse af farmaceutiske forbindelser. Denne metode er afhængig af hæderligheden af det laboratorium, der udfører arbejdet, og af den fabrikant, der betaler for det. Kommissionen har ingen særlig grund til at betvivle hæderligheden af forskningslaboratoriet i dette tilfælde, men den har bemærket og gjort GME opmærksom på, at slutresultaterne var til rådighed for GME inden denne sammenslutnings præsentation for Den Videnskabelige Levnedsmiddeldkomité den 15. april 1996. Alle videnskabelige informationer eller data, der anvendes af Kommissionen, gennemgås nøje af de relevante videnskabelige komitéer, og det er deres rådgivning og ikke rådgivning fra de forskere, der producerede de pågældende data, som Kommissionen anvender ved udarbejdelsen af sine forslag.

5. Den plan, som Det Forenede Kongerige forelagde med henblik på udryddelse af BSE, blev vurderet af Den Stående Veterinærkomité og gav anledning til en enstemmig positiv udtalelse den 24. juni 1996. Kommissionens beslutning 96/385/EF⁽⁶⁾ blev vedtaget på grundlag af denne afstemning og offentliggjort. Dette er den sædvanlige procedure for vedtagelse af udryddelsesprogrammer i veterinærsektoren.

6. Alle Kommissionens forslag er baseret på videnskabelig rådgivning, og forbrugernes interesse er den første prioritet, når der handles på grundlag af denne rådgivning.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 94/381/EF af 27. juni 1994 om bestemte beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til bovin spongiform encephalopati og opfodring af pattedyr — EFT L 172 af 7.7.1994.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 94/382/EF af 27. juni 1994 om godkendelse af alternative varmebehandlingssystemer til forarbejdning af animalsk affald fra drøvtyggere med henblik på inaktivering af spongiform encephalopati-agenser — EFT L 172 af 7.7.1994.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning af 18. juli 1996 — EFT L 184 af 24.7.1996.

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning af 11. juni 1996 — EFT L 139 af 12.6.1996.

⁽⁵⁾ Kommissionens beslutning af 27. marts 1996 — EFT L 78 af 28.3.1996.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning af 24. juni 1996 — EFT L 151 af 26.6.1996.

(97/C 373/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1906/96**af Erich Schreiner (NI) til Kommissionen***(11. juli 1996)*

Om: Mangfoldigheden af normer i EU

De mange forskellige normer i Europa belaster de europæiske virksomheder i stort omfang. Navnlig ved udbud anvendes gang på gang nationale tekniske normer som grundlag for udbuddet.

1. Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen i denne forbindelse?
2. Hvordan må man bedømme den konkurrencefordrejning, som resulterer af de mange forskellige normer?
3. Vil Kommissionen gå ind for en harmonisering af de forskellige tekniske normer i Europa? I bekræftende fald, hvornår kan man forvente resultater på dette område? I benægtende fald, hvorfor ikke?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann**

(20. maj 1997)

I forlængelse af sit tidligere svar ⁽¹⁾ vil Kommissionen gerne oplyse det ærede medlem om, at resultaterne af Kommissionens interne undersøgelse af, i hvilket omfang de indkøb, der er omfattet af Rådets direktiv 93/38/EØF (tilbudsgivningsdirektivet) ⁽²⁾, er omfattet af europæiske eller internationale standarder, kan opsummeres som følger (de citerede tal gengiver situationen medio 1996):

- 66,2% af de identificerede produkter skønnedes i vid udstrækning at være dækket enten af en europæisk standard, en europæisk standard under udvikling eller en international standard;
- de identificerede produkter var i højere grad omfattet af europæiske standarder under udvikling end af fuldt vedtagne standarder (henholdsvis 25 % og 18,3 %);
- 40,4% af de europæiske standarder (enten vedtagne eller under udvikling), som omfatter de identificerede produkter, var mandateret af Kommissionen;
- de fleste af de mandaterede europæiske dokumenter, som omfattede de identificerede produkter, var mandateret til støtte for enten byggeveredirektivet (89/106/EØF) eller direktivet om offentlige indkøb (93/37/EØF).

⁽¹⁾ EFT C 365 af 4.12.1996, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

(97/C 373/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2462/96**af Caroline Jackson (PPE) til Kommissionen***(23. september 1996)*

Om: Fri bevægelighed af chokoladeprodukter

Ved hjælp af korrespondance med Forbundsrepublikken Tyskland i 1989 og Spanien i 1990 bekræftede Kommissionen specifikt, at chokoladeprodukter, der indeholder andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, som produceres og markedsføres i en medlemsstat, som tillader brugen heraf, skal markedsføres i hele Fællesskabet under sin oprindelige betegnelse, så længe forbrugerne informeres om tilstedeværelsen af disse fedtstoffer. Kommissionen bekræfter dette princip i sit forslag om ændring af direktiv 73/241 (KOM(95)0722) ⁽¹⁾.

Italien har dog i modstrid med dette princip for nylig forbudt import af chokoladeprodukter, der indeholder vegetabilisk fedtstof med oprindelse i lande, som tillader brugen heraf, medmindre produkterne sælges under betegnelsen »surrogatchokolade«.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at chokoladeprodukter, der indeholder andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, som lovligt produceres i en anden medlemsstat, kan cirkulere frit inden for EU under deres oprindelige salgsbetegnelse under forudsætning af, at produkterne mærkes som indeholdende vegetabilisk fedtstof?
2. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at sikre, at Italien overholder principperne om fri bevægelighed af varer og ikke indfører handelshindringer i det indre marked?

(¹) EFT C 231 af 9.8.1996, s. 1.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti**

(20. maj 1997)

Rådets direktiv 73/241/EØF af 24. juli 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kakao- og chokoladearter bestemt til konsum (¹) indeholder et forbud mod til chokoladearter at tilsætte andre fedtstoffer end dem, der udelukkende stammer fra mælk (punkt 7, litra a), i bilag I). Forbuddet finder dog anvendelse »med forbehold af bestemmelserne i artikel 14, stk. 2, litra a)«. Heri står der, at direktivet »ikke berører bestemmelserne i de nationale lovgivninger [...] i henhold til hvilke det for tiden er tilladt eller forbudt [...] at tilsætte vegetabiliske fedtstoffer bortset fra kakaosmør«.

I praksis tillod tre medlemsstater (Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige), at der tilsattes andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, inden direktivet trådte i kraft. Der opstår således et problem med hensyn til de frie varebevægelser i resten af Fællesskabet for kakao- og chokoladearter, der er fremstillet i disse medlemsstater under de i direktivet fastsatte betegnelser (herunder f.eks. betegnelsen »chokolade«).

For Kommissionen må løsningen på dette problem bygge på princippet om frie varebevægelser. Dette er afledt af fortolkningen af et direktiv i lyset af EF-traktatens bestemmelser (dom af 9. juni 1992, Ets. Delhaize Frères et Cie. Le Lion SA mod Promalvin SA og AGE Bodegas Unidas SA, sag C-47/90, Sml. s. I-3669; dom af 11. juli 1996, Bristol-Myers Squibb m.fl. mod Paranova, forenede sager C-427/93, C-429/93 og C-436/93, præmis 27).

Under anvendelse af dette princip har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater om det forhold, det ærede medlem henviser til, og foretaget udvekslinger af skrivelser med visse medlemsstater. I de fleste tilfælde har dette kunnet fjerne hindringer for samhandelen med chokoladearter i Fællesskabet. Det fremgår af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, at chokolade, der fremstilles og markedsføres lovligt i de medlemsstater, der tillader en begrænset anvendelse af andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, for tiden ikke støder på væsentlige hindringer for markedsføringen nogetsteds på Fællesskabets område.

For så vidt angår forholdene i Italien, har Kommissionen modtaget en klage fra en erhvervsdrivende over de problemer, der henvises til i forespørgslen. Kommissionen har pålagt det af sine medlemmer, der er ansvarlig for det indre marked at sende en skrivelse til Italien for at anmode denne medlemsstat om at gøre en ende på de forhold, der klages over, ved at vedtage mere rimelige foranstaltninger, der overholder princippet om frie varebevægelser, og hvor der samtidig tages hensyn til det forslag om et nyt direktiv om kakao- og chokoladearter, det ærede medlem omtaler. Skrivelsen blev oversendt til Den Italienske Republik den 12. februar 1997.

(¹) EFT L 228 af 16.8.1973.

(97/C 373/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2627/96

af Xaver Mayer (PPE) til Kommissionen

(2. oktober 1996)

Om: En automobilfabrikants nedsættelse af forhandlerprovisionen ved salg af motorkøretøjer til ikke-EU-lande

En tysk virksomhed bestilte i april 1995 et motorkøretøj hos en forhandler i Tyskland. Køretøjet blev i august 1995 leveret til firmaet og indregistreret. På grund af de vanskelige afsætningsforhold blev der efter aftale med

fabrikanten ydet betydelige rabatter. Køretøjet blev i november 1995 overdraget til en afdeling af firmaet i Ungarn og omregistreret. På grund af registreringsændring kræver fabrikanten nu, at forhandleren tilbagebetaler en serviceprovision på 3% af den tyske listeprijs for køretøjet i grundudgave.

Er fabrikantens krav foreneligt med Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer ⁽¹⁾?

Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, hvorfor det forholder sig således, selv om køretøjet blev solgt til et tysk firma, og selv om det for den ungarske virksomheds vedkommende drejer sig om en afdeling af en virksomhed hjemmehørende i Den Europæiske Union?

Er dette krav fra fabrikantens side foreneligt med associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Ungarn?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 25.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert**

(29. maj 1997)

Som svar på spørgsmålet fra 18. oktober 1996 ⁽¹⁾ kan Kommissionen meddele det ærede medlem følgende.

Kommissionen har undersøgt sagen nøje og været i forbindelse med den berørte virksomhed. Den berørte bilfabrikant har i mellemtiden meddelt, at han ikke vil forfølge sagen videre.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 13.1.1997.

(97/C 373/07)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3946/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(10. januar 1997)**

Om: Program for udvikling og økonomisk spredning i Andalucía

Der ønskes oplysning om programmet for udvikling og økonomisk spredning i Andalucía og detaljer vedrørende Den Europæiske Unions finansiering heraf.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies**

(21. april 1997)

Kommissionen kan nu supplere sit svar af 7. februar 1997 ⁽¹⁾ og meddele følgende oplysninger:

Kommissionen traf den 18. juni 1996 beslutning om programmet for udvikling og økonomisk diversificering. Dets gennemførelse på nationalt plan svarer til den spanske støtteordning nr. 965/95, som Kommissionen godkendte den 10. januar 1996. De samlede investeringsudgifter er anslået til 530 mio. ECU. EUGFL, Udviklingssektionens finansieringsandel er på 164,84 mio. ECU, og EFRU's andel er på 105,51 mio. ECU.

De samlede udgifter til fordel for Andalusien andrager 162,09 mio. ECU, hvoraf EU yder 72,47 mio. ECU (51,99 mio. ECU fra EUGFL og 20,48 mio. ECU fra EFRU).

Den spanske administrations centrale myndigheder er ansvarlig for den pågældende intervention.

Bilagene til nævnte beslutning, der er sendt direkte til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat, viser fordelingen af støtte pr. region, strukturfond og den for gennemførelsen ansvarlige administration.

Interventionen øger i kraft af sin natur virkningerne af EF-initiativet LEADER.

(¹) EFT C 96 af 24.3.1997, s. 96

(97/C 373/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0131/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(3. februar 1997)

Om: Domfældelse over en højtstående gejstlig i Tyrkiet

Med et ikke tidligere set indgreb i den ortodokse kirkes frihed og selvstændighed har de tyrkiske myndigheder idømt en højtstående gejstlig ved det økumeniske patriarkats bispesæde i Laodikia, Iakovos, 5 måneders fængsel med den anklage, at han havde overværet en aftenmesse, som blev afholdt i det bulgarske samfunds hellige kirke i Fanari (Istanbul).

Det er indlysende, at sagen kan få et faretruende omfang i forbindelserne mellem Tyrkiet og Grækenland, og den viser endnu en gang, hvordan Tyrkiet opfatter religionsfriheden.

Kommissionen bedes oplyse, hvordan den har til hensigt at reagere på disse grove krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder i en stat, med hvilken EU er i toldunion?

Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(30. maj 1997)

Til supplerung af svaret af 6. marts 1997 fremgår det af oplysninger, som Kommissionens repræsentation i Ankara har indhentet, at hr. Iakovos, der er tyrkisk statsborger og prælæt ved det økumeniske patriarkat i Laodikia, sidste år efter indbydelse fra det bulgarske samfunds religiøse overhoved begav sig til en messe i Fanari-kirken (i Istanbul). Af ukendte årsager skulle præsten ved Fanari-kirken have anklaget hr. Iakovos for at forstyrre ceremoniens afvikling, og de tyrkiske domstole idømte ham i november 1996 fem måneders fængsel. Iakovos har appelleret denne dom og er fortsat på fri fod. Datoen for afsigelsen af appelrettens kendelse vides endnu ikke med bestemthed.

(97/C 373/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0169/97
af Dietrich Elchlepp (PSE) til Kommissionen

(3. februar 1997)

Om: Problemer i forbindelse med håndværksvirksomheder fra Tyskland og Frankrig, der arbejder på tværs af grænsen

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvordan er det foreneligt med den i EU-traktaten fastsatte frie etableringsret, at tyske håndværksvirksomheder, der udfører opgaver i Frankrig, ikke selv kan betale omsætningsafgift direkte til de franske skattemyndigheder, men kun via en dyr, fransk skatterepresentant?
2. Er Kommissionen bekendt med, at mange håndværksvirksomheder, der gerne vil udføre arbejder i Frankrig, foretrækker at give afkald på ordrer i nabolandet på grund af de mange formaliteter, der skal overholdes, herunder især på det skattemæssige område? (Det er i hvert fald den erfaring, man har gjort i håndværksrådet for Freiburg-in-Breisgau)
3. Hvordan kan — omvendt — hindringer i henhold til tysk håndværks- og erhvervsret fjernes for franske virksomheder, som gerne vil arbejde i Tyskland, og som skal optages i det tyske håndværksregister, også selv om de kun »lejlighedsvis« arbejder her?

4. Kan der under henvisning til retten til fri udveksling af tjenesteydelser i Den Europæiske Union overhovedet stilles krav om, at håndværkere fra andre EU-medlemsstater skal optages i håndværksregistret, så længe der ikke er tale om nogen etablering i Tyskland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(5. maj 1997)

1. & 2. Kommissionen er opmærksom på, at den nuværende momsordning, hvor afgiften rent fysisk følger varen, giver anledning til problemer for erhvervslivet, og herunder navnlig for de små og mellemstore virksomheder, der opererer i medlemsstater, hvor de ikke er etableret. Denne problematik udgør en betydelig hindring for virkeliggørelsen af et reelt enhedsmarked, således som Kommissionen har givet udtryk for i sin rapport om virkningen af momsovergangsordningen ⁽¹⁾. Det er i øvrigt baggrunden for, at Kommissionen i 1994 fremsendte en meddelelse til Rådet og Parlamentet ⁽²⁾, hvori den anbefalede visse foranstaltninger, hvis gennemførelse vil give mulighed for at løse de vigtigste praktiske problemer, som borgerne konfronteres med.

I øvrigt har Kommissionen den 10. juli 1996 vedtaget et arbejdsprogram med henblik på gennemførelsen af et fælles momssystem ⁽³⁾, der opfylder kriterierne for, at man kan tale om et virkeligt enhedsmarked. Et af hovedhjørnestenene i dette nye system er nemlig det princip, hvorefter en erhvervsdrivende skal beskattes alle transaktioner, udføre sin fradragsret ét enkelt sted og gældende for hele Fællesskabet, uden at der skal sondres efter, i hvilken medlemsstat transaktionen er foretaget, hvilket betyder, at der inden for det nye system ikke længere vil være behov for at udpege en skatterepresentant.

3. & 4. Ifølge EF-Domstolens faste retspraksis indeholder traktatens artikel 59 krav om, at enhver hindring for fri udveksling af tjenesteydelser skal afskaffes (såsom pligten til at skulle optages i et håndværksregister), og dette uanset, om et sådan krav uden forskel finder anvendelse på nationale og udenlandske tjenesteydere, når det dog kan lægge en hindring for eller på anden måde hæmme udøvelsen af virksomhed via en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, hvor han lovligt kan præstere tilsvarende tjenesteydelser.

I betragtning af den særlige karakter af visse tjenesteydelser, kan det dog ikke anses for uforeneligt med traktaten, dersom man pålægger tjenesteyderen særlige krav, der skyldes anvendelsen af de regler, der gælder for vedkommende form for virksomhed. Krav af denne art skal være objektivt nødvendige for at sikre overholdelsen af faglige regler samt for at sikre beskyttelsen af tjenestemodtageren, samtidig med at de også skal være proportionelle, dvs. de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede mål.

Denne vurdering af, hvorvidt proportionalitetsprincippet er overholdt, sker fra sag til sag og under hensyntagen til EF-Domstolens retspraksis vedrørende omgåelse af artikel 59. EF-Domstolen har nemlig fastslået, »at en medlemsstat har ret til at træffe foranstaltninger, der skal forhindre, at en tjenesteyder, hvis virksomhed helt eller fortrinsvis er rettet mod denne medlemsstats område, udnytter den i artikel 59 garanterede frihed til at unddrage sig de faglige regler, som ville gælde for ham, såfremt han var etableret i denne medlemsstat, idet en sådan situation vil kunne reguleres i henhold til kapitlet om etableringsretten og ikke kapitlet om udveksling af tjenesteydelser« (dom af 4.12.1986 i sag 205/84, Kommissionen mod Tyskland (forsikringsvirksomhed), præmis 22).

Kommissionen er villig til at undersøge særlige situationer, som det ærede medlem måtte forelægge den.

⁽¹⁾ KOM(94) 515 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(94) 471 endelig udg.

⁽³⁾ KOM(96) 328.

(97/C 373/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0238/97

af Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(7. februar 1997)

Om: Kontrol med skarvbestanden i vådområderne ved Oristano (Italien)

Vådområderne ved den sardinske by Oristano er af stor økonomisk betydning og anses desuden for at rumme naturværdier af international dimension, og de er da også omfattet af Ramsar-konventionen på grund af de mange fuglearter, der holder til her i årets løb, bl.a. ca. 16.000 skarver (optælling foretaget af IVRAM i 1995). Det naturlige miljø i området trues imidlertid af et større antal ødelæggende offentlige byggerier (hvoraf nogle

finansieres af EU), af udledning af urensset spildevand fra byerne og af kemiske stoffer fra landbruget, som bringes til området med regnen, hvilket alt sammen har medført en alvorlig nedgang i fiskebestanden.

Fiskerne klager over, at skaderne for fiskeriets vedkommende løber op i adskillige milliarder om året, og udpeger skarverne som synderne. Regionen Sardinien deler (efter pres fra fiskerne og lokale organisationer) denne opfattelse og har udstedt et dekret, der giver tilladelse til at nedbringe bestanden. Bestanden på 4.000-5.000 skarver er i 1995 og 1996 under opsyn af Det Nationale Institut for Den Vilde Fauna og Skovvæsenet blevet reduceret med »blot« 600 eksemplarer. Ifølge de regionale dekretter er det tilladt at skyde skarver i jagtsæsonen overalt i vådområderne ved Oristano, dvs. også i områder, hvor beskyttede arter holder til, hvorfor også trækfugle kan blive ramt. I øvrigt skal skarverne i vådområderne ved Oristano også medregnes blandt trækfuglene.

Finder Kommissionen ikke, at der er behov for et konkret indgreb til begrænsning af miljøskaderne i vådområderne ved Oristano, der f.eks. omfatter oprettelse af et beskyttet område og begrænsning af byggeriet og af tilførslen af forurenende stoffer osv.?

Finder Kommissionen ikke, at nedskydningen af så mange trækfugle er i strid med de europæiske direktiver om beskyttelse af vilde fugle (direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ og 91/244/EØF ⁽²⁾) og af vådområder?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 115 af 8.5.1991, s. 41.

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard**

(30. maj 1997)

I forlængelse af sit svar af 28. februar 1997 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu give følgende oplysninger:

I henhold til oplysninger, som Kommissionen har fået fra de italienske myndigheder, har hovedmålet med de foranstaltninger, der er truffet i Oristano-provinsen, været at begrænse skaderne for det stedlige fiskerierhverv. Dette skulle efter planerne opnås ved forstyrrelse af, kombineret med drab på fuglene i beskedent omfang. Myndighederne har oplyst til Kommissionen, at antallet af aflivede skarver er blevet begrænset til 518 enheder i løbet af sæsonen 1995-1996. Denne fravigelse fra Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle i henhold til dets artikel 9 skal ifølge normal praksis undersøges nærmere af Kommissionen. Desuden modtager denne de årlige beretninger fra de pågældende medlemsstater herom.

Desuden har Kommissionen siden 1995 ydet finansiell støtte til et LIFE-NATURE-projekt i området omkring Cabras-vådområdet i Oristano-provinsen. Dette område er fredet som et særlig beskyttet område i henhold til direktiv 79/409 om beskyttelse af vilde fugle. Det mål, Life-Nature-projektet sigter mod, er at afbøde en række trusler, som berører dette vådområdes og de heri levende fuglebearters fredningsmæssige status. Ét af formålene hermed er at vurdere specifikke kontrolforanstaltninger med hensyn til skarvebestandene i overensstemmelse med de bevarelsesmæssige krav. Dette Life-Nature-projekt, hvori indgår såvel videnskabsfolk som erhvervsfiskere, kunne i givet fald tjene som model for forvaltningen af andre tilsvarende vådområder i Oristano-provinsen.

⁽¹⁾ EFT C 138 af 5.5.1997.

(97/C 373/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0244/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(13. februar 1997)

Om: Mærkning af genetisk modificeret soja og majs

1. Anvendes den nyligt vedtagne Novel-Food-forordning i forbindelse med den genetisk modificerede majs fra firmaet Ciba Geigy, som der allerede er givet tilladelse til salg og dyrkning af inden for EU?
2. Hvis dette ikke er tilfældet, hvordan bedømmer Rådet så den juridiske situation, at to genetisk modificerede nytteplanter og tusindvis af hidtil ukendte levnedsmidler ikke falder ind under Novel-Food-forordningen?

3. Hvis den genetisk modificerede majs og soja ikke falder ind under Novel-Food-forordningen, er Rådet så enig i, at en national mærkning af GMO i så fald er mulig, eftersom dette spørgsmål bevidst er blevet holdt åbent i direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s.15.

Svar

(16. juni 1997)

Bestemmelserne vedrørende de nye levnedsmidler træder i kraft den 14. maj 1997 ⁽¹⁾. Der er visse gennemførelsesbestemmelser, der stadig ikke er fastlagt. Det er derfor ikke på nuværende stadium muligt at svare på de specifikke spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem stiller. Under alle omstændigheder påhviler det Kommissionen under Domstolens kontrol at drage omsorg for den korrekte gennemførelse af fællesskabsrettens bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997.

(97/C 373/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0281/97

af Gérard Caudron (PSE) til Kommissionen

(13. februar 1997)

Om: Sommertid

Kommissionen har siden 1980 skullet harmonisere sommertidens begyndelse og afslutning i de medlemsstater, der anvender den. Den har ved flere lejligheder forklaret, at den ikke spiller nogen rolle, for så vidt angår selve princippet om indførelse eller ikke-indførelse af sommertid, da dette henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence.

For nyligt har den franske delegation i Rådet meddelt, at den agter at afskaffe den i Frankrig praktiserede sommertidsordning.

I en ekspertudtalelse fra Rådet bekræftes det, at Frankrig således vil sætte sig ud over den obligatoriske karakter af sommertiden.

Kan Kommissionen oplyse, om den holder fast ved sin traditionelle fortolkning af sommertiden, dvs. at princippet om at indføre den udelukkende henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence, og at den begrænser sig til at harmonisere begyndelsen og afslutningen af sommertidens ikrafttræden?

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med at undersøge sommertidens virkninger på Unionens mænd og kvinder og på de socioøkonomiske aktiviteter som helhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(7. maj 1997)

Hovedformålet med fællesskabsdirektivet om bestemmelser vedrørende sommertid er at harmonisere datoerne for sommertidens start og afslutning for at fjerne eventuelle hindringer for den frie udveksling af varer og tjenesteydelser og for de europæiske borgeres mobilitet. Samtlige medlemsstater har benyttet en sommertidsordning i de sidste 16 år, siden det første direktiv herom blev udstedt i 1980.

Ved udgangen af halvfjerdserne gav medlemsstaterne — på især fransk initiativ — udtryk for, at de gik ind for et fælles sommertidssystem. Medlemsstaternes enstemmige og gentagne bekræftelse af deres tilslutning til denne ordning er gradvis kommet til udtryk i direktivernes ordlyd. Det nugældende direktiv (det 7. sommertidsdirektiv) erkender dette i sin anden betragtning: »eftersom medlemsstaterne anvender bestemmelser om sommertid, er det vigtigt for det indre markeds funktion, at der fra 1995 fastsættes en fælles dato og et fælles klokkeslæt for, hvornår sommertiden begynder og ophører i hele Fællesskabet«. Både Rådet og Kommissionen fortolker i dag dette direktiv som værende bindende med hensyn til indførelse af ordningen og anvendelsen af de harmoniserede datoer som fastsat i direktivet. Det samme gælder for forslaget til det 8. direktiv herom ⁽¹⁾.

Endelig foretog Kommissionen i 1995 — helt i tråd med sine forpligtelser — en undersøgelse vedrørende sommertidens anvendelse, og udarbejdede en rapport herom til alle fællesskabsinstitutioner og de repræsentative organer for de forskellige sektorer, der var medtaget i undersøgelsen. De vigtigste konklusioner af undersøgelsen fremgår af Kommissionens rapport, som er knyttet til forslaget til det ottende direktiv.

(¹) KOM(96) 106.

(97/C 373/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0285/97

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Rådet

(14. februar 1997)

Om: Begrænsning af oksekødproduktionen — forordning (EF) nr. 2222/96 af 18. november 1996

Som følge af BSE-krisen er der truffet en række foranstaltninger til begrænsning af oksekødproduktionen. En af disse består i Rådets forordning (EF) nr. 2222/96 (¹) om ændring af forordning (EØF) nr. 805/68 (²) om den fælles markedsordning for oksekød.

Den ændrede artikel 4i, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 drejer sig om den såkaldte »Herodes-præmie« vedrørende slagtning af spæde tyrekalve.

Kan Rådet forklare logikken bag denne foranstaltning set på baggrund af, at der hvert år åbnes importkontingenter for 153.000 stk. levende kvæg på 160-300 kg og 178.000 kalve fra de central- og østeuropæiske lande (for nylig udvidet til også at omfatte de baltiske stater ved forordning (EF) nr. 1926/96 — EFT L 254 af 8.10.1996, s. 1)?

Er Rådet enig i, at man — under henvisning til BSE-krisen — bør påberåbe sig særlige forhold over for de central- og østeuropæiske lande og Verdenshandelsorganisationen (WTO) og anmode om midlertidig udsættelse af disse importordninger?

Finder Rådet den såkaldte »Herodes-præmie« etisk forsvarlig? Er det virkelig moralsk forsvarligt at lade køer kælte for straks derefter at gøre det af med de nyfødte tyrekalve?

Hvad mener Rådet om forslaget om snarere at indføre en slags »kalveproduktionskvote« i lighed med »mælkekvoterne«? Dette ville såvel set ud fra et økonomisk som ud fra et etisk synspunkt være mere effektivt. Desuden ville man lettere kunne opfylde målsætningen i henhold til 11. betragtning i forordningen om at nedbringe antallet af kalve, hvoraf der fremstilles ferskt kød, med ca. 1.000.000 styk.

(¹) EFT L 296 af 21.11.1996, s. 50.

(²) EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24.

Svar

(2. juli 1997)

Fællesskabets marked for oksekød har i 1996 befundet sig i en krise, der ikke kun skyldes de seneste års udvikling inden for denne sektor, men også konsekvenserne af BSE. Den tillidskrise, som denne sygdom har fremkaldt hos forbrugerne, har yderligere forstærket uligevægten mellem udbud og efterspørgsel.

For at imødegå denne kritiske situation har Rådet truffet en række foranstaltninger med henblik på dels at beskytte forbrugernes sundhed, dels at understøtte de berørte producenters indtjening. I sidstnævnte forbindelse har Rådet truffet to beslutninger, der har ført til, at et samlet beløb på 1 350 mio ECU er blevet stillet til rådighed for producenterne.

I øvrigt har Rådet truffet foranstaltninger med henblik på at påvirke udbudsmængden og således bidrage til saneringen af markedet for oksekød. I den forbindelse har det bl.a. bekræftet forarbejdningspræmien for tyrekalve, som allerede var fastlagt i grundforordningen, idet det har fastholdt, at præmien skal være fakultativ for medlemsstaterne. Rådet har desuden indført en præmie for tidlig markedsføring af kalve, der ligeledes er fakultativ for medlemsstaterne. Det er således op til medlemsstaterne at træffe et valg mellem de to nævnte handlemuligheder under hensyn til, hvorledes de etiske, økonomiske og landbrugsmæssige aspekter vurderes på nationalt niveau.

For så vidt angår de årlige importkontingenter for kvæg fra de central- og østeuropæiske lande, gør Rådet opmærksom på, at disse kontingenter er indført i henhold til Europaaftalerne om associering, der er indgået med disse lande, og hvis formål er gradvis at sammenslutte deres markeder med Fællesskabets marked som led i forberedelserne til deres kommende tiltrædelse.

Rådet gør desuden opmærksom på, at det allerede har erkendt, at det ud over at gennemføre kort- og mellemfristede foranstaltninger med henblik på at sanere markedet for oksekød, også vil være nødvendigt at gennemføre en tilbundsgående reform af den fælles markedsordning inden for denne sektor. Det afventer, at Kommissionen inden længe fremsætter forslag med henblik herpå. En af målsætningerne for denne reform vil være at tilpasse udbuddet af oksekød inden for EU til den sandsynlige interne og eksterne efterspørgsel på lang sigt, samtidigt med at det sikres, at EU's muligheder for at opfylde sine internationale forpligtelser ikke forringes.

(97/C 373/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0287/97

af Bernd Lange (PSE) til Rådet

(14. februar 1997)

Om: Situationen i Nigeria

Siden Rådet den 4. december 1995 fastlagde sin fælles holdning vedrørende Nigeria, er situationen i Nigeria på ingen måde blevet bedre. Dette gælder navnlig overholdelsen af menneskerettighederne. Rådet forpligtede sig i sin fælles holdning til at overvåge den videre udvikling og eventuelt overveje yderligere foranstaltninger, herunder sanktioner.

1. Hvilke konklusioner har Rådet draget af sine iagttagelser?
2. Hvilke af de foranstaltninger, der nævnes i den fælles holdning af 4. december 1995, vil Rådet træffe for omgående at øve positiv indflydelse på den nuværende situation i Nigeria?
3. Hvornår agter Rådet at fastlægge en ny fælles holdning?

Svar

(2. juli 1997)

Rådet deler fuldt ud det ærede parlamentsmedlems bekymring over situationen i Nigeria. Den Europæiske Union har reageret kraftigt på den eklatante mangel på respekt for de demokratiske principper og menneskerettighederne, som er konstateret i Nigeria.

Som det ærede parlamentsmedlem har bemærket, udtalte man i den fælles holdning af 4. december 1995, at man ville overveje yderligere foranstaltninger, hvis de nigerianske myndigheder ikke tog skridt til hurtig overgang til demokrati og sikring af fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet. Rådet har derfor løbende fulgt situationen i Nigeria meget nøje, både via EU-medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer på stedet og i samråd med andre medlemmer af det internationale samfund, herunder Commonwealth, og har utvetydigt tilkendegivet sine synspunkter over for de nigerianske myndigheder.

Der har ganske vist været visse tegn på, at der gøres en indsats for at følge demokratiske procedurer, men anklagerne for nylig mod nobelprisvinderen Wole Soyinka og en række andre personer, hvoraf mange allerede var tilbageholdt, for de nylige bombeattentater i Nigeria, viser, at situationen stadig giver anledning til bekymring.

På samlingen den 2. juni 1997 besluttede Rådet, at den fælles holdning vedrørende Nigeria skulle fornyes i yderligere seks måneder indtil den 4. december 1997.

Det ligger EU meget på sinde at gå ind i en konstruktiv dialog med de nigerianske myndigheder og støtte det civile samfund. EU gentog sin opfordring om frigivelse af alle politiske fange og afholdelse af frie og retfærdige valg, så en civil regering kan blive indsat.

EU gentog tillige sit ønske om, at der oprettes normale forbindelser med Nigeria, og at den er villig til at undersøge, hvorledes dette kan ske.

(97/C 373/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0295/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(13. februar 1997)**Om: Udgiftskontrol*

Hvad angår Revisionsrettens bemærkninger om Kommissionens indtægter og aktionsbevillinger og de europæiske udviklingsfonde, bedes Kommissionen oplyse, om finansieringen af de direkte udgifter til bekæmpelsen af bedrageri og uregelmæssigheder besluttet direkte af Kommissionen og enten forvaltes af Kommissionen eller i samarbejde med de nationale forvaltningers kompetente organer.

Af en kontrol, der er foretaget i fire medlemsstater, fremgår det, at hverken Kommissionen eller medlemsstaterne kontrollerer udgiftserklæringerne ordentligt til stor skade for fællesskabsbudgettet. Hvad agter Kommissionen at foretage sig i denne forbindelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(19. marts 1997)*

Bestemmelserne om ordningerne for medfinansiering af de udgifter, der er direkte knyttet til bekæmpelse af bedrageri, findes i Rådets forordninger, hvor også fordelingen mellem medlemsstaterne er fastsat. Kommissionen træffer beslutning på grundlag af disse bestemmelser. Der er de nationale myndigheder, der skal iværksætte de nødvendige kontrolforanstaltninger og anvende de EF-midler, de har fået tildelt.

Dokumentationen vedrørende de af medlemsstaterne afholdte udgifter kontrolleres af Kommissionen. Desuden aflægges der kontrolbesøg på stedet for at undersøge bilagene og foranstaltningernes forløb.

Kommissionen har fulgt de af Revisionsretten fremdragne tilfælde meget nøje ved at henvende sig direkte til de pågældende medlemsstater.

Såfremt det bekræftes, at udgifterne ikke er støtteberettigede, har den allerede iværksat en procedure for tilbagesøgning af EF-midlerne. Desuden skal det bemærkes, at et vist antal tilfælde, som Revisionsretten har gjort opmærksom på, i mellemtiden er blevet dokumenteret af medlemsstaterne, og at der ikke længere skal tages hensyn til de anfægtede finansieringer.

(97/C 373/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0421/97**af Fiorella Ghilardotti (PSE) til Rådet***(6. februar 1997)**Om: Prekære arbejdsbetingelser og sanitære problemer i Rådets nye bygning*

I de seneste måneder er der i en række avisartikler i den belgiske presse blevet redegjort for de store problemer i den nye bygning for Rådets Generalsekretariat, Justus Lipsius-bygningen, som går ud over arbejdsbetingelserne inden for visse tjenestegrene og som særlig medfører sanitære problemer i køkkenerne som følge af en dårlig udformning og gennemførelse af byggearbejdet.

Den 9. april 1997 skal Rådet definitivt overtage bygningen. Har Rådet ud fra ønsket om besparelser på fællesskabsbudgettet fastlagt, hvem ansvaret påhviler blandt de forskellige involverede, som har deltaget i de mange stadier af udformningen og opførelsen af bygningen?

Svar*(1. juli 1997)*

Ifølge kontrakten af 26. februar 1985 mellem den belgiske stat og De Europæiske Fællesskaber om opførelsen af Justus Lipsius-bygningen, der stod færdig i 1995, er det ikke Rådet, men den belgiske stat, som skal overtage

bygningen endeligt i overensstemmelse med forskrifterne i de forskellige udbudsbetingelser. Det hedder imidlertid i kontrakten, at Rådet skal give sin tilslutning til den endelige overtagelse. Denne vil kunne finde sted, når de problemer, som i dag er genstand for en tilbundsgående undersøgelse, har funden en tilfredsstillende løsning. Overdragelsen af det retsgyldige skøde til Rådet er i øvrigt ved at blive færdiggjort.

Rådet sørger således for at beskytte sine rettigheder ved anvendelse af de retlige og kontraktlige bestemmelser.

(97/C 373/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0425/97

af Markus Ferber (PPE) til Kommissionen

(19. februar 1997)

Om: Opdeling af udpegede organers sekretariatsarbejde i et enkelt forvaltningssekretariat for alle europæiske erfaringsgrupper og tekniske sekretariater for hver enkelt gruppe

Kommissionen har planer om at opdele udpegede organers sekretariatsarbejde i et forvaltningssekretariat og flere tekniske sekretariater for hver enkelt gruppe. Hidtil har et enkelt sekretariat varetaget arbejdet for de europæiske erfaringsudvekslingsgrupper, hvilket har lettet organisationen betydeligt.

1. Hvorfor holder Kommissionen ikke sit løfte om kun at overdrage ETOC funktionen som forvaltningssekretariat, hvis de udpegede organers enkelte grupper ønsker det?
2. Hvordan vil Kommissionen hindre, at der med et centralt forvaltningssekretariat i Bruxelles kun afholdes møder i Bruxelles?
3. Hvordan skal et forvaltningssekretariat, der ikke er fagligt kompetent i tekniske spørgsmål, varetage kontrollen med oversættelsen af arbejdsdokumenter?
4. Hvorfor bliver arbejdet i det centrale forvaltningssekretariat ikke udbudt, hvis enkelte grupper i de udpegede organer skulle ønske det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(2. april 1997)

Rådets afgørelse af 22. juli 1993 om modulet for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkning«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ⁽¹⁾ fastsætter følgende: »For at sikre en konsekvent teknisk anvendelse af modulet sørger Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for, at der organiseres et nært samarbejde mellem de bemyndigede organer«.

Efter rådspørgning af medlemsstaterne og på grundlag af bred enighed har Kommissionen fastlagt en ramme, der skal sikre denne koordinering (dokument CERTIF 94/6 rev), i samarbejde med gruppen af højtstående embedsmænd på standardiseringsområdet. I dokumentet henvises der udtrykkeligt til behovet for på grundlag af de indhøstede erfaringer at oprette en fælles logistisk støtte for alle grupper og de tekniske sekretariater for hver af disse.

1. Kommissionen har ikke ændret sin holdning til dette spørgsmål, idet der i ovennævnte dokument CERTIF 94/6 rev udtrykkeligt henvises til den europæiske prøvnings- og certificeringsorganisation (EOTC) for så vidt angår den administrative logistik, især på grund af de lavere omkostninger og den større effektivitet og for at fremme en tværsektoriel løsning i overensstemmelse med næsten alle medlemsstaters holdning.
2. I det omfang, hvor møderne i de bemyndigede organers grupper finansieres over Fællesskabets budget, som administreres af Kommissionen, er det dennes hensigt dels at styre udgifterne over en forud fastsat periode dels at forenkle refusionsprocedurerne. Det er klart, at udgifterne til den administrative logistik vil være vanskelige at forudse og styre, hvis der er tale om møder, der tilrettelægges forskellige steder i Fællesskabet, idet der ikke vil kunne opnås stordriftsfordele. Desuden vil Kommissionens løsning nedbringe antallet af refusionsprocedurer, som centraliseres, når arbejdet overdrages til EOTC.

3. Den administrative logistik har desuden til opgave at forberede koordineringsmøderne på bedste måde herunder at lade oversættelsesarbejdet foretage af specialister. Kommissionen har desuden offentliggjort et udbud, der skal sikre, at de tekniske sekretariater bemannes med eksperter, som skal stå for udarbejdelse af arbejdsdokumenter til forberedelse af koordineringsarbejdet, møderapporter og de henstillinger, der udarbejdes af gruppen. Hvis det viser sig, at oversættelsen af disse tekniske dokumenter ikke gennemføres korrekt og ikke opfylder behovene hos grupperne af bemyndigede organer, er det op til EOTC som medkontrahent at træffe de nødvendige foranstaltninger.

4. Tilrettelæggelsen af den administrative logistik påhviler normalt Kommissionen. Denne har materielt ikke mulighed for at tilrettelægge den, og anvendelsen af rammekontrakten mellem Kommissionen og EOTC udgør derfor et egnet middel til at stille denne administrative logistik til rådighed for de grupper, der ønsker det. Konkurrence mellem de forskellige organer har ikke forekommet. Kommissionen at være det bedst egnede middel til at sikre sammenhæng i Fællesskabets politik vedrørende evaluering af overensstemmelsen og til at opretholde en vis ligevægt mellem de forskellige parter både vedrørende den administrative logistik og den tekniske koordinering. Hvis en sådan metode blev anvendt, ville ligevægten hele tiden blive forstyrret som følge af rotationen i udførelsen af det tekniske sekretariatsarbejde.

⁽¹⁾ EFT L 220 af 30.8.1993.

(97/C 373/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0431/97
af António Capucho (PPE) til Kommissionen
(19. februar 1997)

Om: DIRECTORIA V (24.-26.2.1997)

Jeg konstaterer til min store overraskelse og harme, at flere dokumenter vedrørende ovennævnte initiativ foreligger på syv sprog, men ikke på portugisisk.

Jeg konstaterer ligeledes, at der ikke er forudset simultantolkning til portugisisk.

Hertil kommer, at to af de anvendte sprog er mindre udbredte end portugisisk (SV/GR).

Under henvisning til bestemmelserne i traktaterne samt til de mest elementære regler om ligestilling, som bør danne grundlag for beslutninger af denne art, anmodes Kommissionen om at oplyse:

1. Hvilke kriterier ligger til grund for dette beklagelige og uacceptable valg?
2. Agter den at ændre forholdene i forbindelse med fremtidige initiativer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(2. april 1997)

DIRECTORIA V blev organiseret af Strasbourg by med økonomisk støtte fra Kommissionen ved hjælp af net for tværregionalt samarbejde og de repræsentative organisationer for de lokale og regionale myndigheder.

Informationsdokumenterne blev oversat, og der blev tolket til seks sprog. Af budgethensyn afspejlede valget af sprog de mest udbredte sprog blandt deltagerne. Under en del af arrangementet — partnerskabsmessen — var der dog tolkning til portugisisk for de deltagere, der ønskede det.

Kommissionen vil på grundlag af en statusopgørelse over denne udgave af DIRECTORIA undersøge det hensigtsmæssige i og behovet for at udvide antallet af sprog, for hvilke der tilbydes tolkning og oversættelse.

(97/C 373/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0466/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(19. februar 1997)**Om: Gennemførelse af projekter*

Fra Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1995 ⁽¹⁾ citeres følgende fra kapitlet »Samarbejde med udviklingslande og tredjelande (bortset fra landene i Central- og Østeuropa)«: »Tallene for gennemførelsen af budgettet for eksterne aktioner i 1995 viser, at Kommissionen har problemer med at gennemføre programmerne i deres nuværende omfang og mangfoldighed. Forpligtelsesbevillingerne blev som i de tidligere år udnyttet næsten fuldt ud, hvorimod betalingsbevillingerne på flere områder blev udnyttet langsommere end forudset i gennemførelsesplanerne for programmerne, projekterne og aktionerne. Omfanget af de uafviklede forpligtelser, som afspejler det samlede antal aktioner, der forvaltes af Kommissionen, steg betydeligt i 1995«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den agter at gøre for at fremskynde anvendelsen af betalingsbevillingerne, der viser en langsommere gennemførelse af projekterne end forventet?

⁽¹⁾ EFT C 340 af 12.11.1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(24. april 1997)*

Den hastige vækst i samarbejdsaktiviteterne med udviklingslandene har resulteret i en stigning i antallet af flerårige projekter, hvilket medfører betydelige forpligtelsesbevillinger, der efterhånden skal følges op af betalinger. Hertil kommer, at betalingerne bestemmes af forskellige faktorer, hvoraf nogle er fuldstændig uafhængige af Kommissionen, såsom forsinkelser i oprettelsen af lokale arbejdsteam med modtagerlandenes deltagelse (undertiden på grund af regeringsproblemer), problemer med andre donorer og problemer med udbud eller leverancer.

Kommissionen er dog klar over, at det er nødvendigt at forbedre forvaltningen, og det er i forbindelse med aktionen SEM 2000 (sound and efficient management) hensigten at indføre fastere rammer for forpligtelsesbevillingerne, hvilket ville give mulighed for en mere effektiv forvaltning af betalingerne, og mere konkret at ændre finansforordningen, så der indføres en maksimumsfrist for en betalings afvikling.

I øvrigt er der allerede i 1996 gjort en særlig indsats, og kapitel B7-30 (Asien) og B7-31 (Sydamerika) er således nået op på en udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne på henholdsvis 99% og 97%. Desuden er der for kapitel B7-4 (middelhavslandene) på trods af forsinkelserne i forbindelse med vedtagelsen af retsgrundlaget registreret en udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne på 76,8%. Endvidere har man for at nedbringe virkningen af tidligere indgåede forpligtelser foretaget en sagsrevision, hvorved der er frigjort betydelige midler.

På det humanitære område er Kommissionen, når regnskabsårets bevillinger er opbrugt, tvunget til at supplere sine budgettildelinger ved hjælp af reserverne til nødhjælp. Da disse overførsler dog først sker ret sent på året, kan ikke alle betalingsbevillinger til dækning af de pågældende forpligtelser nå at blive anvendt, og de må derfor fremføres. Det skal dog bemærkes, at de betalingsbevillinger, der er opført på budgettet fra regnskabsårets begyndelse, anvendes 100%.

Endelig skal det understreges, at Kommissionen lider under personalemangel, hvilket referenten for Europa-Parlamentets budgetkontroludvalg også fremhævede i forbindelse med den indeværende dechargeprocedure (for regnskabsåret 1995), hvor der specielt blev sat fokus på bevillingernes lave udnyttelsesgrad: »....der skyldes alvorlige flaskehalsproblemer i (Kommissionens) personaletildeling og problemer med programmets forvaltning....«. Kommissionen har sat sig for delvis at løse personalemanglen ved i forbindelse med tillægs- og ændringsbudget (TÆB) nr. 1/96 at foreslå oprettelse af en støttefacilitet for forvaltningen af programmerne Meda, Phare og Tacis til fordel for såvel modtagerlandene som Kommissionen.

(97/C 373/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0553/97
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen
(14. februar 1997)

Om: Ændring af den anden fællesskabsstøtteramme for Grækenland

I nær fremtid vil der ske en omfordeling af midlerne under den anden fællesskabsstøtteramme til Grækenland. Med henblik på de afgørelser, som Kommissionen og den græske regering skal træffe i fællesskab, ville det af hensyn til den parlamentariske kontrol være hensigtsmæssigt, om der blev forelagt oplysninger om udnyttelsesgraden af midler under den anden fællesskabsstøtteramme for årene 1994-1996.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvor stort et beløb fik Grækenland tildelt under den anden fællesskabsstøtteramme, og hvor høj var den samlede udnyttelsesgrad af midlerne?
2. Hvilke beløb var der tale om, og hvor høj var udnyttelsesgraden af midler for følgende operationelle programmer: a) undervisning og uddannelse b) sundhed og sygdomsforebyggelse c) miljø d) turisme og kultur e) industri?
3. Kan Kommissionen forelægge oplysninger om de kriterier, der skal finde anvendelse, og nævne de sektorer, hvor der vil blive foretaget op- og nedadgående justeringer af bevillingerne?
4. Hvilke oplysninger finder Kommissionen nyttige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(28. april 1997)

Forpligtelsesbevillingerne til fællesskabsstøtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Grækenland i perioden 1994-1996 udgjorde 4 525 mio. ECU svarende til 106% af programmeringen for nævnte periode og 46% for hele perioden 1994-1999. Udbetalingerne udgjorde 3 135 mio. ECU svarende til 69% af det forpligtede beløb.

For de af det ærede medlem nævnte programmer fremgår EFRU's forpligtelser og udbetalinger for perioden 1994-1996 af følgende tabel udtrykt i ECU

Program	Programmerede forpligtelser	Afholdte forpligtelser	% gennemførelse	Udbetalinger	% af forpligtelserne
Grunduddannelse	98,279	63,117	64	50,494	80
Efteruddannelse	11,162	3,444	31	1,722	50
Sundhed og sygdomsforebyggelse	86,193	53,141	62	33,053	62
Miljø	157,46	157,46	100	77,223	49
Turisme og kultur	73,585	73,585	100	42,517	58
Industri	290,96	176,16	61	140,928	80

Forpligtelsesbevillingerne fra Den Europæiske Socialfond (ESF) for Grækenland for perioden 1994-1996 udgjorde 801,443 mio. ECU (svarende til 31,30% af det samlede beløb for perioden 1994-1999) og udbetalingerne 531,959 mio. ECU (svarende til 20,78% af det samlede beløb for perioden 1994-1999). For de programmer, for hvilke det ærede medlem anmoder om supplerende oplysninger, fremgår situationen af nedennævnte tabel udtrykt i mio. ECU.

Program	Programmerede forpligtelser	Afholdte forpligtelser	% gennemførelse	Udbetalinger	% af forpligtelserne
Grunduddannelse	518	332,64	64	201,72	39
Efteruddannelse	325	310,0	95	250,2	77
Sundhed og sygdomsforebyggelse	8,4	8,4	100	2,069	24
Turisme & kultur	5	(¹) 2,7	54	0,187	4
Industri	10	6,0	60	3,0	50

(¹) Kun i 1995 og 1996, da programmet blev vedtaget i 1995.

Støtten fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, under fællesskabsstøtterammen for Grækenland udgør 1 800 mio. ECU, hvoraf 1 765 mio. vedrører operationelle programmer. Af dette beløb var der indtil den 31. december 1996 indgået forpligtelse for 56%, og 43% var blevet udbetalt. De procentvise udbetalinger indtil udgangen af 1996 i forhold til de tilsvarende forpligtelser for denne periode (980,53 mio. ECU) er på 77%.

For det operationelle program for fiskeri udgjorde investeringerne under det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) i perioden 1994-1996 37,1 mio. ECU svarende til 65% af de planlagte forpligtelser (57,8 mio. ECU) for perioden 1994-1996 og 29% for hele perioden 1994-1999.

De anvendte FIUF-bevillinger i denne periode var på ca. 23,890 mio. ECU svarende til 65% af de indgåede forpligtelser.

Hvad angår overførsler af beløb under fællesskabsstøtterammen henhører beslutninger herom under overvågningsudvalget for fællesskabsstøtterammen, hvis næste møde er planlagt til september 1997. De græske myndigheder og Kommissionen samarbejder snævert om at undersøge dette spørgsmål og foreslå passende løsninger på nævnte møde.

(97/C 373/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0558/97

af John McCartin (PPE) til Kommissionen

(24. februar 1997)

Om: Task force for fiskeriet

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med den task force i GD XIV, som kommissær Bonino har lovet at oprette, samt anføre dens kommissorium og hvorvidt, den skal fungere inden for en bestemt tidsramme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(5. maj 1997)

Kommissionen har allerede startet sine overvejelser vedrørende revisionen af den fælles fiskeripolitik inden år 2002.

Den agter at oprette en arbejdsgruppe med deltagelse af alle tænkelige deltagere i denne proces, herunder de europæiske institutioner, de nationale og regionale administrationer, fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien, forbrugerne og de involverede i miljøbeskyttelse.

På denne måde er det Kommissionens mål at sikre den bredest mulige konsultation vedrørende alle aspekter af den fælles fiskeripolitik.

Denne arbejdsgruppe vil igangsætte en åben og bred dialog, og ved hjælp af et spørgeskema, der er blevet forelagt de socioøkonomiske partnere, og som skal uddeles af Kommissionen, vil der blive indhentet konklusioner og forslag fra alle, der er berørt af revisionen af den fælles fiskeripolitik.

Arbejdsgruppen vil således forsyne Kommissionen med den nødvendige feedback, før den fremsætter nogen formelle forslag.

(97/C 373/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0564/97

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Rådet

(24. februar 1997)

Om: Valget i Pakistan

Kan Rådet i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) oplyse, hvorvidt der er belæg for beskyldningerne fra den pakistanske politiske bevægelse »Mohajir Quami« om, at den er genstand for en sådan forfølgelse fra politiets side, at det forhindrer den i at deltage i det kommende valg til trods for de garantier, som den pakistanske præsident Faruk Ahmed Khan Leghari gav en delegation fra denne bevægelse, som han modtog den 2. januar 1997? Betyder det, at denne bevægelses rettigheder ikke beskyttes, men at staten forfølger de mohajirs, som bor i byområderne i Sindh i det sydlige Pakistan?

Svar*(16. juni 1997)*

EU-Valggruppen drager følgende konklusioner i sin rapport om de nationale og lokale valg den 3. februar 1997 i Pakistan:

EU-Valggruppen, som først blev dannet i løbet af de sidste få dage af valgkampagnen, havde kun mulighed for at besøge en lille procentdel af valgstederne. Gruppen konkluderede på grundlag af sine iagttagelser, at valget generelt forløb efter reglerne og på en retfærdig måde, og at resultaterne afspejlede vælgerens ønsker. Alvorlige mangler ved valglisten og identificeringen af vælgerne udelukkede imidlertid en betydelig del af de stemmeberettigede. Men disse mangler og de rapporterede alvorlige hændelser på en lille del af valgstederne har efter valggruppens opfattelse ikke ændret på slutresultatet. Valgkommissionen bør imidlertid følge disse problemer op. Valggruppen er af den opfattelse, at vælgerne som helhed blev korrekt betjent af de tilfornede. Valgkommissionen, dens tilfornede på valgstederne, partierne, sikkerhedsstyrkerne og vælgerne bidrog som helhed til en rolig atmosfære og til, at valget kunne afvikles i ro og orden.

Valget forløb generelt i en rolig atmosfære. Der var nogle alvorlige undtagelser, som blev overvåret af observatører i Baluchistan-provinsen og rapporteret i Karachi. Valgprocedurerne var som helhed regulære, og de tilfornede gjorde en stor indsats for at sikre gennemsigtige valgprocedurer under forhold, der ofte var vanskelige på grund af den plads og/eller de faciliteter, der var til rådighed.

Overservatørholdene i Karachi modtog troværdige rapporter om alvorlige tilfælde af intimidering og om sikkerhedsstyrkernes mulige medvirken hertil. Formålet med denne intimidering synes at være at hindre repræsentanter for partiet MQM (A) i at være til stede på visse valgsteder og at afskrække dets tilhængere fra at afgive deres stemme. Valggruppen mener, at myndighederne bør foretage en tilbundsående undersøgelse.

Rådets instanser vil rejse disse spørgsmål under deres institutionaliserede kontakter med den pakistanske regering.

(97/C 373/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0566/97**af Jean Baggioni (UPE) til Kommissionen***(24. februar 1997)*

Om: Datoen for det næste udbud under PACTE-programmet

Europa-Parlamentet støtter aktivt fællesskabsprogrammet PACTE (et aktionsprogram for regionale og lokale myndigheder i Europa).

Jeg har med interesse erfaret, at dette program herefter skal finansieres over den budgetpost, der svarer til artikel 10 i EFRU.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår den offentliggør udbud under dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(21. april 1997)*

Kommissionen har endnu ikke fastlagt sin holdning vedrørende videreførelsen af finansieringen af PACTE-programmet. En beslutning i denne forbindelse skal træffes inden sommeren 1997. Kommissionen vil ikke undlade til den tid at informere det ærede medlem.

(97/C 373/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0593/97**af Annemie Neyts-Uyttebroeck (ELDR) til Rådet***(25. februar 1997)*

Om: Den belgiske regerings salg af en grund i Europa-kvarteret

I oktober 1996 udbød den belgiske ejendomsadministration en række ubebyggede grunde langs Etterbeekse Steenweg til salg. Nogle af disse grunde blev i december 1996 købt af et privat selskab, bl.a. den grund, for hvilken det for år tilbage var fastlagt, at den skulle anvendes til Rådets udvidelse. Dette har som bekendt allerede fra ibrugtagningen af Justus Lipsius-bygningen kæmpet med knappe lokaleforhold.

1. Har de føderale myndigheder i Belgien formelt underrettet Rådets sekretariat om, at denne grund var udbudt til salg?
2. Af nøjagtig hvilke grunde har Rådets sekretariat i bekræftende fald ikke underrettet medlemsstaternes permanente repræsentanter om denne udvikling?
3. Er Rådet endelig klar over, at de eksisterende byplanmæssige bestemmelser — som fastlagt i udviklingsplanen for byzonerne — vil blive overtrådt ved en eventuel udvidelse, da denne zone er udlagt som boligområde og som et område med handelsmæssige og kulturelle aktiviteter?

Svar*(16. juni 1997)*

Allerede i 1994 var de kompetente belgiske myndigheder underrettet om, at Generalsekretariatet for Rådet havde planlagt at foretage en udvidelse af Justus Lipsius-Bygningen på den pågældende grund, og allerede i 1992 var det i den særlige udviklingsplan for Bruxelles by fastlagt, at den var bestemt hertil.

For så vidt angår det ærede medlems første spørgsmål har den belgiske føderale regering ikke formelt underrettet Generalsekretariatet for Rådet om, at den pågældende grund var udbudt til salg. Salget af grunden har dog været offentliggjort, således at alle berørte parter har kunnet få kendskab hertil i rette tid.

Med hensyn til det ærede medlems sidste spørgsmål vil de eventuelle udvidelser finde sted i overensstemmelse med de byplanmæssige bestemmelser, værtslandet har fastlagt.

(97/C 373/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0597/97**af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Kommissionen***(27. februar 1997)*

Om: BSE og forsøg med primater

I EFT C fra 17. december 1996 udbød Kommissionen forskningsforanstaltninger inden for bovin spongiform encephalopati og opfordrede til, at sådanne forslag blev indsendt til GD VI. Baggrunden for denne indkaldelse er den såkaldte Weissmann-rapport. Der er bl.a. planlagt forsøg med primater, der skal fodres med BSE-inficerede hjerner eller direkte inficeres ved injektion.

De abeforsøg, Weissmann ønsker og Kommissionen støtter, er yderst omstridt blandt videnskabsmænd.

1. Hvis forsøgene med dosis/virkning/overførsel på makakker og chimpanser påbegyndes i 1997, kan man tidligst regne med et resultat i år 2008. Hvis ingen af aberne er blevet syge på det tidspunkt, ville man endog være nødt til at vente længere. Hvilke argumenter har Kommissionen over for denne indvending, og hvorledes begrundes den dette udbud af forsøg i EFT?
2. Hvordan vurderer Kommissionen i den forbindelse følgende:
 - a) til den tid vil BSE-epidemien i vid udstrækning være bekæmpet;
 - b) til den tid vil stort set alt inficeret oksekød være konsumeret;

- c) til den tid er der slet ingen muligheder for at påvirke omfanget af menneskelige infektioner;
- d) til den tid er det muligt at få oplysninger om BSE's indvirkning på mennesker fra det statistiske materiale;
- e) disse forsøg er ikke til gavn for politikere eller læger, når de skal træffe beslutninger?

3. Hvordan begrundes Kommissionens antagelse, at eventuelle resultater af abeforsøg kan overføres på mennesker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. maj 1997)

Kommissionen mener generelt, at dyreforsøg bør begrænses til et minimum. Kommissionen deler især dette synspunkt, når det gælder anvendelsen af ikke-menneskelige primater. Som det ærede medlem vil vide, anbefalede professor Weissman dog i sin rapport til Kommissionen om behovet for forskning i spongiforme encephalopatiser, der kan overføres, at der foretages visse forsøg med primater.

Kommissionen erkender, at resultaterne af sådanne undersøgelser først vil foreligge efter en årrække. Dette taler dog ikke imod at foretage undersøgelser, hvis resultater kan give nyttige oplysninger om risikovurderingen for befolkningen som helhed, hvilket kan være værdifuldt for sundhedsprogramplanlægningen.

Efter den indkaldelse af forslag til forskningsprojekter, der blev offentliggjort i december 1996, er der til dags dato kun blevet foreslået ét forsøg med anvendelse af primater. Under alle omstændigheder skal alle forslag som sædvanligt evalueres af eksperter, og Kommissionen vil tage særligt hensyn til de etiske aspekter af dette arbejde. Den vil kun acceptere projekter med anvendelse af primater, hvis der er et absolut behov for at gennemføre arbejdet, hvis der ikke er en alternativ metode til at fremskaffe oplysningerne, og hvis forskningen opfylder de etiske og sikkerhedsmæssige forskrifter i det land, hvor forskningen gennemføres, og i direktiv 86/609/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾.

Kommissionen erkender, at data fra forsøg med ikke-menneskelige primater ikke automatisk kan ekstrapoleres til mennesker. Kommissionen vil derfor anmode dem, der skal evaluere projekter, som indebærer anvendelse af primater, om at gennemføre en grundig evaluering af dette aspekt som en del af deres samlede overvejelser.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986.

(97/C 373/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0631/97

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen

(4. marts 1997)

Om: EU-udbud

Kan Kommissionen oplyse, i hvilken udstrækning den kontrollerer ejerstrukturen i de aktieselskaber, der byder på EU-udbud?

Hvis dette ikke sker, kan Kommissionen da oplyse, hvorledes den kontrollerer, at der ikke er tale om sammenfaldende interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(12. maj 1997)

I henhold til direktiverne om offentlige indkøb giver Kommissionens tjenestegrene, når de foretager udbud, alle tjenesteydere mulighed for at afgive bud efter offentliggørelsen af en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende. De pågældende direktiver omhandler ingen forpligtelser med hensyn til de bydende selskabers struktur, bortset fra en bestemmelse om sammenslutninger af tjenesteydere, der findes i hvert af direktiverne.

I bestemmelsen, der er næsten ens i alle direktiverne, står der, at sammenslutninger af tjenesteydere kan afgive bud. Den udbudsgivende myndighed kan ikke forlange, at sådanne sammenslutninger med henblik på afgivelse af bud antager en bestemt retlig form. Når ordren er tildelt sammenslutningen, kan denne imidlertid blive nødsaget hertil for at kunne udføre ordren (artikel 18 i direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb ⁽¹⁾, 21 i direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾, 26 i direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽³⁾ og 33 (I) i direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽⁴⁾).

Kommissionen sørger således for, at dens tjenestegrene ligesom alle udbudsgivende myndigheder i medlemsstaterne giver disse sammenslutninger af tjenesteydere mulighed for at afgive bud, og for, at der ikke kræves en retlig form for at kunne afgive bud. Tjenestegrene kan derimod i overensstemmelse med EF-retten kræve, at den tilbudsgiver, der får tildelt ordren, antager en bestemt retlig form.

Kommissionen forstår udtrykket »sammenblanding af interesser« som visende hen til en situation, hvor en tjenesteyder har særlige forbindelser med en udbudsgivende myndighed, der bevirker, at denne fortrinsvis tildeler den pågældende tjenesteyder ordrer.

I den forbindelse skal det bemærkes, at intet i gældende EF-ret er til hinder for, at bestemte enheder anmoder om eller accepterer en tilkendegivelse, der kan anvendes til udformning af nærmere bestemmelser om en bestemt ordre af en virksomhed, der vil kunne deltage i denne ordre. EF-retten forbyder et sådant skridt, hvis det bevirker, at der rokkes ved princippet om ligebehandling og navnlig, hvis det hindrer konkurrencen. På grundlag heraf sørger Kommissionen for, at der i de tilfælde, den har kendskab til, undgås den sammenblanding af interesser, det ærede medlem omtaler.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

⁽³⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

⁽⁴⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

(97/C 373/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0635/97

af Viviane Reding (PPE) til Kommissionen

(6. marts 1997)

Om: Konkurrenceregler inden for postsektoren

Europa-Parlamentet afgav den 9. maj 1996 en udtalelse om postpolitikken, som den 18. december 1996 efterfulgtes af en politisk aftale i Rådet.

Men i stedet for at afvente lovgivningsprocedurens afslutning ser det ud til, at Kommissionen agter at offentliggøre en meddelelse om anvendelsen af konkurrencereglerne inden for postsektoren, at denne meddelelse fortsat slår til lyd for stærk regulering, og at den derfor risikerer at drage Parlamentets og Rådets holdninger i tvivl.

Hvordan forholder sagen sig? Er det ikke bedre, at Kommissionen stiller denne meddelelse i bero og afventer vedtagelsen af et direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(10. april 1997)

En meddelelse er et passende og ikke retligt bindende instrument til at udtrykke Kommissionens mening om en vigtig sag, som f.eks. anvendelsen af konkurrencereglerne på postsektoren, både på de monopoliserede og de liberaliserede sektorer, og de praktiske konsekvenser heraf.

Kommissionen bekendtgjorde for mere end et år siden sin beslutning om at udskyde offentliggørelsen af meddelelsen om anvendelsen af konkurrencereglerne på postsektoren, til der var blevet taget en beslutning vedrørende direktivet om fælles regler for udviklingen af Fællesskabets posttjenester, eller senest indtil slutningen af 1996.

Kommissionen glæder sig over, at Rådet (telekommunikation) den 18. december 1996 opnåede et politisk kompromis, særligt vedrørende mulige monopoler inden for bestemte sektorer på markedet for posttjenester. Kommissionen er overbevist om, at dette kompromis i de næste måneder vil danne grundlag for en fælles holdning til Parlamentets og Rådets forslag til direktiv til fordel for Fællesskabets borgere og virksomheder.

Dette kompromis giver mulighed for at komme videre med udarbejdelsen af meddelelsen, således at denne kan give alle involverede parter de nødvendige afklaringer og være samstemmende med direktivets indhold.

Når dette arbejde er fuldført, vil Kommissionen vedtage den endelige meddelelse og fastsætte den mest fordelagtige offentliggørelsesdato.

(97/C 373/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0639/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(6. marts 1997)

Om: Manglende gennemskuelighed i forbindelse med forvaltningen af erhvervsuddannelseskurser, der administreres af ministerier i Italien

Inden for rammerne af de italienske multiregionale operationelle programmer vedrørende mål nr. 3 og 4, hvis forvaltning henhører under arbejdsministeriets og socialforsorgens ansvar, blev der i januar 1996 finansieret et kursus for teknikere, der er specialiserede i forebyggelse af hydrogeologiske og seismiske risici samt i den bygnings- og miljømæssige arvs sårbarhed. Dette kursus finder sted ved det polyfunktionelle center i Castelnovo di Porto (i nærheden af Rom) og organiseres af Afdelingen for Civilbeskyttelse.

Dette kursus synes ikke at være blevet bekendtgjort hverken af arbejdsministeriet eller af Afdelingen for Civilbeskyttelse, så at ingen af de 70 volontører i Federazione Autonoma Radio Urbe (FARU) (Den Autonome Føderation Radio Urbe) under Afdelingen for Civilbeskyttelse, hvoraf mange var arbejdsløse, kunne anmode om at få adgang til kurset, som startede i november 1996, selv om FARU ofte afholder øvelser netop i Castelnovo.

Kan Kommissionen kontrollere, hvilke initiativer arbejdsministeriet har taget med henblik på at offentliggøre det pågældende kursus, og om disse initiativer kan betragtes som tilstrækkelige?

Kan Kommissionen give en generel vurdering af de skridt, ministeriet har taget med henblik på bekendtgørelse af kurser, der finansieres over de pågældende programmer?

Supplerende svar

afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(20. juni 1997)

På baggrund af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget fra den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen nu afgive et supplerende svar til det ærede parlamentsmedlem.

De erhvervsuddannelseskurser, som det ærede parlamentsmedlem nævner, er omfattet af det multiregionale operationelle program 940029 I3, der forvaltes af det italienske arbejdsministerium. I dette program er der fastsat interventioner med henblik på erhvervsuddannelse og beskæftigelsesfremme i regionerne i Midt- og Norditalien.

De aktioner, som gennemføres som led i dette program, forvaltes af projektledere, der er forpligtet til at offentliggøre erhvervsuddannelseskurserne. I det pågældende tilfælde har den ansvarlige projektleder for de kurser, som det ærede parlamentsmedlem nævner, offentliggjort afholdelsen af kurserne i fasen før projektet blev indledt. I denne fase har den ansvarlige taget kontakt til universiteter, forskningscentre og repræsentanter for erhvervslivet med henblik på at anskueliggøre indholdet af denne erhvervsuddannelsesaktion. I »ex post«-fasen, dvs. fasen efter projektets afslutning, agter projektlederen at udbrede de opnåede resultater via møder og seminarer, der skal tjene til at illustrere det didaktiske forløb.

(97/C 373/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0654/97**af Wilfried Telkämper (V) til Rådet***(10. marts 1997)*

Om: EU's fælles holdning vedrørende Cuba

Teksten af 2.12.1996 i EU's fælles holdning vedrørende Cuba ⁽¹⁾ stemmer ikke overens i begyndelsen af punkt 2:

Den engelske tekst (forhandlingssproget er engelsk) indeholder ordene »tentative economic opening... in Cuba«, hvilket indholdsmæssigt svarer til den tyske, spanske og portugisiske oversættelse, hvorimod der i den franske tekst tales om »timide ouverture«, hvilket svarer til den italienske, svenske og danske oversættelse (på dansk: »den forsigtige økonomiske åbning«).

Er Rådet på baggrund af betydningen af denne fælles holdning samt dens gennemførlighed parat til at tilpasse de afvigende formuleringer til den engelske tekst?

⁽¹⁾ EFT L 322 af 12.12.1996, s. 1.

Svar*(16. juni 1997)*

Rådet er klar over, at det er vanskeligt at sikre en fuldstændig overensstemmelse mellem de forskellige sprogudgaver af de afgørelser, det træffer. Hvis der opstår et fortolkningsproblem, skal alle disse sprogudgaver tages i betragtning. Når dette er sagt, er Rådet ikke enig med det ærede parlamentsmedlem i, at de forskellige sprogudgaver af Rådets fælles holdning vedrørende Cuba giver anledning til afvigende fortolkninger.

(97/C 373/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0665/97**af Antonio Tajani (UPE) til Kommissionen***(6. marts 1997)*

Om: Forsinkelser i anvendelsen af strukturfondene i Regionen Lazio

Den alvorlige økonomiske situation og beskæftigelseskrisen i Lazio kræver en stadig større fællesskabsintervention til fordel for små og mellemstore virksomheder. Forsinkelserne hos de regionale myndigheder er i færd med at bringe udnyttelsen af de europæiske muligheder i fare.

Vil Kommissionen derfor oplyse:

1. Hvorfor den i august afviste det samlede programmeringsdokument for Regionen Lazio for perioden 1997-1999, og om det er rigtigt, at Regionen Lazio endnu ikke har truffet foranstaltninger med henblik på iværksættelse af det nye ændrede samlede programmeringsdokument?
2. Om det er rigtigt, at det samlede programmeringsdokument for Lazio er det eneste regionale samlede programmeringsdokument, der ikke er blevet vedtaget?
3. Hvilke følger de alvorlige forsinkelser hos Lazios regionale myndigheder vil få for regionens økonomi?
4. Om den regner med at indføre ekstraordinære kompensationsinstrumenter til fordel for de erhvervsdrivende, der — uforskyldt — først vil kunne anvende de europæiske fonde med stor forsinkelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(23. april 1997)*

Den omstillingsplan under mål 2 for regionen Lazio, som de italienske myndigheder forelagde den 8. august 1996, blev ikke accepteret til behandling af Kommissionen, fordi den på en række væsentlige punkter var ufuldstændig (f. eks. ingen oplysninger om foranstaltningerne, ingen forudgående vurdering). Planen for Lazio var den eneste italienske plan, der ikke blev accepteret.

Supplerende oplysninger, som Kommissionen modtog den 3. oktober 1996, satte den i stand til at fastlægge sin forhandlingsposition med henblik på drøftelser i Rom den 6. november. Kommissionen afventer stadig en revideret version af Lazio-dokumentet, hvori der tages hensyn til disse drøftelser.

Da der ikke foreligger et revideret forslag, kan det nye samlede programmeringsdokument for Lazio for 1997-1999 ikke godkendes. Dette kan have uheldige følger for regionen, idet foranstaltninger ikke gennemføres, før godkendelsen har fundet sted. Kommissionen vil fortsat over for de italienske myndigheder insistere på, at de reviderer deres forslag, men den kan ikke tage ansvaret for forsinkelser i denne forbindelse.

(97/C 373/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0676/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(6. marts 1997)

Om: EF-støtte til de galiciske fiskere, der fanger hellefisk

I april 1995 fik de galiciske fiskere, som fanger hellefisk, deres fangstkvote i NAFO-zonen nedsat med 74%, efter at EU var blevet enig med Canada om en restriktiv aftale om fordeling af dette fiskeri og således gav efter fra presset fra dette tredjeland, som er en af EU's vigtige handelspartnere, og som havde fremkaldt konflikten ved ulovligt at opbringe fartøjer Estai i internationalt farvand.

Kan Kommissionen oplyse, om de pågældende har modtaget eller modtager nogen form for EF-støtte som følge af de tab, de har lidt på grund af EU's holdning i denne sag?

Kan situationen sammenlignes med den, som fiskerne i Nordsøen befandt sig i i begyndelsen af 90'erne, da deres torskekvote blev nedskåret med over 50%, hvorefter de tilsyneladende fik økonomisk støtte fra Kommissionen?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke kriterier den lægger til grund for sine afgørelser om, hvilke grupper der kan modtage den nødvendige tekniske og økonomiske støtte for at blive holdt skadesløse for bestemmelser og foranstaltninger fra EU's institutioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(2. maj 1997)

Kommissionen vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at medlemsstaterne gennem FIUF (Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet) og EU-initiativet vedrørende omstrukturering af fiskerisektoren (PESCA) kan iværksætte de strukturforanstaltninger, som de finder nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitikens målsætninger, men deler i øvrigt de bekymringer, som det ærede medlem har givet udtryk for.

Sagen lå således Kommissionen så meget på sinde, at den i slutningen af 1995 nedsatte en blandet arbejdsgruppe med deltagelse af de berørte nationale myndigheder. Ved afslutningen af gruppens arbejde viste det sig, at det ikke var nødvendigt at træffe nogen specifik foranstaltning, da det takket være nye fiskerimuligheder kunne lade sig gøre at forlægge de pågældende spanske fartøjers fiskeri.

Hvad angår nordsøtorsk har EU's kvote ikke udviklet sig mærkbart siden begyndelsen af 90'erne. Det har således end ikke været overvejet at træffe en specifik foranstaltning for at kompensere for nordsøfiskernes indtægtstab.

Kriterierne og betingelserne for EU's strukturinterventioner i fiskerisektoren er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3699/93 af 21. december 1993, senest ændret ved forordning (EF) nr. 25/97 af 20. december 1996⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 6 af 10.1.1997.

(97/C 373/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0681/97**af Gijs de Vries (ELDR) til Rådet***(10. marts 1997)*

Om: Menneskerettighedssituationen i Rusland

Den tidligere russiske marineofficer Aleksander Nikitin er fængslet på grund af sine aktiviteter for den norske miljøorganisation Bellona. Han har været genstand for en EP-beslutning (B4-0179/96 ⁽¹⁾) og en undersøgelse gennemført af Europarådets Parlamentariske Forsamling. Hr. Nikitin er som samvittighedsfange blevet adopteret af Amnesty International.

Hvilke foranstaltninger har Rådet eller Rådets formandskab iværksat for at få Aleksander Nikitin sat på fri fod?

⁽¹⁾ EFT C 65 af 4.3.1996, s. 162.

Svar*(1. juli 1997)*

Rådet har fra starten fulgt med i Nikitin-sagen og taget den op på højt plan med Rusland. Den 14.12.1996 blev Alexander Nikitin løsladt med påbud om indtil videre ikke at forlade St. Petersburg — hvilket sikkert også skyldes den store internationale bevågenhed, sagen er blevet til del, navnlig på grund af spørgsmålet om, hvorvidt han ville få en retfærdig retssag. Indtil nu er der ikke indledt sag mod Alexander Nikitin. Rådet følger fortsat nøje sagen.

(97/C 373/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0691/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(6. marts 1997)*

Om: Støtte i Varese amt

Uden EU ville produktionssystemet i Italien (navnlig i de mest udviklede områder) løbe alvorlig risiko for en gradvis marginalisering og en gradvis isolering vis-a-vis udfordringerne og mulighederne inden for den globale økonomi. Denne opfattelse, som jeg deler, er blevet tilkendegivet af sammenslutningen af mindre og mellemstore industrier i Varese amt.

Vil Kommissionen for at give et nøjagtigt billede af udviklingspolitikken i tilknytning til strukturfondenes målsætninger oplyse, hvor stort et beløb der blev bevilget fra fondene, og hvor stort et beløb der blev udbetalt til mindre og mellemstore industrier i Varese i perioden 1994-1999? Hvad var de eventuelle årsager til, at en del af midlerne ikke blev udbetalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(18. april 1997)*

Tildeling af støtte fra strukturfondene under mål 2 og 5b til Italien sker på regionalt plan på grundlag af samlede programmeringsdokumenter. På provinsplan foreligger der derfor ikke oplysninger om støttetildelingene.

Varese-provinsen er omfattet af mål 2-programmeringsdokumentet for 1994-1996 under de regionale programmer for Lombardiet. Mål 2-programmeringsdokumentet for 1997-1999 forventes godkendt inden længe. Varese er ligeledes omfattet af EU-initiativprogrammet INTERREG for 1994-99 for de italiensk-schweiziske grænseområder, hvor støttetildelingene er regionsopdelte.

Udvikling af små og mellemstore virksomheder er en grundlæggende overordnet prioritet for alle de berørte programmer. Der findes herudover specifikke foranstaltninger med henblik på at yde støtte direkte til små og mellemstore virksomheder. Fordelingen af støtte ses nedenfor. Selv om gennemførelsen af disse programmer generelt har været langsom, har Kommissionen ikke nægtet at udbetale strukturfondsstøtterater under programmerne.

*Strukturfondsprogrammer i Lombardiet,
som Varese kan drage fordel af*

(i mio. ECU)

	Samlet støttetildeling	Støtte t. små og mlt. virks.
Mål 2/samlet program. dok. (1994-1996)	21,08	6,55
Interreg ⁽¹⁾ Italien-Schweiz	10,20	2,44

⁽¹⁾ Den regionale tildeling af støtte under Interreg foretages på grundlag af forslag fra de italienske myndigheder.

(97/C 373/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0692/97

af Cristiana Muscardini (NI) og Gastone Parigi (NI) til Kommissionen

(6. marts 1997)

Om: Kontrol med arnestederne for klassisk svinepest forårsaget af dyr fra Tyskland og Nederlandene

EU's zootekniske arv er udsat for betydelige konjunkturmæssige vanskeligheder, hvoraf den seneste er de talrige tilfælde af klassisk svinepest, som er konstateret for få dage siden (den 9.-10. februar 1997) i Tyskland og Nederlandene.

Hvis man ikke omgående stopper importen til hele EU og navnlig til Italien, som er hovedimportør, fra de nederlandske kredse Amsterdam, Rotterdam, Breda, Weert, Nijmegen, Doetinchem og Apeldoorn og fra de tyske delstater/amter Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Nordrheinland-Westfalen, Bremen, Bayern, Øst- og Vestprignitz, Brandenburg og Ruppín, vil udbredelsen af denne sygdom skabe en krisesituation, som vil føre til aflivning af alle importerede svin uden nogen erstatning fra de berørte lande.

Vil Kommissionen omgående iværksætte et importstop og vedtage et direktiv, som tjener til at øge kontrollen med eksporten af svin fra Tyskland og Nederlandene til EU-området? Vil Kommissionen endvidere udstede et direktiv, som ajourfører dem, der vedrører kontrol med svinepest i Tyskland og Nederlandene, hvorved der foreskrives serologisk forskning og kontrol, sundhedsmæssige restriktioner og stikprøvekontrol af 10% af de eksporterede dyr fra ovennævnte områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. april 1997)

De kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne i tilfælde af et konstateret udbrud skal iværksætte i henhold til Rådets direktiv 80/217/EØF ⁽¹⁾, er nedslagnin af inficerede besætninger, epidemiologiske undersøgelser med henblik på at afsløre smitekilden og risici for virusspredning fra den inficerede besætning, samt fastsættelse af restriktioner for flytning af dyr. Flytningsrestriktionerne gælder for en beskyttelseszone med en radius på mindst 3 km omkring udbrudsstedet og for en overvågningszone med en radius på mindst 10 km. Disse restriktioner tager sigte på at forhindre spredning af virus fra svin, der måtte være bærere af klassisk svinepest, men som ikke udviser kliniske tegn på sygdommen.

Som følge af sygdomssituationen i begyndelsen af februar 1997 blev det besluttet at fastsætte særlige beskyttelsesforanstaltninger ud over dem, der er foreskrevet i direktiv 80/217/EØF. Ved Kommissionens beslutning 97/116/EF ⁽²⁾ blev det forbudt at udføre svin fra fem delstater i Tyskland til andre medlemsstater, ligesom det ved beslutning 97/122/EF ⁽³⁾ blev forbudt at udføre svin fra syv eller ni regioner i Nederlandene. Når der vedtages beskyttelsesforanstaltninger, anses disse for at være af midlertidig karakter, og foranstaltningerne tages derfor regelmæssigt op til fornyet overvejelse for at sikre, at de er tilpasset udviklingen i sygdomssituationen og fortsat beskytter mod spredning af sygdommen.

Samhandelen inden for EF med levende svin er undergivet sundhedsbestemmelserne i Rådets direktiv 64/432/EØF ⁽⁴⁾. En af de betingelser, som svin, der indgår i samhandelen inden for EF, skal opfylde, er, at dyrene ikke må have oprindelse i et område, der er omfattet af restriktioner som følge af udbrud af klassisk svinepest. Det betyder, at intet svin må komme fra en beskyttelseszone eller en overvågningszone, der er oprettet i henhold til direktiv 80/217/EØF. De restriktioner for flytninger, der er fastsat for sådanne zoner, gælder i en nærmere

fastlagt periode og indtil svinene på alle bedrifter har været underkastet en klinisk undersøgelse og ikke har udvist tegn på sygdommen. Endvidere skal der være foretaget serologiske undersøgelser på et repræsentativt udsnit af bedrifterne, og det er en betingelse for ophævelse af flytningsrestriktionerne, at der ikke er fundet antistoffer mod virus for klassisk svinepest.

I bestemmelserne om de foranstaltninger, der skal træffes inden en ophævelse af flytningsrestriktionerne, er der taget hensyn til, at serologi er et vigtigt diagnoseinstrument til afsløring af en potentiel kronisk infektion, som ikke har givet sig synlige udslag. Et områdes sundhedsstatus kan således ikke ændres fra beskyttelseszone eller overvågningszone til en status som sygdomsfrit område, inden der er foretaget en serologisk undersøgelse.

Det er ved flere lejligheder blevet drøftet, om der rutinemæssigt bør foretages serologisk undersøgelse af svin, der kommer fra områder fri for klassisk svinepest, og som er bestemt til udførsel. På grundlag af erfaringerne i de seneste år har adskillige medlemsstater dog stillet spørgsmålstejn ved værdien af en ordning med sådanne undersøgelser. F.eks. udførte Tyskland i 1995 og 1996 landsdækkende serologiske undersøgelser. Undersøgelsen i 1995, der var baseret på Kommissionens beslutning 94/884/EF ⁽¹⁾, omfattede 600 000 dyr, og undersøgelsen i 1996 omfattede ca. 400 000 dyr. De to undersøgelser, som omfattede ca. en million dyr, førte ikke til konstatering af et eneste tilfælde af sygdommen eller til afsløring af antistoffer mod virus for klassisk svinepest.

⁽¹⁾ EFT L 47 af 21.2.1980.

⁽²⁾ EFT L 42 af 13.2.1997.

⁽³⁾ EFT L 45 af 15.2.1997.

⁽⁴⁾ EFT L 121 af 29.7.1964.

⁽⁵⁾ EFT L 352 af 31.12.1994.

(97/C 373/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0792/97

af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen

(10. marts 1997)

Om: URBAN-initiativet

Vil Kommissionen oplyse indholdet af de aktioner, som er planlagt for Mureaux Kommune i departementet Yvelines inden for rammerne af EU-initiativet URBAN (budgetpost B2-145), og vil den give en fuldstændig oversigt over foreninger eller organisationer, der modtager støtte over dette initiativ med angivelse af det nøjagtige støttebeløb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(6. maj 1997)

Urban-programmet for Mureaux kommune er baseret på følgende tre prioriterede felter: fremme af beskæftigelsen, bibeholdelse og udvikling af de økonomiske aktiviteter i bykvartererne samt forbedring af adgangen til industriområderne.

Med henblik herpå er der planlagt en række foranstaltninger til et samlet beløb af 17,04 mio. ECU, hvoraf 7 mio. ECU hidrører fra strukturfondene.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over på nuværende tidspunkt, er følgende aktioner blevet iværksat:

Prioriteret felt nr. 1

— Foranstaltning nr. 1: Indsats til opøvelse af læse- og skrivefærdighed

Oprettelse af et informationscenter, som kan teste ansøgerne, tilbyde uddannelse og erhvervsvejledning samt informere og rådgive arbejdsmarkedets parter. Det er byen, der er ansvarlig for byggeriet. Indtil nu har 200 kvinder fulgt et kursus i læse- og skrivefærdighed.

— Foranstaltning nr. 2: Oprettelse af forskellige børnepasningsfaciliteter

Indretning af et »børnehus« med legestue, værested for forældre og børn (»Les Primevères«) samt en forældredreven vuggestue. Det er byen, der står for byggeriet. Et foreløbigt projekt skal forelægges i første kvartal 1997.

- Foranstaltning nr. 3: Opførelse af et center til fremme af beskæftigelsen (central bygning)
Etablering af et one-stop servicecenter til fremme af beskæftigelsen. Centret skal varetage lokalsamfundets interesser, udarbejde en lokal beskæftigelsesplan for integrering i erhvervslivet, fungere som lokalt arbejdsformidlingskontor, stille uddannelsesfaciliteter til rådighed og iværksætte foranstaltninger til bekæmpelse af analfabetismen. Det er byen, der er initiativtager. Indvielsen forventes at finde sted i første halvår 1998.
- Foranstaltning nr. 3a: Etablering af indslusningsvirksomheder
Oprettelse af indslusningsvirksomheder, herunder bygning af en restaurant, »Cana«, der blev åbnet i juni 1996, indretning af et atelier med strygestue, systue, depot og salgslokale (en feasibility-undersøgelse blev gennemført i oktober 1996) og udvidelse af aktiviteterne i den eksisterende indslusningsvirksomhed »Triporteurs« (feasibility-undersøgelsen vil blive gennemført i 1997).

Prioriteret felt nr. 2

- Foranstaltning nr. 7: Bygning af erhvervsinfrastrukturer
Arbejdet med at istandsætte bygningsfundamenter i udkanten af kvarteret »Les Musiciens« og opføre nye bygninger på disse fundamenter udføres af udlejningsvirksomheden, som også er bygherre. Arbejdet med at nyindrette fire etager i højhuset Bizet forestås af udlejningsvirksomheden Opievoy. I første omgang vil to etager blive indrettet. Undersøgelserne er tilendebragt, og udbuddet vil kunne iværksættes i nær fremtid. Der vil blive bygget en facade over for indkøbscentret. Dette byggeri vil blive forestået af byen. Erhvervelsen af grunde er i fuld gang.
- Foranstaltning nr. 7a: Modernisering af et sportscenter i et beboelseskvarter
Fornyelse af et sportsanlæg i et beboelseskvarter (Brossolette-komplekset). Det er byen, der er ansvarlig for byggeriet. Udbuddet forventes iværksat i første kvartal 1997, og arbejdet vil kunne påbegyndes i løbet af 1997.

Prioriteret felt nr. 3

- Foranstaltning nr. 8: Vejtransport
Forbedring af trafikinformationssystemerne. Omstrukturering af bussernes signalsystem. Initiativtagere er byen og »Syndicat intercommunal du contrat de ville du Val de Seine (SECVVS)«. Arbejdet forventes gennemført i 1997.
- Foranstaltning nr. 9: Bygning af tværveje
Udvidelse af vejnettet i den sydvestlige del af byen med det formål at skabe forbindelse til den østlige del af industriområdet. Det er byen, der forestår byggeriet. Arbejdet med den sydlige tværvej blev påbegyndt i sidste kvartal 1996.
- Foranstaltning nr. 10: Forbindelsesvej til bycentret (»Fil d'Ariane«)
Bygning af en offentlig vej, der forbinder de forskellige bykvarterer med byens centrum. Det er byen, der står for byggeriet. Arbejdet er i gang.

Ifølge nærhedsprincippet er det op til den enkelte medlemsstat at træffe beslutning om tildelingen af bevillinger til de enkelte projekter. Beslutningen træffes af lokale programmeringsudvalg. Den fuldstændige liste over de foreninger og organisationer, der har modtaget tilskud, vil blive forelagt Kommissionen til orientering på det næste møde i overvågningsudvalget.

(97/C 373/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0793/97
af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen
(10. marts 1997)

Om: EU-støtte til foreninger, ikke-statslige organisationer og diverse institutioner

Kan Kommissionen i forbindelse med regnskabsåret 1996 oplyse det nøjagtige antal foreninger, ikke-statslige organisationer eller institutioner, som modtog støtte over EU-budgettet?

Vil Kommissionen inddele dem efter kapitler eller store udgiftsområder i budgettet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(16. april 1997)

På Parlamentets anmodning udarbejder Kommissionen for øjeblikket en udtømmende og detaljeret rapport om alle former for støtte, der er tildelt i 1996 i henhold til bevillingerne under kapitel A-30 i budgettet. Kommissionen henviser det ærede medlem til den rapport, som vil blive sendt til kontrolbudgetudvalget i Parlamentet, så snart den er færdig.

En oversigt som foreslået af det ærede medlem over det nøjagtige antal sammenslutninger, ikke-statslige organisationer eller organer, som får støtte i henhold til andre kapitler i fællesskabsbudgettet vil være til rådighed, efter at der er indført særlige budgetkoordineringsbestemmelser. Disse bestemmelser er for øjeblikket under behandling. Parlamentets budgetudvalg og navnlig sekretariatet vil af Kommissionen blive holdt underrettet om dette initiativ.

(97/C 373/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0800/97**af Jean-Yves Le Gallou (NI) til Kommissionen**

(10. marts 1997)

Om: EU-støtte til foreninger, ikke-statslige organisationer og diverse institutioner

Vil Kommissionen i forbindelse med budgetpost B3-300 (Generelle foranstaltninger til udbredelse af information og kommunikation om Den Europæiske Union) give en fuldstændig oversigt over, hvilke foreninger eller institutioner der modtager EU-støtte med angivelse af det nøjagtige støttebeløb i det senest afsluttede regnskabsår, dvs. 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(12. maj 1997)

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og Parlamentets sekretariat en fuldstændig liste over de foreninger og andre organer, der i regnskabsåret 1996 har modtaget fællesskabsstøtte i henhold til budgetpost B3-300 (Generelle foranstaltninger til udbredelse af information og kommunikation om Den Europæiske Union). Listen indeholder oplysninger om støttens størrelse i EU og navn og adresse på modtageren.

(97/C 373/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0840/97**af Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(10. marts 1997)

Om: Alarmerende perspektiver for, om den autonome region Murcia (Spanien) kan bevare sin status som region under mål nr. 1

Forskellige medier har omtalt den store bekymring i regionen Murcia, om hvilke negative virkninger det kan have, at kriterierne for at være region under mål nr. 1 og dermed for at få adgang til maksimal støtte fra strukturfondene ændres i nedadgående retning som følge af optagelsen af landene i Central- og Østeuropa.

Denne situation vil forværres, hvis de midler, der er afsat, ikke forøges forholdsmæssigt, eftersom regionens BNI pr. indbygger automatisk kommer til at ligge over det europæiske gennemsnit, og det vil have den paradoksale følge, at den nye situation med ulighed, usikkerhed, mangel på et produktivt netværk fortsætter, og at man oven i købet ikke modtager flere penge.

Mener Kommissionen ikke, at der i forbindelse med den forventede udvidelse af Den Europæiske Union bør foretages en omhyggelig revision af såvel rammeforordningen for strukturfondene som EFRU-forordningen foruden de øvrige finansielle instrumenter, så denne region kan fortsætte som prioriteret modtager af solidaritet fra Fællesskabets side? På hvilken måde overvejer den at gøre dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(18. april 1997)

Listen over regioner med udviklingsefterslæb, som er støtteberettigede under strukturfondenes mål 1, blev fastlagt af Rådet i juli 1993 på grundlag af et forslag fra Kommissionen, og den har gyldighed indtil udgangen af 1999.

Med hensyn til perioden efter 1999 har Kommissionen til hensigt at fremlægge de finansielle perspektiver og retningslinjerne for den fremtidige samhørighedspolitik efter afslutningen af regeringskonferencen.

Herefter foreslår Kommissionen nye forordninger for strukturfondene, der er ledsaget af et forslag om en ny liste over regioner med udviklingsefterslæb for de 15 medlemsstater. Denne liste vil blive fastlagt for et EU med 15 medlemsstater, således at der kan tages hensyn til de fremskridt, der reelt er gjort for at opnå større konvergens.

Hvad angår den økonomiske situation i Murcia, sætter de aktuelle statistikker ikke spørgsmålstejn ved denne regions støtteberettigelse under mål 1 med uændrede kriterier for støtteberettigelse.

(97/C 373/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0850/97

af José Apolinário (PSE) til Kommissionen

(10. marts 1997)

Om: Støtteanmodninger under artikel 10, EFRU

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvilken procedure har Kommissionen vedtaget med henblik på forelæggelsen af anmodninger om støtte i henhold til artikel 10, EFRU? Hvad er årsagen til, at Kommissionens tjenestegrene i de enkelte medlemsstater ikke offentliggør de offentlige opfordringer med henblik på EFRU's artikel 10?
2. Mener Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at offentliggøre resultaterne af udvælgelsesprocedurene med en beskrivelse af de indkomne forslag samt de forslag, der udvælges, samt give nærmere oplysninger om de pågældende budgetter?
3. Hvorfor forelægger Kommissionen ikke regelmæssigt en årlig beretning indeholdende de oplysninger, der anmodes om under punkt 1 og 2?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(17. april 1997)

1. Alle opfordringer til fremlæggelse af forslag efter artikel 10 i forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ⁽¹⁾ offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende og er således tilgængelige i alle medlemsstater. De findes endvidere også på Kommissionens Internet-sted Europa (side GD XVI). Der findes endelig en vejledning på de 11 EU-sprog til alle, der er interesseret i opfordringerne til indsendelse af forslag.
2. Resultaterne af udvælgelserne på de forskellige områder under artikel 10 offentliggøres om kort tid bredt via publikationen Info regio og det omtalte Internet-sted Europa.
3. Som lovet fremlægger Kommissionen inden sommerens udgang sin årlige rapport om gennemførelsen af artikel 10 i EFRU-forordningen.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993, s. 34.

(97/C 373/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0857/97

af Spalato Belleré (NI) og Guido Viceconte (UPE) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: Europæiske midler til støtte for skuespil- og operetteatre med faste teatersæsoner

Kan Kommissionen oplyse, om der udbetales midler og i hvilket omfang til skuespil- og operetteforestillinger, der opføres af teatre med faste sæsoner?

Mener Kommissionen ikke, at man snarere bør beskytte forestillingernes kvalitet end deres kvantitet?

Mener Kommissionen ikke, at der bør fastlægges principielle direktiver herom til medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(28. april 1997)*

Kommissionen skal minde om, at det er inden for rammerne af og i henhold til de betingelser, der er fastsat i de eksisterende programmer og forberedende foranstaltninger på kulturområdet, at der kan ydes EU-støtte til kulturelle projekter, herunder bl.a. skuespil og operetteforestillinger.

EU-programmet Kalejdoskop (afgørelse 719/96/EF) ⁽¹⁾ indeholder således hvert år et stort antal projekter med levende teater i forbindelse med forestillinger, videregående projekter og projekter fra europæiske net, der har til formål at styrke eller forbedre kvaliteten af samarbejdet og udvekslingen mellem europæiske teatre og teaterfolk.

Eksempelvis blev der således i 1996 under post B3-2001 ydet støtte til dette formål i forbindelse med 45 teaterprojekter og 6 operaprojekter ⁽²⁾.

I øvrigt er der i forbindelse med de forberedende foranstaltninger som led i Ariane-programmet ⁽³⁾ planer om en særlig del til støtte af oversættelse af skuespil med henblik på en større udbredelse af forestillingerne til offentligheden. Denne støtte ydes til oversættelse på flere sprog (mindst to) af værker, der allerede har været genstand for teaterforestillinger og audiovisuelle programmer og opnået en vis anerkendelse fra kritikere og offentligheden, og den ydes på grundlag af post B3-2002, der er oprettet til dette formål.

Kommissionen finder det meget vigtigt at opretholde kvaliteten af den kunstneriske og kulturelle skaben i Europa og bestræber sig bl.a. inden for rammerne af de programmer, den har ansvaret for at forvalte — gennem konkurrencer mellem uafhængige eksperter med speciale i de forskellige kunstneriske discipliner — at sørge for, at der ved udvælgelsen af de projekter, hvortil der ydes EU-støtte, først og fremmest tages hensyn til deres kunstneriske og kulturelle kvalitet. Den skal imidlertid i henhold til subsidiaritetsprincippet minde om, at måden, hvorpå der føres kulturpolitik, herunder bl.a. valget af prioriteter på området, først og fremmest er medlemsstaternes ansvar. I øvrigt bør kunstnere og andre kulturarbejdere inden for Fællesskabet kunne udtrykke sig fuldstændig frit.

⁽¹⁾ EFT L 99 af 20.4.1996.

⁽²⁾ Pluridisciplinære vinderprojekter (f.eks. festivaler), der også kan omfatte foranstaltninger inden for teater, er ikke indregnet i dette samlede tal.

⁽³⁾ Dok. KOM(96) 637 endelig udg.

(97/C 373/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0876/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(12. marts 1997)*

Om: Grønbogen om finansielle tjenesteydelser

I forbindelse med grønbogen om »Finansielle tjenesteydelser: opfyldelse af forbrugernes forventninger« (KOM(96)0209) og under hensyntagen til forbrugernes vanskeligheder i forbindelse med de mange forskellige finansielle tjenesteydelser samt bestemmelserne på dette område anmodes Kommissionen om at udarbejde en publikation til et bredt publikum med henblik på at lette forståelsen af de vigtigste bestemmelser i de 50 direktiver, der vedrører finansielle spørgsmål.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(14. maj 1997)*

Kommissionen har for nylig taget en række nye initiativer med det formål at øge forbrugeroplysningen om bl.a. finansielle tjenesteydelser.

Eksempelvis har »Borger i EU«-initiativet, der blev lanceret i november 1996, til formål at orientere borgerne om deres rettigheder og muligheder på det store indre marked. Som led i initiativet er der blevet udarbejdet tre vejledninger om borgernes ret til henholdsvis at arbejde, bosætte sig og studere i en anden medlemsstat. Derudover er der yderligere fire vejledninger under udarbejdelse, som omhandler rettighederne med hensyn til henholdsvis køb af varer og tjenesteydelser inden for det indre marked, rejser til en anden medlemsstat, sundhedsbeskyttelse og ligebehandling af mænd og kvinder. Hvad angår det ærede medlems specifikke ønske, redegør vejledningen om rettighederne i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser inden for det indre marked for forbrugernes grundlæggende rettigheder i forbindelse med finansielle tjenesteydelser (forsikring, banktjenesteydelser og værdipapirer).

Endvidere har Kommissionen i samme sammenhæng udarbejdet og udsendt en vejledning rettet til den europæiske forbruger om det indre marked, der generelt har til formål at beskrive EU-dimensionen i forbrugerbeskyttelsen og kort redegøre for forbrugernes rettigheder inden for det store indre marked. Et særligt afsnit i denne vejledning behandler specifikt finansielle tjenesteydelser.

Hvad angår grønbogen »Finansielle tjenesteydelser: opfyldelse af forbrugernes forventninger«⁽¹⁾, som det ærede medlem henviser til, sigtede den primært mod dels at redegøre for forbrugernes grundlæggende rettigheder med hensyn til finansielle tjenesteydelser og dels at indhente de forskellige interesserede parter synspunkter med henblik på at vurdere, om der er behov for nye foranstaltninger for at beskytte forbrugerne i passende omfang. De utallige skriftlige svar og reaktioner, Kommissionen har modtaget i denne forbindelse, vidner om denne problematik store betydning og relevans. Kommissionen har til hensigt snarest at offentliggøre en meddelelse⁽²⁾ til opfølgning af grønbogen, der vil redegøre for, hvorledes de bekymringer, de interesserede parter har givet udtryk for, vil blive tilgodeset. I meddelelsen bekendtgør Kommissionen, hvilke initiativer den agter at tage på dette område, i hvilken rækkefølge og efter hvilken tidsplan.

⁽¹⁾ KOM(96) 209 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(97)

(97/C 373/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0887/97

af Caroline Jackson (PPE) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: Fiskeri — EU-plan om flådereduktion

Kan Kommissionen forklare, hvordan den kan foreslå, at der gennemføres et program til reduktion af antallet af fiskerfartøjer under det fjerde flerårige udviklingsprogram, samtidig med at den fremsætter forslag til et EU-støtteprogram, som vil gøre det muligt for Spanien at forny sin fiskerflåde med det, der svarer til 1.155 nye fiskerfartøjer, når sidstnævnte forslag — selvom det ikke nødvendigvis vil føre til øget kapacitet — tilsyneladende på ingen måde er i tråd med målsætningen om at reducere flåderne med op til 40% over en periode på seks år fra januar 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(24. april 1997)

Der ydes økonomisk støtte til fiskerisektoren i medlemsstaterne, inkl. Spanien, under EU-programmerne for fiskeri vedtaget for perioden 1994-1999. Gennemførelsen af disse programmer er et af de generelle principper i strukturfondsreformen, som blev vedtaget af Rådet i juli 1993.

Det spanske EU-program for fiskeri omfatter en foranstaltning, gennem hvilken der ydes økonomisk støtte til bygning af fiskerfartøjer. Når der bygges et fartøj, kræves det imidlertid ifølge den spanske ordning normalt, at der permanent trækkes større kapacitet end det nye fartøj ud af fiskerflåden. Denne foranstaltning fremmer derfor en nedskæring snarere end en forøgelse af fiskerflådens kapacitet. Dette fremgår tydeligt af resultaterne af det tredje flerårige udviklingsprogram for fiskerflåden i Spanien for perioden 1992-1996, hvor nybygninger og tilbagetrukne fartøjer taget sammen betød en reduktion af fiskerflådens kapacitet på 158 859 BRT og af dens maskinkraft på 343 879 kW.

(97/C 373/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0890/97

**af Abdelkader Mohamed Ali (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Pedro Marset Campos (GUE/NGL) og María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen**

(12. marts 1997)

Om: Kraftige regnskyl i Andalucía (Spanien)

Følgerne af de vedvarende skybrud, som ramte Andalucía i december 1996, var 13 dødsfald, oversvømmelse af hundredvis af byer, milliontab for landbrug og kvægbrug, alvorlige skader på vejnettet og på mere end 200 monumenter, som har berørt hele det andalusiske samfunds kulturelle arv.

I betragtning af at regionalregeringen i Andalucía har opgjort skaderne som følge af uvejret i Andalucía i millioner af pesetas stilles følgende spørgsmål:

1. Hvilke ekstraordinære hasteforanstaltninger har Kommissionen vedtaget eller overvejet at vedtage for at råde bod på de skader, der er opstået på grund af uvejret, navnlig med hensyn til de personer og byer, der er ramt?
2. Har Kommissionen modtaget nogen anmodning om hjælp fra den andalusiske regionalregering?
3. Er Kommissionen i lyset af de meget store tab parat til at samarbejde med de spanske myndigheder i henhold til sædvanlig praksis om udbedring af de berørte områder og genopbygning af infrastrukturer, boliger og installationer inden for landbrug og kvægbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(28. april 1997)

Kommissionen erklærer sig solidarisk med den andalusiske befolkning, der var udsat for store tab og ødelæggelser som følge af de kraftige regnskyl, der ramte regionen i december 1996.

Kommissionen skal erindre om, at der under budgetpost B4-3400 »Støtte til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet« kun er opført et p.m. på 1997-budgettet. Kommissionen har derfor ikke mulighed for at intervenere på denne måde over for de pågældende europæiske borgere.

Imidlertid kan de spanske myndigheder (regionalregeringen i Andalusien og den spanske regering) sammen med Kommissionen som led i partnerskabet beslutte at afsætte en del af de EU-bevillinger, der er tildelt Andalusien under strukturfondene, til genopbygning af det produktionspotentiale og de infrastrukturer, der blev ødelagt ved oversvømmelserne.

Selv om der i øvrigt ikke under mål 5a findes nogen særlige foranstaltninger til at afbøde tab som følge af naturkatastrofer, har Kommissionen vedtaget forordning (EF) nr. 386/96 ⁽¹⁾ om ændring af forordning (EØF) nr. 220/91 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1360/78 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne for at undgå, at den midlertidige reduktion af producentsammenslutningernes produktion som følge af disse katastrofer ikke automatisk medfører tilbagetrækning af godkendelsen til at opnå EU-støtte.

⁽¹⁾ EFT L 53 af 2.3.1996.

(97/C 373/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0891/97

af Pedro Marset Campos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: De uafhængige værksteders fremtid i Spanien

Kommissionens forordning nr. 1475/95 ⁽¹⁾ om motorkøretøjsbranchen, som blev vedtaget forrige år, fastlagde en ordning om frihed vedrørende tekniske oplysninger til alle autoreparationsværksteder i Europa og giver bilfabrikanterne tilladelse til i undtagelsestilfælde at tilbageholde visse tekniske oplysninger, som vedrører de nye bilers design.

Den kommende vedtagelse af »eurodesign«, som består i, at den fabrikant, der markedsfører produktet, har monopol på de tekniske oplysninger om det nye produkt i en bestemt periode, vil ramme dette princip om informationsfrihed meget hårdt.

I betragtning af et køretøjs forholdsvis korte levetid tvinger denne ret til at tilbageholde oplysninger forbrugerne til at få deres køretøjer repareret på autoriserede værksteder i næsten hele deres køretøjs levetid, hvilket fremmer opretholdelsen af et reelt monopol, der bliver et totalt monopol, hvis fristen for »eurodesign« bliver 10 år.

1. Mener Kommissionen ikke, at det i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 vil være hensigtsmæssigt dybtgående at ændre indholdet og virkningerne af det kommende »eurodesign«?
2. Hvad mener Kommissionen, hvis »eurodesign« bliver gennemført, at medlemsstaterne bør gøre for at bevare den frie konkurrence og beskytte forbrugerne, sådan som det fremgår af traktaten?

3. Mener Kommissionen, at eksistensen af »eurodesign« med ret til at tilbageholde oplysninger i en lang periode er forenelig med opretholdelsen af små og mellemstore værksteder og dermed med bevarelsen og skabelsen af arbejdspladser i sektoren?

(¹) EFT L 145 af 29.6.1995, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(14. maj 1997)

Rådets og Parlamentets direktiv om retlig beskyttelse af mønstre, som Kommissionen har foreslået (¹), og hvortil det ærede medlem henviser, bør ifølge Kommissionen sikre en rimelig ligevægt mellem på den ene side en vidtgående beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt af indehaverne af sådanne rettigheder og på den anden side opretholdelse af den frie konkurrence inden for det indre marked. Denne holdning stemmer overens med Kommissionens politik hvad angår beskæftigelse, de små og mellemstore virksomheder og beskyttelse af forbrugerne. Kommissionen har således i sit forslag indføjet en såkaldt reparationsklausul (artikel 14), hvorefter synlige dele af et sammensat produkt såsom biler kan reproducere af selvstændige virksomheder mod at betale et rimeligt vederlag til rettighedsindehaveren.

Men Rådet vedtog den 13. marts 1997 med enstemmighed en fælles holdning, hvori man ikke længere medtog denne reparationsklausul, men i stedet gav medlemsstaterne mulighed for (via en stand still-klausul) at bibeholde eller indføre bestemmelser, der forbyder brugen af reservedele, der er fremstillet af uafhængige virksomheder med henblik på reparation af komplekse produkter, således at de får deres oprindelige udseende.

Kommissionen er af den opfattelse, at dens forslag således som ændret på grundlag af de ændringsforslag, som Parlamentet fremkom med under førstebehandlingen, kan tilvejebringe en ligevægt mellem på den ene side hensynet til bilproducenterne og på den anden side hensynet til producenter af reservedele, forsikringsselskaber og forbrugerne. Selv om Kommissionen er glad for, at hele udkastet skrider frem, beklager den dog den holdning, som Rådet har indtaget over for reparationsklausulen. Direktivforslaget vil nu blive fremsendt til Parlamentet med henblik på en andenbehandling.

For at besvare det ærede medlems mere præcise spørgsmål finder Kommissionen det dog nødvendigt med nærmere gennemgang af direktivudkastet, der som nævnt ovenfor indeholder en afvejning af divergerende interesser. Blot vil Kommissionen her insistere på, at reparationsklausulen genindføres. Hvis dette til syvende og sidst ikke bliver tilfældet, skal medlemsstaterne i deres nationale lovgivninger fastsætte de betingelser, som de ønsker skal gælde på deres område. Endelig må den periode, hvor mønsterretten er beskyttet, ikke være til hinder for, at uafhængige virksomheder senere kan benytte mønstret. Dette er baggrunden for, at Kommissionen har accepteret Parlamentets ændringsforslag om at afskaffe enhver frist for reproduktion af reservedele mod, at der til gengæld ydes et vist vederlag til rettighedsindehaveren.

Hvad angår anvendelsen af EF-traktatens artikel 85 og 86, vil Kommissionen naturligvis træffe de fornødne foranstaltninger, dersom disse artikler overtrædes.

(¹) Dok. KOM(96) 66.

(97/C 373/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0900/97

af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: UNEP's funktion i Nairobi

Det seneste møde mellem miljøministrene om FN's miljøprogram (UNEP) skulle ifølge oplysninger i medierne (Reuter, AFP) være endt i stor uenighed. USA, Det Forenede Kongerige og Spanien skulle have stoppet deres bidrag til UNEP.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der var årsagen til uenigheden, og om den selv og/eller det nederlandske formandskab spillede nogen koordinerende rolle på dette UNEP-møde?

Kan Kommissionen oplyse, om UK's og Spaniens holdning afveg fra de øvrige medlemsstater, og i bekræftende fald på hvilke punkter?

Kan Kommissionen oplyse, hvilken holdning den selv har indtaget, for så vidt angår problemerne i forbindelse med UNEP?

Hvorledes mener Kommissionen, at UNEP-problemerne bør løses, og hvilken rolle mener den selv, den burde spille?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. maj 1997)

Styrelsesrådet for De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) suspendede sit arbejde den 7. februar 1997, da det ikke var i stand til at fortsætte dette som følge af uoverensstemmelser om to udkast til afgørelser om henholdsvis ledelsen og reformen af UNEP. Sigtet med begge disse afgørelser er at gøre UNEP mere effektiv og indflydelsesrig.

Fællesskabet, som blev resolut ledet af det nederlandske formandskab, afgav en fælles erklæring om UNEP's ledelsesstruktur og forhandlede under ét. Da forhandlingerne brød sammen, tilkendegav to af medlemsstaterne samt USA, at de suspendede deres bidrag til UNEP's miljøfond, indtil man nåede til enighed i de nævnte spørgsmål. Bidragene til fonden er et anliggende, som sorterer under medlemsstaterne.

Kommissionen har observatørstatus i UNEP og er ikke medlem af dettes styrelsesråd, men deler medlemsstaternes ønske om at gennemføre en effektiv reform af UNEP.

Der opnåedes siden hen enighed om begge spørgsmål, da styrelsesrådet genoptog sit arbejde den 3.-4. april 1997. Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne arbejde på at sikre, at afgørelserne føres ud i livet på en sådan måde, at man får genoprettet og styrket UNEP's stilling og indflydelse.

(97/C 373/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0901/97

af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: Import af blomster fra latinamerikanske lande

Den 18. februar 1997 var der i International Herald Tribune en artikel, hvori det oplystes, at USA ville tage sin holdning vedrørende import af afskårne blomster fra Latinamerika, navnlig Columbia, til nultarif op til revision.

1. Kan Kommissionen oplyse, med hvilke lande i Latinamerika der er indgået aftaler, ifølge hvilke afskårne blomster og andre produkter kan importeres til Den Europæiske Union til nultarif i bytte for officiel reduktion af produktionen af kokain og andre tilsvarende narkotika i disse lande?
2. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes disse aftaler i de seneste tre år har påvirket eksporten af afskårne blomster og andre produkter til Den Europæiske Union?
3. Mener Kommissionen, at disse aftaler faktisk har bidraget til reduktion af den lokale narkotikaproduktion og -eksport — og hvad lægger Kommissionen til grund for sin holdning?
4. Hvilke eventuelle konsekvenser påtænker Kommissionen at drage af denne udvikling?
5. Hvis USA faktisk vedtager at ophæve nultariffen for latinamerikanske afskårne blomster, hvilken virkning vil dette da efter Kommissionens mening få for eksporten af afskårne blomster fra Latinamerika til Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(24. april 1997)

1. Kommissionen indrømmer toldfrihed for en gruppe varer med oprindelse i visse lande i Latinamerika, ikke i medfør af særlige aftaler, men ved anvendelse af en særlig ordning, der er fastlagt i forbindelse med den generelle toldpræferenceordning (SPG), som er et selvstændigt instrument.

Det drejer sig om medlemmer af landene i Andesområdet (Bolivia, Columbia, Ecuador, Peru, Venezuela) ⁽¹⁾, fællesmarkedet i Centralamerika (Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua, El Salvador), samt Panama ⁽²⁾, som drager fordel af toldfrihed for en række landbrugsprodukter, herunder afskårne blomster. I henhold til den særlige ordning drager landene i Andesområdet ligeledes fordel af toldfrihed for varer, der er omfattet af den industrielle del af den generelle præferenceordning.

Denne særlige ordning er blevet indrømmet dem for at fremme oprettelsen og udvidelsen af lovlige rentable produktioner ved at fremme eksportmulighederne. Ved at aktivere deres økonomi og stabilisere det politiske og sociale miljø samt de retsstatslige principper, tager den særlige ordning sigte på at hæmme narkotikahandelens indflydelse i disse lande. Fællesskabet kan dog i de tilfælde, hvor visse af landene ikke sideløbende virkelig bestræber sig på effektivt at bekæmpe narkotikaen og ikke opnår tilstrækkelige fremskridt, helt eller delvis suspendere de fordele, der er forbundet med den særlige ordning for det pågældende land.

2. Den særlige ordning har medført en mærkbar forøgelse af disse landes eksport til Fællesskabet. Således øgedes eksporten af afskårne blomster fra landene i Andesområdet fra 1992 til 1994 ⁽³⁾, som startede på et relativt lavt niveau, med 26% og eksporten fra de centralamerikanske lande med 80%, medens stigningen i de samlede fællesskabsindførsler med en hvilken som helst oprindelse knapt oversteg 10%. I øvrigt er indførslerne af andre varer, der er omfattet af den særlige præferenceordning, steget med henholdsvis 37% for landene i Andesområdet og med 127% for landene i Centralamerika.

3. Det kræver en observationsperiode, der er lang nok til at kontrollere de varige resultater af processen med at erstatte narkohandelen med lovlige aktiviteter, og Kommissionen råder endnu ikke over resultaterne af den samlede og ajourførte undersøgelse, som den har sat i gang. Visse punktvisse angivelser ser ud til at bekræfte, at den særlige ordning har bevirket iværksættelse af nye jobskabende aktiviteter, og at bl.a. blomsterdyrkingen vinder indpas på de arealer, hvor der tidligere dyrkedes kokain. Den præferentielle markedsadgang udgør dog kun et enkelt element i samarbejdet om bekæmpelsen af narkotika, hvis resultater er afhængige af mange andre faktorer, som dette instrument, der er af ren handelsmæssig beskaffenhed, ikke har nogen direkte indvirkning på.

4. Kommissionen mener, at såfremt modtagerlandene under den særlige ordning fortsætter med en dynamisk fremskridtspolitik og i øget omfang gør brug af de fordele, som den særlige ordning indebærer, bør denne få de forventede positive indvirkninger på deres socio-økonomiske vilkår.

5. Det ville være forhastet at foretage et skøn over konsekvenserne af ophævelsen af den af USA ydede toldfrihed. Det skal blot bemærkes, at USA's marked snarere er et massemarked, medens Fællesskabet især indfører varer af høj kvalitet og derfor af større værdi.

⁽¹⁾ Venezuela siden den 1.1.1995, de fire andre lande siden den 13.11.1990.

⁽²⁾ Siden den 1.1.1992 for de seks lande på den centralamerikanske landtange.

⁽³⁾ Alle de angivne procenter henviser til værdiangivelser.

(97/C 373/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0912/97

af Karl Habsburg-Lothringen (PPE) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: Navnet Makedonien på Den Europæiske Unions landkort

I IPE III-Bygningens forhal og på Den Europæiske Unions øvrige distributionsstederudleveres et EU-landkort, som Kommissionens GD X har udformet.

På dette kort angives også de fleste af EU's nabostater som sådanne, bortset fra Makedonien.

Hvorfor er dette unge fremadstræbende demokratis navn ikke trykt med de samme fede skrifttyper som andre staters navne, således at man må få det indtryk, at der ikke er tale om nogen suveræn stat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(15. maj 1997)

Kommissionen anvender den midlertidige benævnelse »Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien« (FYROM), som De Forenede Nationer har anvendt siden 1992, og som Fællesskabet siden 1995 har brugt i sine diplomatiske forbindelser med dette land.

Af kartografiske hensyn har det, for at undgå for omfattende navnetekster i regionerne udenfor EU's grænser, været nødvendigt at bruge mindre skriftstyper til FYROM's navn, ikke mindst fordi der har skullet anvendes to alfabeter (det latinske og det kyrilliske).

(97/C 373/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0920/97**af Peter Skinner (PSE) til Kommissionen**

(12. marts 1997)

Om: Støjforurening

Rådets direktiv om det tilladte støjniveau indeholder ingen bestemmelser om støjforureningen fra motordrevne sportskøretøjer. Dette særlige problem påvirker ikke desto mindre i visse områder af Det Forenede Kongerige arbejdsstyrkens og de lokale beboeres sundhed.

Kan Kommissionen oplyse, om den agter at tage problemet med støjforurening fra motordrevne sportskøretøjer op?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(5. maj 1997)

Rådets direktiv 70/157/EØF om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer ⁽¹⁾ har til formål at fremme det indre marked på området for motordrevne køretøjer, og samtidig sikre en god beskyttelse mod støjforurening fra vejtrafikken. Dette direktiv gælder for motordrevne køretøjer, der er bestemt til færdsel på vej, ved udstedelse af registreringsattest. Direktivet omfatter ikke køretøjer, der anvendes til sportskonkurrencer, da disse hører ind under de tekniske bestemmelser, som er fastsat på nationalt plan eller af sportsforeninger.

Det er de lokale myndigheder, der giver tilladelse til, at sportskonkurrencer finder sted, der skal træffe de eventuelle supplerende forholdsregler, som f.eks. at bygge lydbeskyttelsesmure for at mindske støjforureningen for de omkringboende.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 23.2. 1970

(97/C 373/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0937/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Rådet**

(17. marts 1997)

Om: Afgørelser i Det Europæiske Råd hen imod slutningen af formandsperioden

Aftalen mellem Hänsch, i dennes egenskab af formand for Europa-Parlamentet, og Junker, Luxembourgs premierminister, om overførsel af et bestemt antal stillinger fra Generalsekretariatet i Luxembourg til Bruxelles er en krænkelse af ånden og indholdet i konklusionerne fra topmødet i Edinburgh. Den er begrundet af en ikke nærmere specificeret politik vedrørende besparelser af udgifter til tjenesterejser og en optimering af tjenestegrenenes funktion, men den tager ingen hensyn til den menneskelige faktor eller de nødvendige sociale ledsageforanstaltninger, som afgørelser om store overførsler egentlig burde indebære (boliger, skoler, børnehaver), og udnyttes endelig af et stadig mere politiseret hierarki.

Mener Rådet ikke, at der er tale om et overvejende politisk problem, som ikke har noget med besparelser at gøre, idet disse i dette tilfælde er ganske ringe?

Mener Rådet ikke, at problemet vedrørende institutionernes hovedsæder, som så ud til at være løst af afgørelserne på topmødet i Edinburgh, nu igen åbnes op af Hänsch og Junkers holdning?

Hvad agter Rådet at foretage sig, således at de afgørelser, der blev truffet i Dublin, kan blive overholdt, hvorved man viser offentligheden, at de Europæiske Råd ved afslutningen af formandskabet netop tjener til at fastlægge principper og retningslinjer for Fællesskabets opbygning?

Svar*(1. juli 1997)*

Rådet nærer ingen tvivl om, at Europa-Parlamentet, når det planlægger at overføre stillinger, overholder den afgørelse af 12. december 1992, der ved fælles aftale blev truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT C 341 af 23.12.1992, s. 1.

*(97/C 373/50)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0941/97****af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen***(13. marts 1997)*

Om: Forespørgsler fra italienske producenter af knallerter og motorcykler

Kommissionen bedes oplyse, om den tager behørigt hensyn til anmodningerne fra de italienske producenter af knallerter og motorcykler i forbindelse med direktivet om to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾.

Det understreges, at det er meget vigtigt, at ovennævnte anmodninger imødekommes, fordi 52% af de knallerter og hele 62% af de motorcykler, der produceres i Europa, fremstilles i Italien.

Hvad angår oplysninger om den italienske økonomi, skal man desuden lægge mærke til, at eksporten fra Italien omfatter over 46% af det europæiske fastland. Som det fremgår af en veldokumenteret appel til Europa-Parlamentets medlemmer fra den italienske interesseorganisation ANCMA, undertegnet af generaldirektør Costantino Ruggiero, er 13.000 direkte beskæftigede i denne sektor, ca. 80.000 indirekte beskæftigede og en aktiv handelsbalance på 1.000 mia i 1995, hvis der også tages hensyn til reservedele, afhængige af denne sektors ve og vel i Italien.

⁽¹⁾ EFT C 190 af 29.6.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(5. maj 1997)*

Kommissionen er ganske klar over, hvilken betydning både knallerter og motorcykler har for det italienske erhvervsliv.

I det direktivforslag, som omfatter den seneste udvikling af disse køretøjer og nyskabelser hertil, og som er nødvendigt for at komplettere typegodkendelsesproceduren — det såkaldte »multidirektiv« — er der taget højde for, at der er forskelle mellem gældende lovgivning i de forskellige medlemsstater. Der er desuden taget hensyn til denne europæiske branches standpunkt, som er fremsat af den europæiske sammenslutning af motorcykel-producenter (ACEM), som den nationale italienske motorcykel- og tilbehørssammenslutning (Associazione Nazionale Ciclo Motociclo e Accessori — ANCMA) også er medlem af.

Direktivet er nu ved at være endeligt vedtaget, og når det er trådt i kraft, kan der foretages en fuldstændig typegodkendelse. Dermed vil den europæiske lovgivning på området være harmoniseret, og det er overflødigt at understrege, hvilke fordele dette medfører. Det bliver erhvervslivet, herunder det italienske erhvervsliv, som kommer til at høste de største fordele, og dets konkurrenceevne kan kun blive styrket derved.

Kommissionen deler derfor ikke det ærede medlems bekymring.

(97/C 373/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0946/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet**

(17. marts 1997)

Om: Mellemøsten

Hvilke initiativer udfolder Rådet som led i fredspolitikken i Mellemøsten og den »kritiske dialog« med Iran med hensyn til de udtalelser mullaherne fremsatte i begyndelsen af januar 1997 i den store moské i Teheran om staten Israels eksistens: »The zionists thought that they could breathe a sigh of relief. But later they realized that in another part of the world the flag of Islam has been hoisted. And thanks to the blessing of this flag and the rule of Islam, and in view of this people's belief in the Koran and its instructions, the people are not afraid of the superpowers and global arrogance, but unanimously cry out that the usurping zionist regime must leave Palestine.«?

(97/C 373/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0947/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet**

(17. marts 1997)

Om: Mellemøsten

Hvilke forholdsregler træffer Rådet som led i fredspolitikken i Mellemøsten med hensyn til den erklæring, det iranske parlaments formand Nateq-Nouri fremsatte den 7. februar 1997: »Israel is a bastard state, adding: »May Allah give you Palestinians victory. I hope one day we will celebrate the destruction of Israel.«?

(97/C 373/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0948/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet**

(17. marts 1997)

Om: Mellemøsten

Hvilke forholdsregler træffer Rådet som led i fredspolitikken i Mellemøsten med hensyn til den udtalelse, Irans ministerpræsident Rafsanjani fremsatte den 7. februar 1997: »Israel is a dragon created by the West.«?

Samlet svar**på skriftlige forespørgsler E-0946/97, E-0947/97 og E-0948/97**

(1. juli 1997)

1. Den Europæiske Union har ført sin kritiske dialog med Iran i overensstemmelse med Det Europæiske Råds beslutning i Edinburgh i 1992. Formålet med den kritiske dialog var at tilskynde Iran til at spille en mere positiv og konstruktiv rolle i området. Unionen har gjort det klart, at forbindelserne mellem EU og Iran ikke kan udvikle sig normalt, hvis der ikke gøres fremskridt på de områder, der er omfattet af den kritiske dialog.
2. På baggrund af de konklusioner, som Berliner Kammergericht er nået frem til i den såkaldte Mykonos-sag, udsendte formandskabet den 10. april 1997 en erklæring på Den Europæiske Unions vegne, hvori det fordømte de iranske myndigheders indblanding. Den Europæiske Union bemærkede, at der under de nuværende omstændigheder ikke var grundlag for at fortsætte den kritiske dialog.
3. På samlingen den 29.-30. april 1997 i Luxembourg havde Rådet en omfattende drøftelse af Den Europæiske Unions forbindelser med Iran. Det enedes om en række foranstaltninger over for Iran og besluttede at overvåge forbindelserne med Iran nøje.

(97/C 373/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0959/97**af Monica Baldi (UPE) til Kommissionen***(13. marts 1997)**Om: 6-agonister*

Med forordning (EF) nr. 1312/96 ⁽¹⁾ ophævedes forbudet mod oral veterinær anvendelse af clenbuterol hydrochlorid (6-agonist).

Der har indtil nu kun været meget lidt omtale af et alvorligt tilfælde af forgiftning blandt dyr behandlet med 6-agonister (lægemidler, der normalt anvendes til behandling af asthma bronchiale) i Italien for nylig.

Ukorrekt anvendelse af lægemidler kan forårsage alvorlige hjerteforstyrrelser og endog medføre døden på grund af arytmier og neuroser med psykomotoriske forstyrrelser og rysten.

1. Vil Kommissionen på denne baggrund fremme gennemførelsen af informationsprogrammer med henblik på kvægavlere for at gøre dem opmærksom på de åbenbare risici, som 6-agonisters bivirkninger indebærer for husdyr, og på den fare, de selv løber for overførsel ved indånding eller gennem huden ved indgivelsen af disse lægemidler?
2. Vil den øge den programmæssige og operationelle synergi mellem de kompetente EU-institutioner i betragtning af, at beskyttelse af dyrs sundhed betyder beskyttelse af menneskers sundhed?

⁽¹⁾ EFT L 170 af 9.7.1996, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne ved Franz Fischler*(2. maj 1997)*

I forordning (EF) nr. 1312/96 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler som nævnt af det ærede medlem er der kun fastsat maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL), der er godkendt på EF-plan, af clenbuterol hydrochlorid i visse animalske levnedsmidler. Forbuddet mod anvendelse af beta-agonister, især clenbuterol, er fastsat i Rådets direktiv 96/22/EF om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug ⁽¹⁾. Medlemsstaterne skal iværksætte bestemmelserne i dette direktiv senest den 1. juli 1997.

I ovennævnte direktiv forbydes anvendelsen af clenbuterol hos alt opdræt bortset fra visse terapeutiske behandlinger, nemlig med henblik på fremkalde tocolyse hos folende hopper og kælvende køer samt behandling af hjerte-åndertrætspatologier hos heste. Betingelserne for indgift af disse stoffer er klart fastsat i nævnte direktivs artikel 4. I tilfælde af indgift i køer skal stoffet indsprøjtes af dyrlægen selv. Opdrætteren må ikke opbevare veterinærlægemidler indeholdende beta-agonister, der vil kunne anvendes med henblik på at fremkalde tocolyse. I tilfælde af indgift i heste skal indgiften foretages af en dyrlæge eller under hans direkte ansvar. Behandlingen skal under alle omstændigheder registreres af den ansvarlige dyrlæge.

Artikel 9 i Rådets direktiv 96/23/EF om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf², indfører princippet om producenternes medansvar, for så vidt angår ulovlig indgift af stoffer i husdyr, overholdelse af tilbageholdelsesperioder og restniveauerne overensstemmelse med de MRL, der er fastsat i reglerne. Gennemførelsen i national ret af dette princip i hver medlemsstat skal ledsages af en bedre informering af især opdrætterne om det videnskabelige grundlag i de forskellige berørte regler og de sundhedsmæssige og juridiske risici, der er forbundet med manglende overholdelse af disse bestemmelser.

Med hensyn til muligheden af at udvikle oplysningsprogrammer for opdrætterne tilkommer det i første række de nationale myndigheder og erhvervsorganisationerne at fremme denne type initiativer, som Kommissionen ikke

råder over tilstrækkelige menneskelige og materielle ressourcer til. Den kan dog overveje i visse tilfælde at støtte projekter af denne art via disponible midler enten til strukturaktioner (uddannelsesprogrammer) eller uddannelses- og oplysningsaktioner, der kan finansieres over konto B2-5122.

(¹) EFT L 125 af 23.05.1996.

(97/C 373/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0967/97

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(13. marts 1997)

Om: Egnatia-vejen

Med beslutning nr. 25382/DE 2352 af 19.7.1996 optog det græske økonomiministerium på budgettet over offentlige investeringer (SAE 071/2) projektet »vejforbindelse til havnen i Iguminita«, som omfatter en vejforbindelse mellem havnen og Egnatia-vejen, vejkrudepunkter i flere planer hvor den krydser Egnatia-vejen til Preveza og regionalvejen samt afdelingen af regionalvejen indtil provinsvejen til Gregochori. Fra krydsningspunktet med Egnatia-vejen og indtil den græsk-albanske grænse (Sajiada) er der imidlertid ikke truffet bestemmelse om bygning af nogen vej (skønt det kun drejer sig om 15 km), og der er selvfølgelig heller ikke fastsat finansiering.

Eftersom:

- Egnatia-vejen er en vejakse, som bidrager til en afbalanceret udvikling i det bredere område,
- den ovennævnte udeladelse viser, at projektet er af uigennemtænkt og brudstykkeagtig karakter, hvilket vil kunne have negative følger for den økonomiske udvikling i Epiros og i Albanien,
- Egnatia-vejen fremmer samarbejdet på Balkan, men også samarbejdet mellem Balkanlandene og landene i Den Europæiske Union,
- der i forbindelse med det offentlige investeringsprogram foregår der et udbud i forbindelse med bygning af en toldstation i Sajiada ved den græsk-albanske grænse samt en afdeling af vejen til denne station,

bedes Kommissionen oplyse, Kommissionen som i øvrigt også finansierer projektet, om den har kendskab til denne udeladelse, og hvad den har til hensigt at gøre for at også dette stykke på 15 km indtil den græsk-albanske grænse, som er en særlig vigtig investering, kan blive medtaget i finansieringen og gennemførelsen af et fællesskabsprogram?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(28. april 1997)

Tilvejebringelse af forbindelse mellem de tilgrænsende lande (navnlig Albanien og Bulgarien) og Egnatia-vejen er en af prioriteterne i EF-initiativprogrammet Grækenland-de ydre grænser.

Der planlægges således nye strækninger eller udbygning af eksisterende strækninger i forbindelse med fem vejakser i retningen nord-syd (Ioannina-Kakavia, Igoumenitsa-Sajiada-grænseovergangen, Siatista-Cristallopi-gi, Serres-Promahonas, Alexandroupolis-Ormenio).

Videreførelse af disse akser i tredjelandene er også en af prioriteterne i det tilsvarende PHARE-program Cross-border cooperation (CBC).

Hvad angår akse Igoumenitsa-Sajiada-grænseovergangen finansieres følgende projekt i forbindelse med EF-initiativprogrammet: vejen Sajiada-Agios Theodoros-grænseovergangen (anslået pris 800 mio. drakmer eller 2,67 mio. ECU).

For at sikre, at akse Igoumenitsa-Sajiada ligeledes bliver undersøgt af overvågningsudvalget for EF-initiativet, men det ser ikke ud til, at udviklingen i den fremtidige trafik kan begrunde nogen ændringer i de tekniske standarder for den eksisterende vej.

(97/C 373/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0989/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Tyskland

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Tyskland, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Tyskland?

(97/C 373/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0990/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Østrig

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Østrig, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Østrig?

(97/C 373/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0991/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Belgien

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Belgien, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Belgien?

(97/C 373/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0992/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Danmark

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Danmark, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Danmark?

(97/C 373/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0993/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Finland

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Finland, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Finland?

(97/C 373/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0994/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Spanien

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Spanien, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Spanien?

(97/C 373/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0995/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Frankrig

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Frankrig, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Frankrig?

(97/C 373/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0996/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Grækenland

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Grækenland, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Grækenland?

(97/C 373/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0997/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(17. marts 1997)

Om: Landmænd i Nederlandene

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Nederlandene, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Nederlandene?

(97/C 373/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0998/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Irland

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Irland, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Irland?

(97/C 373/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0999/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Italien

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Italien, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Italien?

(97/C 373/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1000/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Luxembourg

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Luxembourg, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Luxembourg?

(97/C 373/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1001/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Sverige

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Sverige, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Sverige?

(97/C 373/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1002/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Portugal

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Portugal, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Portugal?

(97/C 373/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1003/97
af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Landmænd i Det Forenede Kongerige

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange landmænd, der findes i Det Forenede Kongerige, og hvor mange personer, der på nuværende tidspunkt er direkte beskæftiget i landbruget i Det Forenede Kongerige?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-0989/97, E-0990/97, E-0991/97, E-0992/97,
E-0993/97, E-0994/97, E-0995/97, E-0996/97, E-0997/97, E-0998/97, E-0999/97, E-1000/97,
E-1001/97, E-1002/97 og E-1003/97

(2. maj 1997)

Undersøgelse vedrørende landbrugsstrukturernes struktur

	1993		1995	
	Antal bedrifter	Arbejdskraft i alt	Antal bedrifter	Arbejdskraft i alt
Belgien	76 330	131 760		
Danmark	73 780	142 310	68 770	141 080
Tyskland	606 070	1 477 960	566 910	1 325 150
Grækenland	819 150	1 773 510		
Spanien	1 383 910	2 570 810		
Frankrig	601 340	1 610 230	734 800	1 507 420
Irland	159 370	320 010		
Italien	2 488 390	4 761 760		
Luxembourg	3 400	7 900	3 180	7 270
Nederlandene	119 720	289 680		
Østrig	261 660	455 023		
	(1989/1990)			
Portugal	489 030	1 263 490		
Finland	116 281		100 950	296 170
Sverige			88 830	164 220
Det For. Kong.	243 470	651 070		

Kilde: Eurostat.

(97/C 373/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1006/97**af Dietrich Elchlepp (PSE) til Kommissionen***(19. marts 1997)*

Om: Flytning af tyske virksomheder til Frankrig i forbindelse med EU-støtte

Under vedvarende henvisninger til støtte fra EU's strukturfonde opfordres tyske virksomheder i det sydlige Oberrhein til at flytte deres hjemsted til Frankrig. Således går der vigtige arbejdspladser tabt i de tyske virksomheder, uden at der skabes yderligere arbejdspladser i Europa som et hele.

Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

Er det i overensstemmelse med den europæiske arbejdsmarkeds- og regionalpolitik, at virksomheder i de interne europæiske grænseregioner opfordres til at flytte deres hjemsted til nabolande ved hjælp af midler fra EU's strukturfonde, uden at det samtidig sikres, at der skabes flere nye arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(24. april 1997)*

I et Fællesskab, hvor et af principperne er etableringsfriheden, kan enhver virksomhed beslutte at henlægge eller flytte sine aktiviteter til en region fremfor en anden. Denne type beslutninger indgår i øvrigt ofte i en bredere sammenhæng med rationalisering eller udvikling af investeringerne. De forhold, virksomhederne tager hensyn til, når de træffer beslutning om deres lokalisering, er mangfoldige og i almindelighed ukendte for Kommissionen. Muligheden for at opnå investeringsstøtte er kun en blandt flere, og ofte er den ikke afgørende.

Fællesskabets strukturfonde kan kun supplere nationale støtteordninger med regionalt formål inden for grænserne af de fastsatte støtteløfter og under forudsætning af, at disse ordninger er blevet meddelt Kommissionen og anerkendt af denne som forenelige med enhedsmarkedet, jf. EF-traktatens artikel 92 og 93. Når disse betingelser er opfyldt, er der i princippet ikke noget til hinder for, at en given virksomhed kan udnytte en støtteordning, som tager sigte på udvikling af en ugunstigt stillet region, og som medfinansieres af strukturfondene.

Med hensyn til de tilfælde af grænseoverskridende virksomhedsflytning, det ærede medlem henviser til, skal det præciseres, at der på begge sider af grænsen mellem Südbaden og Alsace findes områder, som er støtteberettigede under strukturfondenes mål 5b. De to regioner er ligeledes støtteberettigede under fællesskabsinitiativet til fordel for grænseområder, hvorigennem der dog ikke kan ydes direkte støtte til materielle investeringer.

Betingelserne for ydelse af strukturfondsstøtte i disse grænseområder må derfor betragtes som sammenlignelige.

(97/C 373/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1013/97**af Konstadinos Klironomos (PSE) til Kommissionen***(19. marts 1997)*

Om: Trafikulykker

Ifølge en undersøgelse fra det europæiske råd for transportsikkerhed, når det årlige antal trafikdræbte i EU-medlemslandene op på 45.000. Ekspertter oplyser bl.a., at en ny årsag til trafikuheld er, at folk taler i mobiltelefoner, medens de kører bil.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at foreslå, samt om den har til hensigt at vedtage de forslag, der er fremsat af det europæiske råd for transportsikkerhed med henblik på at forbedre den tragiske situation, der hersker på de europæiske veje, hvad trafikulykker angår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(26. maj 1997)*

Kommissionen er meget bekymret over sikkerheden på vejene i Fællesskabet og har for nylig vedtaget et handlingsprogram for årene 1997-2001 med titlen »bedre færdselssikkerhed i EU«⁽¹⁾.

Kommissionen er ikke for øjeblikket i gang med nærmere overvejelser om en lovgivning på fællesskabsniveau vedrørende mobiltelefoners indvirkning på færdselssikkerheden. I lyset af drøftelserne som følge af Kommissionens meddelelse og rapporten fra Det Europæiske Færdselssikkerhedsråd er man dog begyndt at se nærmere på behovet for og relevansen af en lovgivning på fællesskabsniveau frem for på nationalt niveau.

Kommissionen vil i mellemtiden yde støtte til en række aktioner, der skal bevidstgøre offentligheden om de færdselsikkerhedsmæssige risici ved brug af mobiltelefoner.

(¹) KOM(97) 131.

(97/C 373/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1021/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(19. marts 1997)

Om: EU-forskningsmidler til forsøg med kloning

1. a) Har Roshin Institute i Edinburgh modtaget forskningsmidler fra Den Europæiske Union?
b) I bekræftende fald, hvor meget drejer det sig om?
2. a) Er midler fra EU direkte eller indirekte anvendt til forsøg med kloning af fåreceller i ovennævnte institut?
b) I hvilken størrelsesorden anvendtes EU-midler direkte og indirekte?
3. a) Anvendtes finansielle midler fra EU direkte og indirekte til eksperimenter med kloning af får?
b) Hvilke institutter har fået del i disse finansielle midler?
c) I hvilken størrelsesorden tildeltes disse finansielle midler til de respektive forskellige institutter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(22. maj 1997)

1. a) Roslin Institute har deltaget i flere fællesskabsprogrammer og under programmerne Biotech I (1992-1994) og Biotech II (1994-1998) modtager det i alt 1,08 mio. ECU.
2. a) Et projekt, der blev finansieret i forbindelse med programmet Biotech I (1992-1994), sigtede på at opnå forståelse af de grundlæggende mekanismer i det tidlige embryo hos husdyr (kvæg, får og svin), som er bestemmende for, om en celle bevarer sin evne til at bidrage til alle væv. Dette biotech-projekt er begrænset til udbygning af den grundlæggende biologiske viden vedrørende husdyr, og der var ikke tale om nogen direkte forskning i kloning af dyr i kontrakten, og da slet ikke om kloningsforsøg. Projektet er i overensstemmelse med målsætningerne for særprogrammet for bioteknologi for 1992-1995, nemlig at forskning under område 2 »vil blive koncentreret om udviklingsstyring, celledifferentiering og celle-totipotenti hos højerestående organismer« (Rådets beslutning (92/218/EØF) af 26. marts 1992 om et særprogram for forskning og teknologisk udvikling inden for bioteknologi (¹)).
b) Som anført er der ikke anvendt EF-midler til finansiering af kloningsforsøg hos Roslin Institute.
3. Kommissionen har ikke direkte finansieret noget projekt om kloning af dyr, og heller ikke noget projekt, hvor der har været planer om kloningsforsøg.

(¹) EFT L 107 af 24.4.1992.

(97/C 373/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1024/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(24. marts 1997)

Om: Sundhedsvurdering af genteknisk producerede eller ændrede fødevarer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og tilsætningsstoffer til fødevarer (Novel-Food-forordning) indeholder bestemmelser om en sundhedsvurdering af genteknisk ændrede eller producerede fødevarer.

1. a) Hvilke kriterier er fastsat for sundhedsvurderingen?
b) Hvilke afprøvningsmetoder står til rådighed?
2. a) Hvorledes afprøves en eventuel allergen virkning af genteknisk ændrede eller producerede fødevarer?
b) Hvilke afprøvningsmetoder står til rådighed i forbindelse hermed?
c) Hvorledes vurderer Rådet den kendsgerning, at Food-and-Drug-Administration (FDA) i USA påstår, at der for øjeblikket ikke står afprøvningsmetoder til rådighed med henblik på allerede i forvejen at vurdere den allergene virkning af genteknisk ændrede eller producerede fødevarer?
3. Er Rådet af den opfattelse, at forbrugerne hermed reelt gøres til forsøgskaniner?

Svar

(2. juli 1997)

1. & 2. Som det ærede medlem anfører i sit spørgsmål, bliver nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser underkastet sundhedskontrol; kontrollen af sådanne levnedsmidler foretages i henhold til direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol med levnedsmidler og direktiv 93/99/EØF om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler.

For så vidt angår afprøvningsmetoderne skal det bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til artikel 4 i direktiv 93/99/EØF skal sørge for, at valideringen af de analysemetoder, der anvendes i forbindelse med den offentlige kontrol af levnedsmidler, når det er muligt, opfylder visse kriterier, der er fastlagt i direktiv 84/591/EØF om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler.

Med hensyn til punkt 2, litra c), tilkommer det ikke Rådet at udtale sig om disse påstande.

3. Hvad angår forbrugerbeskyttelsen fremgår det af artikel 3 i forordning 258/97/EF om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, at levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienserne ikke må
- udgøre en fare for forbrugerne
 - vildlede forbrugerne
 - afvige så meget fra de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som de skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne.

Endvidere er der med henblik på markedsføring af nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser i Fællesskabet fastlagt procedurer i artikel 4, 6, 7 og 8 for vurderingen af sådanne produkter.

(97/C 373/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1026/97**af Hiltrud Breyer (V) til Rådet**

(24. marts 1997)

Om: Foreliggende anmodninger om markedsføring af genetisk manipulerede fødevarer og dyrefoder

Der foreligger for øjeblikket 10 ansøgninger om markedsføring af genetisk modificerede produkter i henhold til direktiv 90/220/EØF (1). Det drejer sig i den forbindelse først og fremmest om markedsføring af genetisk manipulerede fødevarer til menneskeføde samt foderstoffer til dyrefoder.

1. Agter Rådet at stille ansøgningerne om markedsføringen i bero, indtil Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og tilsætningsstoffer til fødevarer (Novel-Food-forordning) er trådt i kraft?
2. Hvorledes begrundet Rådet sin afgørelse?
3. Da flertallet af ansøgningerne om markedsføring vel ikke afgøres inden Novel-Food-forordningens ikrafttræden, er det vel et spørgsmål, hvorvidt disse så automatisk falder ind under Novel-Food-forordningens område, så snart denne forordning er trådt i kraft?
4. Hvorledes begrundet Rådet sin fremgangsmåde, såfremt de foreliggende ansøgninger om markedsføring ikke falder ind under Novel-Food-forordningen, så snart denne er trådt i kraft?

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

Svar

(2. juli 1997)

Som det fremgår af artikel 11-13 i direktiv 90/220/EØF henhører proceduren for udstedelse af tilladelse til markedsføring af produkter, der består af genetisk modificerede organismer, under den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgningen om tilladelse er indgivet, og under Kommissionen; andre medlemsstater kan fremsætte bemærkninger eller gøre indsigelser i løbet af denne procedure.

Fastsættelsen af gennemførelsesbestemmelserne for direktiv 90/220/EØF og forordning 258/97 præciseres i artikel 1, 3 og 9 i nævnte forordning.

(97/C 373/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1028/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(19. marts 1997)

Om: Retsgrundlag for markedsføring af genetisk modificerede produkter

Direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 258/97 ⁽²⁾ om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (Novel-Food-forordning) regulerer markedsføring af genteknisk producerede og ændrede levnedsmiddelprodukter.

1. Under hvilken ordning henhører markedsføring af transgene nytteplanter, der anvendes til dyrefoder og dermed indirekte også trænger ind i den menneskelige fødekæde?
2. a) Hvorledes reguleres markedsføringen af transgene nytteplanter, der både anvendes umiddelbart til menneskeføde og til fodring af dyr samt til produktion af fremvoksende råstoffer?
b) Findes der en enkelt procedure eller flere i forbindelse hermed?
c) På hvilken måde har disse procedurer indbyrdes sammenhæng?

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(30. maj 1997)

1. I mangel af en særlig produktlovgivning, som gælder for markedsføring af foder-stoffer, der er udviklet ved hjælp af moderne bioteknologi, er Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (GMO) fortsat den eneste lovgivning om markedsføring af foderstoffer indeholdende eller bestående af GMO'er. I henhold til dette direktiv tages der i den videnskabelige vurdering hensyn til eventuelle risici for menneskers sundhed og miljøet som følge af udsætningen af de pågældende GMO'er.

Kommissionen er i gang med at udarbejde et forslag om lovgivning om særlige foderstoffer, som bl.a. skal omfatte foderstoffer, der er fremstillet ved hjælp af moderne bioteknologi.

2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser gælder for markedsføring af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser indeholdende eller bestående af eller udvundet af genetisk modificerede organismer.

I tråd med den ovenfor beskrevne situation skal GMO'er, der skal markedsføres både som levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser og som foderstoffer (eller til andre formål, som ikke er omfattet af produktlovgivningen, f.eks. produktion af fornyelige råvarer), underkastes godkendelsesprocedurerne i både Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Rådets direktiv 90/220/EØF.

De to procedurer vil blive gennemført i henhold til bestemmelserne i henholdsvis forordning (EF) nr. 258/97 og direktiv 90/220/EØF. For eksempel er det i artikel 9 i forordning (EF) nr. 258/97 fastsat, at artikel 11 til 18 i direktiv 90/220/EØF ikke finder anvendelse på levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, som indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, da der, som fastsat i samme artikel, i beslutninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 258/97, skal tages hensyn til miljøsikkerhedskravene i direktiv 90/220/EØF. Hvorom alting er, træffer Kommissionen de nødvendige forholdsregler for at sikre, at disse procedurer, der begge er baseret på en evaluering af eventuelle risici ved de pågældende produkter for menneskers sundhed og miljøet, forløber glat.

(97/C 373/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1029/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. marts 1997)

Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald

Hvorledes vurderer Rådet de offentliggjorte beregninger af prof. dr. Horst Kuni, professor i nuklearmedicin i Medizinisches Zentrum für Radiologie ved Philipps-universitet i Marburg, ifølge hvilke den biologiske effektivitet af neutronbestråling undervurderes med mindst faktor 30 i Forbundsrepublikken Tysklands forordning om strålebeskyttelse?

(97/C 373/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1031/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. marts 1997)

Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald

Neutroner har som tætioniserende stråler baseret på den samme fysiske dosis en større strålebiologisk effektivitet end løstioniserende stråler, hvorunder også gammestråler henhører. Der gøres forsøg på hensyntagen til denne risiko, idet den fysiske neutrondosis omregnes ved hjælp af multiplikation med en kvalitetsfaktor Q til en tilsvarende dosis. I mere end 10 år har der blandt forskere været enighed om, at kvalitetsfaktorerne i forbindelse med strålebeskyttelse ikke svarer til videnskabens normer. Allerede i september 1990 vedtog International Commission on Radiological Protection (ICRP) bedre faktorer (ICRP 60 1991). I lighed med de tidligere faktorer afhænger de anbefalede værdier af neutronernes værdi.

1. Hvorledes vurderer Rådet ICRP 60 1991-direktivet?

2. Hvilke konklusioner har Rådet draget heraf for strålebeskyttelsen i EU's medlemsstater?

(97/C 373/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1033/97

af Hiltrud Breyer (V) til Rådet

(24. marts 1997)

Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald

En forskergruppe har over for en søsterorganisation under ICRP, International Commission on Radiation Units and Measurements (IRCU) fremsat vidtgående forslag vedrørende udarbejdelse af kvalitetsfaktorer. Som følge

af de talrige henvisninger til strålebiologiske forsøg gående ud på, at den relative biologiske effektivitet af neutroner især på området lave doser er endnu højere end oprindeligt antaget, har denne forskergruppe uafhængigt af neutronernes energi foreslået en kvalitetsfaktor på 25 (IRCU 40 1986).

1. Hvorledes vurderer Rådet IRCU 40 1986-direktivforslaget?
2. Hvilke konklusioner har Rådet draget heraf vedrørende strålebeskyttelse i EU-medlemsstaterne?

Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-1029/97, E-1031/97 og E-1033/97
(2. juli 1997)

Rådet vedtog den 13. maj 1996 direktiv 96/29/Euratom om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾. Vedtagelsen af dette direktiv har gjort det muligt at skærpe beskyttelsesnormerne i de tidligere direktiver, bl.a. under hensyn til de seneste videnskabelige oplysninger.

Hvad specielt angår vurderingen af virkningerne af de forskellige typer og energier af ioniserende stråling foreskriver artikel 15 og 16 i dette direktiv anvendelse af de værdier for strålevægtningfaktoren, der findes i bilaget til direktivet, og som Den Internationale Kommission for Strålingsbeskyttelse (ICRP) anbefaler i sin publikation nr. 60, som det ærede parlamentsmedlem omtaler. I artikel 15 hedder det desuden, at de kompetente myndigheder kan tillade brug af tilsvarende metoder. Denne mulighed er især af interesse, når kendskab til situationens faktiske parametre tillader en mere nøjagtig vurdering af dosen.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

(97/C 373/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1030/97
af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Sundhedsrisiko for befolkning og beskæftigede som følge af undervurdering af neutronbestråling i forbindelse med transport af højradioaktivt affald

Hvorledes vurderer Kommissionen de offentliggjorte beregninger af prof. dr. Horst Kuni, professor i nuklearmedicin i Medizinisches Zentrum für Radiologie ved Philipps-universitet i Marburg, ifølge hvilke den biologiske effektivitet af neutronbestråling undervurderes med mindst faktor 30 i Forbundsrepublikken Tysklands forordning om strålebeskyttelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson
(12. maj 1997)

Kommissionen kender på indeværende tidspunkt intet til offentliggørelsen af den artikel, det ærede medlem her citerer.

Med hensyn til vurderingen af biologiske følgevirkninger har Kommissionen fulgt henstillingerne fra den internationale kommission for strålingsbeskyttelse (International Commission on Radiological Protection — ICRP). Ingen af de kommentarer fra medlemsstaternes eksperter til Kommissionens forslag, indeholdt protester mod denne vurdering, og direktivet vedtoges da også énstemmigt af Rådet den 13. maj 1996 (direktiv 96/29/Euratom) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

(97/C 373/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1035/97
af Hiltrud Breyer (V) til Rådet
(24. marts 1997)

Om: Færdiggørelse af atomkraftværket Mochovce (Den Slovakiske Republik)

Som de første atomkraftværker i Central- og Østeuropa skal trykvandsreaktorerne Mochovce I og II i Den Slovakiske Republik med europæisk hjælp opfylde vestlige sikkerhedsnormer. Et projekt, hvis finansiering,

bl.a., er afvist af Den Europæiske Bank og Genopbygning og Udvikling (EBRI), fordi ideen anses for urealistisk. Nu fik European Consortium Mochovce (EUCOM), som består af Siemens-koncernen og den franske virksomhed Framatom, af det slovakiske energiforsyningsfirma Slovenske Elektrarne (SE) til opgave at færdiggøre det atomkraftværk, der er ved at blive opført. Firmaet Siemens har i forbindelse hermed over for de tyske myndigheder fremsat anmodning om en Hermes-sikkerhedsstillelse.

1. Er Rådet af den opfattelse, at opbygningen af en effektiv miljøvenlig energiforsyning blokeres, og at energiforbrugsnormen i Den Slovakiske Republik kan forblive uændret som følge af støtten til den atomare energipolitik i Den Slovakiske Republik?
2. Er Rådet enig i den vurdering, at tyske og franske engagementer i Den Slovakiske Republik skader Østrigs interesser? I hvilket omfang er der ført nødvendige forhandlinger i forbindelse hermed?
3. Har Rådet kendskab til, hvorledes og hvordan radioaktivt affald kan bortskaffes og endeligt oplagres i tilfælde af, at atomkraftværket Mochovce tages i drift?

Svar

(16. juni 1997)

Spørgsmålet om den nukleare sikkerhed i Slovakiet har altid ligget fællesskabsinstitutionerne på sinde og blev for nylig rejst i Associeringsrådet EF-Slovakiet den 25. februar 1997. Fællesskabet understregede ved den lejlighed — bl.a. med henblik på Slovakiets tiltrædelse af Unionen — klart, hvor stor betydning det tillægger et højt sikkerhedsniveau på atomkraftværker og et snævert samarbejde med henblik herpå.

På grundlag af disse principper noterede man sig på mødet, at Slovakiet agter at færdiggøre atomkraftværket i Mochovce i overensstemmelse med retningslinjer for internationalt anerkendte sikkerhedsstandarder, samt at Slovakiet gav tilsagn om at lukke atomkraftværker, der ikke opfylder disse standarder. Med hensyn til sidstnævnte understregede Fællesskabet, at Bohunice NPP-V-1 hurtigst muligt bør lukkes.

(97/C 373/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1040/97

af Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) til Kommissionen

(12. marts 1997)

Om: Farlige skadedyr såsom fyrrevedsnematoder i importeret råtræ og savværksprodukter fra tredjelande til EU's medlemsstater

På enkelte medlemsstaters initiativ er Den Europæiske Union for øjeblikket i gang med forhandlinger om at lette importen af råtræ og savværksprodukter fra lande uden for EU, bl.a. Canada. For øjeblikket er det tilladt at importere varmebehandlet træ, eftersom varmebehandlingen dræber fyrrevedsnematoden, mens behandlingen ved hjælp af gas og kemisk behandling, der har været fremme under forhandlingerne, ikke er tilstrækkelig. I forbindelse med import af råtræ og savværksprodukter bør der ubetinget sørges for, at EU ikke tillader indførsel på sit område af bl.a. fyrrevedsnematoden, der ifølge videnskabelige forsøg har vist sig at være et farligt skadedyr. Fyrrevedsnematoden findes ikke i Europa, men derimod plages Canada og Japan af den.

Den mest ideelle temperatur for formering af fyrrevedsnematoden er en temperatur over 20 grader, der er normalt netop i de mellemeuropæiske EU-lande. Heller ikke 40 graders frost dræber fyrrevedsnematoden.

Har man intet lært af kogalskaben, når man ifølge mine oplysninger på initiativ af Kommissionens embedsmænd endog overvejer at indføre en forsøgsperiode for import af ikke-varmebehandlet råtræ og savværksprodukter fra Canada, der bevisligt er et område plaget af fyrrevedsnematoder? Når fyrrevedsnematoden først er kommet til Europa, vil den også være her efter forsøgsperioden.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at forhindre import af råtræ og savværksprodukter fra tredjelande, der indeholder farlige skadedyr såsom fyrrevedsnematoden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(16. april 1997)

Kommissionen har længe været klar over problemet med fyrrevedsnematoden (*Bursaphelenchus xylophilus*), der er et skadedyr, som ikke findes i EU og nævnes i Rådets direktiv 77/93/EØF ⁽¹⁾ om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter, som ændret. Kommissionen har siden 1991 finansieret fælles forskning med Canada med henblik på fastlæggelse af de nødvendige parametre til varmebehandling af træ inden eksport til EU — en behandling, der har til formål at dræbe nematoden. Det fremgår af dette forskningsarbejde, at træets kerne i et tidsrum på 30 minutter skal være varmet op til 56° C.

Med bistand fra en gruppe af videnskabelige eksperter fra EU har Kommissionen endvidere foretaget en analyse af plantesundhedsrisikoen ved tilstedeværelsen i EU af nematoden og dennes vektorer (*Monochamus* sp.). Denne analyse har gjort det muligt at finde andre mulige løsninger, herunder udvælgelse af sundt træ i skovene, kemisk trykimprægnering eller gasning. Anvendelsen af disse foranstaltninger skal imidlertid undersøges nærmere videnskabeligt, bl.a. med hensyn til udvælgelse af sundt træ i skovene.

Hvad angår det ærede medlems kommentar til en eventuel forsøgsperiode ved import af ikke-varmebehandlet canadisk træ, understreger Kommissionen, at der ikke er truffet en afgørelse om det canadiske forslag, som er under behandling i Den Stående Komité for Plantesundhed. Det er klart, at Kommissionen ikke fremsætter forslag, uden at de er videnskabeligt velfunderede.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977.

(97/C 373/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1051/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(19. marts 1997)

Om: Strukturfondenes målsætning

Skønner Kommissionen, at man på grundlag af strukturfondenes udvikling i de seneste år kan mene, at målsætningen om at tilnærme udviklingsniveauet mellem regionerne i Den Europæiske Union allerede er opfyldt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(18. april 1997)

Kommissionens første beretning om samhørigheden ⁽¹⁾ viser, at der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til at indsnævre indkomstforskellene mellem mange af de fattigste medlemsstater og regioner og resten af Fællesskabet. Samtidig er der fortsat betydelige regionale forskelle i levestandard, og der må stadig gøres mere med hensyn til arbejdsløshed og de stigende forskelle i adgangen til beskæftigelse for regionerne og de sociale grupper.

Omstrukturering af regionerne og tilvejebringelse af varige beskæftigelsesmuligheder for alle er fortsat langsigtede udfordringer for både medlemsstaterne og Fællesskabet, og dette nødvendiggør en langfristet indsats i politikken på nationalt plan og på EF-plan, som er effektivt rettet mod de værst ramte områder og problemer.

⁽¹⁾ KOM(96) 542.

(97/C 373/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1054/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen**

(19. marts 1997)

Om: Reformen i den nuværende fælles markedsordning for mejeriprodukter

Mener Kommissionen i forbindelse med den fremtidige reform af den fælles markedsordning (FMO) for mejeriprodukter, at det nuværende system med nationale mælkekvoter er rigtigt?

Mener Kommissionen, at der er mulighed for at oprette en fællesskabsmælkekvote, som kan fordeles til de lande, der har en for lille mælkekvote i forhold til deres forbrug?

Er Kommissionen indstillet på at reformere denne FMO uden at skabe sektorspændinger?

Mener Kommissionen, at det er muligt med en lineær stigning i den nationale mælkekvote, eller foretrækker den en løsning med en revision af de enkelte nationale kvoter i forhold til forbruget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(21. april 1997)

De enkelte medlemsstaters kvoter blev fastsat på grundlag af den eksisterende produktion i hver medlemsstat. Ethvert andet fordelingskriterium, navnlig befolkningen eller det nationale forbrug, ville have umuliggjort en aftale om ordningen eller ville have ført til fastsættelse af en samlet mængde for Fællesskabet, der var for høj til at gøre det muligt for ordningen at begrænse budgetudgifterne til et acceptabelt niveau og styre mælkeproduktionen, der var præget af et stort overskud.

Kommissionen er for øjeblikket i gang med at undersøge udviklingen på markedet for mælk og mejeriprodukter. Dens analyse vil blive offentliggjort i nær fremtid, således at alle interesserede kan deltage i den diskussion, der til sin tid vil føre til, at Rådet træffer beslutning om den politik, som skal følges i de kommende år.

(97/C 373/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1055/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen**

(19. marts 1997)

Om: Fælles indvandrerpolitik

I betragtning af de foranstaltninger, som nogle medlemsstater har truffet (hovedsagelig af politimæssig karakter eller med begrænsninger i de individuelle rettigheder i forbindelse med kontrol og overvågning af indvandrere), mener Kommissionen da ikke, at det er nødvendigt med en fælles indvandrerpolitik som garanti for, at alle medlemsstaterne hovedsageligt anvender civile procedurer til regulering af indvandringen fra tredjelande? Hvilke fremskridt er der sket på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(15. maj 1997)

Asylpolitikken er baseret på Genève-konventionen ⁽¹⁾. Med hensyn til indvandring har hver medlemsstat i dag sine egne regler. Kommissionens holdning er stadig i overensstemmelse med retningslinjerne i dens meddelelse fra februar 1994 ⁽²⁾ om indvandring og asyl, hvori den understregede nødvendigheden af en samlet og afbalanceret indsats overfor indvandringsspørgsmålet. Indsatsen skal tage udgangspunkt i en styring af migrationsbevægelserne, der er i overensstemmelse med EU's mål, og som omfatter en række aspekter:

- en indsats overfor de grundlæggende årsager til migrationspresset, baseret på en udviklingspolitik, der kan afhjælpe dette pres,
- en klar politik for bestemmelserne for indrejse i EU for tredjelandstatsborgere med henblik på beskæftigelse, uddannelse eller familiesammenføring,
- regler for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i EU, især dem der længe har været bosiddende i en medlemsstat
- en effektiv bekæmpelse af ulovlig indvandring, menneskesmugling og menneskehandel.

Efter at Traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, har Rådet i fortsættelse af sit tidligere arbejde vedtaget dels en række retsakter om adgang for statsborgere fra tredjelande dels ca. 15 retsakter om afvisning af ulovlig indvandrere ⁽¹⁾.

Kommissionen erkender betydningen af at bekæmpe den illegale indvandring, men har samtidig flere gange understreget sin bekymring over, at indsatsen her har været til skade for en klar politik for indrejse. Den har bl.a. fremhævet den beskedne retssikkerhed, der er forbundet med de instrumenter, Rådet har vedtaget på området (resolutioner, konklusioner, henstillinger). Derfor har Kommissionen da også ved adskillige lejligheder oplyst, at den vil udarbejde et forslag til retsakt om den samlede indsats med hensyn til indrejse, og at denne retsakt skal rumme større retssikkerhed.

⁽¹⁾ Konvention af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om indvandrer- og asylpolitikken, 23. februar 1994, dok. KOM(94) 23 endelig udgave.

⁽³⁾ De fleste af disse tekster er offentliggjort i EFT C 274 af 19.9.1996.

(97/C 373/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1056/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Ændringer i støtten til olivenolie

Hvilke stærke argumenter har Kommissionen opdaget til støtte for sin påstand i det dokument om olivenolie, som den har forelagt for Rådet og Europa-Parlamentet, om, at det er lettere at opdage svig, hvis der ydes tilskud pr. træ, end hvis tilskuddet fastsættes efter produktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(21. april 1997)

Som det blev forklaret i det dokument, hvor de forskellige valgmuligheder præsenteres ⁽¹⁾, er Kommissionen af den opfattelse, at en ordning med støtte pr. træ er simple og lettere at kontrollere. I modsætning til ordningen med støtte for de producerede mængder er træerne lette at tælle ved hjælp af olivendyrkningsmatriklen der, hvor den fungerer, og det geografiske informationssystem (GIS), som hurtigt er ved at blive indført. Under alle omstændigheder kan kontrol af oliventræerne finde sted på ethvert tidspunkt af året, idet træerne til stadighed er til stede på markerne, medens olivenolie som produkt forsendes i forskellige former (uaf tappet eller aftappet) og kan være af forskellig oprindelse (anden region, anden medlemsstat, importeret).

Da det geografiske informationssystem skal indføres, kan problemet med svig til dels løses på grundlag af kontrol af antallet af træer.

⁽¹⁾ dok. KOM(97) 57 endelig udg.

(97/C 373/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1057/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(19. marts 1997)

Om: Tilskud og kvalitet i forbindelse med olivenolie

Hvorfor vil Kommissionen i den planlagte reform af den fælles markedsordning for olivenolie ikke indse, at tilskud pr. træ ikke virker befordrende på kvaliteten af produktionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(21. april 1997)

Den 12. februar 1997 vedtog Kommissionen et dokument om olivenolie ⁽¹⁾, som beskriver den nuværende fælles markedsordning, forklarer, hvorfor der er behov for en reform, og foreslår en række mulige alternative ordninger, heriblandt en ordning baseret på tilskud pr. træ.

Hvad kvaliteten angår, konstaterer Kommissionen, at den nuværende fælles markedsordning ikke indeholder specifikke økonomiske incitament, og at den nuværende støtte ydes uden hensyntagen til kvaliteten af den producerede olivenolie. Derfor har Kommissionen vedtaget en række specifikke foranstaltninger til fremme af kvaliteten af produktionen, herunder »programmer til forbedring af kvaliteten« og opstilling af fysisk-kemiske parametre, som sikrer en korrekt klassificering af olivenolien.

Men uanset hvilken ordning der vælges, vil Kommissionen fortsætte med at udvikle den hidtidige kvalitetspolitik ved at udnytte de disponible midler bedre og så vidt muligt undgå, at midlerne ikke udnyttes i tilstrækkeligt omfang.

Kommissionen mener ikke, at en ordning baseret på tilskud pr. træ vil gøre producenterne mindre motiverede for at fremstille kvalitetsolie, idet Kommissionen vil træffe de nødvendige forholdsregler for at hindre, at støtten resulterer i nedlæggelse af dyrkningsarealer, og for at sikre, at kvaliteten af den olie, der markedsføres, svarer til forbrugernes krav. En støtteordning af denne art, der ikke er baseret på produktionen, skulle resultere i, at der produceres og markedsføres oliven og olie i et sådant omfang, at olivenproducenterne kan opretholde deres hidtidige indkomstniveau.

(¹) Dok. KOM(97)57.

(97/C 373/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1059/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(19. marts 1997)

Om: Olivenolie og svig

I hvilke lande i Unionen findes efter Kommissionens opfattelse den største koncentration af svig i forbindelse med støtten til produktion af olivenolie?

Hvilke former for svig er de almindeligste inden for denne sektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(16. maj 1997)

Når Kommissionen skal vurdere omfanget af bedrageri og uregelmæssigheder i medlemsstaterne i forbindelse med olivenolie er der to forhold, som er af afgørende betydning.

For det første foretager medlemsstaterne indberetninger i henhold til forordning (EØF) nr. 595/91 (¹) om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 283/72. Denne forpligtelse gælder for sager vedrørende mere end 4 000 ECU, som afsløres af medlemsstaternes kontrolorganer, f.eks. olivenolieagenturerne.

I perioden fra 1973 til september 1996 har medlemsstaterne indberettet 1796 sager til Kommissionen inden for olivenoliesektoren til et beløb på i alt 294,5 mio. ECU. Størstedelen af sagerne vedrører Italien, hvorfra der er indberettet 1 067 sager til i alt 268,6 mio. ECU. De øvrige sager vedrører Grækenland (458), Spanien (99) og Portugal (157), og de udgør henholdsvis 6%, 1,6% og 1% af det samlede beløb. Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har hver især indberettet under 10 sager vedrørende mindre beløb.

Sagerne vedrører forbrugsstøtte (94% af det samlede beløb og 55% af det samlede antal sager), produktionsstøtte (2,2% af det samlede beløb og 42% af det samlede antal sager) og eksportrestitutioner (3,5% af det samlede beløb og 2,2% af det samlede antal sager). Oplagringsforanstaltninger berører kun et ubetydeligt antal sager og et mindre beløb.

For det andet gennemfører Kommissionen undersøgelser sammen med medlemsstaterne (²). Den mest almindelige form for bedrageri består i, at der anmodes om støtte til olivenolie, som ikke findes, eller som er blandet med en anden slags olie.

Herudover vil Kommissionen gerne understrege, at hvis man under tilsynet med de nationale kontrolordninger bliver opmærksom på mangler, vil der kunne foretages finansielle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen. Kommissionen har afsløret mangler i forbindelse med kontrollen af regnskabsafslutningen for 1993, både med hensyn til produktionsstøtte (når de grundliggende lovredskaber mangler — registre og arkiver — og de eksisterende kontrolprocedurer er svage, er bedrageririsikoen stor) og forbrugsstøtte (kontrollen er lemfældig).

Det er således nødvendigt at øge beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser i denne sektor. Kommissionen har allerede i et notat til Rådet og Parlamentet understreget behovet for en ændring af den fælles markedsordning for olivenolie ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 14.3.1991

⁽²⁾ I Kommissionens seneste årsberetninger om bedrageribekæmpelse findes en række eksempler på sådanne undersøgelser (KOM(94) 94 endelig udg., KOM(95) 98 endelig udg. og KOM(96) 173 endelig udg.)

⁽³⁾ KOM(97) 57 endelig udg.

(97/C 373/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1064/97

af Giulio Fantuzzi (PSE), Fiorella Ghilardotti (PSE)
og Rinaldo Bontempi (PSE) til Kommissionen

(21. marts 1997)

Om: Euro-Middelhavs-Associeringsaftaler og import af ris

Kommissionen spiller en meget vigtig rolle i ajourføringen af aftaler med tredjelande. Blandt disse er Euro-Middelhavs-Associeringsaftalerne af særlig betydning. Landbrugsprodukterne vejer tungt. I den aftale, der er under udarbejdelse med Ægypten, regner man med en kraftig forhøjelse af toldkontingentet for ris (475 tusind tons).

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. om den har sørget for at undersøge hvilken indvirkning eventuelle indrømmelser på importen af landbrugsprodukter vil få på det europæiske marked?
2. hvorledes forholder den sig til anmodning om toldkontingent for ægyptisk ris?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(22. april 1997)

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på den vanskelige markedssituation i rissektoren.

Den er for øjeblikket i gang med at gennemføre analyser af importen af landbrugsprodukter til Fællesskabet fra tredjelande i Middelhavsområdet. Disse analyser vil danne grundlag for dens undersøgelse af virkningen af indrømmelserne på Fællesskabets markeder.

I forbindelse med forhandlingerne om en Euro-Middelhavs-aftale fremlagde Ægypten oprindelig anmodninger på landbrugsområdet, herunder en toldfri kvote på 475 000 tons ris, som Kommissionen og medlemsstaterne betragtede som urealistiske. For ris har Kommissionen foreslået at opretholde den nuværende toldkvote på 32 000 tons, som blev indrømmet Ægypten i samarbejdsaftalen fra 1977.

(97/C 373/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1066/97**af Giulio Fantuzzi (PSE), Fiorella Ghilardotti (PSE)
og Rinaldo Bontempi (PSE) til Rådet**

(24. marts 1997)

Om: Import af ris fra de oversøiske lande og territorier (PTOM)

Mængden af import til Den Europæiske Union af ris fra AVS-landene, som sendes toldfrit og uden kvantitative begrænsninger gennem de oversøiske lande og territorier, er steget fra 58.000 tons i 1992 til 365.000 tons i 1996, hvilket i vid udstrækning har været generende for fællesskabsmarkedet. Kommissionen har besluttet at træffe beskyttelsesforanstaltninger, som Rådet dernæst har godkendt, som dog kun er midlertidige.

Kan Rådet oplyse, om den mener, at denne importordning er forsvarlig og forenelig med den fælles landbrugspolitik principper, som garantere fællesskabspræference til landbrugsprodukter?

Svar

(2. juli 1997)

Rådet vil gerne understrege, at importen af ris fra de oversøiske lande og territorier (OLT) har fundet sted i henhold til Rådets afgørelse om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾.

Imidlertid har den spanske og den italienske regering i slutningen af 1996 som følge af omfanget af denne import gjort Kommissionen opmærksom på, at rissektoren i Fællesskabet var udsat for alvorlige forstyrrelser, og at der var risiko for en væsentlig forringelse af situationen i denne erhvervssektor som følge af den stigende import af ris til lave priser med oprindelse i OLT.

For at imødegå disse forstyrrelser på Fællesskabets marked for ris, har Kommissionen i januar 1997 vedtaget en forordning om sikkerhedsforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier ⁽²⁾. Disse foranstaltninger er herefter blevet bekræftet af Rådet i februar 1997 efter en tilpasning af de mængder, der var fastsat for Montserrat og Turks- og Caicosøerne ⁽³⁾.

Sikkerhedsforanstaltningerne er blevet indført for en begrænset periode; før udløbet af denne periode vil man foretage en vurdering af situationen med henblik på at afgøre, om de pågældende foranstaltninger eventuelt bør forlænges eller ændres.

Såfremt Rådet igen bliver anmodet om at træffe afgørelse i dette spørgsmål, vil det tage hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig nødvendigheden af at forsvare EF-producenternes interesser og af at opfylde forpligtelserne i henhold til afgørelsen om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet.

⁽¹⁾ Afgørelse 91/482/EØF af 25.7.1991, EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ Forordning (EF) nr. 21/97 af 8.1.1997, EFT L 5 af 9.1.1997, s. 24.

⁽³⁾ Forordning (EF) nr. 304/97 af 17.2.1997, EFT L 51 af 21.2.1997, s. 1.

(97/C 373/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1067/97**af Giulio Fantuzzi (PSE), Fiorella Ghilardotti (PSE)
og Rinaldo Bontempi (PSE) til Kommissionen**

(21. marts 1997)

Om: Import af ris fra de oversøiske lande og territorier (PTOM)

Mængden af import til Den Europæiske Union af ris fra AVS-landene, som sendes toldfrit og uden kvantitative begrænsninger gennem de oversøiske lande og territorier, er steget fra 58.000 tons i 1992 til 365.000 tons i 1996, hvilket i vid udstrækning har været generende for fællesskabsmarkedet. Kommissionen har besluttet at træffe beskyttelsesforanstaltninger, som Rådet dernæst har godkendt, som dog kun er midlertidige.

Kan Kommissionen oplyse, om den mener, at denne importordning er forsvarlig og forenelig med den fælles landbrugspolitik principper, som garantere fællesskabspræference til landbrugsprodukter?

(97/C 373/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1069/97**af Giulio Fantuzzi (PSE), Fiorella Ghilardotti (PSE)
og Rinaldo Bontempi (PSE) til Kommissionen**

(21. marts 1997)

Om: Modstand fra Nederlandene mod ændring af ordningen om import af ris fra de oversøiske lande og territorier

Med henblik på at ændre ordningen for import af ris fra de oversøiske lande og territorier (PTOM) har Kommissionen forelagt et kompromisforslag, som støttes af det irske formandsskab. Dette forslag kan imidlertid ikke vedtages, fordi Nederlandene går stærkt imod det, selv om 14 andre medlemslande er enige.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. om den finder denne situation acceptabel?
2. hvilke løsninger den agter at vedtage?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
på skriftlige forespørgsler E-1067/97 og E-1069/97**

(30. april 1997)

Kommissionen finder, at den nuværende importordning for produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) bør ændres for at sikre en balance mellem udviklingsmålsætningerne for OLT og den fælles landbrugspolitikks målsætninger.

Den har derfor vedtaget og tilsendt Rådet to ændringsforslag til afgørelsen om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet ⁽¹⁾, det første inden for rammerne af beretningen om gennemførelsen af handelsordningen mellem EF og OLT ⁽²⁾, der omhandles af afgørelsen, og den anden i forbindelse med midtvejsrevisionen af afgørelsen ⁽³⁾. Disse forslag har imidlertid ikke hidtil kunnet opnå den enstemmige tilslutning i Rådet, der er nødvendig for at blive vedtaget.

Kommissionen mener, at Rådet bør fortsætte arbejdet på hurtigst muligt at nå frem til en tilfredsstillende løsning af problemet. Den beklager, at den manglende løsning i januar 1997 havde gjort det nødvendigt for anden gang — ligesom i 1993 — at indføre beskyttelsesforanstaltninger for indførsel af ris med oprindelse i OLT ⁽⁴⁾.

Da disse foranstaltninger udløber ultimo april 1997, er der planlagt en evaluering af situationen inden da for at fastslå, om de eventuelt bør videreføres eller ændres.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25.7.1991.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 555 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 739 endelig udg.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 21/97 af 8.1.1997 — EFT L 5 af 9.1.1997 — og Rådets forordning (EF) nr. 304/97 af 17.2.1997 — EFT L 51 af 21.2.1997.

(97/C 373/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1071/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen**

(17. marts 1997)

Om: Privatisering af det kommunale energi- og miljøelskab i Rom

I svar af 16. juli 1996 på skriftlig forespørgsel P-1747/96 ⁽¹⁾ om »det kommunale energi- og miljøelskab og det kommunale mejeriselskab i Rom« meddelte kommissær Monti, at Kommissionen eventuelt kunne indlede en overtrædelsesprocedure mod Italien i henhold til EF-traktatens artikel 169. Rom kommune havde således undladt at sende Publikationskontoret udbudsbekendtgørelsen om konsulentarbejde i forbindelse med privatiseringen af det kommunale energi- og miljøelskab, hvorfor den ikke kunne offentliggøres i EF-tidende som foreskrevet. I mellemtiden har kommunen ikke blot placeret den offentlige kontrakt, men er også gået i gang med privatiseringsarbejdet.

Kan Kommissionen give oplysninger om udviklingen i sagen?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om der foreligger det nødvendige grundlag for at indlede en overtrædelsesprocedure i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 169?

Hvad indebærer denne procedure, dersom den indledes?

(¹) EFT C 345 af 15.11.1996, s. 102.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. maj 1997)

På grundlag af de foreliggende oplysninger om kontrakten vedrørende konsulentarbejde for Rom kommune i forbindelse med omstruktureringen og privatiseringen af det kommunale energi- og miljøsekskab (ACEA) finder Kommissionen ikke, at der er tale om overtrædelse af fællesskabsreglerne om offentliggørelse af kontrakter om offentlige indkøb.

Meddelelsen om offentliggørelsen af denne kontrakt er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende (¹). Kontrakten vedrører et beløb på 327 726 000 ITL uden moms, hvilket ligger under det loft, der er fastsat i direktiv 92/50/EØF (²).

I forbindelse med anvendelsen af ovennævnte direktiv skal man i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktivet tage hensyn til den anslåede værdi og ikke ordreværdien. Kommissionen er derfor i færd med at tage kontakt med de italienske myndigheder for at fastslå, hvad den anslåede værdi er. Det er kun, hvis den anslåede værdi er lig med eller overstiger det i direktivet fastsatte loft, at Rom kommune ville have været forpligtet til at sende bekendtgørelsen om det omhandlede udbud til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.

(¹) EFT S 103 af 31. 5. 1996.

(²) EFT L 209 af 24.7.1992.

(97/C 373/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1075/97

af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen

(21. marts 1997)

Om: Anti-misbrugsventil til farvespraydåser

Har Kommissionen kendskab til, at 3-7% af de farvespraydåser, der bringes i handelen, stjæles med henblik på graffiti?

Har Kommissionen ligeledes kendskab til, at man med en spraydåse på 400 ml kan oversmøre 22 m², og at udgifterne til rengøring heraf udgør omkring 550 ecu, når man endvidere ser bort fra miljøforureningen, og at alene de nederlandske jernbaner hvert år har et underskud på 10 mio hfl. som følge af graffitiskader?

Har Kommissionen kendskab til, at der findes et effektivt/præventivt middel mod graffiti, nemlig den patenterede opfindelse »Snep-Kep« (amerikansk patent: 543914B; PCT/NL/92/0002; europæisk patent: 00 57 0487 NL (EU), som indeholder en kombination af ventil/sprøjtehoved, som leveres separat sammen med spraydåsen, og at der bl.a. ydes støtte hertil via det nederlandske justitsministerium, stiftelsen HALT, det nederlandske boligministerium, ministeriet for fysisk planlægning og miljøministeriet, og at »Hein Roethof-prisen« er blevet positivt omtalt i programmet til bekæmpelse af forbrydelser?

Har Kommissionen kendskab til, at de europæiske producenter af farvespraydåser Auto-K og Duplicolour, som begge har sæde i Forbundsrepublikken Tyskland, og Motip i Nederlandene har udtalt sig positivt om indførelsen af »Snep-Kep«, men at producenten af ventilen »Perfect Valios«, som næsten har et monopol på området i De Forenede Stater, såvel som de store producenter af farvespraydåser i De Forenede Stater ikke vil indføre »Snep-Kep« som følge af det dermed forbundne omsætningstab?

Er Kommissionen rede til at indføre EU-forskrifter, hvorefter salget af farvespraydåser kun er tilladt med »Snep-Kep«?

I bekræftende fald, hvordan og på hvilket tidspunkt? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(16. maj 1997)*

Kommissionen kender intet til de oplysninger, det ærede medlem er fremkommet med angående brugen af ventiler i forbindelse med farvespraydåser.

Til dato har harmoniseringsarbejdet med hensyn til drivgasser i spraydåser udelukkende vedrørt risikoen i forbindelse med tryk og brændbarhed. Harmoniseringsbestræbelserne gør det muligt at sikre fri omsætning af spraydåser i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Dette spørgsmål sorterer først og fremmest under medlemsstaterne. En eventuel indgriben fra Kommissionens side kan kun ske subsidiært, hvis de enkelte medlemsstater træffer indbyrdes afvigende foranstaltninger

*(97/C 373/95)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1077/97****af Konstadinos Klironomos (PSE) til Kommissionen***(21. marts 1997)*

Om: Institut for teknologi og forskning på Kreta

Instituttet for Teknologi og Forskning (ITE) er Grækenlands største forsknings- og teknologiinstitut, og dets succes er anerkendt i Grækenland, i Den Europæiske Union og på internationalt niveau. Et betydeligt antal projekter samfinansieres af EU, og det har kontraktmæssige forbindelser med EU, som altid er blevet nøje overholdt.

Inden for rammerne af disse samfinansieringer udførte EU Revisionsretten kontrol fra den 13.-15.11.1996, uden at ITE indtil dag dato har modtaget en rapport om denne kontrol, selvom Kommissionen (GD XIII) den 12.12.1996 med en usædvanlig fremgangsmåde i skrivelser til medarbejdere på instituttet (projektkoordinatorer) har givet retningslinjer, der går ud på, at finansieringen til ITE skal tilbageholdes og udbetalingerne standses, hvilket er i modstrid med kontrakten. Skrivelser fra ITE — som var blevet orienteret den 17.1.1997 —, men også fra medarbejdere på instituttet, er endnu ikke blevet besvaret af Kommissionen med oplysning om, hvad der er de egentlige grunde til disse skridt uden fortilfælde.

Eftersom Kommissionens fremgangsmåde, som nu også følges af tjenestegrene i DG XIII, skader ITE's ry og skader dets interesser, idet instituttets medarbejdere tilskyndes til at undgå at samarbejde med det, selvom det er meget sandsynligt, at disse skridt, som volder ITE usædvanlig stor skade, skyldes forvirring eller ondsindet virksomhed fra konkurrenter af instituttets side, bedes Kommissionen oplyse:

Hvad er de egentlige grunde til de ovennævnte skridt, DG XIII har taget, som volder ITE skade og skader dets rygte og anseelse, og hvorfor har den ikke givet noget svar på breve fra ITE og dets medarbejdere om, af hvilke grunde der er givet instruktioner om at tilbageholde finansieringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(3. juni 1997)*

Ifølge artikel 2 i finansieringsforordningen af 21. december 1977 ⁽¹⁾ vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget skal »budgetbevillingerne anvendes i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder navnlig for tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet«.

Princippet for forsvarlig økonomisk forvaltning indebærer navnlig, at Kommissionen og Revisionsretten skal være i stand til kontrollere, hvorledes midlerne fra Fællesskabet er blevet anvendt af modtagerne. Således indeholder alle forskningskontrakter med Kommissionen en bestemmelse, der giver Kommissionen mulighed for at kontrollere bilag og udføre kontrol på stedet med kontrahenternes fakturerede omkostninger. Ifølge artikel 87 i finansforordningen omfatter Revisionsrettens kontrol af den økonomiske forvaltningsansvarlighed også »den anvendelse, som organer, der ikke hører under institutionerne, gør af de fællesskabsmidler, de har modtaget som tilskud«.

Ved en kontrol, som Revisionsretten foretog hos Instituttet for Teknologi og Forskning på Kreta (ITE)/ Foundation for Research and Technology — Hellas (FORTH), viste der sig at være problemer med hensyn til størrelsen på omkostninger, som dette organ har tilskrevet de kontrakter, der er indgået med Kommissionen, som har fået Kommissionen til at træffe forebyggende tidsbegrænsede foranstaltninger i afventning af supplerende oplysninger. Der er her overhovedet ikke tale om noget skridt uden fortilfælde, men om en normal retsikrende forholdsregel, og ITE/FORTH er på ingen måde blevet diskriminerende behandlet af Kommissionen.

I Fællesskabets forskningskontrakter, der er kontrakter med flere partnere, er det fastsat, at udbetalingerne til rette vedkommende foretages via én af disse partnere (koordinatoren). Kommissionen har derfor, i bestemte tilfælde, måttet informere koordinatorene for kontrakter, hvori ITE/FORTH deltager, om foranstaltninger, der midlertidigt er truffet over for dette organ. Ved denne lejlighed har Kommissionen udvist den fornødne forsigtighed og afholdt sig fra enhver antydning, der kunne være til skade for omdømmet af ITE/FORTH. Navnlig har Kommissionen ikke på noget tidspunkt hverken foreslået eller anmodet ITE/FORTH's partnere om at undgå ethvert samarbejde hermed.

Kommissionen er meget glad for det udmærkede samarbejde, der altid har karakteriseret Kommissionens relationer med ITE/FORTH, og kvaliteten af det arbejde, der er leveret af dette organ, på det videnskabelige plan. Den er sikker på, at de problemer, der fremkom ved Revisionsrettens kontrol, vil kunne behandles ved en dialog mellem de pågældende parter, og dette under fuld overholdelse af de kontraktlige bestemmelser. Kommissionen forsikrer det ærede medlem om, at Kommissionen på sin side vil gøre alt, hvad den kan, for at finde egnede løsninger på disse problemer hurtigst muligt og under fuld hensyntagen til de to parter interesser.

(¹) senest ændret ved forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2335/95 af 18. september 1995 (EFT L 240 af 7.10.1995).

(97/C 373/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1080/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(21. marts 1997)

Om: Transport af atomaffald fra Tyskland til Tyrkiet

Den tyrkiske presse fokuserede for nylig meget på udtalelser fra den tidligere formand for atomenergikommissionen i Tyrkiet om, at 1.150 tons atomaffald fra Tyskland skulle nedgraves i Isparta-området og yderligere 800 tons forbrændes i en kornmølle i Konya-departementet.

Dette problem er blevet meget stort inden for Tyrkiet selv, men det er med sikkerhed ikke noget, som kun vedrører dette land, men også de omgivende lande, som i samme grad lider under Tyrkiets ligegyldige og miljømæssigt farlige holdning.

Europa-Kommissionen bedes oplyse, om den har kendskab til problemet, samt hvordan den har til hensigt omsider at lægge pres på Tyrkiet, for at få det til at ophøre med handlinger, som bringer millioner af menneskers sundhed i fare både inden for og uden for dets eget område, eftersom det er tydeligt, at landet bliver stadig mere dristigt, da der ikke kommer nogen konkret og tydelig reaktion fra EU's side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(7. maj 1997)

Kommissionen har ingen oplysninger om den påståede planlagte nedgravning af 1.150 tons radioaktivt affald i Isparta-departementet i Tyrkiet eller afbrænding af 800 tons nukleart affald i det samme lands Konya-departement.

Enhver transport af radioaktivt affald (mellem medlemsstaterne samt) ind i og ud af Fællesskabet omfattes af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/3/Euratom (¹). Dette direktiv kræver officiel tilladelse fra myndighederne i både den medlemsstat, hvorfra affaldet hidrører, og i transit- og bestemmelseslandene til en sådan transport. Desuden gælder det ved transport til et tredjeland, at myndighederne i den medlemsstat, hvor affaldet har sin oprindelse, er skal forelægge dokumentation for, at bestemmelseslandet råder over de nødvendige ressourcer til at kunne forvalte det pågældende radioaktive affald betryggende.

Kommissionen har ikke indtryk af, at sådanne procedurer i henhold til direktivet er blevet påbegyndt med henblik på at foretage de påståede overførsler til Tyrkiet.

(¹) EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

(97/C 373/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1087/97**af Richard Corbett (PSE) til Kommissionen**

(21. marts 1997)

Om: Oversigt over jobskabelse i EU

Kan Kommissionen for hver enkelt medlemsstat oplyse, hvor mange arbejdspladser, der er blevet skabt eller bevaret siden 1980 i kraft af Unionens politikker (det indre marked, strukturfonde, den fælles landbrugspolitik, forskning, etc.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(5. juni 1997)

Kommissionen vil gerne påpege, at den vigtigste rolle for Fællesskabets politikker er at skabe et gunstigt klima for jobskabelse i medlemsstaterne.

De arbejdsløshedstal, der offentliggøres af medlemsstaternes statistiske kontorer og af Kommissionen afspejler nettoeffekten af alle de faktorer, der har indflydelse på arbejdsmarkedet. For at kunne vurdere hvilken effekt fællesskabspolitikkerne har på beskæftigelsen, må man skelne mellem indvirkningen af disse politikker, og den indvirkning, som kan tilskrives de nationale politikker, konjunktursvingningerne og de ændringer i de almindelige økonomiske betingelser, der samtidig har fundet sted. Dette kan kun beregnes ved hjælp af en økonometrisk model.

Med hensyn til strukturfondenes beskæftigelsesmæssige virkninger viser en af de modeller, som Kommissionen har til rådighed, at der i mål 1-regioner i perioden 1989-1993 er skabt op mod 1 mio. job som følge af investeringer og overførsler fra strukturfondene. I mål 2-regionerne viser en ny efterfølgende evaluering, at der skønsmæssigt er skabt 450 000 nye job. I perioden 1994-1999 vil det være rimeligt at forvente en stigning i beskæftigelseseffekten svarende til fordoblingen af de midler (i faste priser), der er stillet til rådighed.

Eftersom der ikke findes én ideel, holdbar metode til vurdering af det indre markeds forskellige virkninger (herunder beskæftigelsesmæssige virkninger), har Kommissionen i den seneste tid anvendt forskellige økonomiske modeller. Selv om de skøn, som fremkommer ved hjælp af disse modeller, er forskellige, så viser de alle, at det indre marked har haft en generel positiv indflydelse på beskæftigelsen. En model viser, at beskæftigelsesniveauet i 1994 (i et Fællesskab med 12 lande) var ca. 300 000 højere, end det ville have været, hvis der ikke havde været noget indre marked. En anden model for et Fællesskab med 12 lande viser, at det indre marked har ført til oprettelsen af 600 000 nye arbejdspladser. En model for et Fællesskab med 15 lande skønner, at det indre marked har skabt ca. 900 000 nye arbejdspladser (0,7% af Fællesskabets samlede arbejdsstyrke).

Alle tre modeller fremkommer således med skøn af omtrent samme størrelsesorden, hvilket tyder på, at det indre marked indtil nu har haft en positiv indvirkning på beskæftigelsen.

(97/C 373/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1094/97**af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) til Kommissionen**

(21. marts 1997)

Om: Direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

I artikel 8, stk. 2, i direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald⁽¹⁾ hedder det: »For at fremme indsamling, genbrug og genanvendelse, herunder genvinding, angives det på emballagen, til brug for den berørte industri, hvad emballagematerialet/-materialerne består af, med henblik på identifikation eller klassificering.«

Det fastsættes i direktivet, at Kommissionen senest tolv måneder efter datoen for direktivets ikrafttræden på grundlag af bilag I skal fastlægge de tal og forkortelser, som identifikationssystemet er baseret på, samt hvilke materialer identifikationssystemet skal omfatte.

Kommissionen vedtog den 28. januar 1997 en beslutning, som indeholdt bestemmelser om indførelse af identifikationssystemet for emballagematerialer. Ifølge denne beslutning er anvendelsen af systemet imidlertid frivillig. Denne foranstaltning forekommer utilstrækkelig med henblik på oprettelse af miljømæssigt effektive systemer til håndtering af emballageaffald og skabelse af en ansvarsbevidst holdning til forbrug.

1. Af hvilke årsager besluttedes det, at anvendelsen af systemet til identifikation af emballage skulle være frivillig?
2. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger til at oprette et obligatorisk identifikationssystem, hvis anvendelse møder modstand i befolkningen?

(¹) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(20. maj 1997)

I Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald erkendes den rolle, identifikationen af emballagematerialer spiller med henblik på at gøre det lettere at indsamle, genbruge og genanvende, herunder genvinde emballager.

Det identifikationssystem, der er indført med Kommissionens beslutning nr. 97/129/EF (¹), skal i begyndelsen være frivilligt, men skal senere underkastes en revision for at fastslå, hvorvidt det på længere sigt skal være obligatorisk. Dette anses for en rimelig og hensigtsmæssig løsning med henblik på at indhente praktiske erfaringer på et følsomt område, som er stærkt påvirket af den hastige teknologiske udvikling. Løsningen anses ligeledes for at være juridisk forsvarlig, og muligheden for at gøre systemet juridisk bindende står fortsat åben.

Kommissionen forventer ikke, at dette system vil støde på modstand i offentligheden, men den vil overvåge det på nærmeste hold og tage den praktiske gennemførelse af beslutningen op til kritisk vurdering med henblik på, når det måtte være hensigtsmæssigt, at forelægge forslag til revision heraf under særlig hensyntagen til offentlighedens reaktion på systemet.

(¹) EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28.

(97/C 373/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1095/97

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(21. marts 1997)

Om: Menneskerettigheder i EU efter regeringskonferencen

På Det Europæiske Råds møde i Dublin (december 1996) foreslog det irske formandskab, at der i de ændrede traktater indføjes en ny artikel 3c, som indeholder udtrykkelige bestemmelser om, at Fællesskabet skal respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det irske formandskab foreslog ligeledes, at der indføjes en artikel Fa og en artikel 3 C, som skal danne grundlag for indførelse af systemer, der gør det muligt at reagere over for eventuelle krænkelse af menneskerettighederne i medlemsstaterne.

Kan Kommissionen redegøre for forløbet af forhandlingerne om indføje af de foreslåede artikler i den nye traktat? Hvilke hindringer for dette initiativ har Kommissionen kendskab til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(12. maj 1997)

Formålet med de to artikelforslag, som nævnes af det ærede medlem, var at få de grundlæggende rettigheder fastslået som et generelt princip, som medlemsstaterne og selve Unionen skulle være bundet af.

Artikel Fa giver således mulighed for at iværksætte foranstaltninger over for medlemsstaterne ved grov overtrædelse af Unionens generelle principper. Overholdelse af de grundlæggende rettigheder er i denne forbindelse en af hjørnestenene. I forbindelse med de seneste måneders forhandlinger på regeringskonferencen har der vist sig at være bred enighed om dette forslag.

Ideen med at indføje en ny artikel 3 C i EF-traktaten var at give Domstolen direkte og udtrykkelig kontrol med, at Fællesskabet overholder de grundlæggende rettigheder.

Efter at Domstolen den 27. marts 1996 fastslog, at der i de nuværende traktater ikke er noget retligt grundlag for Fællesskabernes tiltrædelse af Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundliggende frihedsrettigheder fra 1950, blev det klart for forhandlerne på regeringskonferencen, at det bedste middel til at forbedre beskyttelsen af de grundliggende rettigheder i Fællesskabet ville være en direkte intern domstolskontrol, som skulle udøves af De Europæiske Fællesskabers Domstol. Med henblik herpå var ordlyden i artikel 3 C den samme som i den nuværende artikel F.2, hvorved domstolskontrollen begrænsedes til Fællesskabet.

Uafhængigt af at Kommissionen i lighed med flere af delegationerne mener, at det er vigtigt at få skabt et retsgrundlag, som gør det muligt at tiltræde menneskerettighedskonventionen fra 1950, hvis de tekniske og politiske betingelser er opfyldt, så har den gjort sig til talsmand for, at domstolskontrollen ikke kun skal begrænses til EF-traktaten.

I et addendum af 20. marts 1997 til det generelle forhandlingsgrundlag, der blev udarbejdet af det irske formandskab i december 1996, har man derfor opgivet ideen om at indføje en ny artikel 3 C. Nu har man snarere til hensigt at lade artikel F.2, som forpligter Unionen — og ikke kun Fællesskabet — til at overholde de grundliggende rettigheder, forblive uændret, og i stedet ændre traktatens artikel L, hvorved artikel F.2 vil kunne retfærdiggøres.

Kommissionen mener, at den kombinerede reform af artikel F og L er det mindste, man kan gøre for at styrke retsgarantierne i forbindelse med beskyttelsesordningen for de grundliggende rettigheder.

(97/C 373/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1096/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(21. marts 1997)

Om: Klausul om ikke-forskelsbehandling i den ændrede traktat

Det irske formandskab stillede på Det Europæiske Råd i Dublin forslag til en ny ordlyd af traktatens artikel 62. Deler Kommissionen ikke den opfattelse, at kravet om enstemmighed i spørgsmål om ikke-forskelsbehandling vil gøre det meget vanskeligt for Unionen at løse sådanne problemer.

Mener Kommissionen ikke, at anvendelsen af kvalificeret flertal ville gøre det lettere at træffe fællesskabsforanstaltninger med henblik på afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(20. maj 1996)

Artikel 6a i det udkast til reform af EU-traktaten, der er indeholdt i et »addendum« udarbejdet af det nederlandske formandskab, vedrører bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling.

Kommissionen har på regeringskonferencen understreget, at man bør gå over til i højere grad at træffe afgørelse med kvalificeret flertal på alle områder, der ikke vedrører det institutionelle.

Det er klart, at indførelse af flertalsafgørelser ville gøre det lettere at træffe beslutninger om bekæmpelse af forskelsbehandling, men det må samtidig erkendes, at hele dette område er yderst følsomt.

(97/C 373/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1099/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(21. marts 1997)

Om: Støtte til fiskerflåden

Kan Kommissionen bekræfte, at den har tilbageholdt den planlagte støtte til fiskerflåden?

Hvad begrundes Kommissionen i bekræftende fald dette med?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(12. maj 1997)*

Kommissionen kan over for det ærede medlem bekræfte, at EU-støtten til medlemsstaternes fiskerflåder blev suspenderet fra 1. januar 1997. Dette skete af følgende grunde:

- Det flerårige udviklingsprogram af tredje generation (FUP III) udløb pr. 31. december 1996. Det flerårige udviklingsprogram er et uundværligt element i programmeringen af strukturstøtten. Hvis der ikke foreligger et flerårigt udviklingsprogram, er betingelserne for ydelse af støtte til fiskerflåden ikke længere opfyldt. Alle former for støtte (ifølge afsnit II i forordning 3699/93 er der fælles bestemmelser for modernisering og bygning og for justering af fiskeriindsatsen) skal være led i en programmering.
- Medlemsstaterne er forpligtet til at sikre, at deres flådes fiskeriindsats ikke overstiger slutmålene i FUP III. Denne forpligtelse følger navnlig af artikel 1 i Rådets beslutning af 20. december 1993 (94/15/EF) og af artikel 5 i EF-traktaten.

Følgelig blev ordningerne for medfinansiering af de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 7 — 10 i forordning (EF) nr. 3699/93, suspenderet pr. 1. januar 1997 for alle medlemsstaterne og for alle de foranstaltninger, der finder anvendelse på fiskerflåden.

Ikke desto mindre tilkendegav Rådet, at hvis det inden den 30. april 1997 vedtog en beslutning om FUP IV med virkning pr. 1. januar 1997, ville de foranstaltninger, som medlemsstaterne måtte have truffet fra og med denne dato med hensyn til omstrukturering af fiskerflåderne, kunne medfinansieres gennem Det Finansielle Instrument til Finansiering af Fiskeriet.

Suspensionen af medfinansieringen er ikke ensbetydende med en suspension af national støtte til fiskerflåden, forudsat at denne er led i en statsstøtteordning, som er godkendt af Kommissionen (artikel 92 i EF-traktaten). Finansiering af moderniseringer og nybygninger er kun tilladt, hvis målsætningerne for FUP III er nået pr. 31. december 1996, og hvis en sådan finansiering bidrager til gennemførelse af målsætningerne for FUP IV, der blev vedtaget af Rådet den 15. april 1997.

(97/C 373/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1104/97**af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen***(21. marts 1997)*

Om: Produktion og markedsføring af olivenolie

Vil Kommissionen oplyse, hvorfor den i forbindelse med den planlagte ændring af den fælles markedsordning for olivenolie nægter at fremme produktionen af olivenolie af høj kvalitet og at knytte støtten til markedsføringsdokumentation?

Deler Kommissionen ikke den opfattelse, at det på denne måde ville blive lettere at forhindre bedrageri med fællesskabsstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne ved Franz Fischler*(25. april 1997)*

Kommissionen vedtog den 12. februar 1997 et dokument om reformen af olivenoliesektoren med forslag om mulige alternative ordninger (⁽¹⁾), herunder den ordning, der er baseret på den faktiske markedsførte produktion. Det grundlæggende problem, som denne ordning medfører, er eksistensen af direkte salg samt det traditionelle egetforbrug i to store producentlande (Italien og Grækenland).

Iværksættelsen af en sådan ordning vil få følgende konsekvenser:

- afskaffelse af direkte traditionel handel mellem producenterne og forbrugerne og dermed
- nødvendigheden for titusinder af mindre producenter af at tilpasse sig forskellige handelsstrukturer.

Denne ordning kan derimod lette kontrollen i hele olivenoliebranchen, men den vil være svær at gennemføre i de medlemsstater, hvor direkte salg er udbredt.

Lige meget hvilken ordning der vælges i sidste ende, agter Kommissionen dog at fortsætte de særlige foranstaltninger, der hidtil er indført for at fremme kvaliteten på grundlag af programmer for forbedring af olivenolieproduktionen ved at udnytte de disponible midler bedre og ved at tillægge olivenolien en større rolle.

(¹) KOM(97) 57.

(97/C 373/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1105/97
af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen
(21. marts 1997)

Om: Støtte fra Kommissionen til initiativet »Første europæiske møde«

Hvilke rammer eller kriterier har Kommissionen fastlagt for sit værtskab for eller støtte til »det første europæiske møde: fra identitetskrav til politisk vold (Biarritz, Donostia/San Sebastián), som for nylig blev aflyst, men som skulle have fundet sted den 6.-7. marts 1997?

Har Kommissionen givet sit samtykke til, at en politisk gruppe fra Europa-Parlamentet (ARE) slår mønt af initiativet og anvender udtrykket »sous l'égide de la Commission européenne« (under Kommissionens auspicier)?

Hvilken af Kommissionens tjenestegrene er kompetent i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja
(16. maj 1997)

Der er ikke truffet nogen beslutning om, at det møde, som organisationen »Réunir« (som har sæde i Paris) har til hensigt at afholde med temaet »Fra identitetskrav til politisk vold«, skulle være under Kommissionens auspicier. Kommissionen har forstået, at mødet er udsat til et ikke nærmere fastsat tidspunkt.

(97/C 373/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1106/97
af Reino Paasilinna (PSE) til Kommissionen
(21. marts 1997)

Om: Transporter af levende dyr til slagtning med EU's støtte

Transporter af levende dyr til slagtning finder i dag sted i Den Europæiske Unions medlemslande og især til områder uden for EU under forhold, der til tider kan karakteriseres som forfærdelige og helt umenneskelige. Den tyske ZDF-stations dokumentarudsendelse har vist, at det usædvanligt bestialske dyrplageri i forbindelse dyretransporter stadig fortsætter.

Transport af dyr til slagtning over store afstande til lande uden for Unionen ved anvendelse af forskellige transportformer er ud fra et menneskeligt og økonomisk synspunkt helt uholdbart. Disse transporter af slagtedyrene under umenneskelige forhold sker med EU's støtte. På denne måde er det permanent blevet tilladt at mishandle dyr i forbindelse med transporter. Da transportvirksomhederne får støtte, er dyrplageriet blevet økonomisk fordelagtigt.

Under henvisning til ovenstående bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, for at ovennævnte transporter af levende dyr og støtten til disse transporter standses omgående?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(14. maj 1997)

Kommissionen ser med stigende bekymring på velfærdssituationen for dyr, der handles mellem EF og tredjelande, efter at den har modtaget klager fra dyrevelfærdsgrupper. Selv om EF har vedtaget en række

foranstaltninger, der skal beskytte dyr under transport i og mellem medlemsstaterne og mellem disse og tredjelande, kan det ikke nægtes, at myndighederne ikke har håndhævet og de erhvervsdrivende ikke har overholdt bestemmelserne i alle tilfælde.

Der er særlige problemer for handelen med tredjelande, da EF-direktiverne selvfølgelig ikke kan anvendes direkte i disse lande.

Direktiv 91/628/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 95/29/EF ⁽²⁾, om beskyttelse af dyr under transport indeholder dog bestemmelser, der skal sikre, at transportvirksomheder, der forsender dyr fra EF til tredjelande, overholder passende betingelser for dyrenes velfærd. Især skal myndighederne i eksportmedlemsstaten sikre sig, at dyr kun forsendes, hvis der er truffet passende forholdsregler for deres pleje under transporten og ved ankomsten til bestemmelsesstedet. Med disse forskrifter skulle myndighederne i en medlemsstat normalt kunne sikre sig, at den erhvervsdrivende, der gennemfører transporten, tvinges til at overholde direktivets bestemmelser under transporten og at gennemføre transporten i lastbiler og fartøjer, som egner sig til dette formål.

Transportvirksomheden skal også skriftligt forpligte sig til at overholde direktivets forskrifter indtil bestemmelsesstedet. Efter denne bestemmelse kan en erhvervsdrivende, der ikke overholder forskrifterne, retsforfølges eller idømmes administrative bøder i en medlemsstat.

Eksport af levende kvæg er en traditionel handel, og da de interne priser ligger over priserne i tredjelande, kan der ydes eksportrestitution. Eksportrestitutioner er blevet udbetalt, siden den fælles markedsordning for oksekød blev indført i 1968. I nogle tredjelande er der en særlig efterspørgsel efter indførsel af levende dyr. Hvis EF ikke udbyder levende dyr til salg, vil andre lande gøre det, og EF vil miste dette marked.

Med medlemsstaterne er der indledt drøftelser om bestemmelser, som medfører, at der ikke udbetales eksportrestitutioner til eksportører, hvis det konstateres, at de ikke fuldt ud har overholdt bestemmelserne om dyrs velfærd under transporten. En sådan foranstaltning forudsætter ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽³⁾. Kommissionen vedtog den 18. april 1997 et forslag om en sådan ændring, som er blevet forelagt Rådet ⁽⁴⁾.

Det er Fællesskabets politik at søge at forbedre håndhævelsen og effektiviteten af gældende regler, hvor det er nødvendigt, frem for at forbyde eksport af dyr.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 11.12.1991.

⁽²⁾ EFT L 148 af 30.6.1995.

⁽³⁾ EFT L 148 af 28.6.1968.

⁽⁴⁾ KOM(97) 161.

(97/C 373/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1108/97

af **Cristiana Muscardini (NI)** til Rådet

(24. marts 1997)

Om: Tiltrædelse af de central- og østeuropæiske lande til EU og udvidelsen af NATO

Den nødvendige åbning af Atlantpagten over for de østeuropæiske lande betragtes på den ene side (Prag, Warszawa og Budapest) med interesse, mens der fra den anden side (dvs. Moskva) udvises foruroligende tegn på stagnation på grund af de krav, Moskva har fremsat vedrørende fastlæggelsen af den præcise rolle, NATO skal indtage i det europæiske sikkerhedssystem.

Det bør imidlertid være sådan, at de central- og østeuropæiske landes tiltrædelse af først NATO og dernæst EU er et spørgsmål, der udelukkende vedrører disse lande og som ikke underordnes en forudgående billigelse fra Ruslands side.

Rådet opfordres derfor til i forhandlingerne forud for tiltrædelsen at tage hensyn til ansøgerlandenes suveræne vilje og ikke foretrække en aftale med begrænsede rettigheder og forpligtelser.

Forhandlingerne forud for tiltrædelsen bør også være betinget af en forudgående undertegnelse af NATO-afgårelsen om ikke at installere kernevåben på de nye ansøgerlandes territorium.

Rådet bør desuden muliggøre udviklingen af infrastrukturer og omlægningen af tropper for at forhindre, at visse ansøgerlande omdannes til ubekvemme og sårbare grå zoner.

Svar

(16. juni 1997)

De central- og østeuropæiske landes tiltrædelse af Den Europæiske Union og udvidelsen af NATO er to særskilte processer. Rådet er ikke kompetent til at udtale sig om NATO's udvidelse og betingelserne herfor.

For så vidt angår udvidelsen af Den Europæiske Union erindrer Rådet om, at der på Det Europæiske Råds møde i Essen i december 1994 blev udarbejdet en strategi for forberedelsen af CØE-landenes tiltrædelse, der — som supplement til den ramme, der udgøres af Europaaftalerne om associering — tager sigte på CØE-landenes gradvise tilnærmelse af EU gennem en række instrumenter, herunder bl.a. hvidbogen om integration i Unionens indre marked og den strukturerede dialog på ministerplan. Kriterierne for vurdering af de enkelte ansøgerlandes situation blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København.

De beslutninger, der er nødvendige for at sætte tiltrædelsesforhandlingerne i gang, træffes efter regeringskonferencens afslutning af Rådet på baggrund af resultaterne af konferencen og på baggrund af de udtalelser og rapporter, som Kommissionen skal forelægge.

(97/C 373/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1110/97

af Giuseppe Rauti (NI) til Kommissionen

(24. marts 1997)

Om: Hasteforanstaltninger til bekæmpelse af pædofili i Europa

På baggrund af den generelle bekymring over alle de mange forbrydelser, der begås i hele Europa — og ikke blot i Belgien — af pædofile og deres medskyldige samt over de foruroligende handels- og forretningsmæssige forgreninger i forbindelse med disse forbrydelser, anmodes Kommissionen om at gennemføre en hasteforanstaltning på europæisk plan med henblik på:

1. at foreslå medlemsstaterne i Unionen øjeblikkeligt at fordoble omfanget af de straffe, der findes i de forskellige straffelove, indtil der udarbejdes fællesskabsbestemmelser,
2. at foreslå udelukkelse af muligheden for nedsættelse af straf eller midlertidig frihed i forbindelse med seksualforbrydelser,
3. straks at udarbejde en fortegnelse over alle dømte og arresterede seksualforbrydere i Den Europæiske Union, således at man kan følge og melde deres bopælsændringer, med henblik på at bekæmpe det skrækkelige fænomen med sex-turisme, der går ud over mindreårige i den tredje verdens lande.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(30. april 1997)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems ønske om at bekæmpe pædofili overalt i Europa, og den spiller en aktiv rolle på området.

1. og 2. Straffudmåling i forbindelse med kriminalitet uanset af hvilken art hører under de enkelte medlemsstaters kompetence. Kommissionen henviser det ærede medlem til Rådets fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og sexuel udnyttelse af børn (¹). Denne fælles aktion indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne »skal revidere deres eksisterende lovgivning og praksis for at sikre, at.... (de strafbare handlinger).... medfører strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning«. Den indeholder også bestemmelser om, at de redskaber, der anvendes til, og udbyttet af disse strafbare handlinger konfiskeres, at etableringer, der anvendes til disse strafbare handlinger lukkes, og at Europarådets konvention om hvidvaskning af penge fra 1990 anvendes.

3. Siden Den Europæiske Narkotikaenhed fik udvidet sit mandat i henhold til den fælles aktion af 16. december 1996 ⁽²⁾ til også at beskæftige sig med menneskehandel, omfatter udveksling og analyse af information og efterretninger på dette område også organiserede pædofilringe. Yderligere har man i henhold til STOP-programmet (fælles aktion af 29. november af 1996 ⁽³⁾) igangsat et projekt, der omfatter en feasibility-undersøgelse af systemerne til indsamling og behandling af data om efterlyste børn og om seksualforbrydere, hvis ofre har været mindreårige.

I forbindelse med bekæmpelse af børnesex-turisme vedtog Kommissionen den 27. november 1996 en meddelelse ⁽⁴⁾, hvori skitseredes fire hovedmål:

- at forhindre og straffe seksuelt misbrug af børn,
- at bremse sexturisme fra medlemsstaterne,
- at støtte bekæmpelse af sexturisme i tredjelande og
- at opfordre medlemsstaterne til at gøre fælles front mod børnesex-turisme.

⁽¹⁾ EFT L 63 af 24.2.1997.

⁽²⁾ EFT L 342 af 31.12.1996.

⁽³⁾ EFT L 322 af 12.12.1996.

⁽⁴⁾ KOM(96) 547.

(97/C 373/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1112/97

af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen

(24. marts 1997)

Om: Gennemførelse af Alqueva-projektet

Kommissionsmedlem Wulf-Mathies bekræfter i sit svar af 27.2.1997 på min skriftlige forespørgsel E-4057/96 ⁽¹⁾, at den gennemsnitlige vandmængde i Guadiana-floden ifølge den undersøgelse, som det internationale konsulentfirma Montgomery Watson har foretaget, er tilstrækkelig til, at Alqueva-projektet kan gennemføres. Kommissionsmedlemmet erkender imidlertid, at forvaltningen af vandressourcerne i flodbassinet skal varetages af Portugal og Spanien i fællesskab på grundlag af en anerkendelse af, at disse to lande suverænt og efter fælles overenskomst — svarende til de allerede eksisterende overenskomster mellem disse to lande — kan træffe afgørelse om spørgsmål som vandkvalitet, regulering af vandmængde, transport af aflejret materiale, økologiske gennemstrømningsaspekter og retten til udnyttelse af vandmængden. Denne ændrede holdning hos Kommissionen i forhold til de udtalelser, kommissionsmedlemmet fremsatte i Regionsudvalget, hvor der blev rejst tvivl om, hvorvidt vandmængden var tilstrækkelig til, at projektet kunne gennemføres, hilses velkommen.

Kun jeg selv kan anmode Kommissionen om disse oplysninger, selv om de portugisiske myndigheder, som det understreges flere steder i svaret, allerede har kendskab hertil. Dette skyldes for det første, at mandatet som medlem af Europa-Parlamentet som bekendt ikke giver beføjelse til at udøve politisk kontrol over de nationale myndigheder, og for det andet, at kun kommissionsmedlemmet selv rejste tvivl om projektets gennemførlighed.

Kan Kommissionen på baggrund af denne positive holdningsændring oplyse, hvornår den agter at drage de praktiske konsekvenser af, at projektet på grundlag af undersøgelsen vedrørende vandmængden i Guadiana-floden kan gennemføres?

⁽¹⁾ EFT C 217 af 17.7.1997, s. 51.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(22. april 1997)

Konklusionerne af konsulentfirmaet Montgomery Watsons arbejde og de forsikringer, Kommissionen har modtaget fra de spanske myndigheder vedrørende problemerne i forbindelse med vandet i de floder, der er fælles for de to medlemsstater, har gjort det muligt for Kommissionen at indtage den holdning, at der vil være tilstrækkelige vandressourcer til rådighed til at gøre Alqueva-projektet levedygtigt.

I betragtning af den seneste udvikling i behandlingen af Alqueva-projektet vil Kommissionen i snævert samarbejde med de portugisiske myndigheder videreføre det arbejde, der tager sigte på at godkende dette projekt så hurtigt som muligt.

(97/C 373/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1115/97
af Edward Newman (PSE) til Kommissionen
(24. marts 1997)

Om: Mærkning af fødevarer med henblik på fremhævelse af ingredienser, der kan fremkalde allergiske reaktioner

Mærkning af fødevarer, der kan fremkalde allergiske reaktioner, har nu optaget sindene i en række år. Kommissionen offentliggjorde en henstilling herom så sent som den 24. januar 1997, hvori medlemsstaterne opfordres til at overvåge og analysere allergener og alfatoksiner.

I betragtning af hvor længe dette har optaget sindene, ønskes det oplyst, hvornår Kommissionen vil kunne foreslå lovgivning på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
(7. maj 1997)

Nødvendigheden af at ændre Rådets direktiv 79/112/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, således at der gives bedre oplysninger til personer, som lider af allergi eller overfølsomhed over for visse levnedsmidler, undersøges for øjeblikket nærmere af Kommissionen.

Den videnskabelige komité for levnedsmidler har for et års tid siden afsluttet behandlingen af Kommissionens anmodning om en rapport med en samlet opgørelse over den videnskabelige indsigt på området. Disse arbejdsopgaver vil blive afsluttet som led i det videnskabelige samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med en systematisk gennemgang af de disponible epidemiologiske oplysninger (virkning af dosering, geografiske variationer, hyppighed og grad af overfølsomhed m.v.). Dette er i praksis nødvendigt for at kunne fastslå, hvilke kriterier der skal bruges ved udarbejdelsen af en liste over ingredienser, der betragtes som kilde til allergi eller overfølsomhed, og som, dersom de benyttes i et levnedsmiddel, obligatorisk skal anføres på den liste over ingredienser, der findes på mærkningen. På grundlag af resultaterne af denne epidemiologiske undersøgelse, som skulle være kendt ved udgangen af dette år, vil Kommissionen kunne vedtage et forslag til ændring af Rådets direktiv 79/112/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1, sidst ændret ved Rådets direktiv 97/4/EF, EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21.

(97/C 373/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1116/97
af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen
(24. marts 1997)

Om: Brugen af stednavne i officielle dokumenter

Undertegnede parlamentsmedlem har bemærket, at i nogle af Kommissionens dokumenter er visse stednavne på byer i Catalonien, på Balearerne og i den autonome region Valencia ikke opført med deres nuværende officielle navn, men at man fastholder den castilianiserede form, som blev påtvunget af det politiske regime før demokratiets indførelse.

For at nævne nogle eksempler fra den spanske udgave af kommissionsdokument KOM(96)0388 af 4. september 1996, årsrapport om samhørighedsfonden, optræder på følgende sider:

- Side 20, 58 og 355: Lérida og Gerona i stedet for Lleida og Girona
- Side 20: Figueras for Figueres
- Side 87: Játiva for Xàtiva
- Side 105: Puerto de la Selva for Port de la Selva
- Side 110: San Pedro Pescador for Sant Pere Pescador
- Side 215: Sta. Coloma de Gramanet for Sta. Coloma de Gramenet.

De korrekte former er dem, der anvendes i oversigten over byer og postnumre, offentliggjort af det nationale spanske statistiske institut den 1. maj 1996.

Hvorfor følger Kommissionens ansatte ikke reglerne for stednavne, der anvendes af dette officielle organ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(13. maj 1997)

I beslutningerne om støtte fra Samhørighedsfonden anvender Kommissionen de stednavne, der forekommer i de formularer til støtteansøgning, der indsendes af medlemsstatens kompetente myndigheder.

For årsrapporten om Samhørighedsfonden, hvis spanske udgave er en oversættelse af den franske eller engelske original, er det anvendte kriterium at anføre stednavne på det sprog, der oversættes til.

For at undgå enhver vanskelighed på dette område vil Kommissionen henvende sig til Spaniens faste repræsentation for herfra at få en officiel liste over de stednavne, der anvendes af den spanske stat, og som Kommissionen i fremtiden kan basere sig på.

(97/C 373/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1119/97**af Corrado Augias (PSE) til Kommissionen**

(24. marts 1997)

Om: Omlægning af Enel-centralen i Stanic-kvarteret i Bari

Har Kommissionen kendskab til den aftale, der blev undertegnet den 1. august 1996 mellem kommunen Bari, aktieselskabet Enel og aktieselskabet Elettroambiente med henblik på omlægning af Enel-centralen i Stanic-kvarteret i Bari til et termoforbrændingsanlæg for kommunalt affald?

Har Kommissionen kontrolleret, at denne installation ikke er i modstrid med Unionens politik for affaldsdeponering? Kan Kommissionen garantere, at alle påkrævede gennemskuelighedskriterier for tilfælde af denne art er blevet overholdt?

Kan Kommissionen endelig garantere, at man har foretaget alle de miljørisikovurderinger, der påkræves i tilfælde af vigtige ændringer af anlæg af denne art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(6. maj 1997)

Kommissionen kender intet til den hensigtsprotokol, det ærede medlem nævner.

På grundlag af de oplysninger, det ærede medlem har fremlagt, kan Kommissionen på indeværende tidspunkt endnu ikke fastslå, hvorvidt det pågældende projekt er en ændring af et varmekværk med en varmeproduktion på mindst 300 MW, eller om det drejer sig om et anlæg til bortskaffelse af industri- og husholdningsaffald. Hvorom alting er, er der tale om en type projekter, som figurerer i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

I henhold til dette direktiv skal sådanne projekter gøres til genstand for en miljørisikovurdering (VVM-undersøgelse), når medlemsstaterne skønner, at dette er påkrævet på grund af deres særlige kendetegn, herunder deres art, dimensioner eller placering.

Kommissionen vil nu rette henvendelse til de italienske myndigheder for at få opklaret, hvorvidt det pågældende projekt allerede er gjort til genstand for en sådan undersøgelse fra de ansvarlige myndigheders side med henblik på at få fastslået, om projektet på grund af sine særlige karakteristika burde være gjort til genstand for en VVM-undersøgelse eller ej.

Desuden skal genudnyttelse og endelig bortskaffelse af alt husholdningsaffald opfylde kravene i Rådets direktiv 75/442/EØF ⁽²⁾ som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF ⁽³⁾ om affald.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽³⁾ EFT L 78 af 26.3.1991.

(97/C 373/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1124/97**af Patrick Cox (ELDR) til Kommissionen**

(24. marts 1997)

Om: Strukturfonde — virksomhedsflytninger

Kan Kommissionen angive, hvor mange og hvilke virksomheder der fra 1994 og til nu har modtaget direkte støtte til flytning under strukturfondene, og for hver virksomhed og medlemsstat angive det beløb, der er modtaget i gavebistand under disse fonde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. maj 1997)

Kommissionen er ikke i stand til at give det ærede medlem de ønskede detaljerede oplysninger.

Grunden hertil er, at hjemstedet i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om støtte fra strukturfondene til produktive investeringer ikke indgår som et element i vurderingen af ansøgningen. Denne oplysning kræves heller ikke, når medlemsstaterne udarbejder overvågningsrapporterne eller de endelige rapporter vedrørende anvendelsen af støtten fra fondene.

Kommissionen undersøger imidlertid mulighederne for i fremtiden at indkredse virksomhedsflytninger bedre, navnlig når der er mulighed for, at der kan ydes støtte fra strukturfondene. I denne forbindelse skal Kommissionen minde det ærede medlem om, at simpel flytning af en virksomheds aktiviteter er sjældne, idet virksomhedsflytninger i højere grad sker som led i omstrukturering eller rationalisering af disse aktiviteter. Følgelig henhører den støtte fra fondene, som eventuelt er ydet indtil nu til visse virksomhedsflytninger, ligeledes hovedsagelig til denne anden kategori af virksomhedsflytninger.

(97/C 373/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1128/97**af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) til Kommissionen**

(24. marts 1997)

Om: Turister og hvaler på De Kanariske Øer

Med baggrund i de fleste medlemsstats bekymring om dyrebeskyttelse, vil Kommissionen da oplyse, om den er klar over, at hvalerne på Tenerife (De Kanariske Øer) forfølges af turistbådene, og om den agter at skride til nogen handling, hjælpe eller samarbejde med det kanariske hvalforskningsinstitut for at beskytte hvalerne mod turistbådenes hensynsløse adfærd?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(7. maj 1997)

Kun én hvalart, nemlig øresvinet (*Tursiops truncatus*), er medtaget i bilag II til Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽¹⁾. Samtlige arter af denne familie er omfattet af samme direktivs bilag IV.

For at opfylde kravene i dette direktiv og bevare øresvinets naturlige miljø har De Kanariske Øers regering for nylig fremsat et forslag om, at to særligt beskyttede områder medtages i Natura 2000-nettet. Den kanariske regering har udstedt dekret nr. 320/1995 vedrørende de nærmere bestemmelser for turistvirksomhed i forbindelse med jagttagelse af hvaler i farvandene i denne region.

For så vidt angår muligheden for, at Kommissionen yder støtte til beskyttelse af disse hvaler, er man for øjeblikket i gang med at evaluere projektet »Proyecto de apoyo a la conservación de *Caretta caretta* y *Tursiops truncatus* en las Islas Canarias«, som er indgivet af »Consejería de política territorial« under De Kanariske Øers regering til programmet Life-Nature 1997.

Kommissionen yder for øjeblikket støtte til et projekt, hvis sigte er at demonstrere de praktiske muligheder der ligger i frivillige finansieringsordninger inden for den europæiske turistsektor i form af en praktisk fremgangsmåde til inddrivning af kontante bidrag fra de besøgende til dækning af både den bevarings- og turistmæssige forvaltning af turistmål. En af disse planer består i en omfattende forskningsundersøgelse blandt de besøgende på Tenerife, baseret på bevarelsen af delfiner og andre hvaler. Et andet projekt er fremme af bevaringsorienterede ferieophold, hvorunder man giver sig af med forsøgsvis iagttagelse af hvaler omkring Tenerife, idet turisterne herunder opfordres til at betale til dækning af udgifterne til forskning i turismens følgevirkninger for hvalerne i området. Projektet, der blev udvalgt i 1995 som led i Fællesskabets handlingsplan med henblik på at bistå turismen, skal være tilendebragt inden juli 1997.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992

(97/C 373/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1135/97

af Ben Fayot (PSE) til Kommissionen

(24. marts 1997)

Om: Deponering af atomaffald

Den belgiske styrelse for radioaktivt affald og berigede fissile produkter, ONDRAF (Organisme national des déchets radioactifs et des matières fissile enrichies), er ved at undersøge forskellige pladser til deponering af lavradioaktivt affald, hovedsageligt fra belgiske atomreaktorer.

Et af de undersøgte områder ligger ved landsbyen Bovigny seks kilometer fra den luxembourgske grænse i de belgiske Ardennerbjerge.

Ifølge Euratom-traktatens artikel 37 skal medlemsstaterne forsyne Kommissionen med oplysninger om planlagte anlæg.

Kommissionen hører derefter en ekspertgruppe, før den afgiver en udtalelse om de virkninger, som anlægget muligvis kan medføre for nabomedlemsstaterne; denne udtalelse offentliggøres derefter i De Europæiske Fællesskabers Tidende som Kommissionens ikke-bindende udtalelse.

Rent juridisk kan en medlemsstat beslutte af sidde udtalelsen overhørig, selv om det må være vanskelige at ignorere den.

Jeg vil gerne spørge, om Kommissionen allerede modtager oplysninger fra belgiske regering om placeringen af et depot i Bovigny?

Generel vil jeg gerne vide, om Kommissionen har til hensigt i forbindelse med regeringskonferencen at opfordre til en stramning af Euratom-traktatens bestemmelser, så der skabes mulighed for en langt mere vidtgående samordning på fællesskabsplan i de tilfælde, hvor en medlemsstat placerer atomanlæg lige op ad en anden medlemsstats grænser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(6. maj 1997)

De almindelige oplysninger, der meddeles med henblik på Kommissionens udtalelse i medfør af Euratom-traktatens artikel 37, modtages normalt på et forholdsvis fremskredent stadium i gennemførelsen af det pågældende projekt. Herved bliver der mulighed for at tage hensyn til alle de ændringer, som måtte være indføjet under anlæggesfasen. I overensstemmelse hermed har Kommissionen ikke modtaget almindelige oplysninger i henhold til artikel 37 vedrørende noget projekt i Bovigny, og den forventer heller ikke at have modtaget sådanne oplysninger på indværende tidspunkt. Dog har Domstolen bekræftet (¹), at der ikke kan udstedes nogen tilladelse til bortskaffelse af radioaktivt affald af en medlemsstat, før Kommissionens udtalelse er modtaget og blevet taget behørigt i betragtning.

Der er imidlertid gjort nærmere rede for de særlige juridiske forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i den indledende planlægningsfase i forbindelse med visse bestemte projekter, i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (²), hvori der er foreskrevet høringsprocedurer både i den pågældende medlemsstat samt hvor dette måtte være hensigtsmæssigt, i de tilstødende nabomedlemsstater, inden der gives tilladelse til gennemførelsen af byggeriet. Dette direktiv er nu

blevet ændret med Rådets direktiv 97/11/EF ⁽¹⁾ således, at der i den kategori af anlæg, hvortil disse procedurer er obligatoriske, nu også medtages anlæg, der er bestemt (a) udelukkende til endelig bortskaffelse af radioaktivt affald, eller (b) til oplagring (som er planlagt til at skulle vare i over ti år) af radioaktivt affald på en anden lokalitet end dér, hvor dette er opstået. Set i lyset heraf overvejes der for øjeblikket intet forslag om at udbygge de forpligtelser, der er forbundet med Euratom-traktaten.

⁽¹⁾ Ved dom af 22. december 1988, sag nr. 187/87.

⁽²⁾ Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

⁽³⁾ EFT L 73 af 15.3.1997, s. 5.

(97/C 373/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1140/97

af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen

(24. marts 1997)

Om: Overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne i forbindelse med en losseplads i Ca Gualdo (Pesaro)

Vil Kommissionen, under henvisning til — at Regionen Marche har givet tilladelse til, at der i Ca Gualdo Kommune i Provinsen Pesaro etableres en losseplads, der modtager EU-støtte under mål nr. 5b, uden at projektet har været genstand for den i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ fastsatte miljøindvirkningsvurdering,

at projektet, som situationen ser ud i øjeblikket, strider mod samtlige bestemmelser i ovennævnte direktiv og især bringer borgernes helbred i fare, da disse ikke nyder sundhedsmæssig beskyttelse,

oplyse

1. hvorledes den agter at intervenere over for den åbenlyse krænkelse af fællesskabsbestemmelserne om miljøindvirkning, efter at den allerede har udbetalt de afsatte midler, der muligvis også allerede er blevet brugt til den planlagte etablering af omtalte losseplads?
2. om ikke den agter at anmode Regionen Marche om at redegøre for de bevæggrunde, der har fået regionen til åbenlyst at overtræde bestemmelserne vedrørende anvendelseskriterierne for mål nr. 5b-midler?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(22. maj 1997)

Det fælles programlægningsdokument (DOCUP) for mål 5 b (1994-1999) for Marche-regionens vedkommende indeholder bl.a. en foranstaltning vedrørende opførelse af et center til behandling af specielt, giftigt eller farligt industriaffald.

Dette center kommer til at bestå af bl.a. et anlæg til sortering og behandling af affald samt en plads til endelig deponering af affald, der ikke har kunnet genanvendes.

Det foreløbige projektudkast skal forelægges de regionale tekniske organer til evaluering og derefter godkendes af den øverste administration for Marche-regionen. Ifølge rapporten om iværksættelse af det fælles programmeringsdokument, for så vidt angår mål 5 b for Marche-regionens vedkommende, samt de oplysninger, der er indgivet af de regionale myndigheder, er projektet for den affaldsdeponeringsplads, der er planlagt med foranstaltning nr. 3.1.2A, endnu ikke blevet godkendt. For øjeblikket er kun stedet herfor blevet endeligt fastsat af regionen, efter indstilling herom fra provinsen.

I henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal alle projekter vedrørende anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald, forud for deres godkendelse underkastes en vurdering af virkningerne for miljøet (en VVM-undersøgelse). Kommissionen over-våger nøje, at dette direktiv overholdes.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(97/C 373/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1149/97**af Lucio Manisco (GUE/NGL) til Rådet***(2. april 1997)*

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i De Forenede Stater

Silvia Baraldini, som er borger i Den Europæiske Union, har i 14 år siddet fængslet i De Forenede Stater for påståede terroristaktiviteter uden dog at have begået nogen forbrydelse. Hun blev vækket den 21. december 1996 af mænd i alarmberedskab og blev ført til hospitalet med fødder og hænder bundet sammen og med en plastickæde om kroppen med klokker, der ringede ved hver bevægelse. Hun blev dernæst i et pansret køretøj under eskorte af 15 mænd kørt til et hospital til den årlige tomografiske kontrol på grund af to operationer for livmoderkræft, hun allerede har fået foretaget i fængslet. Silvia Baraldini har været til lægebesøg i nærværelse af betjente af sikkerhedsårsager.

1. Eftersom menneskerettighederne omfatter bestemmelser om, at fængselsstraffe har til formål at rehabilitere de dømte og ikke bør omfatte nogen form for fysisk eller psykisk tortur, mener Rådet da ikke, at betjentenes holdning over for denne borger fra Den Europæiske Union er en krænkelse af de meste elementære menneskerettigheder og på det kraftigste bør fordømmes?

2. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at standse disse krænkelser af menneskerettighederne i de amerikanske fængsler?

(97/C 373/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1150/97**af Lucio Manisco (GUE/NGL) til Rådet***(2. april 1997)*

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i De Forenede Stater

Ifølge den internationale menneskerettighedsorganisation »Human Right Watch« er et stigende antal fængslede ofre for voldtægt og andre seksuelle overgreb i de amerikanske fængsler. En lang beretning bekræfter, at lederne og vogterne stadig oftere hengiver sig til dette misbrug, uden at myndighederne griber ind, og at de indsatte er tvungne til den mest nedværdigende form for seksuel praksis. Hvis de bliver gravide, tvinges de til abort. Justitsministeriet efterforsker ikke indberetninger og muliggør således fortsættelsen af den absurde praksis.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe over for de amerikanske myndigheder, således at dette land, en allieret og ven, standser denne nedværdigende praksis og således at menneskerettighederne overholdes i fængslerne i De Forenede Stater?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-1149/97 og E-1150/97**

(16. juni 1997)

Den internationale konvention af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder og De Forenede Nationers konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, vedtaget den 10. december 1984, indeholder minimumsbestemmelser om behandling af fængslede. USA har tiltrådt både konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention. Rådet forventer, at alle stater, der har tiltrådt disse og andre internationale instrumenter, opfylder de tilsagn og forpligtelser, de har indgået.

(97/C 373/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1151/97**af Lucio Manisco (GUE/NGL) til Kommissionen***(26. marts 1997)*

Om: Forsvar for arkitekturarven på Tiberinaøen ved Rom

Tiberinaøen er en af de historiske juveler i Roms hjerte, hvis arkitektoniske arv ikke blot tilhører den Europæiske Union, men hele verden. På øen findes navnlig Pierleoni Caetani-palæet, et tidligere franciskansk kloster, der skal huse det fremtidige historiske museum på Tiberinaøen, som allerede er genstand for CODACON's bygningsspekulationer.

1. Har Kommissionen kendskab til disse forhold?
2. Er Kommissionen enig i, at de byggespekulationer, der er i gang, udgør en trussel mod Roms og hele Den Europæiske Unions kulturarv?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sørge for, at de forpligtelser, som Roms Kommune har indgået med henblik på at bevare et element af den europæiske kulturarv, opfyldes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(7. maj 1997)

Kommissionen er opmærksom på den historiske, arkitektoniske og kulturelle betydning af Tiberinaøen i Rom, herunder især Pierleoni Caetani-palæet, og den er enig med det ærede medlem i, at det bør bevares på en sådan måde, at det bliver til fordel for såvel europæerne som det internationale publikum. Kommissionen er ikke bekendt med de nævnte ejendomsspekulationer, men den er bekymret ved udsigten til, at sådanne spekulationer kan få negativ betydning for bygningens beskyttelse.

Men som bekendt ligger ansvaret for bevarelse og beskyttelse af kulturarven ifølge EF-traktatens artikel 128 udelukkende inden for de nationale myndigheders ansvarsområde. I denne sammenhæng er det således op til de italienske myndigheder at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af Pierleoni Caetani-palæet.

På den anden side skal Fællesskabet fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge medlemsstaternes indsats for bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning. Dette kan f.eks. ske ved hjælp af de pilotforanstaltninger, der er under forberedelse i forbindelse med Raphael-programmet, som dog endnu ikke er blevet vedtaget af de kompetente institutioner ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(96) 627

(97/C 373/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1152/97
af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen
(26. marts 1997)

Om: Anvendelse af blyhagl og lerduer på skydebaner

Er Kommissionen bekendt med, at der sker en ikke uvæsentlig forurening af jorden ved anvendelse af lerduer, der er presset af olierestprodukter (polycykliske aromatiske kulbrinter (pak), samt ved anvendelse af blyhagl?

Er Kommissionen desuden bekendt med, at begge disse produkter kan erstattes af alternative produkter, hvilket kan hindre denne forurening eller i hvert fald reducere den til et minimum? De alternative produkter er, for så vidt angår lerduer, de af Auramatrix Ifo. O.Y. fremstillede, og for så vidt angår haglpatroner, bismut, zink eller stål.

Er Kommissionen desuden bekendt med, at — den nederlandske stat har indgået en aftale med den nederlandske sammenslutning af skydebaneejere (NBVS), der indebærer, — at anvendelse af blyhagl kun er tilladt i endnu maksimalt 15 år, — at de arealer, der er omfattet af denne aftale, på et tidspunkt (senest efter 30 år) skal renses fuldstændigt?

Anser Kommissionen det for muligt at denne foranstaltning, der af den nederlandske stat vil blive fastlagt i et cirkulære (Algemene Maatregel van Bestuur), også kunne gennemføres på europæisk plan, og vil den tage initiativ hertil? I bekræftende fald, hvordan? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(24. april 1997)

Kommissionen mener ikke, at det problem, det ærede medlem bringer på bane, kræver indgriben på fællesskabsniveau.

Kommissionen agter derfor ikke at tage noget initiativ i så henseende.

(97/C 373/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1160/97**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(26. marts 1997)

Om: Regional opdeling af Den Europæiske Fond for Regional Udvikling

Vil Kommissionen for det seneste år, for hvilket der er statistikker til rådighed, forelægge en nøjagtig oversigt med angivelse af fordelingen af de samlede EFRU-betalinger på NUTS III-regioner i Europa? Vil Kommissionen for at muliggøre en sammenligning oplyse de samme tal for 1993? Vil Kommissionen på baggrund af den manglende gennemskuelighed ved forelæggelsen af usammenhængende og ufuldstændige tal på dette område forpligte sig til at forelægge en sådan oversigt i enhver fremtidig årsberetning om strukturfondenes virksomhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(14. maj 1997)

Siden den sjette årsberetning (1994) ⁽¹⁾, der vedrørte det år, hvor programmeringsperioden 1994-1999 begyndte, har Kommissionen offentliggjort en regional opdeling af den finansielle gennemførelse i årsberetningen om strukturfondene.

Denne opdeling har siden den syvende beretning (1995) ⁽²⁾, som er blevet oversendt til Parlamentet, der for øjeblikket er ved at gennemgå den, omfattet gennemførelsen for alle strukturfondenes vedkommende for samtlige interventioner (EF-støtterammer, samlede programmeringsdokumenter og EF-initiativer).

De pågældende oversigter viser gennemførelsen for det af rapporten omhandlede år samt den samlede gennemførelse siden 1994 hvad angår både betalingerne og bevillingsforpligtelserne.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 583.

⁽²⁾ Dok. KOM(96) 502.

(97/C 373/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1170/97**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen**

(3. april 1997)

Om: Vanskeligheder for andalusisk avocado på grund af konkurrencen fra Mexico

Avocado fra Andalusien, som hidtil har været betragtet som en god afgrøde, uden problemer på markedet, støder nu også på konkurrence fra udlandet. Produktionen bidrager til den andalusiske økonomi med omkring 12 mia PTA og giver ca. 5.000 familier deres udkomme.

Alligevel er eksporten af denne tropiske vare i fare på grund af konkurrence fra mexicansk avocado, for nu har Mexico, som har store vanskeligheder på det amerikanske marked, rettet blikket mod EU og tilbyder lavere priser end spanierne, da den mexicanske arbejdskraft er billigere end den andalusiske.

Kan Kommissionen i lyset af den usikre fremtid på dette område oplyse, i hvilken udstrækning den fælles markedsordning for frugt og grønsager giver muligheder for at beskytte andalusisk avocado mod udenlandsk konkurrence, under henvisning til at dette produkt har en særlig betydning ikke blot økonomisk, men også økologisk, for den andalusiske økonomi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. maj 1997)

Kommissionen er bekendt med avocadoavlens betydning i det sydlige Spanien og stigningen i importen af avocado (omkring 16% fra 1991 til 1995). Mexico, der er den største leverandør til EF, Israel og Sydafrika tegner sig tilsammen for næsten 90% af Fællesskabets import.

Avocado er omfattet af en ekstra høj toldbeskyttelse i den periode, hvor Fællesskabets produktion finder sted. Den bundne importtold for avocado er på 7,5% i perioden 1. juni til 30. november og 4% i resten af året ⁽¹⁾.

Kommissionen følger imidlertid nøje udviklingen på dette marked og minder om, at de nye bestemmelser i reformen af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (herunder driftsfondene) skulle gøre det muligt at udarbejde foranstaltninger, som vil kunne forbedre afsætningen af avocado dyrket i EF. Endvidere er der i forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾ åbnet mulighed for at iværksætte særlige foranstaltninger til forbedring af afsætningen af produkter, der har stor lokal betydning, og som er udsat for en kraftig international konkurrence, hvis de generelle ordninger i den fælles markedsordning viser sig at være utilstrækkelige.

Endelig afgav forvaltningskomitéen, stadig som led i reformen af denne sektor, for nylig positiv udtalelse om handelsnormer for avocado i EF.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 3009/95 af 22. december 1995 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 319 af 30.12.1995).

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

(97/C 373/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1176/97

af **Cristiana Muscardini (NI)** til Kommissionen

(3. april 1997)

Om: Nedsækning af fællesskabsstøtten til det italienske landbrug

Kommissionen har besluttet at beskære landbrugsstøtten til Italien med over 324 mia lire for at inddrive de bøder for overskridelse af mælkekvoterne, den italienske regering endnu ikke har betalt vedrørende høståret 1995-1996. Denne afgørelse har ikke blot en alvorlig negativ virkning for hele den italienske landbrugssektor, men drager rådsformandens holdning i alvorlig tvivl, idet han havde forsikret, at han havde aftalt en udsættelse af den endelige indbetaling af særavgiften med fællesskabsmyndighederne.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Er det rigtigt, at Italien var gået med til den endelige indbetaling af bøderne omkring slutningen af april og begyndelsen af maj, og i bekræftende fald, hvorfor har Kommissionen ikke overholdt aftalen?
2. Er det rimeligt at straffe hele landbrugssektoren på grund af et problem, som kun vedrører en enkelt sektor?
3. Kan Kommissionen øjeblikkeligt redegøre for, hvilke sektorer der vil blive ramt af nedsækningen på 324 mia lire.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(25. april 1997)

Ifølge artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 536/93 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger for at sikre, at tillægsafgiften for mælk betales inden udløbet af den fastsatte frist, dvs. inden den 1. september hvert år. Ifølge samme forordning nedsætter Kommissionen forskuddene, hvis denne betalingsfrist ikke overholdes.

1. For at tage hensyn til de finansielle og administrative vanskeligheder, som den italienske administration har haft, blev der den 13. december 1996 opnået enighed mellem EF's og de italienske myndigheder om, at tilbagebetalingen af de skyldige beløb skulle suspenderes indtil den 31. januar 1997. Efter denne dato skulle pligten i henhold til forordning (EØF) nr. 536/93 til at nedsætte forskuddene træde i kraft, dog har Kommissionen for ikke at bringe forstyrrelser i betalingstakten for udgifterne i andre sektorer fastsat en tilbagebetaling af de beløb, der skulle opkræves, i tre rater, hvoraf de sidste skulle tilbagebetales i begyndelsen af maj, hvor hele tillægsafgiften efter den italienske regerings dispositioner skulle være inkasseret af den italienske administration.

2. Foranstaltningen er lovlig ifølge de gældende bestemmelser, der udtrykkeligt fastsætter, at de til medlemsstaten skyldige beløb skal tilbagebetales. Det er medlemsstatens opgave at træffe de fornødne foranstaltninger (artikel 8 i forordning nr. 729/70 om finansiering af den fælles landbrugspolitik) ⁽²⁾ for at sikre, at de erhvervsdrivende i en sektor opfylder reglerne, idet de finansielle konsekvenser ikke må belaste andre sektorer.

3. Efter Kommissionens opfattelse skulle de foretagne nedsættelser ikke på nogen måde påvirke på udgiftstakten i andre sektorer.

(¹) EFT L 57 af 10.3.1993.

(²) EFT L 94 af 28.4.1970.

(97/C 373/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1177/97

af Gastone Parigi (NI) til Kommissionen

(3. april 1997)

Om: Eksportrestitution vedrørende oste

Kommissionens beslutning om at nedskære eksportrestitutionerne vedrørende ost med 30% rammer især den produktion, der sælges i USA, først og fremmest italienske oste som f.eks. grana padano, parmigiano reggiano og pecorino sardo, som er de vigtigste eksportoste til USA.

Kommissionen bedes blokere afgørelsen og i Forvaltningskomitéen for Mælk genforhandle de ordninger, der gælder for den internationale handel, ved at fastsætte bestemmelser om eksportrestitution vedrørende oste og give Italien mulighed for at indlede proceduren vedrørende privat oplagring for pecorino sardo.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(22. april 1997)

Det ærede medlem henvises til svaret på skriftlig forespørgsel E-2836/96 (¹), hvor Kommissionen gjorde detaljeret rede for bindingerne som følge af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) og oplyste om de instrumenter, der står til dens rådighed for dels at overholde forpligtelserne i denne overenskomst, dels i så vidt omfang som muligt opretholde Fællesskabets eksport i den internationale handel med mejeriprodukter.

Ved denne lejlighed kan Kommissionen bekræfte, at den til stadighed drager omsorg for, at de negative følger af begrænsningen af eksporten med tilskud fordeles ligeligt mellem de forskellige nationale produktioner. Beslutningen om at reducere restitutionerne for osteeksport til USA falder helt inden for disse rammer. Dette er grunden til, at Kommissionen ikke agter at ændre sin beslutning.

I overensstemmelse med det ærede medlems ønske er der blevet indledt en ordning for støtte til privat oplagring af pecorino fra den 1. maj 1997.

(¹) EFT C 91 af 20.3.1997.

(97/C 373/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1180/97

af Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(3. april 1997)

Om: Første italienske patent vedrørende en transgen mus

I Italien har Det Italienske Kontor for Patenter og Varemærker under Industriministeriet den 3. december 1996 givet Forskningsinstitutet for Molekylær Biologi Angeletti A/S patent nr. 1.265.794, som er det første patent, der er udstedt vedrørende et transgent dyr, i dette tilfælde en mus, som er prædisponeret for at få leverkræft.

I artikel 52 og 53 i den europæiske patentkonvention, der undertegnedes i Monaco i 1973, fastlås det, at patenter ikke kan udstedes vedrørende vegetabiliske sorter og dyreracer, mens der ikke findes nogen italiensk eller europæisk bestemmelse, hvorefter plantesorter eller dyreracer, der frembringes ved genteknologi, er undtaget fra bestemmelserne i konventionens ovennævnte artikler. Et forslag til direktiv om dette emne blev forkastet af Europa-Parlamentet den 1. marts 1995, idet det ønskede at forbyde patentering af genetisk ændrede organismer.

Mener Kommissionen ikke, at det italienske patentkontors beslutning er i modstrid med Europa-Parlamentets hidtidige udtalelser samt Monaco-konventionen, også i betragtning af, at Europa-Parlamentet er ved at behandle et nyt forslag til direktiv, og at en tilsvarende anmodning er blevet indgivet til Det Europæiske Patentkontor, som ikke har afgivet noget svar, fordi det afventer fastlæggelsen af regler vedrørende dette ømtålelige emne, der ikke blot rejser juridiske, men også etiske og videnskabelige spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(14. maj 1997)

Som svar på det ærede medlems spørgsmål skal Kommissionen understrege, at den ikke har kompetence til at vurdere, om en beslutning truffet af et nationalt patentkontor er i overensstemmelse med Parlamentets ønsker og med bestemmelserne i München-konventionen om udstedelse af europæiske patenter.

Hvad angår det nye forslag til Parlamentets og Rådets direktiv om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser ⁽¹⁾ skal Kommissionen bemærke, at dette forslag for det første indeholder en artikel, der fastslår, at dyr og planter er patenterbare, og at Kommissionens forslag for det andet også indeholder en artikel, der vedrører det etiske aspekt af dyrs patenterbarhed. Hvad angår kriteriet for at udelukke patenterbarhed under henvisning til den offentlige orden eller sædelighed foreslår Kommissionen, at følgende ikke kan patenteres: Processer, der ændrer dyrs genetiske identitet, der hos dyrene kan fremkalde lidelser eller fysiske handicap, uden at der hermed er forbundet betydelige fordele for mennesker eller dyr, samt dyr, der er fremavlet ved sådan metode i det omfang den lidelse eller de fysiske handicap, der påføres dyrene, står i misforhold til det tilsigtede mål.

I henhold til proceduren for fælles beslutningstagning har Parlamentet mulighed for at give udtryk for sin holdning over for Kommissionens forslag.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 661.

(97/C 373/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1187/97

af Daniela Raschhofer (NI) til Kommissionen

(21. marts 1997)

Om: Genetisk modificeret majs

1. Hvem var medlem af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, Den Videnskabelige Komité for Foder og Det Videnskabelige Udvalg for Pesticider, og hvem havde udpeget disse medlemmer? Ud fra hvilke kriterier blev de enkelte medlemmer udnævnt, og fra hvilke lande kom de?
2. Med hvilke forskningsmetoder nåede man frem til, at gensplejset majs er uskadelig? Hvilke langtidsvirkninger undersøgte der i hvilket observationstidsrum for a) mennesker, b) dyr og c) miljøet?
3. Har Kommissionen givet de videnskabelige komitéer og udvalg retningslinjer for udarbejdelsen af rapporter? Hvilke er der i påkommende tilfælde tale om? Hvorfor gav Kommissionen, hvis det ikke er tilfældet, de videnskabelige komitéer og udvalg til opgave at bekræfte, at gensplejset majs er uskadeligt (rapport SCAN VI/1623/97, s. 2)?
4. Har Kommissionen taget hensyn til de talrige advarsler fra miljø-, landbrugs- og forskningskredse? Blev der af nogle af videnskabsfolkene i komitéerne og udvalgene indtaget mindretalsholdninger? Har Kommissionen taget hensyn til disse? Hvor er de i påkommende tilfælde dokumenteret?
5. På grundlag af hvilken viden udelukker Kommissionen, at dyr og mennesker kan optage gener gennem fødekæden, og at disse gener kan mutere til bakterier, der er farlige for mennesker og dyr?
6. Hvilken viden foreligger der om bakteriegenerens udløsning af allergier og deres uskadelighed for menneskers og dyrs sundhed?

7. Kan det udelukkes, at gener via pollen overføres til andre planter og derved truer miljøets naturlige balance?
8. I hvilken udstrækning er der ved forskningsarbejdet anvendt oplysningsmateriale fra lobbyister? Deltog der lobbyister i forskningsarbejdet, eller havde lobbyister nogen som helst indflydelse på resultaterne af forskningsarbejdet?
9. Hvorledes agter Kommissionen at reagere på import af gensplejset majs uden mærkning?
10. Hvorledes agter Kommissionen at reagere på importforbuddet af gensplejset majs i Østrig og Luxembourg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. maj 1997)

1. Medlemmerne af de videnskabelige komitéer, der undersøgte majs-spørgsmålet, deres funktion og deres nationalitet, er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾. Medlemmer af videnskabelige komitéer på EF-niveau foreslås af medlemsstaterne og vælges af Kommissionen på grundlag af deres videnskabelige erfaring og ekspertise. I henhold til den kommissionsbeslutning, på grundlag af hvilken de videnskabelige komitéer for levnedsmidler, foder og pesticider blev oprettet, står det komitéerne frit at udarbejde deres rapporter, som de vil.

3. Efter drøftelserne i Miljørådet i juni 1996 og yderligere oplysninger fra Østrig besluttede Kommissionen af forsigtighedshensyn at få det videnskabelige grundlag for dens foreslåede foranstaltninger valideret, før den traf nogen beslutning om markedsføring af genetisk modificeret majs, som meddelt af Ciba Geigy (nyt navn: Novartis). Kommissionen spurgte derfor de videnskabelige komitéer for levnedsmidler, foder og pesticider om der var nogen grund til at tro, at genetisk modificering af majs kunne have negative virkninger på menneskers sundhed, dyrs sundhed eller miljøet. De videnskabelige komitéer fik overdraget al tilgængelig oplysning (hele den dokumentation, der var indsendt af Ciba Geigy, de kompetente myndigheders kommentarer og korrespondance, inklusive yderligere oplysninger fra Østrig og senere fra Det Forenede Kongerige).

2., 4. – 8. Som tidligere forklaret af Kommissionen under parlamentshøringen, som fandt sted den 7. april 1997, undersøgte de tre videnskabelige komitéer indgående Ciba Geigy's dokumentation og al den tilgængelige information. De undersøgte navnlig, om der var mulighed for at de pågældende gener kunne udløse allergier, kunne virke toksiske eller hindre fødeoptagelse. De tre videnskabelige udvalgs udtalelser blev afgivet den 9. og 13. december 1996, de var vedtaget enstemmigt, og de konkluderede, at der ikke var nogen grund til at tro, at genetisk modificering af majs kunne medføre negative følger for menneskers sundhed, for dyrs sundhed og for miljøet. Ingen af komitéerne fandt videnskabeligt bevis for fare på lang sigt for menneskers sundhed, dyrs sundhed og miljøet. De tre komitéers udtalelser blev officielt oversendt til Parlamentet den 20. februar 1997.

9. Kommissionen vedtager snart en forordning i forbindelse med direktiv 79/112/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsenteringsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁴⁾. Dette betyder, at de samme mærkningskrav som i den nyligt vedtagne forordning (EF) nr. 97/258 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽⁵⁾ gælder for levnedsmidler, der indeholder den genetisk modificerede majs, der er meddelt af Ciba Geigy og godkendt til markedsføring i henhold til direktiv 90/220/EØF ⁽⁶⁾.

10. Kommissionen modtog den 14. februar 1997 officielt meddelelse fra Østrig om, at anvendelse og salg af den pågældende majs foreløbig var forbudt af en bestemmelse i henhold til artikel 16 i direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer. Østrig forelagde i forbindelse med denne meddelelse indgående videnskabelige argumenter til at berettigg sin handling. Kommissionen sendte denne argumentation til de tre videnskabelige komitéer, der oprindeligt havde undersøgt sagen, med anmodning om at undersøge, hvorvidt Østrigs oplysninger udgør ny, relevant videnskabelig bevisførelse, som komitéerne ikke havde taget hensyn til, da de vedtog deres udtalelser, og om de på grundlag af disse oplysninger mente, at det pågældende produkt udgør en fare for menneskers sundhed eller for miljøet.

Den 17. marts 1997 meddelte Luxembourg også Kommissionen lignende foranstaltninger vedrørende Ciba Geigy's majs.

Medlemsstaterne kan i henhold til direktivet foreløbigt forbyde salg eller anvendelse af et produkt, som er blevet korrekt meddelt og er blevet godkendt i henhold til direktivet, hvis de har berettigede grunde til at mene, at produktet udgør en fare for menneskers sundhed, for dyrs sundhed eller for miljøet. Der skal i så fald træffes beslutning om sagen inden for tre måneder i henhold til proceduren i direktivets artikel 21.

Kommissionen vil, i henhold til artikel 16, undersøge hver enkelt sag enkeltvis og i pågældende tilfælde forelægge det udvalg, der er oprettet i henhold til direktiv 90/220/EØF et forslag til den foranstaltning, der skal træffes.

(¹) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler: EFT C 218 af 23.8.1995 ændret den 26. februar 1996 (EFT C 74 af 14.3.1997).

(²) Den Videnskabelige Komité for Foder: EFT C 173 af 25.6.1994, ændret den 27. september 1995 (EFT C 272 af 18.10.1995).

(³) Det Videnskabelige Udvalg for Pesticider: EFT C 113 af 4.5.1989 og EFT C 279 af 7.11.1990.

(⁴) EFT L 33 af 8.2.1979.

(⁵) EFT L 43 af 14.2.1997.

(⁶) EFT L 117 af 8.5.1990.

(97/C 373/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1189/97

af David Hallam (PSE) til Kommissionen

(3. april 1997)

Om: Mærkning af aspartame

Påtænker Kommissionen at foreslå påbud om mærkning af drikkevarer og levnedsmidler, som indeholder sødemidlet aspartame, således at forbrugerne får en reel mulighed for at vælge, om de ønsker at bruge dette tilsætningsstof?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(13. maj 1997)

I den nugældende fællesskabslovgivning tillades det allerede, at der gives korrekte oplysninger til forbrugerne om, at man fuldstændigt eller delvis har erstattet sukkeret i visse levnedsmidler med aspartame. Dels er det fastsat i artikel 6 i Rådets direktiv 79/112/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (¹), at de tilsætningsstoffer, der er blevet benyttet, anføres i fortegnelsen over ingredienser med navnet på deres kategori, i dette tilfælde »sødemiddel«, fulgt af dettes specifikke navn (aspartame) eller EØF-nummeret (E 951).

Desuden har Rådet i marts 1996 vedtaget direktiv 96/21/EF om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i direktiv 79/112/EØF (²), og i henhold til hvilket det er påbudt af anføre ordene »indeholder sødestof(fer)« på emballagen til levnedsmidler, der indeholder denne form for tilsætningsstoffer. Denne omtale skal ledsage handelsbetegnelsen. Derudover gælder det for alle levnedsmidler, som indeholder både sukker og kunstige sødestoffer, at der her skal anføres »indeholder sukker og sødestof(fer)«. De levnedsmidler, hvis emballage ikke måtte stemme overens med dette direktivs bestemmelser, vil ikke længere kunne forhandles efter den 1. juli 1997.

(¹) EFT L 33 af 8.2.1979, senest ændret ved Rådets direktiv 97/4/EF, EFT L 43 af 14.2.1997.

(²) EFT L 88 af 5.4.1996.

(97/C 373/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1195/97

af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen

(26. marts 1997)

Om: Strukturfonde: risici for Campanien

Ifølge oplysninger fra Rigsrevisionen i Italien indgik Campanien i 1994-1999 forpligtelser for 16% af strukturfondsmidlerne og brugte 2,5% deraf, hvorved den placerede sig på sidstepladsen som den europæiske region, der dårligst udnytter strukturfondsmidlerne.

Også selv om der sker en positiv ændring af denne tendens, er det klart, at regionen Campanien risikerer yderligere at miste betydelige støttebeløb, selv efter at den har mistet 600 mia lire i den forudgående periode.

Agter Kommissionen at klargøre, hvorvidt og i hvilket omfang regionen Campanien risikerer at miste sine strukturfondsmidler?

Mener Kommissionen, at det er muligt at forlænge den periode, hvor udgifterne skal afholdes?

Agter Kommissionen at opfordre regeringen til at lempe de bureaukratiske procedurer, der kræves af regionen Campanien, således at den bedre kan anvende strukturfondsmidlerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(24. april 1997)

Kommissionen kan bekræfte, at der er alvorlige forsinkelser med gennemførelsen af det operationelle program for Campanien 1994-1999, og at der følgelig er en reel risiko for tab af de ressourcer, der er stillet til rådighed for dette program via strukturfondene. Den samlede EF-bevilling for dette program er på 1 327,9 mio. ECU.

Kommissionen overvejer ikke nogen forlængelse til supplerung af strukturfondsprogrammerne under den nuværende programmeringsperiode.

I 1995 indgik Kommissionen en aftale med den italienske stat og regionerne vedrørende en række foranstaltninger, som skulle muliggøre en bedre og hurtigere iværksættelse af strukturfondenes interventioner i Italien. Blandt disse foranstaltninger blev der lagt særlig vægt på statens og regionernes forpligtelse til at forenkle procedurerne for forberedelse og gennemførelse af interventionerne. Kommissionen holder øje med, at denne forpligtelse bliver overholdt, og den insisterer fortsat over for de italienske myndigheder på, at den skal udmøntes i konkrete handlinger.

(97/C 373/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1205/97

af Concepció Ferrer (PPE) til Kommissionen

(7. april 1997)

Om: Tv-transmission af vigtige begivenheder

Den 5. februar 1997 forelagde Kommissionen en meddelelse om udarbejdelse af en liste i medlemsstaterne om tv-transmission af vigtige begivenheder.

Der skelnes i denne liste mellem to typer af begivenheder, nemlig dem, der er fælles for alle medlemsstaterne og dem, som kun interesserer bestemte medlemsstater.

Kan Kommissionen i betragtning af den eksisterende kulturelle mangfoldighed i EU og eksistensen af tv-kanaler i medlemsstaterne, som ikke sender til hele den pågældende medlemsstat, oplyse, hvordan Kommissionen i sin meddelelse har tilgodeset de tv-kanalers interesser, som ikke sender til hele den pågældende medlemsstat, med henblik på udarbejdelsen af listen over begivenheder af interesse for hele den pågældende stat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(23. maj 1997)

I forbindelse med ændringen af direktiv 89/552/EØF om »fjernsyn uden grænser« nåede Parlamentets og Rådets delegationer, som var forsamlet i forligsudvalget den 16. april 1997, frem til en samlet aftale om det direktiv, der skal ændre direktivet om »fjernsyn uden grænser«, herunder også om bestemmelserne vedrørende transmission af begivenheder af væsentlig interesse for samfundet. Aftalen er i øjeblikket ved at blive færdigudarbejdet af Parlamentet og Rådet.

I overensstemmelse med den redegørelse, Kommissionen har givet for behovet for en indsats på EU-plan (i den meddelelse, det ærede medlem omtaler), indebærer aftalen, at hver medlemsstat har mulighed for at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på, at publikum fortsat »gratis« kan have adgang til tv-transmissioner af

begivenheder af væsentlig interesse for samfundet (dvs. uden yderligere betaling fra seernes side). Det påhviler Kommissionen at kontrollere, at sådanne foranstaltninger er forenelige med EU-retten. De enkelte medlemsstater skal derefter kontrollere, at de tv-selskaber, der henhører under deres kompetence, respekterer de foranstaltninger, der er vedtaget af de øvrige medlemsstater, og som Kommissionen har fundet forenelige med EU-retten.

Som følge heraf tilfalder det i første instans den enkelte medlemsstat selv at vælge de foranstaltninger, der er bedst egnede til at sikre, at publikum kan have adgang til transmission af vigtige begivenheder.

I det tilfælde, som det ærede medlem omtaler (dvs. hvor der er tale om en begivenhed af national interesse, som skal transmitteres til hele medlemsstaten), er det vigtigt, at de operatører, der har opnået eneret til begivenheden, sender den i ukodet form (alene, eller i samarbejde med andre operatører) til hele det pågældende territorium. Der er intet til hinder for, at resultatet kan opnås f.eks. gennem et net af regionale sendere fremfor gennem en enkelt national sender.

Endvidere skal Kommissionen gøre opmærksom på, at det i en af aftalens betragtninger fastslås, at begrebet »begivenhed af væsentlig interesse« også omfatter begivenheder, der kun vil interessere en »betydelig del« af en medlemsstats befolkning (et ofte fremført eksempel er finalen i det skotske fodboldmesterskab). I sådanne tilfælde vil en ukodet transmission af den pågældende begivenhed, foretaget af et tv-selskab, som kun dækker den umiddelbart mest berørte del af det nationale territorium, være tilstrækkelig til at sikre, at formålet om at give den interesserede del af befolkningen adgang til transmissionen, er opfyldt.

(97/C 373/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1206/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(7. april 1997)

Om: Miljø og CO₂

Med henblik på at nå det fastsatte mål med en stabilisering inden år 2000 af CO₂-emissionerne på 1990-niveauet skal Den Europæiske Union have præcist kendskab til disse emissioners niveau i det pågældende år. Dette er imidlertid ikke tilfældet, for de disponible tal varierer ud fra den kilde, de kommer fra, nemlig 2.751 mio t ifølge Eurostat (32. udgave 1995), 3.052 mio t ifølge Det Europæiske Miljøagentur (Corine air-opgørelsen 1990) svarende til 3.536 mio t for de 15 medlemsstater (Corine air-skøn fra samme år); 3.329 mio t ifølge Det Internationale Panel for Klimaændringer (IPCC).

Kan Kommissionen oplyse, hvilke værdier, den agter at henvise til officielt, og hvorfor oplysningerne er uensartede.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(20. maj 1997)

Det officielle skøn over de samlede emissioner af kuldioxid (CO₂) i Fællesskabet er på 3.286.000 kilotons, hvoraf 3.134.740 kilotons hidrører fra forbrænding af brændsel, som det fremgår af Kommissionens meddelelse under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (framework convention on climate change — FCCC) i juni 1996 ⁽¹⁾.

For at vide, hvorvidt man i Fællesskabet stabiliserer emissionerne inden år 2000, er det mindre væsentligt at kende disses faktiske omfang i 1990 end at måle deres tendens. For at kunne beregne tendensen er det nødvendigt, at samme beregningsmetode bruges for alle årene og at denne metode er acceptabel. Det tværstatslige panel vedrørende klima-ændringer (Intergovernmental Panel on Climate Change — IPCC) har opstillet retningslinjer med henblik på at bistå de enkelte lande med at vurdere disses CO₂-udledninger. Dette er enklest for emissioner fra forbrænding af fossile brændstoffer. Disse emissioner hænger direkte sammen med brændslets kulstofindhold, som igen står i relation til energiindholdet. CO₂-emissionerne fra afbrænding af brændstoffer beregnes ved, at man ganger data for brændselsforbruget med emissionsfaktorerne for hvert enkelt brændstof. Retningslinjerne indeholder et sæt standard-CO₂-emissionsfaktorer, men tillader også landene at benytte deres egne emissionsfaktorer, såfremt disse passer bedre til det pågældende lands situation.

I henhold til Rådets beslutning 93/389/EØF ⁽²⁾ skal medlemsstaterne tilsende Kommissionen årlige opgørelser over deres CO₂-emissioner med anvendelse af IPCC's metologi. Såfremt der benyttes andre emissionsfaktorer end IPCC's standardfaktorer, skal dette begrundes nærmere. De emissionsopgørelser, der blev modtaget for 1990, blev vurderet af Det Europæiske Miljøagentur (EEA). Hverken dette eller Kommissionen har de

ressourcer, der er nødvendige for at kunne efterprøve samtlige tal, der indgives af medlemsstaterne. Dog har agenturet kunnet identificere og berigtige en række tal, hvor IPCC's metode ikke var blevet anvendt korrekt, for eksempel hvor landene bruger temperaturkorrigerende data for at tage højde for den milde vinter i 1990. Som følge af denne vurdering afviger det officielle skøn over CO₂-emissionerne for 1990, som anført i Fællesskabets meddelelse til FCCC (fra juni 1996), en smule fra den samlede sum af de emissioner, medlemsstaterne hver for sig har indberettet til IPCC.

I CORINAIR-emissionsopgørelsen medtoges CO₂-emissioner for første gang i 1990. Da Corinair til stadighed udvikles og forbedres, er skønnene for 1990 ved at blive revideret på grundlag af disse forbedringer. Som følge af denne udvikling i metodologien er Corinair i sig selv ikke noget egnet instrument til at vise tendenserne i CO₂-emissionerne. Det er dog i de fleste lande den eneste kilde til CO₂-emissioner, som ikke hidrører fra forbrænding. Disse emissioner er erfaringsmæssigt vanskelige at beregne, men repræsenterer cirka 5 % af det samlede CO₂-udslip. De praktiske erfaringer, der er gjort med Corinair-systemet inden for EEA, er en vigtig faktor i EEA's vurdering af medlemsstaternes opgørelser. Det er den eneste kilde til sammenhængende og indbyrdes sammenlignelige oplysninger i de fleste medlemsstater med hensyn til CO₂-udslip, der ikke hidrører fra forbrænding af brændstoffer, såvel som de øvrige drivhusgasarter og ozonprækursorer. For andre drivhusgasser er disse bidrag fra ikke-brændstofferrelaterede emissioner, langt højere.

EUROSTAT's overslag henviser kun til emissionerne fra forbrænding af fossilt brændsel. Eurostat indsamler og offentliggør energidata fra de enkelte medlemsstater på grundlag af en generelt anerkendt og harmoniseret metode. Det er derfor ganske ligetil at anvende emissionsfaktorer på disse energidata til at anslå emissionerne af CO₂. Tidligere var de af Eurostat benyttede emissionsfaktorer et gennemsnit af de faktorer, der benyttedes i medlemsstaterne, men det er nu vedtaget, at Eurostat vil genberegne den samlede tidsserie på grundlag af IPCC's standardværdier. Dette vil i 1997 føre til, at EUROSTAT offentliggør reviderede tal for 1990.

Da der i de emissionsfaktorer, der benyttes af Eurostat, ikke er taget hensyn til de mulige variationer i de emissionsfaktorer, der benyttes af medlemsstaterne, bruges Eurostat's data ikke som officielle overslag over emissionerne. Da imidlertid samme metode og samme emissionsfaktorer anvendes for alle medlemsstaterne og for alle årene, anses Eurostat's data for at give en pålidelig strømpil for tendenserne. Såfremt en medlemsstats egne opgørelser viser en tendens, som afviger stærkt fra den, der kan aflæses af Eurostat's data, er dette et fingerpeg om, at Kommissionen bør undersøge oplysningerne mere indgående. Eurostat-data har yderligere den fordel, at de hurtigere er disponible end de opgørelser, medlemsstaterne indgiver, og at de er helt gennemsigtige. Enhver — herunder de øvrige parter i klimakonventionen — kan med største lethed efterprøve beregningerne og bekræfte Fællesskabets udtalelser vedrørende stabiliseringen.

(¹) KOM(96) 217 endelig udg.

(²) EFT L 167 af 9.7.1993.

(97/C 373/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1208/97

af Luciano Vecchi (PSE) til Rådet

(4. april 1997)

Om: Drabet på den italienske statsborger Giacomo Turra i Colombia

Den 4. september 1995 blev den italienske statsborger Giacomo Turra på grusom vis myrdet af nogle politifolk i byen Cartagena (Colombia). Han var rejst til dette land for at studere og havde iøvrigt aldrig været mistænkt eller beskyldt for at udøve kriminelle aktiviteter.

Siden dette tidspunkt har de colombianske civile og militære myndigheder med undtagelse af den offentlige anklager trods gentagne forsikringer om ønsket om samarbejde på enhver måde boykottet alle undersøgelser og forhindret, at de politifolk, som havde været hovedpersonerne i den dødbringende gennemprygling, blev stillet for retten.

Kan Rådet oplyse:

1. om der officielt er taget skridt til at kræve af de colombianske myndigheder, at der kastes fuldt lys over Giacomo Turras død og at hans mordere stilles for retten?

2. om Rådet ikke anser det for hensigtsmæssigt at iværksætte foranstaltninger, også i form af trusler om sanktioner mod Colombia, for at forhindre, at fællesskabsborgernes liv og sikkerhed bliver udsat for fare på grund af den kriminelle og skandaløse optræden, der udøves af medlemmer af det colombianske nationale politikorps?

Svar

(16. juni 1997)

Rådet er ikke i besiddelse af oplysninger i sagen om Giacomo Turra, som det ærede parlamentsmedlem rejser. Rådet vil overveje, hvilke foranstaltninger der eventuelt måtte være hensigtsmæssige, når det har fået yderligere oplysninger stillet til rådighed.

Rådet følger til stadighed situationen i Colombia nøje. Det er meget bekymret over den vanskelige menneskerettighedssituation, der gør sig gældende i landet, herunder sikkerheden for udenlandske besøgende. Rådet vil fortsætte med at gøre de colombianske myndigheder opmærksom på dets bekymringer med hensyn til retssikkerheden, menneskerettighederne og demokratiet, ligesom det hidtil har gjort.

(97/C 373/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1211/97

af John Tomlinson (PSE) til Kommissionen

(26. marts 1997)

Om: Told- og momsbestemmelser

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der træffes for at sikre, at told- og momsbestemmelserne anvendes ens i samtlige medlemsstater, navnlig efter Domstolens afgørelse? Er der faste procedurer, og følges de konsekven?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(4. juni 1997)

Domstolens domme har enten tilknytning til overtrædelsesprocedurer (artikel 169 i EF-traktaten) eller præjudicielle spørgsmål (artikel 177 i EF-traktaten).

For overtrædelsesprocedurerne vedkommende afsluttes den oprindelige procedure, som er indledt af Kommissionen, ikke, så længe medlemsstaten ikke retter sig efter Domstolens dom. I den forbindelse sender Kommissionen måneden efter, at dommen er faldet, den pågældende medlemsstat en skrivelse, hvori den mindes om, at den har pligt til straks at træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør og inden for tre måneder at give Kommissionen oplysning om de truffne eller planlagte foranstaltninger.

Dersom dette ikke sker, træffer Kommissionen senest ni måneder efter, at dommen er faldet, beslutning om en eventuel indledning af en ny overtrædelsesprocedure. I forbindelse med denne nye procedure i henhold til artikel 171 i EF-traktaten kan Kommissionen anmode Domstolen om at idømme den pågældende medlemsstat bøder.

For så vidt angår domme i tilknytning til et præjudicielt spørgsmål, kan disse angå en enkelt medlemsstats lovgivning eller tværtimod udgøre en overordnet fortolkning af told- eller skattebestemmelser. Hvis dommen angår en enkelt medlemsstat, sender Kommissionen den pågældende medlemsstat en skrivelse, hvori den anmodes om at oplyse, hvilke gennemførelsesbestemmelser den har vedtaget for at efterleve dommen. Hvis den pågældende medlemsstat ikke svarer, eller hvis den ikke indretter sin lovgivning efter dommen, indledes der en procedure mod medlemsstaten i henhold til artikel 169 i EF-traktaten.

Hvis dommen udgør en overordnet fortolkning af fællesskabsretten, anmoder Kommissionen inden for to måneder efter, at dommen er faldet, skriftligt samtlige medlemsstater om at oplyse, hvorledes de anvender den fællesskabsbestemmelse, som Domstolen har fortolket, og de dermed forbundne tekster. Hvis der ikke svares, eller hvis det ved gennemgangen af de fremlagte tekster viser sig, at anvendelsen ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, kan Kommissionen ligeledes indlede proceduren i artikel 169 i EF-traktaten.

Dette anliggende er omhandlet i håndbogen for operationelle procedurer, der er et internt dokument i Kommissionen.

Denne procedure sikrer derfor en sammenhængende opfølgning af Domstolens domme med udgangspunkt i Kommissionens vurderingsbeføjelser.

I den udstrækning Domstolen ikke anmodes om at tage stilling til de facto-anliggender, men udelukkende de jure-anliggender, tilkommer det de nationale domstole at efterprøve, om de kriterier, som Domstolen har fastlagt i sine domme, gælder i det konkrete tilfælde under hensyn til de særlige omstændigheder, som knytter sig til de enkeltsager, der er forelagt den. Eksempelvis stipulerede Domstolen i sin dom af 14. maj 1996 i de forenede sager C-153/94 og C-204/94, »Faroe Seafood«, at det tilkommer de nationale domstole at efterprøve, om en eventuel fejl begået af eksportlandets myndigheder under hensyn til visse klart specificerede kriterier med rimelighed kunne være opdaget af den afgiftspligtige i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1697/79 om efteropkrævning af importafgifter.

Så vidt Kommissionen er orienteret, behandles forskellige sager med direkte eller parallel forbindelse med denne sag i øjeblikket af de britiske domstole.

(97/C 373/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1214/97

af Gary Titley (PSE) til Kommissionen

(26. marts 1997)

Om: Afgifter på biler, der tilhører EU-borgere, der flytter fra én medlemsstat til en anden medlemsstat

Kan Kommissionen redegøre for afgiftsreglerne for biler, der tilhører EU-borgere, der køber deres bil i én medlemsstat, men bruger den i en anden medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(29. april 1997)

Spørgsmålet om fri bevægelighed for køretøjer i forbindelse med det indre marked skal behandles på baggrund af principperne i Rådets direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 om en ordning for fritagelse af afgifter ⁽¹⁾.

Ordningen bygger på princippet om, at personer, der har deres »sædvanlige opholdssted« i en medlemsstat kan benytte et køretøj i en anden medlemsstat under overholdelse af de i direktivet fastsatte betingelser, der bl.a. går ud på, at der skal være tale om et sammenhængende eller ikke-sammenhængende tidsrum på højst seks måneder pr. periode på tolv måneder i forbindelse med privat brug.

Direktivet giver i artikel 7 en definition af begrebet »fast opholdssted«, hvor der tages hensyn til personligt og erhvervsmæssigt tilhørsforhold, men ikke nationalitet.

Personer, der har deres »sædvanlige opholdssted« i en bestemt medlemsstat, kan i denne medlemsstat principielt kun benytte køretøjer, der er indregistreret der, uanset om de er ejere af nævnte køretøj eller ej.

I det særlige tilfælde, hvor et nyt køretøj købes med henblik på indregistrering i en anden medlemsstat end den, hvor det købes, skal momsen erlægges i indregistreringsstaten, også selv om køretøjet er erhvervet i en anden medlemsstat (artikel 28 a, stk. 1 og 2, i sjette momsdirektiv 77/388/EØF ⁽²⁾).

Tænker det ærede medlem på en bestemt sag, er Kommissionen rede til at se nærmere på denne, eftersom der kan være problemer vedrørende retsakternes anvendelse, bl.a. for så vidt angår fastlæggelse af brugerens »sædvanlige opholdssted«.

⁽¹⁾ EFT L 105 af 23.4.1983.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977.

(97/C 373/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1221/97**af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen**

(7. april 1997)

Om: Situationen for den ungarske landbrugssektor

Ungarske landmænd har for nylig klaget over, at de er truet på deres levebrød af billigimport fra Den Europæiske Union. Hvilke skridt har Kommissionen taget for at sikre, at landbruget i de central- og østeuropæiske overgangsekonomier kan overleve og tilpasse sig de nye vilkår? Deler Kommissionen den opfattelse, at en overmåde stor afhængighed af importerede fødevarer ville være en uønsket udvikling?

Vil Kommissionen helt og holdent affeje kritikken fra de ungarske landmænds side, eller har den planer om at tage den nuværende politik op til fornyet overvejelse for således at reagere på den åbenbart berettigede bekymring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(5. maj 1997)

Kommissionen er klar over, at landbrugsøkonomien i Ungarn som i andre central- og østeuropæiske lande har været igennem en overgangsperiode. Denne situation har medført en recession. Der har dog været tegn på et fornyet opsving i Ungarn siden forrige år.

EU støttede Ungarns landbrug i overgangsperioden gennem Phare-programmet. I perioden 1990-1995 blev der i alt afsat 78,5 mio. ECU til at støtte landbrugsøkonomiens overgang til en markedsorienteret økonomi. Der er navnlig ydet støtte til at oprette en lånegarantifond for landbruget, til at indføre en låneordning for landbruget og til matrikulation.

Desuden har EU og Ungarn som led i Europaaftalen givet hinanden indrømmelser med hensyn til landbrugsprodukter og levnedsmidler, men på en måde, der tilgodeser Ungarns interesser. Dette betyder, at ungarske producenter har gunstige adgangsbetingelser til EU-markederne, hvor priserne er højere.

Kommissionen er helt enig i, at en for stor afhængighed af importerede levnedsmidler ville være en uønsket udvikling. Ungarn er imidlertid nettoeksportør af landbrugsprodukter og levnedsmidler. Desuden har landets handelsbalance med EU for de pågældende produkter altid været positiv (i 1994 350 mio. ECU og i 1995 492 mio. ECU i Ungarns favør).

I Europaftalen er der dog fastsat procedurer for afhjælpning af eventuelle markedsproblemer, der skyldes øget import af et givet produkt, og Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den altid er rede til at undersøge disse tilfælde og søge at finde frem til løsninger sammen med medlemsstaterne.

(97/C 373/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1229/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(7. april 1997)

Om: Miljøprojekter under Samhørighedsfonden

Nedenstående miljøprojekter er blevet placeret under Samhørighedsfonden for 1995 og skulle have været afsluttet den 31. december 1996:

- a) nr. 94/09/61/029-2 med titlen »Spildevandsrensningsanlæg i Agrinion«
- b) nr. 94/09/61/031-1 med titlen »Spildevandsudledningssystemet i Xilokastro i Grækenland«
- c) nr. 94/09/61/031-2 med titlen »Fuldendelse af kanaliseringsnettet i Kiato i Grækenland«
- d) nr. 94/09/61/037-2 med titlen »Fuldendelse af kanaliseringsnettet i Xanthi i Grækenland«

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Er disse projekter blevet afsluttet?
2. Hvis ikke, hvor langt er man nået med projekterne (udbetaling, konkret gennemførelse)?
3. Hvad er årsagerne til eventuelle forsinkelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(12. maj 1997)

Kommissionen kan oplyse følgende:

Projekt nr. 94.09.61.029-2 — Spildevandsrensningsanlæg i Agrinion

Projektet blev vedtaget af Kommissionen ved beslutning af 6. december 1995, hvori det blev fastsat, at arbejdet skulle være afsluttet den 31. december 1996, men efter at de græske myndigheder den 9. juli 1996 havde anmodet om ændringer af selve projektet (supplerende arbejder), traf Kommissionen den 12. december 1996 beslutning om, at projektet skulle være afsluttet den 31. december 1998.

På mødet i Athen den 19. marts 1997 kunne overvågningsudvalget fastslå, at arbejdet skred frem planmæssigt; ifølge den tekniske rapport, som de græske myndigheder har udarbejdet, vil anlægget kunne tages i brug i 1998.

EF's bidrag andrager 8 109 928 ECU i årene 1995 — 1998.

Projekt nr. 94.09.61.031-1 — Spildevandsudledningssystem i Xylokaastro

Kommissionen traf beslutning om dette projekt den 18. december 1995. Ifølge den af de græske myndigheder udarbejdede tekniske rapport, som blev forelagt for overvågningsudvalget den 19. marts 1997, er projektet blevet afsluttet. Kommissionen afventer den endelige rapport fra de græske myndigheder, således at den kan afslutte sagen.

EF's bidrag andrager 379 950 ECU i 1995 og 1996.

Projekt nr. 94.09.61.031-2 — Fuldførelse af kanaliseringsnettet i Kiato

Kommissionen traf beslutning om dette projekt den 18. december 1995. Projektet skulle være afsluttet den 31. december 1996, men under mødet i overvågningsudvalget den 19. marts 1997 foreslog de græske myndigheder en forlængelse af fristen til den 31. december 1997 uden nogen forøgelse af de samlede projektkomkostninger, idet arbejdet var blevet forsinket på grund af vinterens storme, som havde forvoldt store ødelæggelser i byen. Kommissionen accepterede dette forslag.

EF's bidrag andrager 1 414 084 ECU i årene 1995-1996.

Projekt nr. 94.09.61.037-2 — Fuldendelse af kanaliseringsnettet i Xanthi

Kommissionen vedtog dette projekt ved beslutning af 18. december 1995. Projektet er afsluttet.

EF's bidrag, som andrager 1 694 352 ECU, er blevet udnyttet fuldtud.

(97/C 373/134)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1231/97

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(7. april 1997)

Om: Rensningsanlæg i Thessaloniki

Projekt nr. 94/09/61/043 med titlen »Bygning af spildevandsrensningsanlæg i ferieområdet ved Thessaloniki« kom ind under Samhørighedsfonden i 1995 og skulle have været afsluttet den 31. december 1996.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Er dette projekt afsluttet?
2. Hvis ikke, hvor langt er man nået med projektet?
3. Hvad er årsagerne til eventuelle forsinkelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(30. april 1997)*

Ifølge de oplysninger, Kommissionen modtog fra de græske myndigheder i marts 1997, er arbejdet vedrørende opførelse af installationer til spildevandsbehandling i Thessaloniki blevet afsluttet. Disse installationer befinder sig for øjeblikket i afprøvningsfasen.

Myndighederne kan derfor indgive de tilhørende betalingsanmodninger til Kommissionen.

*(97/C 373/135)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1236/97****af Paul Lannoye (V) til Kommissionen***(8. april 1997)*

Om: Opførelse i Havré af et sorteringscenter for husholdningsaffald fra regionen Mons-Borinage-Centre (som led i mål nr. 1 — Hainaut, 2)

Som led i mål nr. 1 — Hainaut, har den tværkommunale virksomhed ITRADEC indgivet en anmodning om støtte til et sorteringscenter for husholdningsaffald, som i anden fase skal suppleres af en enhed til omdannelse af organisk affald til biomethanol. Den grund, der er udvalgt til centrets opførelse, ligger på grænsen mellem et virksomhedsområde og et følsomt område (grundvandsreservoir som forsynes via vandførende lag fra Mons-kridtbassinet).

Generaldirektoratet for fysisk planlægning under de vallonske regionale myndigheder mener, at et sådant sorteringscenter med en biomethanol-enhed principielt ikke bør opføres i et område, som i henhold til sektoropdelingen er forbeholdt mindre virksomheder. En undtagelse fra dette princip er kun mulig, hvis der foreligger en vurdering af projektets indvirkning, som giver myndighederne og befolkningen den nødvendige sikkerhed for så vidt angår miljø og landskab.

Det fremgår dog af den første undersøgelse vedrørende den her omhandlede sag, at byplanlægningsmæssigt vil centrets opførelse i Havré-området ikke være den mest hensigtsmæssige, og at centret vil skæmme området. Endvidere tjener området som en overgangszone mellem beboelse og motorvej.

Valloniens Råd for Miljø og Bæredygtig Udvikling, der skal afgive udtalelse som led i miljøevalueringsproceduren, har tilsluttet sig disse konklusioner og mener, at centret med fordel kan opføres i Ghlin-Baudour-industriområdet (to ledige grunde på hhv. 359 ha og 439 ha), især eftersom der senere tilføjes en biomethanol-enhed.

Kan Kommissionen tilslutte sig Det Vallonske Miljøråds opfattelse, og har den til hensigt at træffe foranstaltninger til fremme af sorteringscentrets opførelse i Ghlin-Baudour-industriområdet?

*(97/C 373/136)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1237/97****af Paul Lannoye (V) til Kommissionen***(8. april 1997)*

Om: Opførelse i Havré af et sorteringscenter for husholdningsaffald fra regionen Mons-Borinage-Centre (som led i mål nr. 1 — Hainaut, 2)

Som led i mål nr. 1 — Hainaut, har den tværkommunale virksomhed ITRADEC indgivet en anmodning om støtte til et sorteringscenter for husholdningsaffald, som i anden fase skal suppleres af en enhed til omdannelse af organisk affald til biomethanol. Den grund, der er udvalgt til centrets opførelse, ligger i et område, der i henhold til sektoropdelingen er forbeholdt mindre virksomheder.

Området kan principielt ikke huse et affaldssorteringscenter med en biomethanol-enhed. En undtagelse fra dette princip er i henhold til generaldirektoratet for fysisk planlægning under de vallonske regionale myndigheder kun mulig, hvis undersøgelserne af projektets indvirkning giver myndighederne og befolkningen alle nødvendige garantier, for så vidt angår miljø og landskab.

De gennemførte vurderinger af dette projekts indvirkning på miljøet omfatter dog udelukkende sorteringscentret og må således anses for ufuldstændige, hvilket endog Valloniens Råd for Miljø og Bæredygtig Udvikling erkender. I henhold til vurderingen er centrets opførelse i Havré-området ikke byplanlægningsmæssigt den mest hensigtsmæssige, og centret vil endvidere skæmme området (ligeledes Det Vallonske Miljøråds opfattelse). Tilføjelsen af en biomethanol-enhed kan kun bekræfte disse konklusioner og burde være inddraget i vurderingen.

Har Kommissionen til hensigt at fremsætte krav om en vurdering af det samlede projekts indvirkning på miljøet, eftersom centret forventes opført i et virksomhedsområde?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
på skriftlige forespørgsler E-1236/97 og E-1237/97

(2. Maj 1997)

I medfør af nærhedsprincippet henhører gennemførelsen af de operationelle programmer, der medfinansieres af strukturfondene, og følgelig af de foranstaltninger, som vedtages i denne forbindelse, under de kompetente nationale eller regionale myndigheders kompetence. Desuden er det pågældende projekt omfattet af reglerne i det samlede programmeringsdokument for Hainaut (¹), hvori det bl. a. hedder, at miljøbestemmelserne skal overholdes.

De foreliggende oplysninger vedrørende navnlig evalueringen af projektets miljøvirkninger tyder ikke på nogen overtrædelse af EF-retten.

Følgelig skal de forelagte spørgsmål afgøres af de vallonske myndigheder, både hvad angår lokaliseringen af sorteringscentret og de feasibility-undersøgelser, der skal gennemføres.

⁽¹⁾ Artikel 2c i Kommissionens beslutning K(94) 1450 af 14.6.1994.

(97/C 373/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1242/97
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(8. april 1997)

Om: Reform af den fælles markedsordning

Med forordning (EF) nr. 3072/95 (¹) er der iværksat en reform af den fælles markedsordning for ris som led i gennemførelsen af GATT-aftalerne. Den nye ordning, der bl.a. indeholder regler for samhandlen med tredjelande, åbner mulighed for indførelse af en restitutionsordning med alle de ulemper, en sådan indebærer. Samtidig lanceres der i forordningen en plan for nedsættelse af prisen pr. hektar dyrket areal. Med det formål at opretholde ligevægten på Fællesskabets marked med den normale strøm af importerede produkter er planen for nedsættelsen af interventionsprisen afstemt efter den gradvise nedsættelse af de tilsvarende todsatser, der anvendes i overensstemmelse med GATT-aftalerne. De talrige toldjusteringer, som Fællesskabet har indrømmet oversøiske tredjelande, og den umådeholdne forøgelse af importen fra oversøiske tredjelande har imidlertid i løbet af 1996 ændret det normale konkurrenceforhold radikalt.

Finder Kommissionen ikke, at denne situation og faren for, at interventionsordningen vil komme til at omfatte store produktionsmængder, bevirker,

1. at den fælles markedsordning, der blev reformeret for kort tid siden, allerede må betragtes som uhensigtsmæssig?
2. at der må gøres grundige overvejelser over de konkrete perspektiver for Fællesskabets risproduktion, bl.a. i lyset af de nye retningslinjer, som Fællesskabet har bebudet at ville følge ved efter december 1995 at indføre omfattende lovgivningsmæssige og strategiske ændringer?

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(14. maj 1997)*

Kommissionen er opmærksom på vanskelighederne for EU's rissektor som følge af forøgelsen af risproduktionen og tendensen til stigende import.

Dette er grunden til, at den har truffet flere foranstaltninger for at genskabe ligevægt på markedet og så vidt muligt undgå intervention. Foranstaltningerne vedrører bl. a. en beskyttelsesklausul over for indica-ris fra de oversøiske lande og og territorier samt eksportlicitation for samme type ris.

Reformens første etape, som der blev truffet beslutning om i 1995, træder i kraft i løbet af høståret 1997/98 og omfatter navnlig en prisnedsættelse, som kompenseres ved en hektarstøtte. Denne nedsættelse vil gøre EU-ris mere konkurrencedygtig.

På denne baggrund ville det være for tidligt allerede nu at ændre det gældende system. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem, at den følger udviklingen på rismarkedet meget nøje, og at den ikke vil undlade at foreslå passende foranstaltninger, som kan sikre en harmonisk udvikling af dette.

(97/C 373/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1251/97**af Karin Riis-Jørgensen (ELDR) til Kommissionen***(2. april 1997)*

Om: Femte oversigt over statsstøtteniveauet i EU

Det må konstateres, at den nationale statsstøtte til industrien i EU's medlemslande er stigende, hvorved den ansvarlige tjenestegren i Kommissionen i de seneste år har fået langt flere sager at behandle end tidligere, ligesom det må fastslås, at et velfungerende indre marked forudsætter en strengere kontrol med statsstøtte med henblik på at nedbringe støtteniveauet.

Hvordan forestiller Kommissionen sig, at forslaget om at undtage en række typer statsstøtte fra anmeldelse (støtte til SMV, forskning og udvikling, beskæftigelse og miljøbeskyttelse) skulle kunne føre til mindre statsstøtte?

Kan der opstilles klare og sikre kriterier for, hvad f.eks. miljø- og beskæftigelsesstøtte er, således at det nye system ikke misbruges til at give skjult driftsstøtte?

Vil det foreslåede system ikke meget nemt kunne føre til, at de fleste af de sager, som generer SMV, ikke skal anmeldes mere og derfor kommer uden for Kommissionens rækkevidde?

Ville det ikke være en bedre løsning at tilføre den ansvarlige tjenestegren flere ressourcer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(16. maj 1997)*

Kommissionens femte statsstøtteoversigt viser, at tendensen går i retning af en stabilisering af den samlede støtte til industrien og et fald i den horisontale støtte til forskning og udvikling, små og mellemstore virksomheder, miljøbeskyttelse og energibesparelser.

Kommissionens erfaringer viser også, at medlemsstaterne almindeligvis yder denne form for støtte i fuld overensstemmelse med kriterierne i Kommissionens retningslinjer vedrørende horisontal støtte. Da dette netop er tilfældet, er Kommissionen i færd med at undersøge, om det vil være muligt for den at effektivisere sin statsstøttekontrol ved at forenkle overvågningsprocedurerne på disse områder. En sådan forenkling vil betyde, at den vil kunne frigøre ressourcer til behandling af større og konkurrencefordrejende sager, hvilket igen vil kunne bidrage til at nedbringe det samlede støtteniveau.

Forenklingen af overvågningsprocedurerne forbundet med horisontal støtte kunne — uden at ændre ved det nuværende kontrolniveau — tilvejebringes ved at udstede gruppefritagelsesforordninger på basis af EF-traktatens artikel 94. Der kan i gruppefritagelsesforordninger fastlægges klare og sikre kriterier, som kan benyttes til at hindre misbrug af støtte til ulovlige formål. Der kunne udstedes gruppefritagelsesforordninger for f.eks. små og mellemstore virksomheder, forskning og udvikling, miljøbeskyttelse, beskæftigelse og efteruddannelse.

Kommissionen har ingen intentioner om at slække på sin statsstøttekontrol. Tværtimod kunne gruppefritagelsesforordninger bidrage til at gøre statsstøttekontrollen strengere og mere effektiv, og dét uafhængigt af en eventuel beslutning om at tilføre den ansvarlige tjenestegren flere ressourcer.

(97/C 373/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1264/97**af David Thomas (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Direktiv 96/15/EF*

I Kommissionens direktiv 96/15/EF⁽¹⁾ er anerkendelsen af beskyttede zoner for alle citrusfrugter med undtagelse af grapefrugt i EF-retten ikke blevet forlænget ud over den 1. april 1996. Denne afgørelse blev truffet med den begrundelse, at et forbud mod ikke nærmere definerede skadegørere anses for uhensigtsmæssigt i henhold til de internationalt anerkendte principper.

På baggrund heraf bedes Kommissionen oplyse, om den er klar over, at visse medlemsstater mere end seks måneder efter den fastsatte frist endnu ikke har gennemført dette direktiv?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at gennemføre for at sikre, at Kommissionens direktiv 96/15 gennemføres i alle EU-medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT L 70 af 20.3.1996, s. 35.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. maj 1997)*

Kommissionen er klar over, at visse medlemsstater endnu ikke har gennemført Kommissionens direktiv 96/15/EF om ændring af direktiv 92/76/EØF om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet⁽¹⁾.

Kommissionen har iværksat traktatens procedurer vedrørende sådanne situationer.

⁽¹⁾ EFT L 305 af 21.10.1992.

(97/C 373/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1265/97**af Christine Crawley (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Kommissionens høringsprocedurer*

Kommissionen bedes redegøre for proceduren for høring af interessegrupper under forberedelsen af EU's politik og for udvælgelseskriterierne for de interessegrupper, der skal høres.

Kommissionen bedes endvidere redegøre for, hvilken rolle forbrugergrupperne spiller, især i forbindelse med lovgivningen på fødevareområdet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(15. maj 1997)*

De procedurer, som Kommissionen har fastlagt for høring af interessegrupper, er dels formelle gennem rådgivende udvalg eller ekspertgrupper, dels uformelle og på ad hoc-basis. Kommissionen vælger den type dialog, den skønner mest hensigtsmæssig for at få kendskab til interessegruppernes synspunkter. Meget ofte anvendes begge procedurer samtidig. Kommissionen anvender desuden »grønbøger«, hvor de interesserede kredse opfordres til at fremlægge deres synspunkter på Kommissionens ideer eller de handlingsmuligheder, der er fremlagt i grønbogen.

Når Kommissionen skønner det hensigtsmæssigt at iværksætte dialogen gennem oprettelse af et udvalg, fastsætter den regler for denne formelle høring (opgave, sammensætning, udnævnelse og mandat) i afgørelsen om oprettelsen af det rådgivende udvalg. Udvalgelseskriterierne tager bl.a. hensyn til den enkelte gruppes repræsentativitet, og der tilstræbes en rimelig fordeling mellem de forskellige interesser (dvs. repræsentanter for de pågældende erhvervssektorer, men også repræsentanter for mere generelle interesser såsom fagforeninger, forbrugere og miljø).

Ved de uformelle forbindelser følger Kommissionens tjenestegrene, når der på det pågældende område ikke er tale om høring af et udvalg, de almindelige retningslinjer for adfærd, som Kommissionen har udstedt i sin meddelelse af 2. december 1992 med titlen »En åben og struktureret dialog mellem Kommissionen og interessegrupperne«⁽¹⁾. Kommissionen har ikke fastlagt nogen adfærdskodeks eller en akkrediteringsordning, men ønsker at opretholde en dialog, der er så åben som muligt med en ensartet behandling af alle interessegrupper, der dog, hvis de ønsker at blive hørt, skal overholde nogle elementære adfærdsregler, der er nedfældet i den omtalte meddelelse.

Hvad forbrugerorganisationernes rolle angår, nedsatte Kommissionen i 1995 et forbrugerudvalg⁽²⁾, der kan høres i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af forbrugernes interesser på fællesskabsplan. Når emner tages op på de kvartalsvise møder, forventes medlemmerne at melde tilbage til forbrugerorganisationerne og andre interesserede grupper i medlemsstaterne og rapportere reaktioner og forslag tilbage til Kommissionen.

I en række tilfælde er der også blevet oprettet uformelle arbejdsgrupper med folk fra forbrugerorganisationerne med det formål at få en meget mere detaljeret og intensiv dialog med og høring af disse grupper.

Hvad især lovgivningen på levnedsmiddeldområdet angår, opretholder Kommissionen nære kontakter med de repræsentative forbrugerorganisationer på fællesskabsplan. Selvom der ikke er fastlagt nogen formelle procedurer, høres disse organisationer under udarbejdelsen af ny lovgivning. Endvidere er forbrugergrupperne repræsenteret i Den Rådgivende Komité for Levnedsmidler, som blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 80/1073/EØF af 24. oktober 1980⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 5.3.1993.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 95/260/EF af 13.6.1995, EFT L 162 af 13.7.1995.

⁽³⁾ EFT L 318 af 26.11.1980.

(97/C 373/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1269/97**af Alessandro Danesin (UPE) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Miljøvirkningsvurdering vedrørende et lossepladsprojekt i Spresiano (Treviso — TV)

Sammenslutningen for indsamling og bortskaffelse af fast kommunalt affald »Priula« er det selskab, som i TV2-bækkenet (Treviso 2) har ansvaret for bortskaffelse af fast kommunalt affald (bestemmelse nr. 785 udstedt den 28. oktober 1988 af Regionalrådet i Veneto). Denne sammenslutning har igennem selskabet »Contarina spa«, der er et selskab med en blanding af offentlig og privat kapital (hvor det har aktiemajoriteten), foreslået et projekt vedrørende opførelse af et anlæg til behandling af fast kommunalt affald med produktion af »kompost« og affaldsudvundet brændstof (RDF), som blev godkendt den 29. november 1991, og som skal gennemføres i Spresiano Kommune, og hvis forventede omkostninger andrager ca. 30 mia lire.

Regionen Veneto har med beslutning nr. 6105 af 23. oktober 1992 godkendt projektet efter at have indhentet en positiv udtalelse fra det regionale tekniske udvalgs miljøafdeling på grundlag af den undersøgelse af den miljømæssige forenelighed, som »Contarina spa« har forelagt.

Men denne undersøgelse indeholder usande oplysninger, som giver et fordrejet billede af den faktiske situation, således som klargjort af borgmesteren og byrådsudvalget i Spresiano. Det drejer sig om oplysninger, som er væsentlige for projektets godkendelse, og som beskriver anlægget på følgende måde:

- beliggende mindst 1,4 km fra den nærmeste lokalitet, men i realiteten ligger anlægget 420 m fra distriktet Lovadina (i regionalplanen for bortskaffelse af fast kommunalt affald foreskrives der 500 m);
- i en afstand af ca. 100 m fra det projekterede anlægs perimeter findes en motorvej (den foreskrevne mindsteafstand er på 200 m);
- i en afstand af ca. 20 m findes der enkeltstående beboede huse, og i en afstand af ca. 30 m ligger en klynge på 4 beboede huse (den foreskrevne regionale grænse er på 100 m).

Er dette projekt allerede blevet fremsendt til Kommissionen, eller har Kommissionen i det mindste kendskab hertil?

Finder Kommissionen, at direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om VVM og direktiverne 75/442/EØF ⁽²⁾ og 91/156/EØF ⁽³⁾ om affald er blevet overholdt?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(6. maj 1997)

Hvad det ærede medlem her har redegjort nærmere for, er ikke genstand for nogen bekræftelse fra Kommissionens side. I givet fald kan denne sag tages op i henhold til det pågældende lands egen lovgivning.

Projekter i form af bygge- og anlægsarbejder, som er omfattet af Rådets direktiv 85/337/EØF om proceduren for vurdering af virkningerne for miljøet (VVM), indberettes ikke automatisk til Kommissionen.

(97/C 373/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1270/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(11. april 1997)

Om: Rom Kommunes projekt vedrørende opførelse af en tunnel ved Castel Sant'Angelo og direktiv 97/11/EF

For nogen tid siden har Rom Kommune inden for rammerne af de offentlige arbejder i forbindelse med festligholdelsen af år 2000 fremsendt et projekt om at opføre en tunnel ca. 1,5 km langs floden Tiberen i området omkring Peterspladsen kaldet »sottopasso di Castel Sant'Angelo« (tunnelen ved Castel Sant'Angelo). Selv om projektet er blevet stærkt kritiseret af nogle borgerkomiteer og af forskellige miljøorganisationer, er det blevet godkendt af det øverste råd for offentlige arbejder med visse ændringer i forhold til det oprindelige projekt.

Opførelsen af tunnelen skal finde sted på et område, som er kendetegnet af meget komplekse hydrogeologiske forhold og tilstedeværelsen af en bemærkelsesværdig mængde arkæologiske fund, herunder de antikke mure i den romerske kejser Hadrians mausoleum, på hvis fundament den nyeste udgave af Castel Sant'Angelo hviler.

Det ser endvidere ud til, at Rom Kommune ikke har foretaget nogen vurdering af virkningerne på miljøet i forbindelse med dette projekt i henhold til EU-bestemmelserne, særlig direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ og 97/11/EF ⁽²⁾. I sidstnævnte direktiv fastsættes det udtrykkeligt i bilag III, at en eventuel placering af projektet i et vådområde og i områder af historisk, kulturel eller arkæologisk betydning er et grundlæggende og uomgængeligt element i vurderingen af virkningerne på miljøet.

Endvidere er der ikke blevet iværksat nogen høring af de borgere, der er direkte berørt af opførelsen af det pågældende projekt.

Vil Kommissionen kontrollere, om Rom Kommune med hensyn til projekteringen af tunnelen ved Castel Sant'Angelo har overholdt EU-bestemmelserne for offentlige entrepriser? Vil Kommissionen kontrollere, om Rom Kommune og det italienske ministerium for offentlige arbejder har gjort sig skyldige i en overtrædelse af EU-bestemmelserne om vurderingen af offentlige og private projekters virkninger på miljøet, særlig direktiv 85/337/EØF og 97/11/EF?

Vil Kommissionen endelig udtale sig om hele denne sag?

(¹) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(²) EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Svar afgivet på Kommissions vegne af Ritt Bjerregaard

(29. maj 1997)

På nuværende tidspunkt kender Kommissionen ikke til, at projekteringen af tunnelen ved Castel Sant'Angelo har ført til overtrædelse af EU-bestemmelserne om offentlige arbejder. Projektet, som det ærede medlem henviser til, hører under de projekter, der er anført i bilag II i direktiv 85/337/EØF. Der foretages ikke automatisk en miljøvurdering af disse projekter, kun hvis det forventes, at de vil få betydelige indvirkninger på miljøet på grund af deres art, dimensioner eller placering.

Denne miljøvurdering, som er omfattet af samme direktiv, bliver kun foretaget, hvis en forudgående vurdering fastsætter, at det er nødvendigt. I henhold til direktiv 85/337/EØF, bilag II, bliver alle projekter undergivet en sådan forudgående vurdering.

Kommissionen vil på baggrund af de fra det ærede medlem fremsendte oplysninger og de herfra afledte overvejelser henvende sig til de italienske myndigheder.

(97/C 373/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1271/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(11. april 1997)

Om: Projekt om opførelse af undergrundsbane C i Rom

Som svar på forespørgsel E-1508/96 (¹) meddelte Ritt Bjerregaard på Kommissionens vegne muligheden af en direkte indgriben over for de italienske myndigheder vedrørende projektet om opførelse af den nævnte undergrundsbane C i Rom.

I forespørgselen anførtes Roms kommunale myndigheders manglende gennemførelse af direktiv 85/337/EØF (²) om vurderingen af ovennævnte projekts miljømæssige indvirkning.

Vil Kommissionen oplyse, hvilken type indgreb der eventuelt påtænkes over for de italienske myndigheder?

Vil Kommissionen endelige oplyse, om der rent faktisk er foretaget noget indgreb, eller om der er ved at blive foretaget et indgreb?

(¹) EFT C 356 af 25.11.1996, s. 48.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(6. maj 1997)

Kommissionen har henvendt sig til de italienske myndigheder og redegjort nærmere for de forhold, det ærede medlem har underrettet den om, og anmodet dem om at fremsætte deres bemærkninger hertil.

(97/C 373/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1272/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Gennemførelse i Italien af direktiv 85/337/EØF om miljøindvirkningsvurdering

Som svar på forespørgsel E-1508/96 ⁽¹⁾ oplyste Ritt Bjerregaard på Kommissionens vegne, at der i forbindelse med projekter henhørende under bilag II til direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ i den italienske lovgivning ikke er fastsat bestemmelser om vurdering af den miljømæssige indvirkning i modstrid med artikel 2 i direktivet. I ovennævnte svar meddeltes det endvidere, at der i denne forbindelse allerede er blevet indledt en overtrædelsesprocedure mod Italien i medfør af EF-traktatens artikel 169.

Vil Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået i den omtalte procedure i det pågældende tilfælde og dens eventuelle udfald?

Vil Kommissionen oplyse, om godkendelsen af direktiv 97/11/EF ⁽³⁾ om ændring af direktiv 85/337/EØF vil få nogen virkning på ovennævnte procedure?

Vil Kommissionen endvidere generelt give en beskrivelse af resultatet af en overtrædelsesprocedure i medfør af EF-traktatens artikel 169?

⁽¹⁾ EFT C 356 af 25.11.1996, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(21. maj 1997)*

Overtrædelsesproceduren i forbindelse med Italiens gennemførelse af Rådets direktiv 85/337/EØF befinder sig nu på det stadium, hvor der skal træffes beslutning om at indbringe sagen for Domstolen (udsættelse). Godkendelsen af direktiv 97/11/EF har ingen betydning for ovennævnte procedure.

Resultatet af en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169 er, at der åbnes mulighed for, at Domstolen afsiger en dom, hvori den fastslår, at en medlemsstat ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i medfør af et direktiv. Den pågældende medlemsstat skal efterkomme denne dom. Den første dom kan i tilfælde af, at medlemsstaten ikke efterkommer den, følges op af en ny dom, som afsiges efter en ny overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 171, hvorefter medlemsstaten kan dømmes til at betale et fast beløb eller en tvangsbøde for hver dags forsinkelse i efterkommelsen af Domstolens første dom.

(97/C 373/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1278/97**af Lis Jensen (I-EDN) til Kommissionen***(7. april 1997)*

Om: Synskrav til chauffører (direktiv 91/439/EØF)

Den 1. juli 1996 trådte direktiv 91/439/EØF ⁽¹⁾ i kraft og medførte skærpede krav til visse erhvervskørekortindehaveres syn. I Danmark er kravene ændret fra henholdsvis minimum 0,5 og minimum 0,25 til henholdsvis minimum 0,8 og minimum 0,5.

1. Hvad er baggrunden for denne skærpelse?
2. Er der mulighed for at lave overgangsordninger eller at dispensere fra dette direktiv, f.eks. på baggrund af sag-til-sag vurderinger foretaget af synseksperter?
3. Er der medlemslande, der har givet dispensation fra direktivet?
4. Hvilke overvejelser har Kommissionen gjort sig omkring de sociale og trafikikkerhedsmæssige konsekvenser af at fratage erfarne chauffører erhvervskørekortet?

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(26. maj 1997)*

1. Bilag III til direktiv 91/439/EØF fastsætter mindstekrav til fysisk og psykisk egnethed til at føre motorkøretøj. Formålet med disse krav er at fastsætte et minimumsniveau af hensyn til færdselssikkerheden og styrke gensidig anerkendelse af kørekort inden for EU. Kravene til synsstyrke for gruppe 2-førere af køretøjer i kategori C og D (f.eks. lastbiler og busser) fremgår af bilagets punkt 6.3. Disse krav blev fastlagt sammen med de nationale myndigheder og godkendt af samtlige medlemsstater i 1991, da direktivet blev vedtaget.

Ved direktivets gennemførelse i 1996 anmodede adskillige medlemsstater Kommissionen om at tage værdierne for synskorrektion med briller op til fornyet behandling på grundlag af udviklingen i den optiske industri. Efter et møde med nationale eksperter fandt Kommissionen, at udviklingen i lægevidenskaben gjorde det berettiget at foretage en ændring på grundlag af artikel 7, stk. 3, i direktiv 91/439/EØF.

Derfor vedtog Kommissionen den 10. juli 1996 en beslutning ⁽¹⁾, der hævdede værdien på plus eller minus 4 dioptrier til plus eller minus 8 dioptrier for korrektion med briller hos gruppe 2-førere. Under genbehandlingen tog man ikke spørgsmålet om synsstyrken op (0,8 og 0,5).

2. Ifølge direktivet skal alle førere opfylde minimumskravene i bilag III. Der er ikke fastsat overgangsperioder eller dispensationer fra minimumskravene. Dog har medlemsstaterne lov til at fastsætte strengere krav.

3. Nej.

4. Kommissionens forslag ⁽²⁾ indeholdt en bestemmelse om, at medlemsstaterne skulle have mulighed for at forny kørekort på de betingelser i form af lægelige krav, der gjaldt ved førsteudstedelsen af kørekortet, men denne undtagelse blev ikke taget med, da Rådet vedtog direktivet.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 13.7.1996.

⁽²⁾ EFT C 48 af 27.2.1989.

(97/C 373/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1285/97**af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen***(11. april 1997)*

Om: Klorindhold i vandet i svømmehaller og badeanstalter

1. Hvorledes vurderer Kommissionen sundhedsrisikoen ved trihalogenmethan (THM) i svømmehaller?
2. Hvornår påtænker Kommissionen at indføre fælles grænseværdier på EU-plan for klorindholdet i vandet i svømmehaller og badeanstalter, og på hvilket niveau kommer disse til at ligge?
3. Hvad påtænker Kommissionen at gøre mod den sundhedsrisiko, som personalet i svømmehaller og badeanstalter udsættes for på grund af kloroformbelastningen ved vandoverfladen?
4. Hvorledes ser Rådet på anvendelsen af anti-skimmelmidler, der er produceret på basis af klor, til fjernelse af skimmelsvampe på vægge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(29. maj 1997)*

1. Desinficering af vandforsyningen med klor giver væsentlige fordele på sundhedsområdet. Ubehandlet vand, især overfladevand, kan indeholde en lang række organiske forbindelser, der reagerer på klor ved at danne

(flygtige) halogenerede forbindelser såsom trihalogenmethan (THM). I undersøgelser med dyreforsøg mistænkes eksponering for THM for at være kræftfremkaldende ved inhalering. Men ifølge monografi nr. 52 »Evaluation of carcinogenic risks to humans, chlorination by-products and some other halogenated compounds« (evaluering af kræfttrisiko for mennesker, kloring af biprodukter og andre halogenerede forbindelser), udgivet af International agency for research on cancer (det internationaleagentur for kræftforskning) kunne der ikke direkte konstateres en kræfteffekt blandt befolkningen. Kommissionen har ikke kendskab til undersøgelser fra fagkredse, der anfægter denne vurdering.

2. Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå harmoniserede normer for klorindholdet i vandet i svømmebassiner.

3. Arbejdstagere, der arbejder i svømmehaller, er dækket af de foranstaltninger, som er fastlagt i fællesskabslovgivningen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, såsom rådsdirektiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet ⁽¹⁾ og 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽²⁾. I disse er der fastlagt minimumsforskrifter i henhold til artikel 118A i EF-traktaten, som skal finde anvendelse på arbejdspladsen.

4. De mest almindelige produkter mod skimmel indeholder blegevand (NaOCl). Risiciene i forbindelse med disse produkter skyldes udslip af klor i de tilfælde, hvor produkterne ved et uheld blandes med syreholdige produkter eller andre rengøringsprodukter. De gasser, der opstår, virker irriterende på åndedrætsorganerne. På emballage, der mærkes i henhold til fællesskabslovgivningen, er der oplysninger om denne virkning. Kommissionen er i øjeblikket ved at gennemgå muligheden for at forbedre sikkerheden i forbindelse med disse produkter yderligere.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 3.12.1980.

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989.

(97/C 373/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1286/97

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(11. april 1997)

Om: Fastlæggelse af zoner i Nestosflodens delta

Nestosflodens delta er beskyttet af Ramsar-konventionen og er karakteriseret som »et særligt beskyttelsesområde« i henhold til direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾. Ifølge konventionen, men også ifølge direktivet, er der fastsat en afgrænsning af beskyttelseszoner (A, B, C), som skal fastlægges i henhold til et præsidentielt dekret. Men for øjeblikket findes der kun en fælles ministeriel afgørelse, i hvilken der ikke findes en afgrænsning af de zoner, som er blevet foreslået af græske myndigheder, men også Den Europæiske Union efter en mangeårig undersøgelse. De græske myndigheder foreslår beskyttelseszoner, der er mindre end de planlagte.

Eftersom Nestosflodens delta udgør en meget vigtig miljømæssig arv for Grækenland, bedes Kommissionen oplyse:

1. om den har kendskab til disse forhold?
2. hvorledes den har til hensigt at gribe ind, for at deltaet kan blive effektivt beskyttet?
3. om de kompetente myndigheder respekterer kriterierne for fastlæggelse af zonerne?
4. om de græske myndigheder krænker direktiv 79/409/EØF, og hvilke foranstaltninger, den vil træffe, hvis dette er tilfældet?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(30. maj 1997)

1. De græske myndigheder har rent faktisk udpeget Nestos-deltaet som et særligt beskyttet område i henhold til artikel 4 i Rådets fugledirektiv, 79/409/EØF ⁽¹⁾. De har endvidere foreslået Nestos-deltaet udnævnt til lokalitet af betydning for Fællesskabet som led i Natura 2000-nettet i henhold til Rådets habitat-direktiv, 92/43/EØF ⁽²⁾, idet der her er tale om et større område end det, der er udpeget som særligt beskyttet område. Derimod råder Kommissionen ikke over oplysninger vedrørende oprettelse af særlige beskyttelseszoner inden for det særlige beskyttelsesområde. Der findes ingen bestemmelser om en sådan underopdeling i noget af de to ovennævnte direktiver.

2. Beskyttelsen af områder, der er fredet som særligt beskyttede områder, akkurat som det er tilfældet med områderne af vigtighed på EU-plan, som foreslås medtaget i Natura 2000-nettet, er et anliggende, som sorterer under de enkelte medlemsstaters kompetence. Kommissionen griber kun ind i tilfælde af, at den ligger inde med oplysninger, hvoraf det fremgår, at der er tale om en eventuel overtrædelse af de pågældende direktiver.

3. & 4. Såfremt der måtte konstateres en overtrædelse af fugledirektivet, vil Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at man fra græsk side overholder forpligtelserne i det omtalte direktiv.

For så vidt angår habitat-direktivet, træder der først en fredning på fællesskabsplan i kraft, efter at man har vedtaget den liste over foreslåede lokaliteter, der er opstillet for den biogeografiske mediterrane region. De områder, Grækenland har foreslået, er ved at blive nærmere vurderet efter videnskabelig opbakning fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA).

(¹) EFT L 103 af 25.4.1979 som ændret ved Rådets direktiv 91/244/EØF, EFT L 155 af 8.5.1991, s. 41.

(²) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(97/C 373/148)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1289/97
af Caroline Jackson (PPE) til Kommissionen
(11. april 1997)

Om: Braklægning af landbrugsjord

Kan Kommissionen oplyse,

1. hvor meget landbrugsjord, i procenter af det samlede areal og i hektar, der for øjeblikket er braklagt i EU,
2. hvor meget landbrugsjord, i procenter af det samlede areal og i hektar, der for øjeblikket er braklagt i Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(6. maj 1997)

De af det ærede medlem ønskede oplysninger for produktionsåret 1995/96 findes i nedenstående oversigt:

	EU	Det Foren. Kongerige
Samlet braklagt areal 1000 ha	7259	634
Samlet areal med korn, oliefrø og proteinafgrøder 1000 ha	51282	4452
Braklægning i procent	14,2	14,2

Det samlede braklagte areal omfatter arealer, der er braklagt i henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (¹), hvad enten der er tale om braklægning inden for omdriften, uden for omdriften eller frivillig braklægning, og i henhold til den femårige ordning i forordning (EØF) nr. 2328/91 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (²).

Det samlede areal med korn, oliefrø og proteinafgrøder omfatter alle arealer, der modtager støtte i henhold til forordning (EF) nr. 1765/92 (korn, oliefrø, proteiner, anden hør end spindhør og braklægning), femårig braklægning og foderarealer, der er anmeldt i henhold til forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød (³).

(¹) EFT L 181 af 1.7.1992.

(²) EFT L 218 af 6.8.1991.

(³) EFT L 148 af 28.6.1968.

(97/C 373/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1291/97**af Bill Miller (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om:* EU-medlemsstater

Anerkender Kommissionen, at Isle of Man, Andorra, Monaco, Vatikanet, San Marino og Kanaløerne ikke er EU-medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(16. maj 1997)*

EU's medlemsstater er de femten, der er nævnt i EF-traktatens artikel 227, stk. 1. Forbindelserne mellem Fællesskabet og de områder og stater, det ærede medlem omtaler, er undergivet følgende særlige betingelser:

- Kanaløerne og Isle of Man er hverken en del af Det Forenede Kongerige eller kolonier. De er selvstyrende områder under den britiske krone. EF-traktaten og den afledte fællesskabsret finder kun anvendelse på øerne i det omfang, det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af de ordninger for øerne, som er omhandlet i traktaten vedrørende Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af Fællesskabet (protokol nr. 3);
- Vatikanstaten er hverken en medlemsstat eller en del af Fællesskabets toldområde;
- Monaco er et fyrstendømme, som er en del af Fællesskabets toldområde (artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾) og undergivet visse bestemmelser i den afledte ret (f.eks. vedrørende moms);
- San Marino er en republik, som ikke er en del af Fællesskabets toldområde. Dens forbindelser med Fællesskabet er reguleret ved Rådets afgørelse 92/561/EØF ⁽²⁾ og ved samarbejdsaftalen af 16. december 1991, som afventer ratificering;
- Andorra er et dobbeltfyrstendømme, som ikke er en del af Fællesskabets toldområde. Forbindelserne mellem Andorra og Fællesskabet er reguleret ved den handelsaftale, der indgår i Rådets afgørelse 680/90/EØF ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992.

⁽²⁾ EFT L 359 af 9.12.1992.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31.12.1990.

(97/C 373/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1299/97**af Felipe Camisón Asensio (PPE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om:* Omfanget af projektet »ASIA — ECOBEST« i Centralasien

Kommissionen har besluttet sig for at deltage, også økonomisk, i et projekt til fremme af teknologier til beskyttelse af miljøet i Asien, det såkaldte »ASIA — ECOBEST«-projekt, som instituttet RIET i Singapore skal stå for. I denne forbindelse ville det være interessant at vide:

I hvilken grad vil dette projekt berøre lande i Centralasien, navnlig Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Mongoliet, i betragtning af de miljømæssige mangler, som præger disse lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(5. juni 1997)*

RIET og Asia-Ecobest er blevet og bliver fortsat finansieret via budgetpost B7-3010 for økonomisk samarbejde med Syd- og Sydøstasien. De lande, som det ærede medlem nævner, falder ikke ind under denne budgetpost.

(97/C 373/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1317/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Dyrplageri i Spanien*

Har Kommissionen kendskab til en artikel offentliggjort i Daily Mail af 12. februar 1997 om grusom behandling af et æsel under en ceremoni i Spanien? Omtalte ceremoni fandt sted fastelavnsmandag i landsbyen Villanueva de la Vera og indebar bl.a., at et æsel i toenhalf time blev drevet rundt i gaderne i et optog og fyldt med vin, cider og sangria.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt den agter at tage for at forhindre sådanne grusomme handlinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(16. maj 1997)*

Kommissionen beklager al grusomhed mod dyr. Skønt der er vedtaget EF-bestemmelser om beskyttelse af velfærden for husdyrbesætninger og dyr under transport og om slagtning af dyr, der holdes med henblik på produktion af kød, huder, pels eller andre produkter samt om beskyttelse af laboratoriedyr, findes der ingen overordnet generel lovgivning på EF-plan til forhindring af grusomhed.

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål henhører derfor udelukkende under de spanske myndigheders kompetence.

(97/C 373/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1322/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Herald of Free Enterprise's forlis den 6. marts 1987*

Som det vil være Kommissionen bekendt, var det den 6. marts 1997 ti år siden, »Herald of Free Enterprise« forliste ud for Zeebrugge, og næsten 200 mennesker mistede livet.

Kan Kommissionen gøre rede for den lære, man har draget af denne katastrofe, for så vidt angår sikkerhed til søs?

(97/C 373/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1323/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen***(11. april 1997)**Om: Sikkerhedsforanstaltninger på færger*

Kan Kommissionen forelægge en oversigt over alle de sikkerhedsforanstaltninger, rederierne har truffet, siden »Herald of Free Enterprise« kæntrade og sank ud for Zeebrugge fredag den 6. marts 1987?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
på skriftlige forespørgsler E-1322/97 og E-1323/97***(23. maj 1997)*

Efter »Herald of Free Enterprise«s forlis medtog Kommissionen og medlemsstaterne de mangler, der var bragt for dagen af den undersøgelsesdomstol, den britiske regering havde nedsat, som underbygning af nogle forslag fremsat over for Den Internationale Maritime Organisation (IMO), om at vedtage en række ændringer til konventionen af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen), hvis sigte var at forebygge en gentagelse af sådanne ulykker og forbedre sikkerheden om bord på ro-ro-passagerskibe generelt.

Den efterfølgende vedtagelse i hhv. 1988 og 1992 af ændringer til SOLAS-konventionen af 1974 har resulteret i gennemførelsen af en række sikkerhedsforanstaltninger for ro-ro-passagerskibe, således som det fremgår af en oversigt, som direkte tilgår det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Efter Estonia-katastrofen den 28. september 1994 nedsatte IMO et ekspertpanel til at foretage en grundig gennemgang af sikkerheden om bord på ro-ro-passagerskibe. Resultatet heraf blev vedtagelsen i 1995 på en adhoc-SOLAS-konference af en yderligere serie ændringer til SOLAS-konventionen af 1974. Disse ændringer figurerer ligeledes i den ovenfor omtalte oversigt.

For at sikre, at alle disse specifikke sikkerhedsforanstaltninger også kom til at gælde for passagerskibe i indenrigsfart i Fællesskabet, har Kommissionen i sit forslag til Rådets direktiv om sikkerheds-regler og -standarder for passagerskibe ⁽¹⁾ medtaget de nævnte SOLAS-ændringer, som ifølge SOLAS-konventionen af 1974 kun gjaldt for passagerskibe i international rutetrafik.

Som svar på Rådets resolution af 22. december 1994 om sikkerhed ved sejlads med ro-ro-passagerfærger ⁽²⁾ forelagde Kommissionen et forslag om fremskyndet obligatorisk anvendelse pr. 1. juli 1996 af den internationale sikkerhedsledelseskodeks (ISM) på ro-ro-passagerfærger, der sejler i fast rutefart til eller fra europæiske havne ⁽³⁾. På grundlag af dette forslag vedtog Rådet den 8. december 1995 forordning (EF) nr. 3051/95 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger ⁽⁴⁾.

Som et yderligere svar på Rådets resolution af 22. december 1994 lagde Kommissionen ligeledes et forslag på bordet til Rådets direktiv om registrering af de ombordværende på passagerskibe ⁽⁵⁾, der tager sigte på en konsekvent anvendelse i Fællesskabet af SOLAS-bestemmelserne om oplysninger vedrørende passagerer om bord på passagerskibe og højhastighedspassagerfartøjer i såvel indenlandsk som international rutefart.

⁽¹⁾ EFT C 238 af 16.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 379 af 31.12.1994, s. 8.

⁽³⁾ EFT C 298 af 11.11.1995, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT C 31 af 31.01.1997, s. 5.

(97/C 373/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1325/97

af James Moorhouse (PPE) til Rådet

(10. april 1997)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tunesien

I beslutningen om menneskerettighederne i Tunesien vedtaget af Europa-Parlamentet i maj 1996 (B4-0606/96 ⁽¹⁾) henvises der til, at de tunesiske myndigheder fortsat og i stadig stigende grad chikanerer forkæmpere for menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder i Tunesien. Kan Rådet på baggrund heraf sikre, at menneskerettighedsspørgsmålet tages op på møderne mellem EU og Tunesien som led i MEDA-programmet, samt at der — ligeledes som led i dette program — lægges pres på Tunesien for at få landet til at overholde sine internationale forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder, ytringsfrihed og demokratiske rettigheder?

⁽¹⁾ EFT C 166 af 10.6.1996, s. 204.

Svar

(2. juli 1997)

Respekten for de demokratiske principper og retsstatsprincippet samt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er ifølge artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af EURO-Middelhavspartnerskabet et væsentligt element i denne forordning. Hvis denne artikel krænkes, kan der træffes passende foranstaltninger.

Retningslinjerne for de vejledende programmer, der er omhandlet i ovennævnte forordnings artikel 5, stk. 2, blev vedtaget ved Rådets afgørelse 96/706/EF af 6. december 1996. I punkt 17 og 18 i bilaget til denne afgørelse nævnes fremme af menneskerettighederne, demokratisering og retsstatsprincippet på ny som mål for de foranstaltninger, der indgår som led i MEDA-forordningen.

Hvad angår muligheden for at tage menneskerettighedsspørgsmålet op inden for rammerne af MEDA-programmet tilkommer iværksættelsen af programmet, som det ærede medlem vil vide, i henhold til artikel 9-15 i Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 i første række Kommissionen. Rådet vil imidlertid opmærksomt følge dette spørgsmål under iagttagelse af de respektive kompetencer.

(97/C 373/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1326/97

af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

Med forordning 2200/96 ⁽¹⁾ er reformen af markedsordningen for frugt og grøntsager blevet gennemført. Ifølge denne forordning kan producentorganisationer via de såkaldte aktionsbevillinger få EU-støtte på indtil 50% til visse af deres omkostninger, bl.a. til afsætning af egne produkter.

Producentorganisationerne kan også udføre såkaldte »andre aktiviteter«, bl.a. afsætning af andre producentorganisationers frugt og grøntsager eller produkter, der er importeret fra tredjelande.

På baggrund heraf kan den nye markedsordning under visse omstændigheder føre til en forvridning af den loyale konkurrence mellem producentorganisationerne på den ene side og eksisterende handelsorganisationer på den anden side. De »andre aktiviteter«, som ikke er støtteberettigede, kan indirekte få del i EU-støtten til de støtteberettigede aktiviteter.

1. Hvorledes agter Kommissionen at forhindre en sådan forvridning af den loyale konkurrence mellem produktion og handel?
2. Hvorledes vil Kommissionen kunne garantere, at EU-støtten i praksis kun udbetales for producentorganisationernes egne produkter uden skjult »krydsning« med andre f.eks. importerede produkter?
3. Hvilke konkrete foranstaltninger vil Kommissionen iværksætte, hvis det skulle vise sig, at der i særlige tilfælde bliver tale om en konkurrenceforvridning, som beskrevet ovenfor?

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(30. maj 1997)

1. Ifølge forordning (EF) nr. 2200/96 kan en producentorganisation modtage EF-støtte til en driftsfond, der kun omfatter de frugter og grøntsager, som producentorganisationen er blevet anerkendt for. En producentorganisation kan hverken direkte eller indirekte modtage EF-støtte for produkter, for hvilke den ikke er blevet anerkendt og under ingen omstændigheder for frugt og grøntsager, der er indført fra tredjelande.
2. De almindelige gennemførelsesbestemmelser for driftsprogrammer og tilbagekøb, som EF kan finansiere i forbindelse med en driftsfond, er fastsat i kapitel IV i forordning (EF) nr. 411/97 ⁽¹⁾ og omfatter bestemmelser om kontrol af, at betingelserne for støtteydelse er blevet overholdt.
3. Bestemmelser om sanktioner i tilfælde af overtrædelse af Fællesskabets bestemmelser om EF-finansiering i forbindelse med en driftsfond er fastsat i artikel 13 i forordning (EF) nr. 411/97.

⁽¹⁾ EFT L 62 af 4.3.1997.

(97/C 373/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1328/97
af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen
(10. april 1997)

Om: Bilers sikkerhed

Under henvisning til:

- det meget store antal lidet sikre og forurenende biler, der fortsat er på markedet eller kommer på markedet igen efter en nødtørført istandsættelse,
- det ansvar, der påhviler bilindustrien fra det øjeblik bilerne produceres og bringes på markedet, til de fjernes fra markedet af risiko- og miljøhensyn, idet dette ansvar forudsætter en formel overenskomst mellem producent og bruger samt mellem de forskellige mellemlid,

bedes Kommissionen oplyse, om den mener, at der bør tages hensyn til ovenstående forhold i forbindelse med udformningen af et bæredygtigt marked for biler og de dermed forbundne tjenesteydelser, og i bekræftende fald hvilke initiativer den påtænker at tage for at fremme større sikkerhed og en fornyelse af den europæiske bilpark?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
(20. maj 1997)

Kommissionen mener, at det er et alvorligt problem, at der er så mange ældre biler på markedet, der er lidet sikre og forurenende. For at forbedre sikkerheden og begrænse den forurening, som disse biler forårsager, har Kommissionen vedtaget forskellige forslag vedrørende indførelse af krav om regelmæssigt syn af alle biler, der færdes i trafikken.

Kommissionen har desuden vedtaget en grønbog med titlen: »Mod fair og effektiv prissætning på transportområdet«⁽¹⁾, hvori der foreslås, at man anvender økonomiske værktøjer (for eksempel afgifter) til at rationalisere og fremme anvendelsen af sikrere og mindre forurenende køretøjer.

Kommissionen er endvidere i gang med at udarbejde et forslag om udrangerede køretøjer, som udgør et voksende problem, selv om de erhvervsdrivende i stadig højere grad integrerer kravet om genbrug i deres strategier. Kommissionen påtænker at vedtage et sådant forslag inden sommerferien. Dette forslag vil indeholde forebyggende foranstaltninger samt foranstaltninger til fremme af indsamling, behandling og genbrug af køretøjer. Det er meget vigtigt, at alle berørte aktører (producenter, underleverandører, forhandlere, de ansvarlige for genbrugsinstallationerne samt brugere) spiller deres rolle i processen og på den måde medvirker til at gennemføre effektive løsninger.

Det hører først og fremmest under medlemsstaternes kompetenceområde at opfordre til tilbagetrækning af ældre biler fra markedet af enten miljømæssige eller sikkerhedsmæssige årsager. Det står medlemsstaterne frit for at fremme fornyelsen af deres bilpark, så længe traktatens bestemmelser blot overholdes.

Der er allerede blevet gennemført sådanne foranstaltninger i forskellige medlemsstater (Grækenland, Spanien, Frankrig og her for nylig Italien).

⁽¹⁾ KOM(95) 691 endelig udg.

(97/C 373/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1331/97
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Er Bayerns delstatsregerings lån til Leo Kirch i strid med støttere reglerne?

Bayerns delstatsregering agter at støtte medieproducenten Leo Kirch med et lån på mere end 500 mio DM fra sin egen delstatsbank. Det er sandsynligvis derfor, at også private banker agter at yde lån. Ellers giver de private bankers handlinger ikke mening, eftersom det fremgår af en britisk finansanalytikers undersøgelse, at det stærkt frarådes enhver mulig investor at deltage i Kirch-koncernen, fordi der ikke kan forventes noget som helst udbytte. På den baggrund har den britiske medieproducent Murdoch allerede trukket sig.

1. Skal Bayerns delstatsregerings lån på disse betingelser betragtes som skjult støtte i strid med EU-retten?
2. Agter Kommissionen at indlede den passende procedure, hvis lånet ydes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(7. maj 1997)

Kommissionen er tidligere gennem artikler i dagspressen blev opmærksom på muligheden af et lån til Kirch-gruppen fra Landesanstalt für Aufbaufinanzierung. De tyske myndigheder blev ved en skrivelse fra Kommissionen anmodet om at fremkomme med fyldestgørende oplysninger om betingelserne for et sådan lån, således at det kunne konstateres, om der var tale om statsstøtte. Det fremgår klart af svaret fra de tyske myndigheder, at Kirch-gruppen ikke længere er interesseret i lånet. Efter at Kommissionen har gennemgået alle de modtagne oplysninger, er sagen derfor blevet afsluttet.

(97/C 373/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1335/97

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Humanitær hjælp og udviklingshjælp til cubanerne

Under henvisning til Marins svar på Maij-Weggens skriftlige forespørgsel nr. E-2469/96 ⁽¹⁾ bedes Kommissionen uddybe sit svar ved at oplyse følgende:

1. Omfanget af den humanitære hjælp og udviklingshjælpen til Cuba i 1996 samt et skøn for begges vedkommende for 1997.
2. Det juridiske grundlag for henholdsvis den humanitære hjælp (som tilsyneladende ydes til den cubanske regering) og udviklingshjælpen (som er meget mindre og ydes til europæiske NGO'er).
3. Modtagerne af begge former for hjælp i 1995 og 1996 med angivelse af de tildelte midler, hvilke projekter, der har modtaget støtte, og verificering af udgiften.

⁽¹⁾ EFT C 60 af 26.2.1997, s. 88.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(26. maj 1997)

1. I 1996 androg den bistand, Kommissionen ydede de mest sårbare samfundslag i den cubanske befolkning, 8,6 mio. ECU. For så vidt angår fødevarehjælp, er der ikke blevet finansieret nogen foranstaltning over 1996-budgettet, eftersom de i 1996 gennemførte foranstaltninger skyldtes forpligtelser, der var indgået i forbindelse med det foregående års budget.

Samarbejdet med de ikke-statslige organisationer (NGO'er) har indebåret, at der er indgået forpligtelser for et beløb på 1,2 mio. ECU. Med hensyn til det økonomiske samarbejde har udgifterne i forbindelse hermed beløbet sig til 3,7 mio. ECU for året 1996. For 1997 kan det — på baggrund af den af Rådet den 2. december 1996 vedtagne fælles holdning — forventes, at samarbejdet med Cuba vil komme til at omfatte et beløb af samme størrelsesorden som for 1996.

2. Disse samarbejdsforanstaltninger hviler på følgende retsgrundlag:
 - Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽¹⁾ af 20. juni 1996 om humanitær bistand. I den forbindelse bør det understreges, at den humanitære bistand til den cubanske befolkning ydes direkte til modtagerne af de europæiske NGO'er, der tager sig af indkøb, transport samt fordeling af de pågældende varer. Operationerne foregår under tilsyn af Kommissionens forbindelseskontor i Havana, der drager omsorg for koordinering og kontrol;
 - Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 ⁽²⁾ af 27. juni 1996, for så vidt angår fødevarehjælpen;
 - Kommissionens afgørelse om de generelle betingelser for samfinansiering af de foranstaltninger, der gennemføres af Fællesskabets NGO'er i udviklingslandene;
 - Rådets forordning (EF) nr. 443/92 ⁽³⁾ om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika.

3. Kommissionen står til rådighed for det ærede medlem med mere detaljerede oplysninger på det pågældende område.

(¹) EFT L 163 af 2.7.1996.

(²) EFT L 166 af 5.7.1996.

(³) EFT L 52 af 27.2.1992.

(97/C 373/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1336/97
af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Den spanske syges oprindelse

En gruppe amerikanske forskere, som ledes af dr. Jeffrey K. Taubenberger, har tilsyneladende opdaget den geografiske og kliniske oprindelse af den såkaldte spanske syge, som kostede ikke færre end 20 millioner personer livet i 1918 (The New York Times, 22.-23. marts 1997).

Det fremgår af avisen, at epidemien den spanske syge synes at være opstået i amerikanske militærlejre i USA i det sene efterår og den tidlige sommer i 1918. Der nævnes intet om, at epidemien skulle have haft hverken en spansk eller en europæisk oprindelse.

Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger, som, hvis de er sande, vil gøre det nødvendigt at ændre den medicinske verdens ordforråd og derved befri Spanien, og dermed Europa, for en trist skamplet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. juni 1997)

Kommissionen kan hverken bekræfte eller afkræfte teorier, som har været fremsat i videnskabelige artikler om forskellige mutationer af influenzaviruset og specielt spørgsmålet om, hvor den verdensomspændende epidemi i 1918 egentlig opstod.

Artiklen, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er hentet fra tidsskriftet »Science«, der har sin egen bedømmelseskomité og sine egne regler til efterprøvning af kvaliteten af de manuskripter, som bedømmelseskomitéen får forelagt.

Det er op til forskerne selv at ændre den gængse betegnelse for denne verdensomspændende epidemi, såfremt de måtte anse dette for nødvendigt.

(97/C 373/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1347/97
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen

I betragtning af at 27,3% af Europa-Parlamentets medlemmer er kvinder, og at 25% af Kommissionens medlemmer er kvinder, hvor mange procent af de ansatte tjenestemænd i lønklasse A i Kommissionen er kvinder?

(97/C 373/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1349/97
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen

Hvor mange procent af personalet i lønklasse D i Kommissionen er kvinder?

(97/C 373/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1350/97
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen

Hvor mange procent af personalet i lønklasse C i Kommissionen er kvinder?

(97/C 373/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1351/97
af Susan Waddington (PSE) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Kvindelige tjenestemænd i Kommissionen

Hvor mange procent af tjenestemændene i lønklasse B i Kommissionen er kvinder?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen
på skriftlige forespørgsler E-1347/97, E-1349/97, E-1350/97 og E-1351/97
(29. maj 1997)

Antallet af kvinder i de forskellige kategorier i Kommissionen var pr. marts 1997 således:

Kategori	Kvinder	Mænd	% af kvinder
A	805	3829	17.3
LA	901	778	53.6
B	1158	1834	38.7
C	4034	928	81.3
D	201	694	22.4

Disse tal omfatter kun fastansatte tjenestemænd, der aflønnes over driftsbudgettet. Personale, der aflønnes over forskningsbudgettet, midlertidigt ansatte og hjælpeansatte er altså ikke omfattet.

Det skal bemærkes, at Kommissionen har sat årlige mål for ansættelse af kvinder for at forøge antallet af kvinder på alle niveauer i kategori A, herunder i lederstillinger.

(97/C 373/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1356/97
af Nel van Dijk (V) til Kommissionen
(21. april 1997)

Om: Asylansøgninger i EU-medlemsstater fra statsborgere i andre medlemsstater

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange statsborgere i EU-medlemsstater der de seneste fem år har ansøgt om asyl i en anden EU-medlemsstat?

I hvor mange af disse tilfælde blev der givet asyl?

Kan Kommissionen angive antallet af asylansøgninger fra statsborgere i EU-medlemsstater i en tabel, der viser, hvor de asylansøgere, den enkelte medlemsstat modtog, kom fra?

Kan Kommissionen angive antallet af imødekomne asylansøgninger fra statsborgere i EU-medlemsstater i en tabel, der for hvert enkelt medlemsstat viser disse flygtninges oprindelse?

Kan Kommissionen desuden give oplysninger om de vigtigste former for forfølgelse, på grundlag af hvilke der er ansøgt om, hhv. givet, asyl?

I hvor mange tilfælde og i hvilke medlemsstater er der indgivet asylansøgninger af spanske statsborgere, der af de spanske myndigheder mistænkes for at være involveret i terroristiske aktiviteter?

I hvor mange tilfælde og i hvilke medlemsstater er der givet asyl til spanske statsborgere, der af de spanske myndigheder mistænkes for at være involveret i terroristiske aktiviteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(16. maj 1997)*

Det skal bemærkes, at medlemsstaterne i Rådets resolution af 20. juni 1995 om mindstegarantier for behandling af asylsager ⁽¹⁾ fastslår, at der »under overholdelse af Genève-konventionen af 1951, ikke burde være retlige eller faktiske motiver til at tilkende flygtningestatus til en ansøger, som er statsborger i en anden medlemsstat. Derfor behandles en asylansøgning fra en statsborger i en anden medlemsstat efter en særligt hurtig eller forenklet procedure...«.

Medlemsstaternes oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) viser, at antallet af asylansøgere fra andre medlemsstater er meget lavt. Der foreligger tal indtil 1994, og de viser, at:

- i 1992 søgte fire statsborgere i de dengang tolv medlemsstater asyl i en anden medlemsstat, tre i Belgien og en i Danmark ⁽²⁾
- i 1993 søgte tretten statsborgere fra medlemsstaterne asyl i en anden medlemsstat, seks i Belgien, to i Danmark, fire i Spanien og én i Portugal ⁽³⁾
- i 1994 søgte én statsborger fra en medlemsstat asyl i Italien ⁽⁴⁾.

De oplysninger, Eurostat råder over, angiver imidlertid ikke, hvilke medlemsstater de pågældende asylsøgere er statsborgere i, og heller ikke resultatet af de enkelte asylansøgninger. Der foreligger heller ikke oplysninger om, hvilke former for forfølgelse ansøgningerne var begrundet i.

⁽¹⁾ EFT C 274 af 19.9.1996.

⁽²⁾ Europa-Kommissionen, migrationsstatistikker 1994, Luxembourg, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, 1994.

⁽³⁾ Europa-Kommissionen, migrationsstatistikker 1995, Luxembourg, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, 1995.

⁽⁴⁾ Europa-Kommissionen, migrationsstatistikker 1996, Luxembourg, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, 1996.

(97/C 373/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1357/97**af Nel van Dijk (V) til Kommissionen***(21. april 1997)*

Om: Det nederlandske PTT Telekoms Internet-planer

1. Er Kommissionen bekendt med det nederlandske PTT-Telekoms planer om allerede i september i år at give selskabets abonnenter en email-adresse? ⁽¹⁾
2. Er Kommissionen ikke enig i, at en sådan massiv tildeling af emailadresser og dertil hørende andre Internet-tjenester skaber en uønsket markedsconcentration, også på baggrund af Internet-brugerers tendens til ikke uden videre at ændre Internet-adresse?
3. Kan Kommissionen oplyse, om den på baggrund af PTT Telekoms nuværende monopolstilling på det nederlandske telefonmarked anser disse planer for værende i overensstemmelse med EU-lovgivningen om konkurrencepolitik og liberaliseringen af telekommunikationen, der nu befinder sig i en afgørende overgangs-fase?
4. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den påtænker at træffe, hvis disse planer faktisk er i strid med EU-lovgivningen?

⁽¹⁾ Se dagbladet »De Volkskrant« den 19. og 20. marts 1997.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(5. juni 1997)*

Kommissionen er bekendt med PTT-Telekoms planer om at give selskabets abonnenter en E-mail adresse. Kommissionen går stærkt ind for at fremme videst mulig anvendelse af Internettet til E-mail og andre formål.

Den er dog interesseret i at sikre, at udbuddet af nye teletjenester sker på et marked, der er præget af fuldstændig fri konkurrence, og at selskaber med en dominerende stilling på markedet ikke overfører denne stilling til nye markeder. Kommissionen finder især, at der bør være regnskabsmæssig adskillelse mellem monopoliserede og ikke-monopoliserede aktiviteter ⁽¹⁾. Kommissionen vil behandle PTT-Telekoms uddeling af E-mail adresser under hensyntagen til disse betragtninger.

⁽¹⁾ Ifølge Kommissionens retningslinjer for anvendelse af EF's konkurrenceregler på telekommunikationssektoren (EFT C 233 af 1991, s. 2), stk. 102-107.

(97/C 373/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1364/97

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Piratkopierede CD'er fra Bulgarien

Den Internationale Grammofonindustriassortiment (IFPI), som repræsenterer mere end 1.100 pladeproducenter og -distributører i omkring 70 lande, har anmodet Europa-Kommissionen om at lægge pres på den bulgarske regering for at få den til at gribe ind over for fem CD-fabrikker, som producerer piratkopier i Bulgarien. I forbindelse med kommissionsmedlem Hans van der Broeks besøg i Sofia vil IFPI gerne fremlægge bevis på, at Bulgarien oversvømmer de internationale markeder trods et løfte om ved tiltrædelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO) at bremse denne aktivitet.

Ifølge IFPI er Bulgarien efter Kina den næststørste eksportør af pirat-CD'er, idet der produceres i alt 15 mio pirat-CD'er om året (en ottendedel af de ulovlige kopier, der på verdensplan sælges på det sorte marked), og som vurderes at påføre den europæiske industri et tab på 100 mio USD. IFPI understreger, at den hårdere kurs over for piratkopier, som de bulgarske myndigheder har lovet, ikke har haft nogen væsentlig indvirkning, og at der for nylig er oprettet et kontor i Bulgarien, der skal tage sig af problemet.

Kan Kommissionen oplyse, om de bulgarske myndigheder under kommissionsmedlem Hans van der Broeks besøg i Sofia blev anmodet om at slå hårdt ned for at gøre en ende på »invasionen« af de internationale markeder af pirat-CD'er fra Bulgarien?

Hvilket svar fik han i bekræftende fald, og hvilke foranstaltninger vil der blive vedtaget for at undgå, at den situation, som den europæiske grammofonindustri befinder sig i, bliver forværret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(3. juni 1997)

Situationen med hensyn til beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Bulgarien er et anliggende, som Kommissionen har været opmærksom på i de sidste to år. Der er blevet inter文neret på forskellige planer under bilaterale møder med de bulgarske myndigheder med fokus på den omfattende piratvirksomhed, Bulgariens forpligtelser i henhold til artikel 67 i Europaaftalen, hvorefter Bulgarien skal forbedre beskyttelsen af intellektuel ejendomsret og sikre et beskyttelsesniveau svarende til det, der gælder i Fællesskabet indtil udgangen af 1997, såvel som Bulgariens forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) til at gennemføre aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs) fra det øjeblik, hvor landet blev medlem (1. januar 1996).

Under sit nylige besøg i Bulgarien benyttede kommissionsmedlemmet med ansvar for de eksterne forbindelser med de central- og østeuropæiske lande lejligheden til kraftigt at opfordre de ansvarlige ministre til at tage strengere forholdsregler til beskyttelse af intellektuel ejendomsret, idet han særlig pegede på CD-pirateri og omkostningerne herved for pladeindustrien i Europa. Regeringen blev desuden opfordret til at angribe denne sag for at skabe egnede markedsadgangsvilkår og for at indfri sine forpligtelser i henhold til TRIPs-aftalen og undgå risikoen for aktioner i henhold til WTO-tvistbilæggesordningen.

De bulgarske myndigheder har på denne baggrund vist tegn på at ville finde en løsning på problemet. Forretningsministeriet har oprettet et koordinationsråd for beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, hvilket antyder, at Bulgarien agter at kontrollere og håndhæve de intellektuelle ejendomsrettigheder mere effektivt.

Indførelsen af en identifikationskode på CD'er (SID), som er blevet godkendt af de bulgarske CD-fabrikanter og Den Internationale Grammofonindustri (IFPI), vil, hvis den anvendes korrekt, give et uafviseligt bevis på, hvor CD'en er fremstillet, og hjælpe til at beskytte europæiske indehavere af rettigheder.

I april 1997 udstedte den bulgarske regering et dekret om kontrol med genstanden for ophavsret og beslægtede rettigheder, som giver myndighederne ret til at kontrollere lovligheden af alle fabrikationsordrer, og som forpligter administrationen til at afholde obligatoriske konsultationer med de internationale ophavsretsorganisationer eller deres bulgarske afdelinger. For at fuldstændiggøre instrumenterne til bedre håndhævelse har den nye nationalforsamling efter valget den 19. april givet en ændring af lovgivningen prioritet.

Hvad mere specielt angår indgreb på håndhævelsessiden, har de bulgarske myndigheder taget flere skridt. Ved indgreb fra domstolens side er der blevet konfiskeret 200 000 CD'er i Bulgarien med flere undersøgelser til følge. Fællesskabet støtter Bulgariens indsats på området intellektuel ejendomsret via Phare.

Kommissionen vil fortsætte med at føre tilsyn med Bulgariens overholdelse af sine forpligtelser i henhold til (WTO) TRIPs-aftalen og Europaftalen.

(97/C 373/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1365/97

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen

(21. april 1997)

Om: Den fælles markedsordning for kartofler

European Farmers' Coordination (EFC) anmoder Den Europæiske Union om at indføre en fælles markedsordning for kartofler, som skal sikre en jævn forsyning af markedet, en rimelig indtægt for producenterne og en mindre intensiv produktion, hvor den er for intensiv. Ifølge EFC kan den nuværende mangel af en fælles markedsordning for kartofler føre til, at denne afgrøde forsvinder i mange regioner, navnlig i syd, hvor adskillige familiebrug ikke er i stand til at påtage sig de nødvendige investeringer, mens det dyrkede areal længere nordpå vokser. Det påpeges, at skønt produktionspriserne har været meget lave i mange år, har dette overhovedet ikke haft nogen indvirkning på forbrugerpriserne, og det fremhæves, at hver medlemsstat styrer sit eget marked med forskellige grader af intervention, hvilket giver alvorlige forvridninger på Fællesskabets marked.

Hvordan stiller Kommissionen sig til indførelsen af en fælles markedsordning for kartofler, som EFC anmoder om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(7. maj 1997)

Kommissionen er klar over, at fraværet af en fælles markedsordning for kartofler giver anledning til problemer, og den mener, at det er nødvendigt at indføre en sådan ordning. Det kan ikke begrundes, at en så vigtig afgrøde som kartofler på et enhedsmarked styres af hver enkelt medlemsstats politik uden samordning.

Kommissionen forelagde derfor i 1992 Rådet et forslag til fælles markedsordning for kartofler⁽¹⁾. Efter Parlamentets behandling forelagde den herefter en ny tekst for Rådet i maj 1993. Der kunne ikke skaffes flertal for det ændrede forslag i Rådet, idet nogle delegationer var modstandere af at indføre en ordning, og andre gik ind for en markedsordning med højere budgetomkostninger.

Det er Kommissionens opfattelse, at dens forslag er det bedst mulige kompromis mellem medlemsstaternes forskelligrettede interesser.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 17.12.1992.

(97/C 373/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1375/97**af Gérard Deprez (PPE) og Viviane Reding (PPE) til Kommissionen**

(21. april 1997)

Om: Beskyttelse af tværnationale turistområder — Bovigny-militærbasen (Gouvy Kommune)

Efter anmodning fra den belgiske regering foretager ONDRAF (Det Nationale Organ for Radioaktivt Affald og Fissilt Materiale) i øjeblikket en kartografisk og geologisk undersøgelse af mulighederne for at anvende nedlagte militæranlæg på belgisk territorium til oplagring af svagt radioaktivt atomaffald.

Blandt de pågældende militæranlæg — som derfor må kunne forventes at komme på tale — er Bovigny-militærbasen, som ligger på Gouvy Kommunes territorium, der grænser op til Storhertugdømmet Luxembourg og den nordluxembourgske naturpark.

Kan Kommissionen oplyse,

1. om den på nuværende tidspunkt råder over noget juridisk bindende retsmiddel, hvormed den kan sikre beskyttelsen af tværnationale turistområder?
2. om den, såfremt den ikke råder over noget sådant retsmiddel, agter at foreslå, at et sådant vedtages?
3. om det er sandsynligt, at bestemmelserne om berettigelse til støtte fra LEADER-programmet eller under mål nr. 5b vil kunne påberåbes for at sikre turistbeskyttelse af det pågældende område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(20. maj 1997)

Militærbasen i Bovigny er én af de belgiske militære lokaliteter, der er genstand for en nærmere undersøgelse, som foretages af den instans, der har til opgave at forvalte radioaktivt affald, nemlig »Organisme national pour les déchets radioactifs et les matières fissiles — Belgique« (ONDRAF); hensigten hermed er at undersøge, om den pågældende lokalitet vil være egnet til midlertidig oplagring af radioaktivt affald.

1. Ansvar for udvælgelsen af en bestemt lokalitet sorterer under den pågældende medlemsstat. Der findes imidlertid en fuldstændig lovgivning om naturbeskyttelse (fugledirektivet, 79/409/EØF ⁽¹⁾), og habitat-direktivet, 92/43/EØF ⁽²⁾). I habitat-direktivet opereres der med oprettelse af et sammenhængende net af beskyttede områder (»Natura 2000«). I det omfang, medlemsstaterne udpeger sådanne områder, vil de være beskyttet som omhandlet i dette direktivs artikel 6.

2. Vurderingen af de miljømæssige virkninger i henhold til direktiv 85/337/EØF ⁽³⁾ er ikke obligatorisk for et anlæg til midlertidig opbevaring. Dog er der med det supplerende direktiv hertil af 3. marts 1997 (97/11/EF) ⁽⁴⁾ indført en forpligtelse til at foretage en sådan vurdering, for så vidt angår anlæg til oplagring af radioaktivt affald, såfremt den forventede varighed af oplagringen overstiger ti år. Dette direktiv skal være integreret i de enkelte landes nationale lovgivning senest pr. 14. marts 1999.

3. Bestemmelserne vedrørende LEADER-programmet eller mål nr. 5b vedrørende udvikling af landdistrikterne har ingen forbindelse med udvælgelsen af en bestemt lokalitet til foreløbig oplagring af radioaktivt affald.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

(97/C 373/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1386/97**af Mark Watts (PSE) til Kommissionen**

(22. april 1997)

Om: Handicappedes adgang til Eurostar-togene

For nylig fejrede EU endnu en gang »De handicappedes dag«, og alligevel indføres der stadig højhastighedstog, undertiden med EU-støtte via støtten til de transeuropæiske net, med kun få, hvis overhovedet nogen, forbedringer af adgangen for bevægelseshæmmede.

Hvad vil Kommissionen gøre for at sikre, at alle unionsborgere uden hensyntagen til handicap kan få mest muligt ud af transportmidlerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(6. juni 1997)*

Det er Kommissionens vurdering, at adgangen til moderne højhastighedstog, herunder Eurostar, er forbedret for mange bevægelseshæmmede, bortset fra de, der har kørestole, som er betydeligt større end ISO-standarden.

Der er dog ingen offentlige myndigheder eller kommercielle operatører, som har grund til at være selvtilfredse, når det drejer sig om indsatsen for bevægelseshæmmede, og Kommissionen er enig i, at supplerende aktiviteter, som er nødvendige for at give bedre adgang til togrejser, ikke er så gode som de burde eller kunne være. F.eks. kunne oplæring af personale, især hvad angår pladsreservering, forbedres, og den elektroniske pladsreservering er ikke indrettet til at tilgodese behovene hos bevægelseshæmmede personer (herunder ældre passagerer).

Kommissionen fortsætter gennemførelsen af sit handlingsprogrammet for forbedret adgang til offentlig transport ⁽¹⁾ og har også iværksat en COST-aktion ⁽²⁾ vedrørende tilgængelighed for ældre og handicappede i tog (COST 335). Desuden vil gennemførelse de foranstaltninger, der er nævnt i grønbogen om borgernes transportnet »Fuld udnyttelse af potentialet i den offentlige personbefordring i Europa« ⁽³⁾ og hvidbogen »En strategi for et effektivt og moderne jernbanesystem i EU« ⁽⁴⁾, bidrage til at gøre alle transportformer mere tilgængelige for alle borgere.

⁽¹⁾ KOM(93) 433 endelig udg. af 26.11.1993.

⁽²⁾ Europæisk samarbejde om videnskabelig og teknisk forskning.

⁽³⁾ KOM(95) 601 af 23.1.1996.

⁽⁴⁾ KOM(96) 421 endelig udg. af 30.7.1996.

(97/C 373/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1387/97**af Monica Baldi (UPE) til Kommissionen***(22. april 1997)*

Om: Skadelige virkninger af stråling fra magnetfelter på 50/60 Hz i nærheden af elværker

Den lydforurening, som borgere, der bor i nærheden af ENEL-elværket i Poggio a Caiano i Italien, klager over, og den kræftfare, der er forbundet med stråling fra magnetfelter på 50/60 Hz i nærheden af elværker, er ifølge undersøgelser foretaget af det øverste italienske sundhedsorgan (Istituto Superiore della Sanità) i 1995 farlige for folkesundheden.

Forslag til Rådets direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (KOM(95)0088) ⁽¹⁾ samt Fællesskabets handlingsplan for kræftbekæmpelse (afgørelse nr. 646/96/EF) ⁽²⁾ og Rådets direktiv 97/11/EF ⁽³⁾ om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vidner om Den Europæiske Unions interesse i miljø- og sundhedsbeskyttelse.

1. Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at medlemsstaterne overholder ovenfor nævnte fællesskabsretsakter, især med hensyn til sundheds- og miljøbeskyttelse?

2. Kan Kommissionen på grundlag af disse fællesskabsretsakter gribe ind for at undgå, at Poggio a Caiano-borgernes helbred bringes i fare?

3. Hvad agter Kommissionen at foretage sig med hensyn til elværker, der afgiver stråling fra magnetfelter, som er farlige for folkesundheden?

4. Hvad agter Kommissionen at gøre for at beskytte folkesundheden på samme måde som anbefalet af sundhedsmyndigheder og miljøbeskyttelsesorganer i andre lande, f.eks. Sverige, eftersom det synes særdeles vigtigt at planlægge foranstaltninger til sænkning af de niveauer for udsættelse for risici, der i boliger, skoler og på arbejdspladser ligger langt over de gennemsnitsniveauer, der kan konstateres i lignende omgivelser?

⁽¹⁾ EFT C 165 af 1.7.1995, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Padraig Flynn*(5. juni 1997)*

Den undersøgelse ⁽¹⁾, som det ærede medlem nævner, indebærer en kritisk gennemgang af hypotesen om magnetfelters kræftfremkaldende virkning og er baseret på epidemiologiske data. Det undersøges, hvorvidt det er sandsynligt, at der er en forbindelse mellem risiko for kræft og det forhold, at man udsættes for påvirkning af magnetiske felter, når man bor i nærheden af stærkstrømsledninger eller transformatorstationer. Som i forbindelse med mange andre undersøgelser konkluderes det, at der endnu ikke foreligger noget videnskabeligt bevis for, at der skulle være en sådan forbindelse.

Der forskes i de såkaldt ikke-termiske virkninger, som f.eks. kræft-induktion og — promotion eller arvelige virkninger, mens de termiske virkninger af elektromagnetisk stråling ligger helt fast, og de er genstand for henstillinger og forskrifter fra nationale og internationale myndigheder om grænser for eksponering og andre former for sundhedsbeskyttelse.

1. I direktiv 97/11/EF står anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV og en længde på over 15 km opført blandt projekter, som skal vurderes for deres indvirkning på miljøet. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 14. marts 1999. Indtil det nye direktiv er inkorporeret, finder direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ anvendelse. Kommissionen har udelukkende beføjelse til at efterprøve, om medlemsstaterne anvender direktivet. Kommissionen kan ikke undersøge den virkning, som projekterne i direktivet har på miljøet.

2. Det tilfælde, som omtales i forespørgslen, skal behandles af medlemsstatens myndigheder.

3. & 4. Kommissionen har til opgave at sikre, at fællesskabslovgivningen om sådanne maskiners sikkerhed overholdes, samt at foreslå fællesskabsinstrumenter til beskyttelse mod termale virkninger af ikke-ioniserende stråling, som f.eks. forslaget til direktiv om fysiske agenser ⁽³⁾, og følger derudover tæt fremskridt med hensyn til viden om virkningerne af ikke-ioniserende stråling.

Med udgangspunkt i de seneste videnskabelige beviser om elektromagnetiske felters indvirkning (1 Hz-300 GHz) undersøger Kommissionen, hvordan folkesundheden påvirkes, og det sker med henblik på at fremsætte forslag til henstillinger om begrænsning af offentlighedens eksponering. Sådanne forslag vil blive baseret på henstillinger fra det internationale udvalg for beskyttelse mod ikke-ioniserende stråling (ICNIRP). Med hensyn til beskyttelse af arbejdstagerne fremsatte Kommissionen i 1993 ovennævnte forslag til et direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes udsættelse for risici på grund af fysiske agenser, som indeholder grænser og andre bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagerne mod fysiske agenser, herunder elektromagnetisk stråling.

⁽¹⁾ Istituto Superiore de Sanita: Rischio cancerogeno associato a campi magnetici a 50/60 Hz, 1995.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽³⁾ EFT C 230 af 19.8.1994. Ændret forslag.

(97/C 373/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1388/97**af Daniel Féret (NI) til Kommissionen***(10. april 1997)*

Om: Gennemførelse af støtten til udryddelse af BSE

Gennem ændringsskrivelse nr. 1 blev artikel B1-210 i 1997-budgettet forhøjet med 700 mio ECU til støtte til Det Forenede Kongerige til udryddelse af BSE.

Kommissionen bedes oplyse, hvordan disse udgifter er blevet forpligtet, og hvilke beløb der hidtil er blevet udbetalt til Det Forenede Kongerige over EU's budget til bekæmpelse af BSE?

Kommissionen bedes ligeledes nærmere redegøre for, hvordan de britiske myndigheder har anvendt disse beløb? Svarer Det Forenede Kongeriges indsats, som er blevet finansieret gennem disse midler, på tilfredsstillende vis til målsætningen for de afsatte bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne ved Franz Fischler*(6. maj 1997)*

Budgetkonto B1-210 vedrører ikke foranstaltninger til udryddelse af bovin spongiform encephalopati (BSE), men eksportrestitutioner for oksekød. Denne budgetkonto blev ikke forhøjet i ændringsskrivelse nr. 1/1997.

I ændringsskrivelse nr. 1/1997 foreslog Kommissionen en forhøjelse af kapitel B1-21 (oksekød) med 1,402 mio. ECU for at tage hensyn til omkostningerne ved de hasteforanstaltninger, der blev foreslået i juli 1996 for oksekød (1,381 mio. ECU), samt omkostningerne ved prisfastsættelsen for 1996/97 (21 mio. ECU).

Med hensyn til finansiering af foranstaltningerne til udryddelse af BSE i Det Forenede Kongerige er EF-tilskuddet fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, begrænset til 70% af den udbetalte godtgørelse til kompensation for handelsværdien af de dyr, der slagtes i forbindelse med de nødslagtningssprogrammer, som Rådet besluttede i april 1996, og som Det Forenede Kongerige iværksatte.

Følgende udgifter blev afholdt i 1996 og 1997 og er opført på 1997-budgettet:

	Mio. ECU
— udgifter i 1996	155
— overførsel af bevillinger fra 1996 til 1997	168
— 1997-budget (eksklusive overførsler)	319
— udgifter afholdt mellem den 16. oktober 1996 og den 31. januar 1997	88,8

Da Det Forenede Kongerige har haft vanskeligheder med at etablere logistikken for programmet for destruktion af dyr på over 30 måneder, der slagtes i forbindelse med de foranstaltninger, der blev vedtaget som følge af BSE-krisen, hvilket medførte forsinkelser i programmet, og da iværksættelsen af programmet for selektiv slagtning også blev forsinket, blev en del af bevillingerne for regnskabsåret 1996 overført til regnskabsåret 1997.

Formålet med disse foranstaltninger er at undgå enhver risiko for menneskers kontakt med BSE-agensen ved at trække slagtekroppene ud af fødekæden for slagtede dyr på over 30 måneder og formindske antallet af fremtidige BSE-tilfælde ved at slagte dyr, der anses for at kunne være fodret med inficeret foder (selektiv slagtning). Der er foretaget inspektioner i Det Forenede Kongerige for at kontrollere, om foranstaltningerne anvendes korrekt. Der blev konstateret problemer i forbindelse med programmet for slagtning af dyr på over 30 måneder som nævnt ovenfor. De fleste problemer er blevet løst tilfredsstillende. Den selektive slagtning er lige begyndt, og det er endnu for tidligt at udtale sig om dens forløb.

(97/C 373/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1390/97**af Antonio Tajani (UPE) til Kommissionen***(10. april 1997)***Om:** Krisen i Albanien

Krisen i Albanien har endnu en gang vist, at det er umuligt for EU at foretage en konkret politisk intervention i stærkt ustabile områder på kontinentet. Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Hvilke politiske og humanitære initiativer agter den specielt at tage for at bidrage til at finde en løsning på krisen i Albanien?
2. Vil EU bidrage økonomisk til medlemsstaternes, herunder navnlig Italiens modtagelse af albanske flygtninge?
3. Har regeringerne i EU-landene med diplomatisk repræsentation i Tirana rettidigt underrettet EU-institutionerne om de sociale og politiske spændinger, der udløste den interne konflikt?
4. Har den italienske regering efter Kommissionens mening truffet alle nødvendige foranstaltninger i form af økonomiske og sociale interventioner i Albanien for at foregribe udvandringen af de mange tusinder albanske borgere?

5. Kan krisen være blevet forværret som følge af for sen reaktion, manglende opmærksomhed, ubetænksomhed eller undervurdering af de første symptomer på krisen i Albanien?
6. Er der tegn på, at de ansatte inden for visse EU-landes efterretningsvæsen var de første til at lade Albanien i stikken i stedet for fortsat at sende efterretninger til deres regeringer om krisens udvikling?

Svar af givet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(6. maj 1997)

1. Fællesskabet har reageret hurtigt på krisen i Albanien. Efter at Rådet havde sendt en delegation af højtstående tjenestemænd til Albanien den 17.-19. marts 1997 besluttede det den 24. marts 1997 at tage initiativ til at oprette en rådgivende arbejdsgruppe for Albanien, der skal rådgive med hensyn til den humanitære, økonomiske, politiske og sikkerhedspolitiske udvikling i forbindelse med det koordinerede arbejde i Organisationen for sikkerhed og samarbejde i Europa. Fællesskabet og særlig Kommissionen deltager fuldt ud i denne rådgivende arbejdsgruppe og vil spille en ledende rolle med hensyn til ydelse af humanitær hjælp og økonomisk og finansiel bistand, men vil ligeledes tage del i forberedelsen og tilrettelæggelsen af valgene, samt yde støtte til det albanske politi.

En række besøg i Albanien har bekræftet, at selv om det er klart, at der er mennesker i landet, der lider nød, og der er behov for humanitær nødhjælp til særlige befolkningsgrupper, så er der ikke tale om nogen udbredt og generel humanitær katastrofe. På nuværende tidspunkt yder Kommissionen humanitær hjælp i form af fødevarer og medicin i begrænset omfang (2 mio.ECU), som Det Internationale Røde Kors uddeler til visse offentlige institutioner, såsom børnehjem, alderdomshjem og hospitaler. Herudover vil den omdirigere fødevarelagre, der allerede er oplagret eller indkøbt til forsendelse til andre lande i området (1000 tons hvedemel), til Albanien. Flere af Kommissionens eksperter inden for humanitær bistand tager allerede del i den rådgivende arbejdsgruppes arbejde.

Kommissionen har til hensigt at starte PHARE-programmet påny, så snart sikkerhedssituationen i landet er blevet bedre. Der sættes især på at sætte gang i de aktiviteter, der tager sigte på at fremme den økonomiske vækst og skabe beskæftigelse samt at yde faglig bistand til finansministeriet og toldforvaltningen. I den udstrækning, det er nødvendigt, vil midlerne blive koncentreret om rehabilitering af vigtige offentlige infrastrukturer (skoler, fængsler, grænseovergangssteder). En eventuel makroøkonomisk bistand er som tidligere afhængig af en stabiliseringsaftale mellem Albanien og Den Internationale Valutafond (IMF).

2. Der vil ikke blive ydet nogen midler over fællesskabsbudgettet til dækning af udgifterne i de medlemsstater, der modtager flygtninge fra Albanien.

3. Kommissionen bliver regelmæssigt informeret om udviklingen i Albanien såvel af dens egen delegation i Tirana som inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

4. Kommissionen kan ikke udtale sig om den italienske regerings politik. Selv om Albanien har fået meget stor støtte fra Fællesskabet i de sidste fem år, er der alligevel sket en uafbrudt udvandring til medlemsstaterne eller andre steder.

5. I 1996 advarede IMF om de farer, som var forbundet med pyramidesystemerne i Albanien, og Kommissionen tilbød den albanske regering faglig bistand for at få kontrol over situationen. Tilbudet blev afslået, og i november 1996 brød de første systemer sammen. Den albanske regering har hovedansvaret for de seneste udviklinger.

6. Kommissionen har ikke nogen oplysninger om medlemsstaternes efterretningsvæseners aktiviteter.

(97/C 373/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1394/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: Ødelæggelsen af miljøet på Cypern på grund af militærøvelser

Akamas-Halvøen er et af de få områder på det frie Cypern, som er forblevet uberørt af udviklingen. Dens naturskønhed er legendarisk, og dens økologiske betydning fremgår også af den omstændighed, at der findes 33 endemiske planter i området.

Akamas-Halvøen udsættes dog for en uhørt belastning som følge af de uafbrudte militærøvelser, som foretages af de britiske styrker, og som konstant forårsager brande. Det kan for eksempel nævnes, at 53 ha i 1988 blev ødelagt af tre brande, og at der i 1995 (af to brande) blev ødelagt 7 ha.

Ovennævnte forhold vil uvægerligt medføre en fuldstændig ødelæggelse af Akamas som følge af ukontrollerede brande, og der sker også en uhørt kulturel forringelse, idet der på det område, hvor briterne træner, findes 16 anerkendte arkæologiske pladser, hvor der endnu ikke er foretaget udgravninger.

Problemet er yderst alvorligt, eftersom Cypern er et af de lande, der har ansøgt om tiltrædelse af EU, og EU er interesseret i at beskytte det naturlige miljø og Europas kulturarv.

Er Kommissionen officielt blevet informeret om sagen? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at bringe disse skadelige aktiviteter på Akamas-Halvøen til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(30. maj 1997)

Kommissionen er vidende om de forhold, som det ærede medlem henviser til.

Kommissionen har med henblik på beskyttelse og bevarelse af naturressourcerne på Akamas-halvøen siden 1988 via sit program MEDSPA/LIFE ⁽¹⁾ finansieret flere projekter i området.

De cypriotiske myndigheder har dog ikke officielt underrettet Kommissionen om militærøvelserne, som i øvrigt ikke henhører under dens kompetence og er et anliggende i forbindelserne mellem den cypriotiske og britiske regering.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(97/C 373/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1400/97

af Olivier Dupuis (ARE) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: FN's tiår for verdens oprindelige befolkninger

Kan Kommissionen i lyset af FN's tiår for verdens oprindelige befolkninger, hvoraf den første fjerdedel næsten er gået, oplyse, gennem hvilke projekter den har støttet de oprindelige befolkninger i Fransk Polynesien i 1995 og 1996?

Kan Kommissionen opstille en liste med navnene på projekterne? Kan den for hvert af de forskellige finansielle instrumenter, der står til dens rådighed, oplyse størrelsen af den finansielle bistand, som den har ydet for at støtte de oprindelige befolkninger i Fransk Polynesien?

Mener Kommissionen, at den har reageret passende på de resolutioner, som FN's Generalforsamling har vedtaget, og som opfordrer stater og mellemstatslige organisationer til at fremme rettighederne og interesserne for de oprindelige befolkninger, som bor på deres territorier, således som tiårets titel siger: »De oprindelige befolkninger: partnere i aktion«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro

(3. juni 1997)

Kommissionen fører ikke nogen politik, der alene er rettet mod de oprindelige befolkninger i Fransk Polynesien i sine programmer. Den er af den opfattelse, at befolkningen i almindelighed skal drage fordel af udviklingsprocessen. På basis af 6. og 7. vejledende program har den bevilget en finansiell bistand på 21,35 mio. ECU til støtte af regeringens politik for økonomisk diversificering. 83% af denne bistand afsættes til igangværende projekter

inden for landbrug og fiskeri og økonomisk infrastruktur af en art, der kan forbedre de oprindelige befolkningers socio-økonomiske status. Der vil blive fremsendt en liste over disse projekter direkte til det ærede medlem og til parlamentets generalsekretariat. Kommissionen mener således, at den har reageret på passende måde på De Forenede Nationers Generalforsamlings resolutioner.

(97/C 373/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1409/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: Grundforbedring af Infernaccio-lossepladsen i Rom

Med beslutning af 7. februar 1997 afsatte Rom Kommune 9.500 mia lire til grundforbedring af Infernaccio-lossepladsen, som er beliggende i Roms 15. distrikt i nærheden af Via della Magliana Vecchia. Områdets mange beboere har flere gange fremsat ønske om en sådan foranstaltning, også på grundlag af en rapport af 4. oktober 1993 fra Rom Kommunes Miljøbeskyttelseskontor, hvori man omtalte de eventuelle miljøforureningsrisici i ovennævnte område som følge af brud på affaldskarrene. Pr. dags dato er grundforbedringsarbejderne endnu ikke påbegyndt, og områdets beboere mener, at det afsatte beløb ikke er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en grundforbedring af hele området, hvis miljømæssige tilstand giver anledning til stor bekymring.

Situationen i forbindelse med Infernaccio-lossepladsen synes at være i skarp modstrid med bestemmelserne i artikel i direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF⁽²⁾, hvori det hedder, at »medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet«.

Kan Kommissionen undersøge, om den her omhandlede situation indebærer en krænkelse af fællesskabsdirektiverne om bortskaffelse af affald, navnlig af direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF?

Kan Kommissionen oplyse, om den i denne sag finder det nødvendigt at træffe foranstaltninger over for Italien eller over for Rom Kommune for at genetablere overholdelsen af fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

(97/C 373/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1410/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: Kæmpelossepladsen i Tor Lupara

For nylig har en række borgere klaget over den foruroligende situation i forbindelse med en kæmpelosseplads — kendt som Inviolata-lossepladsen — beliggende i Tor Lupara, et område mellem kommunerne Guidonia og Mentana i nærheden af Rom. På denne losseplads, som ligger i et tæt bebygget område, samles der affald fra 10 kommuner, idet opfyldningshullernes samlede areal ifølge forlydender i den lokale presse nu skulle være nået op på 3 km².

Ud over at måtte udholde den kvalmende lugt fra lossepladsen frygter beboerne i de tilgrænsende områder på grund af de uhyre store dimensioner, pladsen har antaget, at de biogasser, der produceres ved forrådnelsen af affaldet, vil fortsætte med at sprede sig i luften i lang tid.

Det ser endvidere ud til, at en gruppe læger har klaget over, at der i området kan konstateres en forhøjelse i antallet af sygdomme, som kunne skyldes miljøfaktorer.

Denne situation synes at være i skarp modstrid med bestemmelserne i artikel i direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾ om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF⁽²⁾, hvori det hedder, at »medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet«.

Kan Kommissionen undersøge, om den her omhandlede situation indebærer en krænkelse af fællesskabsdirektiverne om bortskaffelse af affald, især direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF?

Kan Kommissionen oplyse, om den i denne sag finder det nødvendigt at træffe foranstaltninger over for Italien med henblik på at genetablere overholdelsen af fællesskabsretten?

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

(²) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler E-1409/97 og E-1410/97**

(27. maj 1997)

Kommissionen vil henvende sig til de italienske myndigheder angående den af det ærede medlem omtalte sag og minde dem om deres pligt til at overholde artikel 4 i direktiv 91/156/EØF.

(97/C 373/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1411/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(22. april 1997)

Om: Byprojektet Ostiense-Valco San Paolo i Rom

I oktober 1996 vedtog Rom Kommunes territorialpolitiske udvalg et byprojekt med betegnelsen Ostiense-Valco San Paolo. Projektet indebærer bl.a. nedrivning af nogle gamle pavelige bygninger fra pave Pio IX's tid, opførelse af skyskrabere og indkøbscentre og anlæggelse af en losseplads. Alt dette skal ske i et tæt befolket område mellem Via dei Papareschi og floden Tiberen, som er kendetegnet ved tilstedeværelsen af talrige romerske gravsteder.

Kommunen har ikke gennemført nogen høring af beboerne i området i forbindelse med en miljøindvirkningsvurdering af projektet, selv om denne indvirkning synes at være så stor, at den giver anledning til betydelig bekymring blandt borgerne.

Vil Kommissionen oplyse:

1. om Rom Kommunes adfærd i denne vanskelige situation udgør en krænkelse af direktiv 97/11/EF (¹) og 85/337/EØF (²) om miljøindvirkningsvurdering?
2. om den, hvis der er tale om en overtrædelse af fællesskabsretten, agter at træffe foranstaltninger i denne sag?

(¹) EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(21. maj 1997)

Det projekt, det ærede medlem omtaler, er omfattet af bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF (¹) om vurdering af indvirkning på miljøet.

I forbindelse med sådanne projekter er miljørisikovurderingsproceduren ikke automatisk obligatorisk. Dog skal de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til ovennævnte direktivs artikel 2, hvorefter ethvert projekt, der bl.a. på grund af sin art, sine dimensioner eller sin placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af indvirkningen på miljøet.

Desuden skal medlemsstaterne tage stilling til enhver kategori af projekter som omtalt i bilag II til det pågældende direktiv for at fastslå, hvorvidt miljørisikovurderingen er påkrævet.

Kommissionen vil rette henvendelse til de italienske myndigheder vedrørende de forhold, det ærede medlem her har fremført.

(¹) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(97/C 373/178)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1414/97
af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen
(22. april 1997)

Om: Flytning af virksomheden GIP (Grundig Indústria de Portugal, der fremstiller audio-anlæg) i Braga, Portugal

Jeg takker Kommission for dens svar af 9. januar 1997 på skriftlig forespørgsel P-3533/96 (¹) og dens supplerende svar af 25. marts 1997 (²). Medens jeg afventer Kommissionens oplysninger om det eventuelle salg af Grundigs bygninger, hvis opførelse er blevet samfinansieret af EU med midler fra PEDIP I, vil jeg imidlertid gerne stille følgende supplerende spørgsmål:

Hvad var det for et »betydeligt investeringsprojekt« forelagt af Grundig til finansiering under PEDIP II, som »udvælgelseskomitéen ikke fandt tilskudsberettiget«?

Hvad gik det pågældende projekt ud på, og hvor stor finansiering blev der anmodet om?

Er Kommissionen i betragtning af tilfældet for nylig med Renault-fabrikken i Vilvoorde i Belgien indstillet på at godkende enhver form for støtte til samfinansiering til Grundig, hvis det kan bekræftes, at denne multinationale virksomhed har til hensigt at lukke fabrikken i Braga og flytte den til Ungarn?

(¹) EFT C 83 af 14.3.1997, s. 131.

(²) EFT C 319 af 18.10.1997, s. 8

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(27. maj 1997)

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om projekter, som de nationale udvælgelseskomitéer ikke anså for tilskudsberettigede.

Kommissionens godkendelse af støtteordninger i medlemsstaterne er omfattet af Fællesskabets vedtagne konkurrenceregler. Sådanne ordninger kan medfinansieres af strukturfondene, hvis de styrker økonomisk udvikling i svagere regioner uden at skade vækstmulighederne i Fællesskabet som helhed og dermed bidrager til at øge den økonomiske og sociale samhørighed. I denne sammenhæng kan enhver ansøgning fra Grundig om tilskud under en støtteordning i en medlemsstat overvejes af de ansvarlige myndigheder på samme grundlag som andre ansøgninger.

Vedrørende delokalisering skal Kommissionen meddele det ærede medlem, at spørgsmålet vil blive taget op i forbindelse med den kommende reform af strukturfondene.

(97/C 373/179)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1415/97
af Francesco Baldarelli (PSE) til Kommissionen
(10. april 1997)

Om: Anlæggelse af en deponeringsplads for særligt giftigt affald ved hjælp af interventionsmidler under mål nr. 5b (EFRU)

Ved CAYGUALDO (Pesaro provinsen, Italien) planlægger regionen Marche at anlægge en deponeringsplads for særligt giftigt affald til brug for hele området. Dette projekt skal finansieres med EU-midler (EFRU) som led i interventioner under mål nr. 5b.

Projektet vedrører et område på grænsen mellem regionerne Marche og Emilia Romagna, som er miljømæssigt særdeles følsomt, hvorfor regionen Emilia Romagnas forvaltning har stillet sig negativt til projektet. Herudover har over 5.000 borgere og miljøbevægelser erklæret deres stærke modstand mod det.

I forbindelse med projektet er der ikke foretaget den påkrævede VVM-undersøgelse (vurdering af indvirkningen på miljøet), og der hersker tvivl om, hvorledes anlægget skal fungere, og hvorledes det i det hele taget skal opføres.

Vil Kommissionen på denne baggrund tage finansieringsbetingelserne op til nøjere overvejelse for at udvirke, at de miljømæssige aspekter bliver afklaret, og endvidere sikre, at det pågældende projekt er i overensstemmelse med kriterierne om størst mulig gennemsigtighed som omhandlet i EU-bestemmelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. maj 1997)

Det særlige programmeringsdokument (SPD) for mål 5b i perioden 1994-1999 for regionen Marche omfatter en foranstaltning vedrørende opførelse af et anlæg til behandling af giftigt eller farligt industrielt affald. Under foranstaltningen er det præciseret, at interventionens gennemførelse vil blive overdraget et eller flere blandede offentlige/private selskaber, som er oprettes med henblik herpå. Disse selskaber skal forelægge et foreløbigt projekt, som vil blive evalueret af regionale tekniske organer, og som skal godkendes af lokalregeringen i regionen Marche. Et sådant projekt er endnu ikke blevet forelagt for regionen.

I henhold til direktiv 85/337/EØF om vurderingen af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ skal projekter vedrørende anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald underkastes en vurdering af indvirkningen på miljøet, inden der kan gives tilladelse.

Gennem overvågningskomitéen for det pågældende DOCUP vil Kommissionen påse, at denne foranstaltning gennemføres på korrekt måde og under iagttagelse af alle gældende fællesskabsbestemmelser.

Vedrørende samme problem skal Kommissionen også henvise det ærede medlem til det svar, den har givet på skriftlig forespørgsel E-1140/97 fra Muscardini ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ Se side 76.

(97/C 373/180)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1417/97

af Christoph Konrad (PPE) til Kommissionen

(23. april 1997)

Om: Konkurrencefordrejning som følge af statsstøtte til vedvarende energikilder, især vindkraft

1. Har den tyske forbundsregering besvaret Kommissionens klage i skrivelse af 25. oktober 1996 vedrørende de store subventioner til drift af vindkraftanlæg, som strømforsyningsloven giver mulighed for?
2. Hvis svaret ikke tilfredsstillende for Kommissionen, vil den da tage yderligere skridt?
3. På hvilket retsgrundlag kan den konkurrencefordrejning, som denne specifikke støtte forårsager, bringes i overensstemmelse med princippet om fri konkurrence?
4. Vurderer Kommissionen også strømforsyningslovene i de andre EU-medlemsstater? Hvis der opdages de samme betingelser som i Tyskland, fremsendes der da de samme klager til de pågældende regeringer?
5. Agter Kommissionen at opstille en tidsramme for fuldstændig afskaffelse af subventioner af denne art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(29. maj 1997)*

1-2. Den tyske økonomiminister har over for Kommissionen accepteret, at den ekstra byrde på grund af den tyske elforsyningslov (SEG — Stromeinspeisungsgesetz), navnlig i kystområder, ikke må blive forøget, uden at der sker ændringer, og henviste til et udkast til forbundsrådets forslag om ændring af ovennævnte lov. Den tyske regering er i øjeblikket i færd med at undersøge en mulig begrænsning eller reduktion af den mindstepris, der foreskrives i loven, og Kommissionens forslag indgår i denne undersøgelse.

Kommissionen har til hensigt at afvente resultatet af denne undersøgelse, inden den træffer beslutning om yderligere foranstaltninger. Hvis den tyske forbundsdag beslutter at ændre loven, skal der formentlig indsendes forhåndsanmeldelse herom til Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, for at Kommissionen kan undersøge, om loven er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne. Hvis debatten i Bonn ikke resulterer i en ændring af loven, vil Kommissionen overveje, om den skal foreslå den tyske regering passende foranstaltninger (EF-traktatens artikel 93, stk. 1).

3. I 1990 godkendte Kommissionen SEG, der blev anmeldt af Tyskland i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Situationen på markedet for vindenergi har siden ændret sig fundamentalt. Kommissionen har modtaget en række klager fra el-selskaber. Hvis subventionerne til vindenergi fortsætter uændret i henhold til SEG, vil Kommissionen undersøge, om denne praksis er forenelig med Fællesskabets statsstøttere regler.

4. Kommissionen godkendte en dansk lov i 1996, som den finder mindre konkurrencefordrejende end den tyske SEG.

5. Kommissionen agter ikke i øjeblikket at fastsætte en tidsramme for afskaffelse af denne form for støtte, men den vil anvende sine generelle principper for statsstøtte i hvert enkelt tilfælde, når den modtager en støtteanmeldelse.

(97/C 373/181)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1419/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(23. april 1997)**Om: Forsøg med dyr*

Har Kommissionen planer om at foreslå en ændring af Rådets direktiv 86/609 ⁽¹⁾, så at det specificeres, hvor mange oplysninger der skal afleveres, eftersom den synes at mene (i svar på forespørgsel H-0135/97 ⁽²⁾), at dette er en udeladelse i direktivet, som hæmmer dens mulighed for at offentliggøre en nøjagtig opgørelse af antallet af laboratoriedyr, der anvendes til forsøg, og at dette derfor er afhængig af en »gentleman's agreement«?

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (marts 1997).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. maj 1997)*

Der er indgået en aftale om, hvor detaljerede statistiske tabeller der skal anvendes, samt hvilket format de skal have, ved rapporteringen af statistiske oplysninger om anvendelsen af laboratoriedyr. Denne enighed blev nået på det seneste møde for de ansvarlige myndigheder for direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg ⁽¹⁾, den 16. april 1997.

Kommissionen har derfor ikke for øjeblikket planer om at ændre direktiv 86/609/EØF for yderligere at specificere kravene vedrørende indsamling af statistiske oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986.

(97/C 373/182)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1420/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen**

(23. april 1997)

Om: Vilde primater

Kommissionen redegjorde i sit svar på min forespørgsel H-0135/97 ⁽¹⁾ endnu en gang for den aktuelle situation, men undlod at svare på det væsentlige i min forespørgsel, nemlig om Kommissionen vil lægge bevisbyrden hos importørerne af vilde primater, for at de ikke kan anvende vilde dyr til forsøg.

Vil Kommissionen venligst forsøge at svare på dette nu?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (marts 1997).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(21. maj 1997)

I sit svar på mundtlig forespørgsel nr. H-135/97 fra Fr. Anita Pollack under spørgetiden i Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 1997 ⁽¹⁾ påpegede Kommissionen, at et vist antal primater, som behøves til biomedicinsk forskning, i dag ikke kan tilvejebringes alene fra de europæiske opdrætningscentre. Derfor er det fortsat nødvendigt at importere primater fra tredjelande for at dække behovet herfor til den europæiske forskning.

I henhold til artikel 19, stk. 4, og 21 i direktiv 86/609/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg, åbnes der mulighed for at gøre særlige undtagelser med hensyn til brug af dyr, der ikke er specielt opdrættet i fangenskab til dette formål. En beslutning om en sådan undtagelse skal træffes som led i bestemte ordninger, der er nærmere fastsat af den ansvarlige myndighed i den pågældende medlemsstat.

Dette direktiv rummer ingen bestemmelser om Kommissionens eventuelle mulighed for at føre kontrol med import af primater og heller ikke for at kræve bevis for, at der ikke har kunnet benyttes dyr opdrættet i fangenskab i det pågældende tilfælde. Dette henhører under den enkelte medlemsstats egne myndigheders kompetence.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (marts 1997).

⁽²⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

(97/C 373/183)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1422/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen**

(23. april 1997)

Om: Metan

Er der iværksat eller planlagt projekter i forbindelse med reduceringen af lækager fra gasrør og naturgasfelter i Østeuropa? Vil Kommissionen i så fald venligst fremlægge oplysninger om projekterne og deres fuldførelse eller forventede resultater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(22. maj 1997)

Der er blevet gennemført en undersøgelse finansieret af TACIS, som har givet anledning til særlige henstillinger om opfølgende aktioner med henblik på at forbedre udnyttelsen og reducere tabet af metan i det russiske gasledningsnet. Denne undersøgelse er blevet efterfulgt af en større handelsaftale, der tager sigte på at istandsætte de russiske gasrør, hvorigennem Rusland udfører gas til Europa.

Phare-programmet har finansieret undersøgelser og projekter til renovering og udvikling af gasledningsnettet i Central- og Østeuropa. I 1995 blev der færdiggjort en undersøgelse om dette net og det samlede investeringsbehov for gassektoren i Central- og Østeuropa. En regional undersøgelse for Østersø-området, der omfatter de tre

baltiske republikker, indeholder et større afsnit om den tekniske udvikling og henstillinger om at reducere risikoen for større lækager eller et brud på ledningerne ved en forøgelse af systemets sikkerhedsforskrifter. Rapporten indeholder en række prioriterede foranstaltninger og investeringer, der er nødvendige for at imødekomme undersøgelsens henstillinger.

Herudover er der ydet bistand fra andre ikke- Fællesskabsprogrammer og også fra internationale finansieringsinstitutioner, navnlig Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBGU). Vesteuropæiske gasselskaber yder også støtte til og har et snævert samarbejde med Samfundet af Uafhængige Stater (SNG) og Central- og Østeuropa med henblik på modernisering og forbedring af deres gasledningsnet. Dette samarbejde omfatter direkte investeringer i gassektoren i disse lande samt overførsel af know-how og teknologi.

(97/C 373/184)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1424/97**af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen**

(23. april 1997)

Om: Bistand til Sri Lanka

Vil Kommissionen venligst specificere al bistand til Sri Lanka i de sidste to år både med hensyn til budgetposter og finansiering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(27. maj 1997)

Kommissionens bistand til Sri Lanka gennem de sidste to år

	(i mio. ECU)	
	1995	1996
B7-3000 Finansielt og fagligt samarbejde		
Nationalt kunstvandingsrehabiliteringsprojekt (supplement)	0,450	—
Mahaweli konsolideringsprojekt	5,980	—
B7-3010 Økonomisk samarbejde		
European business information center	—	0,995
B7-6000 Foranstaltninger, som finansieres sammen med ikke-statslige organisationer		
25 foranstaltninger	0,840	—
13 foranstaltninger	—	0,910
B7-6410 Rehabilitering		
Genbosættelse af krigsofre i deres hjemstavn	—	0,735
B7-2120 Bistand til hjemstedsfordrevne		
Bistand til hjemvendende personer	2,228	—
Mikroprojekter til fordel for de lokalsamfund, der genetabler sig	—	3,000
ECHO Humanitær bistand	3,125	1,175
B7-210 — Bistand til befolkninger og katastrofebistand til udviklingslande og til tredjelande, der er offer for katastrofer og alvorlige kriser		
— Lægehjælp		
— Nødleje		
Europa-Kommissionens investeringspartnere		
8 projekter	1,820	—
2 projekter	—	1,148
I ALT	14,443	7,963

NB: I forbindelse med det videnskabelige og faglige samarbejde er Sri Lanka involveret i 1 igangværende projekt, der blev undertegnet i 1995: »The development and potential of midgut antigens as vaccine agents for

novel mosquito and malaria control« (100 000 ECU), og 2 projekter, der blev udvalgt i 1996, er under forhandling: »Strategies for partitioning the productivity of Asian reservoirs and lakes between capture fisheries and aquaculture for social benefit and local market without negative environmental impact« og »Mathematical models of the immunological and clinical epidemiology of Plasmodium Falciparum malaria«.

(97/C 373/185)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1428/97

af Mirja Ryyänen (ELDR) til Kommissionen

(16. april 1997)

·Om: Virkningerne af ændringen af direktivet om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer for brændsel til arbejdsmaskiner og derigennem for land- og skovbrugets omkostninger i Finland

Ændringen af direktivet om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer (93/12/EØF) ⁽¹⁾ har til formål at forbedre luftkvaliteten i EU. Direktivet indeholder bl.a. et krav om højere normer for brændstofkvaliteten i off road-dieselmotorer, dvs. at der i traktorer, mejetærskere, skovbrugstraktorer skal anvendes brændstoffer, der opfylder kvalitetskravene til dieselolie i stedet for fyringsolie, som det nu er tilfældet. Målsætningen er rimelig i adskillige EU-lande, hvor kvaliteten af fyringsolien er væsentlig dårligere end kvaliteten af dieselolie. I det kolde Finland er situationen en anden. Off road-arbejdsmaskinerne bruger hovedsagelig (85%) allerede fyringsolie, der opfylder kvalitetskravene til dieselolie. Det er det samme produkt, kun beskatningen er en anden. Det nuværende system er effektivt, og direktivet vil kun medføre begrænsede forbedringer af miljøet i vort land.

Direktivets vedtagelse vil øge landbrug- og skovbrugssektorens produktionsomkostninger, eftersom brugerne bliver nødt til at gå over til et brændstof, som beskattes højere. En tilbagebetaling af afgiften vil umiddelbart forårsage omkostninger for brugeren, dvs. afgiften kan ikke tilbagebetales i sit fulde omfang.

1. Hvordan vil Kommissionen forhindre en urimelig situation, som der ikke er holdbare argumenter for?
2. Er det ikke bedre af hensyn til miljøet, at der udarbejdes et direktiv for den lette fuelolie til opvarmning og arbejdsmaskiner, hvor der stilles krav om de samme miljøspecifikationer for den lette fuelolie som for dieselolie?

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(20. maj 1997)

1. Forbedring af miljøet, dvs. luftkvaliteten, er grunden til, at ikke-vejgående køretøjer og traktorer (som defineret i Rådets direktiv 74/150/EØF ⁽¹⁾) med den foreslåede ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ⁽²⁾ vedrørende harmonisering af de nationale specifikationer for dieselolie bliver omfattet af sidstnævnte direktiv sammen med vej-køretøjer.

Det forventes, at forureningen med nitrogenoxider (NOx) og partikler (PM) fra ikke-vejgående maskiner og traktorer vil være lige så stor som fra vejtrafikken i 2010 i samtlige EU-medlemsstater, og det til trods for de positive virkninger af de kommende foranstaltninger inden for vejtrafikken (som følge af Auto-Oil-programmet) og inden for ikke-vejgående køretøjer (som følge af forslaget til rådsdirektiv om mobile ikke-vejgående maskiner ⁽³⁾).

Følgelig vil man med en strengere specifikation af brændstoffernes svovlindhold som i forslaget til ændring af rådsdirektiv 93/12/EØF kunne nedbringe emissionen af partikler (PM) med 10 % (vægtmæssigt).

I Finland tegner ikke-vejgående køretøjer og traktorer sig for 15% af emissionen af kvælstofoxider og 5% af emissionen af partikler, hvilket ikke er ubetydeligt, mens deres forbrug af dieselbrændstof udgør 20% (volumen) af det samlede forbrug. Svovlindholdet i den diesel, der bruges i disse sektorer, er optimeret til motorer og ligger i dag allerede under 500 ppm, hvilket vil sige samme svovlindhold, som i dag er tilladt i autodiesel. Således går tendensen i retning af en tilnærmelse til grænseværdierne i Kommissionens forslag til ændring af direktiv 93/12/EØF, d.v.s. 350 ppm i år 2000.

2. En nedsættelse af svovlindholdet i gasolier, som i princippet anvendes til opvarmningsformål, er for nylig blevet vurderet som led i EU's strategi for bekæmpelse af forurening. Konklusionen var, at man ikke skulle foreslå en ændring af det nuværende indhold (0,2 vægtprocent), selv om det for seks medlemsstaters vedkommende (Belgien, Danmark, Tyskland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige) gælder, at en nedsættelse af den nugældende grænseværdi for svovlindholdet ville være en omkostningseffektiv foranstaltning. Dog kan enhver medlemsstat indtage en strengere holdning på dette område for at opfylde sine egne målsætninger, så længe fællesskabsbestemmelserne overholdes.

For så vidt angår luftkvaliteten, har man under programmet »Auto Oil II« forpligtet sig til — som supplement til undersøgelsen af de mobile kilder — at undersøge nærmere, hvilket bidrag de faste kilder yder til emissionerne til luften. Dette program er netop blevet iværksat, og det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilken type foranstaltninger (tekniske og ikke-tekniske) man under programmet vil nå frem til at anbefale som omkostningseffektive.

(¹) EFT L 84 af 28.3.1974.

(²) Dok. nr. KOM(96) 248 endel.

(³) Dok. nr. KOM(95) 350 end. udg. (EFT C 328 af 7.12.1995).

(97/C 373/186)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1431/97

af Allan Macartney (ARE) til Kommissionen

(16. april 1997)

Om: Lukning af virksomheden Crosse og Blackwell i Peterhead, Skotland

Kan Kommissionen oplyse, om arbejdstagere i henhold til bestemmelserne i den sociale protokol eller anden gældende eller planlagt europæisk lovgivning har adgang til oplysninger om de økonomiske argumenter for at lukke en aktivitetssektor og overføre den til en anden virksomhed i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller en EØS-medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Padraig Flynn

(29. maj 1997)

Aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er optræder som bilag til protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, pålægger ikke arbejdsgiverne at informere og høre arbejdstagerne. I henhold til artikel 2 i aftalen har Rådet beføjelse til ved udstedelse af direktiver at vedtage minimumsforskrifter om information og høring af arbejdstagerne (artikel 2, stk. 1, tredje led) og om medbestemmelse (artikel 2, stk. 3, tredje led).

I henhold til artikel 2 i Rådets direktiv 92/56/EØF (¹) om kollektive afskedigelser er arbejdsgiveren forpligtet til at give arbejdstagernes repræsentanter alle relevante oplysninger i rimelig tid under høringerne og i hvert fald til at give dem skriftlig meddelelse om årsagerne til de forventede afskedigelser.

I henhold til Rådets direktiv 77/187/EØF (²) om overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter skal overdrageren og erhververen underrette repræsentanterne for deres arbejdstagere om grunden til overførslen. Oplysningerne skal gives i rimelig tid inden overførselens gennemførelse.

Punkt 2 og 3 i bilaget til Rådets direktiv 94/45/EF (³) om europæiske samarbejdsudvalg (ESU) omhandler de krav til information og høring, som gælder i tilfælde af manglende aftaler, herunder kravet om at informere ESU om udviklingen i virksomhedens aktiviteter og om fremtidsperspektiverne, herunder den økonomiske og finansielle situation.

I de ændrede forslag til Rådets direktiver om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske selskab (⁴), den europæiske forening (⁵), det europæiske andelsselskab⁵, det europæiske gensidige selskab⁵ og det ændrede forslag til femte direktiv om aktieselskabers struktur og deres organers beføjelser og pligter (⁶) afhænger procedurerne for inddragelse af arbejdstagerne af, hvilken ordning den pågældende medlemsstat har valgt.

I de kommende uger påbegynder Kommissionen den høring af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan, som følger af artikel 3 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der vedrører information og høring af arbejdstagerne på nationalt plan. Et af de vigtigste punkter, som skal drøftes i den forbindelse, er hvordan man inden for de gældende procedurer for information og høring af arbejdstagernes repræsentanter kan skabe en tættere forbindelse mellem de økonomiske eller strategiske aspekter og de sociale aspekter ved ledelsens beslutninger.

(¹) EFT L 245 af 2.8.1992.

(²) EFT L 61 af 5.3.1977.

(³) EFT L 254 af 30.9.1994.

(⁴) EFT C 176 af 8.7.1991.

(⁵) EFT C 236 af 31.8.1993.

(⁶) EFT C 240 af 9.9.1983.

(97/C 373/187)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1435/97

af Klaus-Heiner Lehne (PPE) til Kommissionen

(23. april 1997)

Om: Europaskolernes Klagenævn

Den nye vedtægt for det udsendte lærerpersonale ved Europaskolerne vedtoges af Det Øverste Råd i april 1996, og i overensstemmelse med dens artikel 89 trådte den i kraft den 1. september 1996. Med den nye vedtægts ikrafttræden er det imidlertid helt klart underforstået, at den gamle vedtægt for lærerpersonalet og ordningen for timelærerne, som Det Øverste Råd udstedte den 4.-5. december 1967, ophæves.

1. Er dermed også gennemførelsesbestemmelserne for Klagenævnets virksomhed, der udstedtes i henhold til den gamle vedtægts artikel 45, stk. 2, ude af kraft?

2. På hvilket retsgrundlag beror i bekræftende fald Klagenævnets nuværende sammensætning, navnlig så længe den nye aftale om Europaskolerne ikke er trådt i kraft, idet medlemmerne var udnævnt før den 1. september 1996, men har truffet afgørelser efter denne dato? Er disse afgørelser retmæssige?

I artikel 27 i den aftale, som medlemsstaterne har til ratificering, og den nye vedtægts artikel 80 fastsættes det, at Klagenævnet har enekompetence i personaleretlige anliggender. Som allerede nævnt er den nye vedtægt udstedt af Det Øverste Råd, der er en instans uden lovgivende myndighed, og den er heller ikke blevet ratificeret af medlemsstaterne. I modsætning til vedtægten for tjenestemænd i EF har disse lovtekster ingen umiddelbar virkning. De skal betragtes som interne regler, der ikke kan sætte gældende national ret ud af kraft.

3. Hvilken legitimitet har Klagenævnet herefter? Er personalet på grund af denne bestemmelse udelukket fra at anvende noget som helst retsmiddel ved nationale (belgiske) eller europæiske domstole? Hvorledes bedømmer Kommissionen den dom, som Førsteinstansdomstolen i Bruxelles har afsagt i en sag, en lærer har anlagt mod en Europaskole?

I henhold til den gamle vedtægts artikel 45, stk. 2, udnævnes Klagenævnets medlemmer af Det Øverste Råd. Uafhængigt af, at dette retsgrundlag er ophævet, optræder Det Øverste Råd dermed samtidig som både dommer og sagsøgte i retstvister, så længe Klagenævntes sammensætning ikke afspejler den nye aftale og den nye vedtægt.

4. Er der på den måde garanti for behandling ved en upartisk domstol, hvilket kræves i henhold til den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, som gælder i denne forbindelse?

Det udsendte personale ved Europaskolerne er ikke hidtil — i hvert fald ikke fuldstændigt — blevet orienteret om udnævnelsen af Klagenævnet.

5. Hvornår begynder dettes treårs mandatperiode? Hvem er Anklagenævnets medlemmer, dets formand og dets ordfører?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(22. maj 1997)*

Europaskolernes klagenævn blev oprettet af Det Øverste Råd, der er det mellemstatslige organ, der er ansvarligt for disse skoler. Kommissionen kan som medlem af Det Øverste Råd give det ærede medlem følgende oplysninger:

Artikel 80 i den nye vedtægt for det udsendte personale på Europaskolerne har været i kraft siden 1. september 1996 og har i et vist omfang ændret retsgrundlaget for klagenævnet. Gennemførelsesbestemmelserne for klagenævnets virksomhed, som Det Øverste Råd vedtog på mødet den 10. og 11. december 1981, er stadig gældende, bortset fra de punkter, der er ændret ved den omtalte artikel 80. Det Øverste Råd skønnede i sin tid, at det var bemyndiget til at oprette klagenævnet i kraft af de beføjelser, der var tillagt det ved konventionen af 12. april 1957. I øvrigt ligger klagenævnets arbejdsopgaver helt og holdent inden for Det Øverste Råds kompetenceområde.

Kommissionen mener som medlem af et kollegium som Det Øverste Råd ikke uden for denne forsamling at kunne udtale sig om et spørgsmål, som det påhviler dette organ at tage stilling til.

Klagenævnsmedlemmernes mandat, der er treårigt og kan fornyes, er senest blevet fornyet i december 1996 af Det Øverste Råd i overensstemmelse med de gældende regler (se ovenfor). Derfor er det ikke rigtigt, som det hævdes, at klagenævnets medlemmer har handlet uden retsgrundlag, at Det Øverste Råd optræder som både dommer og part i tvister, og at en domstols upartiskhed, som er krævet i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, ikke er garanteret.

Udnævnelse af medlemmer til klagenævnet er en forvaltningsakt, der ikke behøver at blive bragt til alles kendskab gennem offentliggørelse. En meddelelse til de direkte berørte er tilstrækkelig. Det skal i øvrigt bemærkes, at personalerepræsentanterne altid bliver gjort bekendt med referaterne fra Det Øverste Råds møder, hvor sådanne oplysninger findes.

De tre medlemmer af klagenævnet er udnævnt i august 1987 og deres mandat senest fornyet i december 1996. Det Øverste Råd har udnævnt følgende suppleanter: K. Sommer (Tyskland), O. Brelier (Frankrig) og P. Stelios (Grækenland). Klagenævnet udpeger selv blandt sine medlemmer sin formand for hele mandatperioden og en ordfører for hver af de sager, der behandles.

(97/C 373/188)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1437/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(23. april 1997)*

Om: Farer for mindretalsskolerne i Tyrkiet

Det forlyder, at Tyrkiets regering har til hensigt at erstatte den obligatoriske femårige skolegang med en otteårig. Denne bestemmelse, som er truffet af militære kredse i landet, er en alvorlig trussel mod de tre græske, de ni armenske og det ene jødiske gymnasium, der endnu eksisterer i Tyrkiet, og er et yderligere bevis på, at landet ikke respekterer de rettigheder, der tilkommer de mindretal, der er bosat på dets territorium.

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til dette spørgsmål, og om den har til hensigt at reagere på de tyrkiske myndigheders forsøg på en yderligere begrænsning af retten til undervisning blandt de minoritetsgrupper, hvis børn er elever i de førnævnte skoler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(2. juni 1997)*

Forslaget om at udvide den obligatoriske skolegang fra 5 til 8 år var allerede fremme i den 6. tyrkiske femårsplan (1990-1995). Denne reform er igen på dagsordenen i den 7. femårsplan (1996-2000).

Det tyrkiske undervisningsministerium har stillet et forslag herom. Forslaget er endnu ikke godkendt af den tyrkiske regering på grund af uoverensstemmelser herom i regeringskoalitionen.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, skal den tyrkiske administration i øjeblikket være i færd med at udarbejde en ændret udgave af forslaget.

(97/C 373/189)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1441/97**af Jacques Donnay (UPE) til Kommissionen**

(28. april 1997)

Om: Momssatsen for restaurationsvirksomhed

Der er i øjeblikket overvejelser i gang om den kommende fælles momsordning for Den Europæiske Union.

Disse overvejelser, som er af stor betydning for enhedsmarkedet, sigter naturligvis mod en harmonisering af de momssatser, som finder anvendelse i medlemsstaterne.

I direktiv 92/77/EØF ⁽¹⁾, som indeholder bestemmelser vedrørende overgangsordningen for moms, er restaurationsvirksomhed ikke opført på listen over goder og tjenesteydelser, som kan belægges med reducerede momssatser i medlemsstaterne.

Imidlertid benytter otte stater ud af femten en undtagelsesordning, som muliggør anvendelse af den reducerede momssats på restaurationsvirksomhed.

Gyldigheden af disse undtagelser skulle ophøre ved udgangen af 1996, men blev forlænget indtil vedtagelsen af den endelige ordning, som vil medføre en harmonisering.

1. Vil den gældende overgangsordning blive revideret, således at den reducerede momssats for restaurationsvirksomhed kommer til at omfatte alle medlemsstaterne?
2. Vil den endelige harmonisering af momssatserne føre til en ensartet anvendelse af den reducerede momssats på restaurationsvirksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(30. maj 1997)

Kommissionen agter ikke at foretage nogen særskilt ændring af den nuværende overgangsordning for moms med hensyn til de momssatser, der anvendes på restaurationsvirksomhed. Momssatserne skal imidlertid i almindelighed ændres i henhold til Kommissionens arbejdsprogram for en ny fælles momsordning for det indre marked ⁽¹⁾. Det første forslag til et rådsdirektiv på området for momssatser er planlagt til slutningen af 1997 og det andet til midt i 1999. Den særskilte beslutning om, hvorvidt restaurationsvirksomhed skal nyde godt af en vedvarende anvendelse af en nedsat momssats, vil først skulle træffes på dette sene stadium, og der vil blive taget hensyn til de almindelige principper, der gælder for den nye momsordning og dennes momssatser.

⁽¹⁾ KOM(96) 328.

(97/C 373/190)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1445/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen**

(28. april 1997)

Om: Beskæftigelse, arbejdsløshed og krav i henhold til Maastricht

Arbejdsløsheden i EU har antaget et sådant omfang, at den har givet anledning til sociale uroligheder, men desværre har dette kun i ringe grad fået de konservative og socialistiske regeringer på det europæiske kontinent til omgående at træffe nødforanstaltninger, som kan lette situationen for de unge arbejdsløse.

Som bekendt omfatter Maastricht-kravene ikke nogen klar bestemmelse om, hvor høj en arbejdsløshed de enkelte lande må have for at kunne deltage i ØMU'ens tredje fase. Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at give beskæftigelsespolitikken samme vægt i EU som den monetære politik?
2. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at opnå ikke blot økonomisk men også social samhørighed inden for EU? Hvilke?

3. Vil den nye traktat, som vil blive resultatet af regeringskonferencen, foruden kravene om økonomisk tilnærmelse også indeholde krav om tilladeligt arbejdsløshedsniveau, som er en afgørende faktor for den sociale samhørighed?
4. Har Kommissionen overvejet en situation, hvor der sker en tilnærmelse mellem de økonomiske faktorer men ikke mellem de enkelte medlemsstaters arbejdsløshedsniveau, hvilket kunne resultere i en overførsel af arbejdsløse fra lande med stor arbejdsløshed til lande med lav arbejdsløshed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(12. juni 1997)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at arbejdsløsheden i EF er kommet op på et utåleligt niveau. I henstillingerne om den økonomiske politik ligestiller Kommissionen derfor de mål, der går ud på at skabe et højt beskæftigelsesniveau og på at gennemføre Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU).

1. Det mål, der går ud på at skabe et højt beskæftigelsesniveau, er traktatfæstet i EF-traktatens artikel 2, og ifølge traktatens artikel 102 A skal medlemsstaternes og EF's økonomiske politik anvendes til at nå dette mål. På grundlag af artikel 103 henstiller Kommissionen og Rådet, at der føres en makroøkonomisk politik til fordel for vækst og beskæftigelse. Det er i øvrigt den politik, der kræves af ØMU, eftersom nationalbankernes og Den Europæiske Centralbanks monetære politik vil være til så meget desto større gavn for beskæftigelsen, som spændinger mellem denne politik og budgetpolitikken og lønudviklingen vil være fjernet, når konvergenskriterierne overholdes. Artikel 104-104 C tillige med pagten om stabilitet og vækst vil sikre denne samhørighed mellem budgetpolitikken, der forbliver national, og EF's monetære politik. Sådanne udsigter til stabilitetsgarantier påvirker endvidere de erhvervsdrivendes forventninger og fremmer bl.a. indgåelse af lønftaler mellem arbejdsmarkedets parter, hvor der tages hensyn til stabilitetsmålsætningen, og som er til gunst for rentefald og for jobskabende investeringer, idet der således kan opretholdes et tilstrækkeligt afkast. I den forbindelse der den makroøkonomiske politik derfor gunstig for en gradvis tilbagevenden til en bærbar højere vækst, der kan skabe de nødvendige arbejdspladser. I øvrigt er det det, der sker, idet det har vist sig, at der har kunnet føres en mindre stram politik som følge af de betydelige fremskridt i retning af konvergens, der er gjort med hensyn til budgettet samt lønudgifternes udvikling.

Som supplement til en sådan makroøkonomisk sanering kan strukturpolitikken, bl.a. vedrørende arbejdsmarkedet, spille sin rolle og virke fuldt ud. For at fremhæve komplementariteten mellem den makroøkonomiske politik og arbejdsmarkedspolitikken har Kommissionen foreslået at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes forvaltninger på området for arbejdsmarkedspolitik, hvilket fremgår af, at Rådet for nylig har nedsat et udvalg for beskæftigelse og arbejdsmarked. Endvidere har Kommissionen som led i arbejdet på regeringskonferencen støttet forslaget om, at der indføres et kapitel om beskæftigelse og arbejdsmarkedspolitik i EF-traktaten.

2. Den sociale samhørighed er ligeledes et af EF's mål. Med henblik på at nå dette er der indført en række instrumenter og fonde med regionalt sigte, bl.a. den i EF-traktatens artikel 130D omhandlede samhørighedsfond. Endvidere er strukturfondenes midler blevet forhøjet med henblik på ØMU. Det skal bemærkes, at den slags instrumenter kun kan virke, dersom støtten falder i tråd med den økonomiske politik, modtagerlandet fører med henblik på konvergens. Tilfældet Irland er et slående eksempel herpå, idet dette land er kraftigt på vej til at nå op på EF's gennemsnitslevestandard takket være kombinationen af konvergenskriteriernes overholdelse og strukturfondenes anvendelse.

I øvrigt skal det bemærkes, at den sociale protokol sandsynligvis vil komme til at indgå i EF-traktaten, således som Kommissionen har foreslået.

3. Beskæftigelsen udgør et væsentligt mål for EF, og ØMU skal fremme en tilbagevenden til — og fastholdelse af — en økonomisk vækst, der kan forbedre beskæftigelsen. Kommissionen anlægger dog den betragtning, at det ikke er betimeligt at tilføje et beskæftigelseskriterium til adgangskriterierne for ØMU.
4. Erfaringen viser klart, at resultaterne med hensyn til beskæftigelsen, når alt kommer til alt, afhænger af en høj grad af økonomisk konvergens. Den høje grad af konvergens, der kræves og garanteres af ØMU, vil derfor bidrage til at rette op på beskæftigelsessituationen.

(97/C 373/191)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1448/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(28. april 1997)**Om: Grækenlands arbejdsløshedsprocent*

»Europe« genoffentliggjorde den 3. marts 1997 under titlen »Weekly EUROPE Selected No 996« oplysninger fra EUROSTAT-udgivelserne, Chômage /2/97 og Unemployment /2/97, om arbejdsløsheden i EU's medlemslande, Japan og USA. Som det gentagne gange er blevet påpeget mangler der i disse statistikker oplysninger om arbejdsløsheden i Grækenland. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvorfor er der ingen oplysninger om arbejdsløsheden i Grækenland?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for, at pålidelige oplysninger om arbejdsløsheden i Grækenland rettidigt kommer til at figurere i de forskellige udgivelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(20. juni 1997)*

1. De arbejdsløshedstal, som offentliggøres af Eurostat, udarbejdes i overensstemmelse med retningslinjerne fra ILO og med udgangspunkt i resultaterne af arbejdsstyrkeundersøgelserne. I medfør af Rådets forordning (EØF) 3711/91 ⁽¹⁾ gennemføres denne undersøgelse i alle medlemsstater hvert forår og giver derfor en arbejdsløshedsprocent, der refererer til denne periode. Den græske arbejdsstyrkeundersøgelse giver en arbejdsløshedsprocent, der refererer til andet kvartal, men der findes ikke en indikator, der gør det muligt pålideligt at vurdere arbejdsløshedsprocenten uden for denne periode.

2. Det græske nationale statistiske institut påtænker fra 1998 at iværksætte en kontinuerlig arbejdsstyrkeundersøgelse, der vil give en arbejdsløshedsprocent for hvert kvartal. Kommissionen vil offentliggøre disse oplysninger, så snart de bliver tilgængelige.

⁽¹⁾ EFT L 351 af 20.12.1991.

(97/C 373/192)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1451/97**af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen***(28. april 1997)**Om: Tuberkulosens udbredelse i Asien*

De nedslående tal for tuberkulosens udbredelse i Asien overgås i dramatik kun af beregningerne for de kommende år, hvor der forventes en geometrisk progression i antallet af personer med tuberkulose i Asien.

Det er klart, at Europa for at vise sin solidaritet bør gøre en særlige indsats for at bidrage til at formindske det nuværende antal af tuberkulosesyge i Asien og reducere beregningerne for fremtiden, som ligger på op til 30 millioner syge.

Kommissionen bedes oplyse, hvilken bistand Den Europæiske Union hidtil har ydet til bekæmpelse af tuberkulose i Asien, og hvilken indsats af sundhedsmæssige foranstaltninger Unionen må regne med for at undgå, at de drastiske beregninger for de kommende år går i opfyldelse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(29. maj 1997)*

Kommissionen er helt klar over, hvilke virkninger visse endemiske sygdomme såsom tuberkulose har for folkesundheden i en række asiatiske lande.

I henhold til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om fastlæggelse af de strategiske hovedlinjer på sundhedsområdet ⁽¹⁾ er der siden 1994 etableret en række programmer til støtte for udformningen af sundhedssystemer og ordninger for den primære sundhedspleje (Philippinerne, Indien, Vietnam, Laos og Cambodja). I overensstemmelse med definitionen af den primære sundhedspleje medtager disse programmer også bekæmpelsen af de store endemier (tuberkulose, sumpfeber, infektioner i åndedrætsorganerne) i de andre tiltag inden for den primære sundhedspleje (beskyttelse af mødre og småbørn samt familieplanlægning mv.).

I betragtning af de særlig høje tal, der kan noteres på Philippinerne for antallet af tuberkulosepatienter og for nye tilfælde af smittede, har man i forbindelse med projektet med titlen »Women's health and safe motherhood«, der har sat sig som opgave at forbedre adgangen til og kvaliteten af den lokale sundhedspleje, prioriteret bekæmpelsen af tuberkulose meget højt. Dette projekt iværksættes i løbet af 1997.

⁽¹⁾ KOM(94) 77.

(97/C 373/193)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1457/97

af Freddy Blak (PSE) til Kommissionen

(23. april 1997)

Om: Prostitution — Omfanget af prostitution

Ifølge en artikel i Morgenavisen Jyllandsposten (7. april 1997) har Ringkøbing Amt for nylig gennemført en undersøgelse af prostitutionens omfang i Vestjyllands Amt i Danmark.

Undersøgelsen anskueliggør problemer, som følger i kølvandet på prostitution i et lille (amt) område af Danmark. Den viser bl.a. at ca. 130 kvinder i amtet lever af prostitution, alt imens de modtager sociale ydelser fra det offentlige.

På baggrund af ovennævnte artikel ønskes en redegørelse for:

1. om Kommissionen har kendskab til omfanget af prostitution i EU?
2. om der er afsat midler i EU's budget til sociale foranstaltninger, der kan få prostituerede integreret i et almindeligt arbejdsliv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(30. maj 1997)

Kommissionen har intet kendskab til prostitutionens samlede omfang i Fællesskabet. Dette spørgsmål kan imidlertid behandles med udgangspunkt i Fællesskabets forskellige aktioner med henblik på en forebyggelse eller social genintegrering af de pågældende personer. I det følgende gives et par eksempler:

- der blev i juni 1996 afholdt en europæisk konference i Wien i samarbejde med Den internationale organisation for ind- og udvandring (OIM) om handel med kvinder;
- inden for rammerne af budgetkonto B3-4103, »Aktioner til bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse« er der udvalgt pilotprojekter om social genintegrering. Kommissionen har ligeledes samfinansieret arbejdet i Fédération européenne pour la disparition de la prostitution (FEDP), senest med udgivelse af en tegneserie »Pour toi Sandra«, der udkom i november 1996, og som skal bidrage til at oplyse de unge om prostitutionen og de dermed forbundne risici;
- endelig har Kommissionen for nylig foretaget en indkaldelse af forslag, »Daphné« ⁽¹⁾, om den nye budgetkonto, der er oprettet i budgettet for 1997, B3-4109: »Foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe vold mod børn, unge og kvinder«.

⁽¹⁾ EFT C 136 af 1.5.1997.

(97/C 373/194)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1458/97**af Claude Desama (PSE) til Kommissionen***(23. april 1997)*

Om: Valg af oplagringssteder for svagt radioaktivt affald i Belgien

Den belgiske regering har udarbejdet en liste over steder til oplagring af svagt radioaktivt affald. Før der træffes endelig beslutning herom, skal Kommissionen så ikke kontrollere, om bestemmelserne i Euratom-traktatens artikel 34, 35 og 36 om sundhedsbeskyttelse af befolkningen er overholdt?

Har Kommissionen i øvrigt i forbindelse med oplagringssteder, som ligger tæt på grænsen til en anden medlemsstat, som f.eks. Bovigny (nær den luxembourgske grænse) eller Faweu i nærheden af Verviers (nær den tyske grænse), kontrolleret, at den belgiske regering har overholdt Euratom-traktatens artikel 37 og i givet fald har nedsat den i Euratom-traktatens artikel 31 nævnte ekspertgruppe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(14. maj 1997)*

Medlemsstaterne skal sørge for, at de fuldt ud overholder samtlige forpligtelser i henhold til Euratom-traktatens artikel 34, 35 og 36. Kommissionen vil først gribe ind, såfremt den har pålidelig dokumentation for at en medlemsstat ikke har opfyldt disse forpligtelser. Hvad angår de lokaliteter, der fra belgisk side er planlagt til bortskaffelse af lavradioaktivt affald, foreligger der ingen beviser for, at et sådant projekt i givet fald udgør »et særlig farligt eksperiment« som anført ordret i artikel 34, og ej heller, at Belgien eventuelt måtte undlade at indføre fyldestgørende anlæg til miljøkontrol og meddelelse af oplysninger (som krævet i henhold til artikel 35 og 36), hvad angår enhver lokalitet, der udnyttes med henblik herpå.

Spørgsmålet om anvendelse af traktatens artikel 37 i forbindelse med Bovigny er allerede behandlet i svaret på skriftlig forespørgsel nr. E-1135/97 fra Fr. Ben Fayot ⁽¹⁾. Dette svar gælder i lige så høj grad for andre tilsvarende lokaliteter, uanset om disse befinder sig tæt på en grænse eller ej.

⁽¹⁾ Se side 75.

(97/C 373/195)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1459/97**af Jannis Sakellariou (PSE) til Kommissionen***(28. april 1997)*

Om: Anerkendelse af eksamensbeviser fra tredjelande

1. Er det korrekt, at anerkendelse af eksamensbeviser fra tredjelande henhører under medlemsstaternes beføjelser i Den Europæiske Union, og at der ikke findes noget europæisk direktiv herom? Er det endvidere korrekt, at anerkendelse af et eksamensbevis i én EU-medlemsstat ikke forpligter en anden EU-medlemsstat til også at anerkende eksamensbeviset? Hvad er i påkommende tilfælde årsagen hertil?

2. Eksisterer der ved anerkendelse af eksamensbeviser fra tredjelande en særordning for erhvervet som apoteker? Har medlemsstaterne i påkommende tilfælde forskellige ordninger alt efter tredjeland?

3. Har Kommissionen kendskab til tilfælde, hvor en statsborger fra en EU-medlemsstat er blevet hindret i sin frie bevægelighed, fordi den pågældendes eksamensbevis fra et tredjeland kun er blevet anerkendt i én EU-medlemsstat? Hvilke afgørelser har Domstolen i påkommende tilfælde truffet i disse sager?

4. Gælder den frie bevægelighed i EU kun, når det kan påvises, at eksamensbeviserne eller andre kursusbeviser ligeledes er opnået i EU? Er denne begrænsning af den frie bevægelighed rimelig, når det rammer personer, der er statsborgere i en EU-medlemsstat, men har opnået deres uddannelse i et tredjeland, og denne uddannelse kun er blevet anerkendt i én EU-medlemsstat?

5. Skal det generelle princip om beskyttelse af den berettigede forventning, der ligger til grund for direktiv 92/51/EØF ⁽¹⁾ om anerkendelse af erhvervsuddannelser, ikke forstås således, at en medlemsstat skal godkende en anden medlemsstats klassificering af uddannelsesforløb, selv om der er tale om uddannelsesforløb fra tredjelande?

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(23. juni 1997)*

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

*(97/C 373/196)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1464/97****af Ian White (PSE) til Kommissionen***(30. april 1997)*

Om: Definition af arbejdsløshed

I forbindelse med de mange forskellige måder, medlemslandene udregner arbejdsløshedstallene på, kan Kommissionen oplyse, hvad der er blevet gjort for at harmonisere bestemmelserne vedrørende definition af arbejdsløshed i Unionen, og har dette givet sig udtryk i nogen anden bred definition af arbejdsløsheden i EU end den, ILO anvender?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(20. juni 1997)*

For at harmonisere arbejdsløshedstallene har Kommissionen i mange år anvendt ILO's definition af arbejdsløshed frem for de administrative data, der naturligt er for afhængige af de gældende bestemmelser og politikker i medlemsstaterne. I 1994 blev der på Kommissionens initiativ samlet en ekspertgruppe med deltagere fra alle medlemsstaterne, ILO og OECD med henblik på at undersøge, om ILO's definition af arbejdsløshed stadig var gyldig eller om den burde udvides eller kompletteres. Gruppen konkluderede næsten enstemmigt, at man burde bibeholde en så nøjagtig som mulig anvendelse af ILO's definition af arbejdsløshed. Kommissionen følger nøje denne anbefaling.

*(97/C 373/197)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1468/97****af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(30. april 1997)*

Om: Forskelsbehandling af vandrende arbejdstagere med hensyn til offentlig orden

Det italienske konsulat i Stuttgart og de organisationer, der yder social bistand til vandrende arbejdstagere, gør opmærksom på, at de lokale myndigheder i alt for høj grad benytter sig af udvisning af arbejdstagere fra andre medlemsstater, hvad angår spørgsmål vedrørende den offentlige orden.

Justitsministeren i Baden-Württemberg, Goll, og dennes befuldmægtigede dommer Knapp har offentlig erklæret, at de i praksis har indført en ordning med automatisk udvisning af vandrende arbejdstagere, og udlændinge generelt, som straf for disses manglende integration i Tyskland.

Hvis der kan sættes spørgsmålstegn ved ovennævnte argument, for så vidt angår udenlandske arbejdstageres situation, kan den bestemt ikke anvendes i tilfælde af vandrende arbejdstagere, som pr. definition ikke tilstræber den integration, de nationale myndigheder ønsker.

De tyske myndigheders adfærd skal ses i sammenhæng med kriteriet for forvaltning af opholdstilladelser, der er nedfældet i lov om opholdstilladelse/EØF, der tilstræber andre mål og derfor afviger fra fællesskabsbestemmelsernes mål.

Mener Kommissionen ikke, at paragraf 12 i lov om opholdstilladelse/EØF er i modstrid med traktaten, fordi den foreskriver en uberettiget forskelsbehandling mellem vandrende arbejdstagere?

I henhold til en skønsmæssig beføjelse, som myndighederne forbeholder sig ret til at foretage, kan fællesskabsarbejdstagere udvides af en hvilken som helst grund vedrørende den offentlige orden, medens samme EU-arbejdstagere, som har fået opholdstilladelse af ubegrænset varighed kun kan udvises af alvorlige grunde vedrørende den offentlige orden. Anser Kommissionen det ikke på baggrund heraf for hensigtsmæssigt at gribe ind for at udvirke, at denne bestemmelse kan fortolkes og gennemføres på en sådan måde, at alle de vandrende fællesskabsarbejdstagere, uanset den opholdstilladelse, som de nationale myndigheder beslutter at give dem, har ret til ligebehandling, også hvad angår spørgsmål vedrørende den offentlige orden?

(97/C 373/198)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1472/97**af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen**

(30. april 1997)

Om: Magtmisbrug begået af myndighederne i Württemberg i forbindelse med arbejdstagernes frie bevægelighed

I den seneste tid har der i Tyskland, og især i Stuttgart-området, været en usædvanlig stigning i tilfældene af overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne om vandrende arbejdstagere.

Der ser ud til at være tale om et systematisk magtmisbrug, hvorved myndighederne over for arbejdstagerne fra de andre medlemsstater anvender den strengere lov om udlændinge (generelle regler om udlændinge, hvorefter udvisning af fællesskabsborgere er mulig af årsager, som ellers ikke ville være tilladte) i stedet for lov om opholdstilladelse/EØF (loven om gennemførelse af direktiverne om vandrende arbejdstagere i Tyskland).

Kommissionen bedes gribe ind over for myndighederne i Baden-Württemberg for at beskytte EU-borgernes rettigheder og derved forebygge, at de vandrende fællesskabsarbejdstagere bringes i en usikker situation, og genoprette retssikkerheden.

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-1468/97 og E-1472/97**

(26. juni 1997)

I henhold til EF-traktatens artikel 48, stk. 3, er udøvelse af arbejdstagernes ret til fri bevægelighed forbeholdt de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden. Rådets direktiv 64/221/EØF ⁽¹⁾, artikel 3, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at forholdsregler vedrørende den offentlige orden eller sikkerhed udelukkende bør støttes på den pågældendes personlige forhold. Af artikel 2, stk. 2, i samme direktiv fremgår det, at disse hensyn til den offentlige orden ikke kan påberåbes på grund af økonomiske forhold. Af EF-Domstolens retspraksis fremgår det, at en national myndighed ikke kan påberåbe sig hensynet til den offentlige orden, medmindre der foreligger en virkelig og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn. Selvom medlemsstaterne ikke efter fællesskabsretten er forpligtet til indbyrdes at anvende en ensartet værdiskala for bedømmelsen af en adfærd, som kan være i strid med den offentlige orden, må adfærden ikke være så alvorlig, at den begrundet indrejse- eller opholdsrestriktioner på en medlemsstats område over for en statsborger fra en anden medlemsstat, når medlemsstaten ikke træffer repressive foranstaltninger eller andre egentlige og effektive foranstaltninger til bekæmpelse af den udviste adfærd over for sine egne statsborgere. ⁽²⁾

Europa-Parlamentet har modtaget flere klager vedrørende problemer i forbindelse med de Baden-Württembergske myndigheders påberåbelse af offentlig orden over for statsborgere fra andre EU-lande, arbejdstagere og andre. I denne sammenhæng har Kommissionen kontaktet de tyske myndigheder med henblik på at rejse spørgsmålet om fortolkning af ovennævnte traktatsbestemmelser samt om anvendelsen af nationale foranstaltninger til implementering af det nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT 56 af 4.4.1964.

⁽²⁾ Domstolens dom af 18. maj 1982, forenede sager 115 og 116/81, Adoui og Cornuaille, Samling af afgørelser 1982 side 1665.

(97/C 373/199)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1470/97
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen
(30. april 1997)

Om: Ikke-statslige organisationers virksomhed i Belarus

Befolkningen i Republikken Belarus befinder sig i en usikker situation med hensyn til ernæring og sundhed som følge af atomuheldet i Tjernobyl.

Med lov nr. 1710/12 af 9. januar 1997 har Belarus' regering praktisk taget lukket grænserne for enhver form for humanitær hjælp ved at oprette en meget streng ordning vedrørende indførsel, kontrol, oplagring og distribution i Belarus af medicin og medicinsk udstyr samt næringsmidler.

I årenes løb er det blevet mere og mere vanskeligt for de ikke-statslige organisationer at organisere modtagelsen af de over 50.000 børn fra det forurenede Tjernobyl-område, som kommer på sommerophold i de forskellige EU-stater.

Agter Kommissionen at lægge pres på lederne af Belarus, for at få dem til at træffe foranstaltninger til at lette i stedet for at hindre den humanitære hjælp i Belarus for at forhindre, at de politiske omvæltninger i landet går ud over befolkningen, der allerede er så hårdt ramt af atomulykken, og især går ud over børnene, som er uskyldige ofre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(29. maj 1997)

Kommissionen er helt klar over de begrænsninger, som den belarussiske regering lægger for ikke-statslige (NGO'ers) aktiviteter, idet disse generelt betragtes som potentielle kilder til opposition, til dels fordi flere oppositionsledere har stiftet NGO'er. Som en følge heraf har sådanne organisationer, som modtager gavebistand fra udenlandske bidragsydere, været genstand for inspektioner (NCSI, Children of Chernobyl), Soros Foundation støtten har været hårdt ramt, og NGO'ernes bankkonti beskattes. Ved et nyt dekret lægges der stærke begrænsninger på forsamlings- og mødefriheden, og en nylig belarussisk forordning om indførsel af varer hæmmer den normale transport af humanitær bistand til landet, hvilket betyder en yderligere finansiel byrde for lokale NGO-partnere.

Kommissionen har allerede besværet sig over for den belarussiske mission i Bruxelles. Den søger at hjælpe NGO-nettet i Belarus med midler, der hovedsagelig kommer fra to Tacis-programmer, LIEN og Democracy. Der øves pres på den belarussiske regering ved en ømtålelig bilateral dialog.

(97/C 373/200)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1475/97
af Luigi Caligaris (ELDR) til Kommissionen
(23. april 1997)

Om: Ekstraordinære interventioner i Friuli Venezia-Giulia, som er blevet ramt af brande

I over to uger i april er området omkring Valcellina i Friuli Venezia-Giulia blevet hærget af en kæmpebrand. Flammerne har anrettet alvorlige skader på miljøet og ødelagt over 2000 ha skov.

Mener Kommissionen ikke, at det i betragtning af katastrofens omfang, som har ført til anmodninger til den italienske regering om at klassificere den som en naturkatastrofe, ville være på sin plads at yde ekstraordinær støtte til de ramte friulanske kommuner, som i øvrigt allerede var ofre for oversvømmelserne i juni 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(29. maj 1997)

Kommissionen udtrykker sin fulde sympati med ofrene for den brand, der hærgede områderne Valcellina og Friuli Venezia-Giulia i april 1996. Kommissionen er klar over de alvorlige miljøskader og den alvorlige psykiske belastning, branden har medført for befolkningen i disse områder.

Hvad angår Fællesskabets nødhjælp til katastrofeofre gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på, at der på 1997-budgettets konto B4-3400 ikke er afsat tilstrækkelige bevillinger til, at der umiddelbart kan gøres noget.

(97/C 373/201)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1477/97
af Christoph Konrad (PPE) til Kommissionen
(23. april 1997)

Om: Kommissionsmedlemmernes bilpark — udarbejdelse af risikoanalysen

På baggrund af besvarelsen af min skriftlige forespørgsel, P-0573/97 ⁽¹⁾, stiller jeg følgende supplerende spørgsmål:

1. Hvem udarbejder risikoanalysen på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har meddelt, for at gennemføre de fornødne foranstaltninger i forbindelse med køretøjer og boliger for at garantere kommissionsmedlemmernes sikkerhed?
2. Iværksættes disse foranstaltninger af en myndighed i den pågældende medlemsstat, eller udarbejder en institution i Den Europæiske Union risikoanalysen?

⁽¹⁾ EFT C 217 af 17.7.1997, s. 213.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(15. maj 1997)

1. Kommissionen analyserer risiciene i samarbejde med myndighederne i medlemsstaterne og drager derefter sine egne konklusioner.
2. Kommissionen har givet Sikkerhedskontoret i opdrag at udarbejde risikoanalyser for hver kommissær på grundlag af oplysninger fra medlemsstaternes sikkerhedsmyndigheder og politi.

(97/C 373/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1478/97
af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen
(24. april 1997)

Om: Kritisk rapport om EU's fødevarebistand

Et hold økonomer og bistandseksperter fra EU-medlemsstater og en række udviklingslande har udarbejdet rapporten om programfødevarebistand »Evaluation Report. Joint Evaluation of European Union Programme Food Aid 1996«. Rapporten er resultatet af den første fælles evaluering af EU bistand, og er blandt andre blevet finansieret af EU-Kommissionen.

Forskerholdet har fundet frem til, at EU's såkaldte programfødevarebistand ikke er tilstrækkelig effektiv og for omkostningskrævende. Derfor foreslås det i rapporten, at man enten gradvis afskaffer programfødevarebistanden i visse lande, eller at man gennemfører radikale reformer til at øge effektiviteten.

Kommissionen bedes kommentere kritikken fremkommet i rapporten, og hvilke konsekvenser den ovenfor nævnte rapport om fødevarebistand vil få på den fremtidige fødevarebistand fra Fællesskabet?

Hvilke konkrete initiativer vil Kommissionen tage for at øge effektiviteten af hjælpen, og hvornår forventes disse ændringer at ske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro
(2. juni 1997)

Kommissionen er bekendt med resultatet af evalueringen af Fællesskabets programfødevarebistand, som dækkede perioden 1989-1994, og som fokuserede på nationale aktioner fra medlemsstaterne og på fællesskabsaktioner, som var organiseret af Kommissionen. Kommissionen deltog aktivt i den første fælles evaluering af et af instrumenterne i Fællesskabets udviklingssamarbejde og hilser sådanne analyser velkomne.

Det skal understreges, at Kommissionen kun kan besvare konklusioner og henstillinger, som vedrører fællesskabsaktioner. Hvis medlemsstaterne ønsker en opfølgning af den fælles evaluering, er det udelukkende op til dem, undtagen hvis der er tale om samarbejde.

Under afventning af slutrapporterne og også som en reaktion på andre evalueringer af fødevarehjælpsaktioner har Kommissionen allerede taget resultatet af evalueringen til sig og har indledt en større omstrukturering af dens fødevarehjælp for at gøre den til et mere effektivt instrument til støtte for fødevaresikkerheden. Som et resultat heraf foreslog Kommissionen en ny rammeforordning om fødevarehjælp og om aktioner til støtte for fødevaresikkerheden for at forbedre tidligere forordninger på området ⁽¹⁾. Parlamentet har gennem Udvalget om Udvikling og Samarbejde og på grundlag af Telkämpers rapport spillet en meget vigtig og konstruktiv rolle i lovgivningsprocessen.

Inden for mange af de områder, hvor der ifølge evalueringen var behov for forbedring, blev der foretaget dybtgående ændringer, som har en væsentlig indflydelse på aktionernes effektivitet. Trekantsaktioner og lokale indkøb er blevet væsentligt forøget, idet der i nogle situationer vil kunne gives adgang til en finansiel facilitet i stedet for varehjælp. Monetariseringen af fødevarehjælpen er blevet normen, og der bliver lagt mere vægt på, at fødevarehjælp inddrages i aktiviteter, der finansieres under Den Europæiske Udviklingsfonds (EUF) indikativprogrammer.

Andre af Kommissionens initiativer for at opnå større effektivitet vedrører samarbejde, i første omgang mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, men også med andre hoveddonorer. I den anledning blev der i april 1996 afholdt en workshop, hvor man skulle se på de store trusler for verdens fødevaresikkerhed. Her mødtes alle større donorer og en række multilaterale organisationer. Der er planer om endnu et seminar senere i 1997.

Medlemsstaterne har allerede udtrykt deres støtte til initiativet med at udarbejde en adfærdskodeks for fødevarehjælp som led i fødevaresikkerhed. Efter Kommissionens opfattelse er der et altovervejende behov for at forbedre donorkoordinationen, idet de eksisterende mekanismer hertil er behæftet med svagheder og er utilstrækkelige.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden — EFT L 166 af 5.7.1996.

(97/C 373/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1484/97

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(30. april 1997)

Om: En europæisk føde- og medicinalvareorganisation

Hvorledes forholder Europa-Kommissionen sig til forslaget fra Bonino, medlem af Kommissionen, om oprettelse af en europæisk føde- og medicinalvareorganisation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(9. juni 1997)

Der har ikke været fremsat noget forslag for nylig fra Kommissionen om aktioner, der dækker både produktion af farmaceutiske produkter og fødevarer. Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering i London har ansvaret for at give for at give tilladelse til markedsføring af farmaceutiske produkter. Kommissionen har endvidere for nylig kunnet enes om en meddelelse om den aktion, der skal iværksættes for at styrke procedurerne for anvendelse af videnskabelig rådgivning og kontrol og inspektionsoperationer på områderne fødevarerproduktion og veterinære og fytosanitære produkter ⁽¹⁾. Det fremgår heraf, at den videnskabelige rådgivning skal ske på grundlag af principperne om viden, uafhængighed og transparens. De videnskabelige udvalgs mandater skal revideres og rationaliseres, og der skal etableres et styringsudvalg til at koordinere deres aktiviteter. Kontrol- og inspektionsaktiviteter vil anvende procedurer for risikoevaluering for at muliggøre etablering af kontrolprioriteter, en inspektionsmetode, som dækker alle led i fødekæden (»fra plogen til tallerkenen«), og revisionsteknikker til at evaluere de nationale myndigheders arbejde. Det skal bemærkes, at indførelsen af disse ændringer afhænger af en forøgelse af personalet og bevillingerne, som i meddelelsen blev påpeget som nødvendige over for budgetmyndighederne.

⁽¹⁾ KOM(97) 183 endel. udg.

(97/C 373/204)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1496/97**af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen***(30. april 1997)*

Om: Energi — sammenlignende undersøgelse

Kan Kommissionen forelægge en sammenlignende undersøgelse af udviklingen i priserne på fire energikilder (atomkraft, kul, gas, vand) de sidste 20 år og de kommende 20 år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(17. juni 1997)*

Energikildernes priser og omkostninger afhænger af hvilken brug der gøres af dem. For små mængder skal der som regel betales mere, for eksempel i bolig- eller servicesektoren. Industrielle forbrugere og kraftværker kan som regel slippe billigere.

Statistiske oplysninger om priser på energikilder kan fås i Kommissionens publikationer om gas- og elektricitetspriser, i den årlige energioversigt, der offentliggøres af Kommissionen i *Energy in Europe* og i de regelmæssige publikationer fra Det internationale Energiagentur (IEA) om energipriser og energiskatter.

Energipriserne afhænger ikke blot af ikke blot af brændselspriserne; også kapitalomkostningerne ved energiudstyr og udnyttelsesgraden, som veksler med råenergiform og energiudstyrets alder, har betydning for energipriserne.

Selvom det ærede medlem ikke anfører på hvilket niveau han ønsker energipriserne sammenlignet, tyder de i spørgsmålet nævnte energikilder (atomkraft, kul, gas, vand) på at sammenligningen skal vedrøre elproduktionsomkostningerne.

For de sidste 20 års vedkommende findes der ingen officiel statistik over elproduktionsomkostningerne fordelt på brændselstype. Men Unipede (Den Internationale Union af Producenter og Fordelere af Elektrisk Energi) har lavet undersøgelser der indeholder omkostningssammenligninger.

Omkostningerne ved at fremstille elektricitet på grundlag af forskellige råenergiformer (atomenergi, kul, gas, vandkraft) kan undersøges ved hjælp af energimodeller. På grundlag af antagelser om den fremtidige udvikling i priserne for råenergiformerne og i investeringsomkostningerne til ny kapacitet beregnes elproduktionsomkostningerne i modeller som f.eks. MIDAS. MIDAS-modellen ligger til grund for en undersøgelse der under titlen *European energy to 2020 — a scenario approach* blev offentliggjort i foråret 1996 i *Energy in Europe*.

Derudover medfører elproduktion eksterne omkostninger som følge af udledninger til miljøet. Projektet Externe under JOULE-programmet leverer overslag over de eksterne omkostninger ved brændselskredsløbet i forbindelse med elproduktion, hvor der skelnes mellem de ovennævnte råenergiformer.

(97/C 373/205)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1511/97**af Hugh McMahon (PSE) til Kommissionen***(30. april 1997)*

Om: Kerneindustrien

Kommissionen bedes oplyse, om den har haft drøftelser med Det Forenede Kongerige om den hændelse, der fandt sted onsdag den 26. marts 1997, da reaktorerne i kernekraftværket Hunterston B blev lukket ned, hvilket forårsagede stor angstelse og foruroligelse hos mange af medarbejderne?

Vil Kommissionen kræve et tilsagn fra Den Skotske Miljøstyrelse og Inspektoratet for Nukleare Anlæg om, at der vil blive truffet foranstaltninger for at forhindre sådanne hændelser i at gentage sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(22. maj 1997)*

Kommissionen har ikke modtaget særlige oplysninger om nogen hændelse, som skulle være indtruffet den 26. marts 1997 i kernekraftværket Hunterston B.

I sig selv er en nedlukning ikke ensbetydende med en hændelse, og rent faktisk er den pågældende nedlukning heller ikke til dato blevet officielt anmeldt i henhold til systemet »International Nuclear Event Scale« (INES).

*(97/C 373/206)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1521/97****af Riccardo Nencini (PSE) til Kommissionen***(5. maj 1997)*

Om: Et fælles sprog til Europa

Antallet af medlemslande i Den Europæiske Union vokser stadig, og stadig flere lande ansøger om medlemskab. Sprog og dialekter bør beskyttes. Endvidere skrider den europæiske integrationsproces frem med hastige skridt, og indførelsen af et fælles sprog ville gøre det lettere at skabe et mere sammenhængende Europa.

Mener Kommissionen ikke, at den over for medlemsstaterne bør tage initiativ til at nå frem til dette mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(11. juni 1997)*

Det ærede medlem vil være klar over, at det er et grundlæggende princip i Fællesskabet at respektere dets medlemsstaters sproglige og kulturelle forskellighed. Alle de officielle sprog har samme vægt.

Det er derfor Fællesskabets politik at fremme alle de eksisterende sprog, både gennem en tilskyndelse til forbedrede sprogkundskaber og gennem tilskyndelse til at udvide antallet af sprog, der undervises i i medlemsstaterne.

Kommissionens hvidbog »Undervise og lære: På vej mod det kognitive samfund« ⁽¹⁾ understreger behovet for, at alle borgere kender to fællesskabssprog foruden deres eget, hvis de fuldt ud skal have gavn af alle de muligheder, Fællesskabet giver dem.

⁽¹⁾ KOM(95) 590

*(97/C 373/207)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1559/97****af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: Det operationelle program »uddannelse og indledende erhvervsuddannelse« i Grækenland

I det operationelle program »uddannelse og indledende erhvervsuddannelse« i Grækenland og i underprogram 1, foranstaltning 3, anføres bl.a. aktioner, som indeholder foranstaltningen oprettelse af skolebiblioteker (5-10 pr. departement), modernisering af de eksisterende biblioteker, samt at de forbindes med et centralbibliotek – en databank.

Eftersom der findes en tidsplan for denne foranstaltning, bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvad var udnyttelsesgraden for denne foranstaltning for året 1994, 1995 og 1996?
2. Findes der forsinkelser i udnyttelsen, og hvad var hovedårsagerne til denne forsinkelse?
3. Er Kommissionen vidende om størrelsen af udgifterne til de aktioner, som beskrives oven for under foranstaltning 1, 3?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(18. juni 1997)*

1. Aktionen »skolebiblioteker« (foranstaltning 3 i underprogrammet til det pågældende program) blev oprindeligt foreslået og principielt vedtaget via programmet »Uddannelse og indledende erhvervsuddannelse« i sommeren 1994. Derefter blev aktionen analyseret og planlagt af undervisningsministeriet på grundlag af konklusionerne fra en undersøgelse vedrørende denne aktion og endeligt officielt godkendt af Follow-up-udvalget for dette program i maj 1996. På baggrund af aktionens komplekse karakter og omfang besluttede Follow-up-udvalget endvidere at ansætte en projektleder, der skal varetage forvaltningen af dette projekt.

Det fremgår af det foregående og i henhold til undervisningsministeriets planlægning, at der hverken i 1994, 1995 eller 1996 er blevet gennemført aktioner under dette program.

2. De væsentligste årsager til forsinkelsen af iværksættelsen af denne aktion er den manglende fastsættelse af aktionens varighed, der primært skyldes administrative svagheder, især manglen på specialiserede tjenestegrene og navnlig manglen på en koordineringsinstans, programmets komplekse karakter, de hyppige udskiftninger af de ansvarlige i perioden op til april 1996 samt langsommelige administrative procedurer.

Efter den foreløbige udvælgelse af et begrænset antal firmaer er offentliggørelsen af et udbud med henblik på udvælgelse af en projektleder nu umiddelbart forestående.

3. Den samlede budgetramme for denne aktion beløber sig til ca. 35 mio ECU og omfatter en pilotfase, en mellemliggende fase og en videre udviklingsfase.

På baggrund af den vigtige rolle, som skolebibliotekerne spiller for en forbedring af undervisningen på sekundærtrinnene, og til trods for den betydelige forsinkelse, gør undervisningsministeriet nu en betydelig indsats for at iværksætte denne aktion så snart som muligt og indhente de omtalte forsinkelser.

(97/C 373/208)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1560/97**af Raimo Ilaskivi (PPE) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: Forbud mod aldersdiskriminering i medlemsstaterne

Kommissionsmedlem Pádraig Flynn's svar på min skriftlige forespørgsel om forbud mod aldersdiskriminering i medlemsstaterne (E-0936/97) ⁽¹⁾ er efter min mening utilfredsstillende, eftersom der i svaret ikke tages fat på det centrale i spørgsmålet, dvs. aldersdiskriminering. Sagen kan ikke klares ved at henvise til Fællesskabets begrænsede beføjelser inden for social sikring, da det drejer sig om et mere vidtrækkende spørgsmål om lige muligheder. Hvis der var tale om en situation, hvor pensionen i nogle medlemsstater blev forhøjet i forskellig takt for mænd og for kvinder, er det sandsynligt, at Kommissionen ville indtage en fordømmende holdning til sagen, og at den ville træffe foranstaltninger til at løse problemet ved brug af fællesskabsretten.

Mener Kommissionen dermed, at lige muligheder er et princip, der kun gælder for køn og race, og at det ikke omfatter forskelsbehandling af enkelte aldersgrupper blandt Unionens borgere?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 200.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(13. juni 1997)*

Som led i Regeringskonferencens arbejde går Kommissionen ind for, at der indføres en ny artikel i traktaten, der generelt forbyder enhver form for diskriminering, der bygger på alder, køn, race, etnisk eller social oprindelse, religion, invaliditet eller seksuel observans.

Den endelige beslutning træffes imidlertid af medlemsstaternes nationale regeringer, og det er vanskeligt på indværende tidspunkt at vurdere, hvorvidt denne artikel virkelig indføres i traktaten.

Det skal fremhæves, at Kommissionen indtil nu har udnyttet alle de muligheder, som de eksisterende traktater frembyder, med henblik på at sikre princippet med ikke-diskriminering i adskillige fællesskabstekster og aktioner, og ikke kun på området for ligestilling mellem mænd og kvinder, men på alle de ovenfor nævnte områder.

(97/C 373/209)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1565/97**af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen**

(6. maj 1997)

Om: Støtte inden for rammerne af »Handlingsplan 16:9«

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at en undersøgelse af kreditværdigheden og driftsledelsen hos den, der ansøger om finansiel støtte, er afgørende for en hensigtsmæssig og målrettet gennemførelse af støtteprogrammer såsom »Handlingsplan 16:9« og at det er bedre med en forudgående undersøgelse for at beskytte Unionens finansielle interesser og forhindre eventuelle negative konsekvenser for EU-budgettet i stedet for senere hen at skulle indlede tilbagebetalingsprocedurer? Kan Kommissionen bekræfte, at det er standardproceduren ved evaluering af alle ansøgninger?

2. Hvis det ikke skulle være tilfældet, er Kommissionen så rede til i fremtidige forslag til programmer for finansiel støtte i lighed med ovennævnte handlingsplan at medtage ansøgerens kreditværdighed og driftsledelse blandt de eksplicite kriterier for tildeling af finansiel støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(4. juni 1997)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i at en undersøgelse af kreditværdigheden er nødvendig før der indgås aftale med en forslagsstiller inden for rammerne af 16:9-handlingsplanen. Det sker da også systematisk idet ansøgerne skal forelægge deres seneste officielle årsregnskab sammen med forslaget. Bedømmerne skal således ikke blot udtale sig om værdien af et forslag, men også om ansøgerens kreditværdighed. Selvom der ligger et stort arbejde heri, mener Kommissionen, som det ærede medlem, at dette er den bedste måde at varetage Fællesskabets finansielle interesser på.

Man kan dog ikke systematisk udelukke ansøgere hvis finansielle situation ser kritisk ud., bl.a. fordi man så ville stille mindre virksomheder dårligere, og fordi nye fjernsynsstationer, som er meget lovende for programmet, almindeligvis kører med tab de første fire-fem år. I sådanne tilfælde begrænser Kommissionen risikoen ved at foretage supplerende finansielle undersøgelser som tager hensyn til projektets størrelse og den investering som støttemodtageren selv skal foretage, ved at kræve bankgarantier og ved først at udbetale støtten når arbejdet er udført.

(97/C 373/210)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1574/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(6. maj 1997)

Om: Det europæiske forum om invaliditet

Det nye uafhængige europæiske forum om invaliditet mødtes for første gang i Dublin i november. Forummet anmodede det irske formandskab om i EF-traktaten at indføje en omtale af handicappedes rettigheder.

Forummet vedtog rapporten »Hvordan kan handicappede personer i EU opnå lige muligheder som borgere?«, som klargør en række punkter vedrørende spørgsmålet om indføje af en bestemmelse om forskelsbehandling i traktaten.

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor der ikke er blevet vedtaget et nyt program om invaliditet til erstatning for HELIOS II, og Kommissionen opfordres til at udarbejde en række nye forslag herom.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(17. juni 1997)

Kommissionen forelagde den 30. juli 1996 en meddelelse om en ny fællesskabsstrategi på handicapområdet ⁽¹⁾. Heri tages der hensyn til Helios II-programmets afslutning pr. 31. december 1996, og der fastsættes nye forslag til aktioner, Kommissionen kan forelægge på grundlag af den endelig evaluering af Helios II-programmet.

Kommissionen vil forelægge den endelige evalueringsrapport om Helios II-programmet for Parlamentet og Rådet i nær fremtid.

(¹) Dok. KOM(96) 406 endelig udg.

(97/C 373/211)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1575/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(6. maj 1997)

Om: Foranstaltninger til fordel for ældre

Ifølge det nye EU-budget for 1997 vil en række foranstaltninger til fordel for ældre kunne modtage nye bevillinger. »Nulvækstbudgettet« blev endeligt vedtaget af Europa-Parlamentet på plenarforsamlingen i december og afsluttede således den lange og komplicerede interinstitutionelle procedure.

Tre poster på budgettet vedrører de ældre i særlig grad: 2,5 mio ecu er afsat til »Foranstaltninger til fordel for ældre« (budgetpost B3-4104).

Kommissionen bedes oplyse, om disse bevillinger vil blive indføjet i et rammeprogram til fordel for ældre.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(13. juni 1997)

Kommissionen fremlagde sit forslag til Rådets afgørelse om fællesskabsstøtte til aktioner til fordel for ældre 1995-1999 i marts 1995 (¹). Dette forslag er endnu ikke blevet vedtaget af Rådet. Budgetpost B3-4104 tjener til at finansiere pilotprojekter indtil den forventede vedtagelse af det forelagte program.

Det Forenede Kongerige anlagde imidlertid sag ved Domstolen, idet det anfægtede Kommissionens kompetence til at finansiere projekter på budgetpost B3-4104, uden at der foreligger en afgørelse vedtaget af Rådet. Den 24. september 1996 afsagde Domstolens præsident en kendelse om, at Kommissionen har bemyndigelse til at indgå aftaler i 1996, men ikke har kompetence til at foretage udbetalinger indtil den endelige dom, og kun såfremt denne dom giver Kommissionen medhold. Kommissionen søger for øjeblikket at opnå en juridisk afklaring med hensyn til denne budgetpost til aktioner til fordel for ældre i 1997.

(¹) KOM(95) 53.

(97/C 373/212)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1576/97

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(6. maj 1997)

Om: Velfærdsorganisationer

Budgettet for 1997 har fået en ny post, nemlig »Samarbejde med velfærdsorganisationer samt ikke-statslige organisationer og sammenslutninger, der beskæftiger sig med ældre mennesker« (B3-4101). De bevilgede 4 mio ecu er bestemt til at dække samarbejdet mellem Den Europæiske Union og velfærdsorganisationer og fonde i deres egenskab af institutioner med ansvar for sociale foretagender og tjenester. Også sammenslutninger, der arbejder for ældre mennesker eller ældre menneskers velfærdssorganisationer, kan anmode om støtte.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke kriterier der gælder for bevilling af støtte, og opfordres til at redegøre meget omhyggeligt herfor.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(9. juni 1997)*

Budgetbemærkningen til den nye budgetpost B3-4101 (samarbejde med velfærdsorganisationer samt ikke-statslige organisationer og sammenslutninger, der beskæftiger sig med ældre mennesker) siger klart, at de 4 mio. ECU i alt omfatter en bevilling til organisationer som Det Europæiske Netværk mod Fattigdom og Feantsa.

Kommissionen har foreslået, at de tiloversblevne midler for 1997 anvendes til at støtte aktioner, som vil styrke ikke-statslige organisationers, velfærdsorganisationers og fondes kapacitet til at indgå i den civile dialog på det europæiske plan.

Meddelelsen om indkaldelse af forslag blev offentliggjort i EFT ⁽¹⁾. Retningslinjer og ansøgningsformularer kan fås fra Kommissionen (generaldirektoratet for beskæftigelse, arbejdsmarkedsrelationer og sociale anliggender).

Hovedkriterierne for støtte til aktioner er, at disse skal:

- foreslås, organiseres og ledes af velgørende organisationer, fonde eller ikke-statslige organisationer, som er direkte involveret;
- være velegnede til at fremme udveksling af erfaringer og information eller udbrede god praksis i vigtige socialpolitiske spørgsmål på det europæiske plan;
- organiseres på grænseoverskridende basis og omfatte et partnerskab mellem relevante velgørende organisationer, fonde eller andre ikke-statslige organisationer fra mindst tre medlemsstater;
- omfatte en betydelig finansiering fra andre kilder (generelt skal mindst 40% af aktionens samlede omkostninger dækkes fra andre kilder end Fællesskabet);
- demonstrere en klar merværdi på det europæiske plan.

⁽¹⁾ EFT C 149 af 15.5.1997.

(97/C 373/213)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1577/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: Alzheimers sygdom

I år indeholder budgettet for første gang en særskilt post om Alzheimers sygdom, og der er afsat 2,5 mio ecu hertil (B3-4307N). Foranstaltningen har til formål at støtte grænseoverskridende aktiviteter med henblik på at forbedre livskvaliteten for mennesker, der lider af Alzheimers sygdom eller lignende sygdomme, og for de personer, der plejer disse.

Kommissionen bedes oplyse, hvilken procedure den agter at anvende ved bevillingen af støtten.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(5. juni 1997)*

Kommissionen har offentliggjort en indkaldelse af forslag til aktioner til fordel for personer, som er ramt af Alzheimers sygdom ⁽¹⁾.

Forslag blev accepteret indtil den 30. maj 1997. Ved udvælgelsen af projekter bistås Kommissionen af et ekspertudvalg, som mødes i Luxembourg den 3. og 4. juli 1997.

⁽¹⁾ EFT S 40 af 26.2.1997.

(97/C 373/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1578/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(6. maj 1997)**Om: Pensionstillæg*

Udsigten til at tabe retten til pensionstillæg er en alvorlig trussel mod borgernes frie bevægelighed og ligebehandling som fastlagt i EF-traktaten. Dette er konklusionen på en rapport om pensionstillæg, der blev vedtaget den 28. og 29. november af gruppen om borgernes frie bevægelighed. Rapporten, der behandler alle pensionsproblemer i forbindelse med arbejdstagernes passage fra den ene medlemsstat til den anden, vil blive indføjet i de afsluttende henstillinger fra gruppen om den frie bevægelighed i Europa.

Kommissionen anmodes om at bibeholde de erhvervede rettigheder: hvis en arbejdstager flytter til en anden medlemsstat og forlader sin pensionsordning, bør han ikke berøves sine erhvervede rettigheder. Hvis en arbejdstager ikke har afsluttet den krævede minimumsperiode, har han imidlertid ikke erhvervet nogen rettigheder.

(97/C 373/215)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1596/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(6. maj 1997)**Om: Supplerende pension*

Faren for at miste retten til supplerende pension er en alvorlig trussel mod den frie bevægelighed og lige behandling af borgerne, der er garanteret i EF-traktaten. Sådan lyder konklusionen på en beretning om supplerende pension, der blev vedtaget den 28.-29. november 1996 af gruppen på højt niveau om borgernes frie bevægelighed. Beretningen, der omhandler alle pensionsproblemer i forbindelse med arbejdstageres flytning mellem medlemsstaterne, vil indgå i de afsluttende henstillinger fra gruppen om fri bevægelighed i Europa.

Vil Kommissionen træffe foranstaltninger til beskyttelse af erhvervede rettigheder? En arbejdstager, der flytter til en anden medlemsstat og dermed forlader sin oprindelige pensionsordning, kan ikke berøves sine erhvervede rettigheder. En arbejdstager, der ikke har fuldført den korteste pensionsgivende periode, vil imidlertid ikke have erhvervet nogen rettigheder.

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
på skriftlige forespørgsler E-1578/97 og E-1596/97***(16. juni 1997)*

I sin meddelelse af 19. juli 1991 om pensionstillæg gjorde Kommissionen allerede opmærksom på de forhindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed, der knytter sig til pensionstillæg. Der har siden været foretaget undersøgelser og gennemført høringer med alle implicerede, nemlig medlemsstaternes regeringer, arbejdsmarkedets parter og pensionsfondene, for at finde mulige løsninger og overvinde disse hindringer.

Efter Kommissionens anmodning har en gruppe på højt plan under forsæde af fr. Veil undersøgt spørgsmålet og udarbejdet en rapport. I den rapport, det ærede medlem nævner, foreslår gruppen Kommissionen i det mindste i begyndelsen at begrænse ethvert forslag om lovgivning til en metode på grundlag af princippet om ligebehandling af egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater koncentreret omkring følgende tre elementer:

- a) bevarelse af erhvervede rettigheder;
- b) grænseoverskridende betalinger;
- c) beskæftigelse på kort sigt i en anden medlemsstat og muligheden for at tilslutte sig pensionsordningen i den oprindelige medlemsstat.

I lyset af disse henstillinger og efter at have hørt alle berørte parter regner Kommissionen med forelægge konkrete forslag i løbet af 1997. Et direktiv synes at være det mest hensigtsmæssige juridiske redskab.

(97/C 373/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1585/97
af Antonios Trakatellis (PPE) til Kommissionen
(30. april 1997)

Om: Fællesskabsstøtterammen — Delprogram for metroen i Thessaloniki

Under den anden fællesskabsstøtteramme for Grækenland 1994-1999, som den græske regering forelagde, indgår blandt andet under målområde 2: »forbedring af levevilkårene« handlingsprogrammet for udvikling af byområder (metroer i Athen og Thessaloniki). Der er næsten gået tre år siden indførelsen af fællesskabsstøtterammen, og mens delprogrammet for metroen i Athen, som finansieres fra EFRU med 783 mio. ecu, er ved at blive gennemført, er metroen i Thessaloniki endnu ikke påbegyndt, hvorved et EU-bidrag på 70,7 mio. ecu fra EFRU til gennemførelse af dette projekt ikke har kunnet udnyttes. Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvad skyldes denne forsinkelse? Hvorfor er projektet endnu ikke blevet påbegyndt?
2. Hvor længe kan påbegyndelsen af projektet endnu forsinkes uden risiko for tab af finansieringen fra FSR i betragtning af, at fællesskabsstøtterammen udløber i 1999?
3. Hvad har Kommissionen foretaget sig, og hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at sikre, at projektet omgående gennemføres, idet det anses for nødvendigt for en by med én million indbyggere?
4. Vil Kommissionen i fremtiden kunne godkende en eventuel aflysning af projektet samt overførsel af de afsatte EU-bevillinger på 70,7 mio. ecu til andre delprogrammer under FSR?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(28. maj 1997)

Kommissionen kan bekræfte, at det operationelle program »Byudvikling« under den anden fællesskabsstøtteramme for Grækenland omfatter bevillinger fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til medfinansiering af anlæggelsen af en metro i Thessaloniki.

På grund af de komplicerede forhandlinger om kontrakten mellem det græske ministerium og de entreprenører, der er kandidater til at udføre arbejdet, er anlæggelsen af denne metro imidlertid endnu ikke blevet påbegyndt.

Kommissionen har til dato ikke modtaget nogen konkret ansøgning om medfinansiering af undersøgelser eller arbejder i forbindelse med dette projekt, som der er risiko for ikke vil blive afsluttet inden udløbet af den periode, hvor den anden fællesskabsstøtteramme løber. Den har heller ikke kendskab til planer om en anden anvendelse af ovennævnte bevillinger.

Kommissionen følger meget nøje udviklingen i denne sag sammen med de græske myndigheder.

(97/C 373/217)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1587/97
af Bertel Haarder (ELDR) til Kommissionen
(5. maj 1997)

Om: Markedsdefinitioner for samtrafik på teleområdet

I artikel 4, stk. 3, i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (fælles holdning 34/96 ⁽¹⁾) er anført, at en organisation anses for at have en stærk markedsstilling, hvis den har en andel på mere end 25% af »et bestemt telekommunikationsmarked i det geografiske område af en medlemsstat, hvor den har tilladelse til at drive virksomhed«. I Kommissionens udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d, om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til det nævnte direktivforslag (KOM(96)0535) har Kommissionen tiltrådt en ændret ordlyd af direktivforslagets artikel 7, stk. 2, hvorefter det for organisationer, der udbyder offentlige mobiltelefonnet, er afgørende, om de nationale tilsynsmyndigheder har meddelt sådanne organisationer, at de har en stærk markedsposition »på det nationale marked for samtrafik«.

Kommissionen bedes bekræfte, at de to nævnte markedsdefinitioner ikke er identiske.

⁽¹⁾ EFT C 220 af 29.7.1996, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(29. maj 1997)*

I forslaget til samtrafikdirektiv, artikel 4, stk. 3, fastlægges det hvilke generelle kriterier en national tilsynsmyndighed skal anlægge, når den skal afgøre om en organisation har en stærk markedsposition. Bedømmelsen skal bygge på »et bestemt telekommunikationsmarked i det geografiske område af en medlemsstat, hvor den (dvs. organisationen) har tilladelse til at drive virksomhed«.

I artikel 7, stk. 2, lyder sidste sætning: »Bestemmelserne i dette stykke finder også anvendelse på de organisationer, der er angivet i bilag I, del 3 (dvs. offentlige mobiltelefonoperatører), og som de nationale tilsynsmyndigheder har meddelt har en stærk markedsposition på det nationale marked for samtrafik«. Dette er ordlyden i Kommissionens ændrede forslag ⁽¹⁾, således som den nu er indføjet i den tekst som Parlamentet og Rådet blev enige om på forligsmødet den 19. marts 1997.

Når en national tilsynsmyndighed overvejer om en organisation har en stærk markedsposition, skal den i alle tilfælde afgøre hvad det relevante marked er, og det skal ske under nøje iagttagelse af hvad det er for forpligtelser direktivet fastlægger. Hvor der som i artikel 7, stk. 2, er tale om mobiloperatører, skal det relevante marked ifølge direktivet anses for at være samtrafikmarkedet (dvs. markedet for samtrafik på det faste net og mobilnettet tilsammen).

Kommissionen bekræfter at den markedsdefinition der fastlægges i artikel 7, stk. 7, kun gælder for artikel 7, stk. 2, og at der for andre artikler i direktivet vil gælde andre definitioner af 'det relevante marked' i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3.

⁽¹⁾ KOM(96) 535.

(97/C 373/218)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1591/97**af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen***(6. maj 1997)*

Om: Valg af vurderingsekspertter til LEONARDO DA VINCI-programmet i Grækenland

Den kompetente græske myndighed til forvaltning af LEONARDO DA VINCI-programmet (det græske arbejdsinstitut) opslug stillinger som eksperter til vurdering af dets forslag for året 1997. Ifølge oplysninger, som jeg har fået, foretog formanden for bestyrelsen for det omtalte institut udnævnelse af nogle eksperter uden at overholde nogen som helst procedure gående ud på et sagkyndigt og objektivt valg, og udelukkede således andre erfarne eksperter, som havde deltaget med stor succes i proceduren sidste år. Med denne procedure skabes tvivl ikke alene om den nødvendige gennemskuelighed i forbindelse med programmets forvaltning, men ligeledes om, hvorvidt det i sidste ende fører til et effektivt resultat.

Kommissionen bedes på baggrund af dette oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe for at sikre den nødvendige objektivitet i forbindelse med vurdering af forslagene og følgelig den gode funktion af programmet for 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(11. juni 1997)*

Kommissionens udnævnelse af eksperter til at foretage en evaluering af de forslag, der forelægges for Kommissionen direkte inden for rammerne af Leonardo-programmet, sker på grundlag af de nationale myndigheders forslag, således som det er fastsat i Leonardo-afgørelsen. Udvælgelseskriterierne for disse eksperter er fastsat efter en streng procedure for at sikre en objektiv evaluering af høj kvalitet. For at sikre den størst mulige objektivitet omfatter evalueringsfasen flere etaper. De forslag, der indsendes direkte til de nationale myndigheder, evalueres også af Kommissionen, og de forslag, der indsendes direkte til Kommissionen, analyseres af de nationale myndigheder for at supplere den evaluering, der foretages af de eksterne eksperter.

(97/C 373/219)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1595/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(6. maj 1997)**Om:* Lige muligheder

EU-institutionerne har for nylig behandlet Kommissionens meddelelse om lige muligheder for handicappede.

På et møde i Bruxelles den 2. december 1996 vedtog socialministrene en resolution, hvori de forpligter sig til at se nærmere på deres nationale politikker med henblik på at sikre handicappede lige rettigheder og muligheder og afskaffe enhver form for negativ forskelsbehandling på grund af handicap.

Vil Kommissionen på denne baggrund træffe effektive foranstaltninger for at sikre handicappede mulighed for at deltage i alle fællesskabsprogrammer og for at sikre, at den nye teknologi udnyttes på en måde, der imødekommer de krav, som synshandicappede og fysisk og mentalt handicappede stiller?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(18. juni 1997)*

Som led i gennemførelsen af den nye strategi til fremme af lige muligheder for handicappede mennesker har Kommissionen lagt særlig vægt på en række prioriterede områder, der også omfatter de punkter, som det ærede parlamentsmedlem nævner.

Kommissionen agter således at styrke den interne tværfaglige arbejdsgruppes mandat for at sikre, at »mainstreaming«-dimensionen virkeligt anvendes til fordel for handicappede mennesker ved navnlig at give denne gruppe adgang til fællesskabsprogrammer og initiativer. Endvidere agter Kommissionen at sikre, at der ved videreudviklingen af nye teknologier som led i informationssamfundet tages hensyn til samtlige EU-borgeres behov. I denne sammenhæng er handicappede menneskers behov og især blindes og synshandicappedes samt fysisk og mentalt handicappedes behov et uomgængeligt krav i forbindelse med fremme af nye teknologier. I øvrigt har den interne ad hoc-arbejdsgruppe som et element i den nye strategi bebudet en undersøgelse, der snarest vil blive gennemført, af nytteværdien af et særligt fællesskabsinitiativ vedrørende nye teknologier for handicappede mennesker.

(97/C 373/220)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1599/97**af Hedy d'Ancona (PSE) til Kommissionen***(7. maj 1997)**Om:* Ydelse af nødhjælp til Bulgarien

1. På hvilken måde har Kommissionen opfyldt den uopsættelige beslutning fra torsdag den 24. oktober 1996, hvor Europa-Parlamentet opfordrede til et adækvat nødhjælpsprogram for at levere de nødvendige fødevarer til Bulgarien, således at den alvorlige fødevarekrise, som de fattigste i den bulgarske befolkning konfronteres med, afværges?

2. Er der ved opstillingen af nødhjælpsprogrammet taget hensyn til den kritik, som bl.a. forskellige bulgarske ngo'er retter mod den bulgarske regerings bonitet og pålidelighed som modtager og distributør af den europæiske nødhjælp?

3. På hvilken måde kan en tilstrækkelig kontrol med kvaliteten og effektiviteten af den bilaterale hjælp garanteres? Er bulgarske ngo'ere inddraget eller rådspurgt med hensyn til kontrol af det bilaterale hjælpeprogram?

4. Hvor stor en procentdel af hjælpen i forbindelse med nødhjælpsprogrammet sker via ikke-statslige organisationer.

5. Under nødhjælpsprogrammet er der afsat penge til 500.000 af de fattigste i befolkningen, idet dette tal tages fra antallet af familier, der er offentligt registreret. Er Kommissionen overbevist om, at dette er en korrekt afspejling af de fattigste, i og med at aleneforældre, familiemedlemmer uden adresse og ikke formelt viiede eller skilte forældrepar ikke kommer i betragtning, hvorved navnlig sigøjnerbefolkningen bliver forfordelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(5. juni 1997)

1. Kommissionen har siden midten af 1996 ydet fællesskabsbistand på 73,6 mio. ECU i forbindelse med den økonomiske krise i Bulgarien. Denne bistand omfatter et socialt Phare-nødhjælpsprogram til et beløb af 20 mio. ECU for de mest trængende samfundsgrupper og en ECHO-katastrofebistand på 1,1 mio. ECU i form af lægemidler og fødevarer.
2. Når det pågældende leveringssystem i forbindelse med det sociale Phare-nødhjælpsprogram på 20 mio. ECU blev valgt, skyldtes dette, at det var nødvendigt hurtigt at yde bistand til en meget stor målgruppe bestående af husholdninger og samfunds- og uddannelsesinstitutioner. Det var derfor nødvendigt at benytte de eksisterende fordelingsmekanismer i det statslige velfærdssystem. ECHO-bistanden ydes via ikke-statslige organisationer (NGO'er).
3. Det sociale Phare-nødhjælpsprogram overvåges af et hold af eksterne eksperter fra Fællesskabet og Bulgarien og vil blive bedømt af eksterne revisorer. Desuden sørger en række bulgarske NGO'er for overvågning på kommunalt plan.
4. Kommissionen har forvisset sig om, at det sociale Phare-bistandsprogram kommer målgrupperne til gode. En massiv oplysningskampagne i de nationale og lokale medier (fjernsyn, radio, pressen) har skabt betydelig interesse i offentligheden, hvilket bl.a. har givet sig udslag i, at et stort antal husholdninger (mere end 600 000) har indgivet ansøgninger. Kommissionen har kontaktet den nye bulgarske regering med henblik på at fastlægge, i hvilken udstrækning programmet kan komme marginalgrupper til gode.

(97/C 373/221)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1624/97

af Anthony Wilson (PSE) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Uidentificerede flyvende objekter (UFO'er)

Erkendes det, at den extraterrestriale hypotese er den mest sandsynlige forklaring på en række beretninger om uidentificerede flyvende objekter?

(97/C 373/222)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1625/97

af Anthony Wilson (PSE) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Uidentificerede flyvende objekter (UFO'er)

Erkendes det, at uidentificerede maskiner, hvis flyvekapacitet og manøvrerbarhed langt overgår det nuværende flyvemaskinedesign, ved adskillige lejligheder er trængt ind i det europæiske luftrum?

(97/C 373/223)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1721/97

af Mark Watts (PSE) til Kommissionen

(23. maj 1997)

Om: Iagttagelser af UFO'er i Østkent

Er Kommissionen bekendt med beretninger både i Folkestone Herald og Adscene i begyndelse af marts om iagttagelser af uidentificerede flyvende objekter i Donkey Street-området i Burmarsh i nærheden af det britiske parlamentsmedlem Michael Howards hjem og ruinerne af Lympne-slottet?

Øjenvidner har beskrevet objekterne som trekantede fartøjer omgivet af stærkt lys.

Jeg er bekymret over mulige risici for Michael Howard og Lympne-slottet og er meget interesseret i, at disse to velkendte gamle mindesmærker beskyttes mod overlast af ukendt oprindelse.

Har Kommissionen noget kendskab til aktiviteter fra fremmede planeter i dette område eller over Den Engelske Kanal?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
på skriftlige forespørgsler E-1624/97, E-1625/97 og E-1721/97

(25. juni 1997)

Varetagelsen af de opgaver, traktaterne pålægger Kommissionen, giver den ikke adgang til oplysninger af den ønskede art. Kommissionen beklager således ikke at kunne besvare forespørgslen.

(97/C 373/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1650/97

af Lis Jensen (I-EDN) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Atoms-krot i metaldåser

Kommissionen har ifølge en notits fra det danske miljø- og energiministerium besluttet at sende en åbningsskrivelse om ophævelse af det danske forbud mod markedsføring af øl og læskedrikke i metalemballager.

Skrotfirmaet, British Nuclear Fuels renser og genbruger atoms-krot, og holder, efter egen opfattelse, sig under grænseværdien på 400 becquerel pr. kilo i det metal, der kan bruges til metaldåser.

Vil Kommissionen i forbindelse med ønsket om at få ophævet det danske markedsføringsforbud tage højde for den mulige strålingsrisiko fra den slags metal og lade det indgå i eventuelle sundheds- og miljøovervejelser?

(97/C 373/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1654/97

af Inger Schörling (V) til Kommissionen

(5. maj 1997)

Om: Radioaktivt skrot i konserverdåser

En virksomhed i Storbritannien, British Nuclear Fuels, fremstiller konserverdåser til fødevarer af rensede radioaktive metaller fra kernekraftværker. Efter at metallet er rensat med syre, hævdes det, at dets grænseværdi ikke overstiger 400 becquerel. Metallet eksporteres også til andre lande, uden at dets oprindelse angives.

At anvende genindvundet skrot fra kernekraftværker til konserverdåser til fødevarer må anses for at være særdeles uheldigt og stødende, selv om virksomheden kan påvise lave strålingsdoser i metallet.

Hvad agter Kommissionen at gøre i den anledning? Påtænkes der nogen former for foranstaltninger?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler P-1650/97 og P-1654/97

(13. juni 1997)

British Nuclear Fuels har udviklet en fremgangsmåde til dekontaminering af metalskrot, især fra det nedlukkede BNFL-anlæg i Capenhurst, på en sådan måde, at det kunne frigives til genanvendelse.

Der er i den nugældende EF-strålingsbeskyttelseslovgivning ingen specifikke bestemmelser om genanvendelse. De grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling (direktiv 80/836/Euratom)⁽¹⁾ siger, at kravene om anmeldelse og forudgående tilladelse ikke gælder, hvor de radioaktive koncentrationer er på under 100 000 Becquerel pr. kg. (Bq/kg). Den seneste revision af disse normer (direktiv 96/29/Euratom)⁽²⁾, der vil træde i kraft i maj, år 2000, erstatter denne undtagelsesværdi med en radionuklid-specifik liste med værdier, der generelt er mere restriktive (1000 Bq/kg for de fleste alfa-emitterende radionuklider og 10 000 Bq/kg for gamma-emitterende radionuklider) og giver derudover medlemsstaterne mulighed for at tillade, at materialer frigives fra yderligere krav om bortskaffelse, genanvendelse eller genbrug, når de clearingsniveauer, der er fastsat af medlemsstaterne, overholdes. Der er i de britiske bestemmelser (Radioactive Substances (substances of low activity) Exemption Order (1986, No 1002, ændret i 1992, No 647) fastsat et maksimalt niveau på 400 Bq/kg. Den britiske Miljøstyrelse sikrer, at disse bestemmelser overholdes.

Den ekspertgruppe, der blev nedsat i medfør af Euratom-traktatens artikel 31, har i mange år undersøgt de strålingsmæssige følger af genanvendelse af radioaktivt metalkrot. Allerede i 1988 blev der offentliggjort en henstilling fra eksperterne (i strålingsbeskyttelsesserien nr. 43), hvori der for genanvendelse af stål blev foreslået et generelt clearingsniveau på 1 000 Bq/kg for beta/gamma-emitterende radionuklider. Der er i de seneste år blevet foretaget yderligere undersøgelser, som nu også omfatter kobber og aluminium, der har resulteret i en nuklid-specifik liste over clearingsniveauer, både for genanvendelse og genbrug. De mest restriktive af disse værdier er imidlertid stadig 1 000 Bq/kg. Der er i øjeblikket ved at blive udarbejdet en rapport med de nye henstillinger med henblik på offentliggørelse.

Frigivelse af metalkrot i overensstemmelse med de britiske undtagelsesregler falder således i tråd med bestemmelserne i de grundlæggende beskyttelsesnormer. Frigivelse til den store masse af metalgenvinding sikrer desuden yderligere opblanding. Det kan derfor konkluderes, at den mulige tilstedeværelse af radioaktivitet i forbrugsgoder ikke frembyder nogen fare for sundheden, og at hvad doser i enkeltpersoner angår, er de to størrelsesordener lavere end den naturlige baggrundsstråling.

⁽¹⁾ EFT L 246 af 17.9.1980.

⁽²⁾ EFT L 159 af 29.6.1996.

(97/C 373/226)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1657/97

af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen

(14. maj 1997)

Om: Retsforfølgelse af journalister i Grækenland

To kendte journalister ved en stor græsk avis retsforfølges for misligholdelse af statshemmeligheder, spionage og manglende overholdelse af tjenstlig fortrolighed.

Retsforfølgelsen er baseret på en offentliggørelse af dokumenter, som det græske udenrigsministerium havde karakteriseret som fortrolige, hvilket helt klart er ubegrundet, da det ene af disse dokumenter blot var en fuldmagt, der gav en græsk diplomat ret til at meddele indholdet af det andet dokument til myndighederne i Fyrom. Offentliggørelsen af disse dokumenter var således ikke noget, der kunne skade de græske interesser. Det bør understreges, at Det Europæiske Journalistforbund i sin seneste erklæring fra Dublin (26.-27. april 1996) fordømmer ministrenes ret til at udfærdige dokumenter, der karakteriseres som fortrolige under tilsidesættelse af de interesser, borgerne kunne have af de oplysninger, der ellers ville blive bragt for dagens lys. I samme erklæring hedder det tillige, at ignen journalist bør retsforfølges, irettesættes eller fratages sin indflydelse, fordi han har givet offentligheden eller massemedierne oplysninger, for så vidt disse oplysninger er til gavn for offentligheden.

Kan Kommissionen give oplysninger om det græske udenrigsministeriums utilstedelige retsforfølgelse af de to journalister, samt hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte med henblik på at lette deres vanskelige situation og for at noget lignende ikke gentager sig i fremtiden for journalister, der bringer oplysninger for dagens lys, som er af afgørende betydning for et lands borgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(4. juni 1997)*

Kommissionen tilægger respekten for menneskerettighederne over alt i verden den største betydning. Fællesskabet har imidlertid ikke ved traktaterne nogen generel beføjelse til at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder. Det har i denne forbindelse kun beføjelser med hensyn til anvendelsen af fællesskabsretten, som bygger på respekten for de grundlæggende rettigheder.

Hvad angår den situation, som de ærede medlem omtaler, skal Kommissionen minde om, at respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder garanteres af medlemsstaterne, både internt med intern klageadgang og eksternt på basis af de ordninger, der findes i Europarådets konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

*(97/C 373/227)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1669/97****af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen***(20. maj 1997)*

Om: Konventionen om ørkendannelse

Hvilke skridt er der taget til at anspore medlemsstaterne til at ratificere denne konvention, som trådte i kraft den 26. december 1996, og er der allerede nogen, der har gjort det? Har EU planer om at ratificere den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro*(6. juni 1997)*

Artikel 34 i FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse bestemmer, at medlemsstaterne og Fællesskabet hver især træffer afgørelse om deres ansvar for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne konvention, hvilket også omfatter ratificering. Den 15. maj 1997 havde ti medlemsstater ratificeret konventionen. Det drejer sig om Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige. Fællesskabet er for sit vedkommende i færd med at ratificere den.

*(97/C 373/228)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1675/97****af Glenys Kinnock (PSE) til Kommissionen***(7. maj 1997)*

Om: Humanitær bistand til Nordkorea

Kan Kommissionen oplyse, om der er planer om at forøge den humanitære bistand til Nordkorea?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(5. juni 1997)*

I de to sidste år har Kommissionen nøje fulgt udviklingen i den politiske og humanitære situation på den koreanske halvø. Til dato har Kommissionen ydet næsten 10 mio. ECU til humanitære bistands- og fødevarerhjælpeprogrammer.

Som følge af de seneste måneders alarmerende beretninger om den humanitære situation i Nordkorea fra diverse observatører har Kommissionen afsendt et uafhængigt team af eksterne eksperter til landet med henblik på at vurdere de humanitære behov.

På basis af resultaterne af denne tjenesterejse og på grundlag af rapporter fra internationale eksperter fra bl.a. Verdensfødevarerprogrammet (WFP) er der forberedt en koordineret indsats, der indebærer en omfattende fødevarerhjælp, der vil blive ydet inden for rammerne af Kommissionens fødevarerikkerhedsprogram, og en humanitær bistand i tilknytning til spørgsmål omkring folkesundheden.

Fødevarerhjelpen, der specielt er udformet som en humanitær indsats, vil blive ydet i to faser. I første omgang vil der efter aftale med WFP ske en reallokering af de resterende ressourcer fra Kommissionens multilaterale aftale fra 1996 med WFP, kombineret med ikke-programmerede ressourcer fra 1997, og disse vil tilsammen andrage ca. 65 000 tons levnedsmidler til en værdi af 21,3 mio. ECU. I anden omgang vil en ny kommissionsbeslutning vedrørende budgettet for 1997, der går ud på at yde yderligere 90 000 tons fødevarer til en værdi af 25 mio. ECU, blive realiseret bilateralt af WFP i Nordkorea på Kommissionens vegne. Indsatsen på folkesundhedsområdet til en værdi af 9,5 mio. ECU vil blive gennemført af multinationale institutioner og ikke-statslige organisationer.

Samtidig med, at Kommissionen således viderefører sin ikke-anerkendelsespolitik over for Nordkorea, er den på baggrund af de seneste alarmerende udviklingstendenser i færd med at forberede en aktiv indsats ved hjælp af ressourcer ud over dem, Fællesskabet allerede har afsat til disse formål.

(97/C 373/229)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1676/97

af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen

(7. maj 1997)

Om: NATURA 2000-programmet og medlemsstaternes ret til at foretage ændringer i det vedtagne program

Unionens medlemsstater bekræfter de beskyttede områder, der hører under det såkaldte NATURA 2000-program, ved at sende oplysninger herom til Kommissionen. Det er imidlertid uklart, hvilke muligheder medlemsstaterne har inden for rammerne af programmet for at gennemføre deres ønskede ændringer i det allerede vedtagne program.

Under henvisning til ovenstående bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Kan medlemsstaterne selv foretage ændringer i deres egne beskyttede områder, der hører under NATURA 2000-programmet?
2. Har Kommissionen ret til at gribe ind over for medlemsstaternes ønskede ændringer, der vedrører deres egne beskyttede områder, f.eks. ved at forbyde ændringernes gennemførelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(2. juni 1997)

Ifølge direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾ skal der oprettes et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen Natura 2000. Med henblik herpå skal medlemsstaterne foreslå en national liste over områder, der tænkes udpeget som særlige bevaringsområder. På grundlag heraf udarbejder Kommissionen i samråd med de enkelte medlemsstater et udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning. Til slut udpeger medlemsstaterne lokaliteterne på Fællesskabets liste som særlige bevaringsområder.

Hvis en medlemsstat har til hensigt at ændre et særligt bevaringsområde, der hører under Natura 2000, og denne ændring reducerer det beskyttede område, skal situationen bedømmes i lyset af direktivets artikel 6.

Hvis ændringen skader lokalitetens integritet, kan den kun gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser. Medlemsstaten skal først sikre sig, at der virkelig ikke findes nogen alternativ løsning. Her udover skal medlemsstaten træffe alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Kommissionen skal underrettes om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Kommissionen kan yderligere blive involveret i sager, hvor den skal udtale sig om en lokalitet med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, i tilfælde hvor medlemsstaten påberåber sig andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser end hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed.

Generelt overvåger Kommissionen, hvorledes direktivet anvendes, og hvis den finder, at kravene i direktivet ikke er blevet overholdt, kan Kommissionen gribe ind i overensstemmelse med de beføjelser og procedurer, som den råder over i henhold til EF-traktaten.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

(97/C 373/230)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1697/97
af Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen
(20. maj 1997)

Om: Grænsearbejdere

1. Har Kommissionen kendskab til de nederlandske forslag fra statssekretæren for sociale anliggender og folkesundhed om ændring af kongelig anordning nr. 164?
2. Har Kommissionen rettet henvendelse til den nederlandske regering om denne sag?
3. Er udelukkelsen af personer, der er berettiget til ydelser i forbindelse med invaliditet, og som ikke bor i Nederlandene, navnlig grænsearbejderne, fra de nederlandske socialforsikringer forenelig med forordning nr. 1408/71 og Domstolens retspraksis på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Padraig Flynn

(5. juni 1997)

1. Forhåndværende grænsearbejdere har meddelt Kommissionen, at den nederlandske regering har til hensigt at ændre kongelig anordning nr. 164, og bl.a. denne personkategoris stilling inden for de almindelige sikringsordninger i Nederlandene. Den nederlandske regering skulle have til hensigt at stille krav om bopæl for forhåndværende grænsearbejde på fuld invalidepension, hvorved de pågældende vil blive udelukket fra sikringsordningerne.
2. Kommissionen har henvendt sig til de nederlandske myndigheder for at høre deres mening om, hvorvidt udelukkelse af forhåndværende grænsearbejdere på fuld invalidepension fra de almindelige sikringsordninger er forenelig med fællesskabslovgivningen.
3. Kommissionen undersøger spørgsmålet nærmere, når de nederlandske myndigheders svar foreligger. I den forbindelse skal Kommissionen henlede det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾. I henhold til denne bestemmelse skulle den medlemsstat, hvor en given person har arbejdet, kunne gøre en bestemmelse om bopæl gældende over for vedkommende, såfremt vedkommende definitivt er ophørt med enhver form for erhvervsaktivitet. Domstolen er dog i øjeblikket ved at undersøge, hvordan denne bestemmelse skal fortolkes i forbindelse med sag C275/96 (Kuusijärvi). Der bør også tages hensyn til Domstolens stilling i nævnte sag.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971.

(97/C 373/231)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1757/97
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(27. maj 1997)

Om: Fremme af folks ansvarsfølelse for smitten med AIDS og sundhedsmæssig og social støtte til de syge

Ifølge oplysninger fra Det Europæiske Center for Epidemiologisk Overvågning af AIDS blev der i de første ni måneder af 1996 diagnosticeret 17.778 tilfælde af AIDS. I alt er siden epidemiens start 167.021 personer blevet smittet.

I de specialiserede sundhedstidskrifter har det skabt forundring, at forebyggelseskampagnerne ikke er mere omfattende og effektive ved at yde støtte og individuel sundhedsmæssig, psykologisk, social og økonomisk opfølgning omkring hver AIDS-patient eller smittebærer for at kunne give en reel støtte med oplysninger og med at skabe bevidsthed om deres eget personlige ansvar for at hindre denne sygdom i fortsat at brede sig.

Den europæiske sundhedstruktur kan og bør vide, hvordan de nuværende syge og smittebærere skal behandles. Imidlertid bliver de iværksatte programmer, i stedet for at udføre denne sundhedsmæssige og sociale funktion, i befolkningens øjne sløret med katastrofemeddelelser, som om det var en guddommelig straf, som ingen kan gøre noget ved.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke af de godkendte projekter der indeholder denne målsætning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(16. juni 1997)*

Parlamentet og Rådet vedtog ved afgørelse nr. 647/96/EF af 29. marts 1996 ⁽¹⁾ Fællesskabets handlingsprogram vedrørende forebyggelse af AIDS og visse andre smitsomme sygdomme (1996-2000). I dette program fastsættes der en række aktioner og foranstaltninger med sigte på at indbringe en fællesskabsdimension og -merværdi i forebyggelsen af AIDS. Programmets aktioner er fordelt under fire hovedemner:

- overvågning af og kontrol med smitsomme sygdomme, med henblik på at bidrage til en forbedring af dataene om smitsomme sygdomme og koordineringen af systemerne til overvågning af disse sygdomme;
- bekæmpelse af overførsel af HIV-virus og andre seksuelt overførte sygdomme, navnlig hvad angår risikoadfærd (narkomani, prostitution, risikobetonet sex) og særlige situationer (fængsler, rejser);
- information, undervisning og uddannelse;
- støtte til HIV/AIDS-smittede samt bekæmpelse af diskrimination.

Fællesskabets handlingsprogram lægger i lighed med den nationale politik for forebyggelse af AIDS i medlemsstaterne særlig vægt på sygdommens epidemiologi set i forhold til de måder, sygdommen overføres på, forebyggelse af smitte rettet mod de mest udsatte målgrupper og bistand til seropositive personer. Denne strategi udelukker dog ikke en passende information og undervisning af offentligheden og især de unge.

De fleste af de projekter, der understøttes af programmet, følger de retningslinjer, det ærede medlem nævner.

Som supplement til dette svar tilsender Kommissionen det ærede medlem en liste over de projekter, der blev finansieret i 1996, og Kommissionens ⁽²⁾ beretning til Rådet og Parlamentet om gennemførelsen af handlingsplanen »Europa mod AIDS 1994-1995«.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 16.4.1996.

⁽²⁾ Dok. KOM(96) 720 endelig udg.

(97/C 373/232)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1794/97**af Luigi Colajanni (PSE) til Kommissionen***(16. maj 1997)*

Om: Konkrete aktioner til beskyttelse af kulturarven og den kreative arv i Middelhavsområdet

I sluteklæringen fra Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona den 27.-28. november 1995 præciseres det, at det er nødvendigt at »fremsætte konkrete forslag til handling på bl.a. følgende områder: kulturarv og kreativ arv...«. I sin beslutning af 13. marts 1997 (A4-0027/97) opfordrer Parlamentet Kommissionen til at »fremme et nyt program for at beskytte kulturarven i Euro-Middelhavslandene og restaurere, vedligeholde og udbrede kendskabet til historiske og arkæologiske værker o.l. i tredjelande i Middelhavsområdet«.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse om:

1. trufne foranstaltninger, begrundelsen for allerede trufne valg og perspektiverne på kort og mellemlang sigt?
2. foranstaltninger, der er truffet for at knytte institutioner og mellemstatslige eller ikke-statslige organisationer sammen, der allerede har gjort erfaringer inden for kulturarv og kreativ arv, med henblik på fastlæggelse af en arbejdsmetode og udvælgelse af prioriterede aktioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin*(9. juni 1997)*

Spørgsmålet om kulturarven blev behandlet på den første ministerkonference efter konferencen i Barcelona i forbindelse med Euro-Middelhavslandenes partnerskab. De 27 kulturministre fra Fællesskabet og middelhavslandene holdt møde i Bologna den 21. og 22. april 1996 om bevarelse af kulturarven i Euro-Middelhavslandene.

Ministrene godkendte en erklæring med en række prioriterede spørgsmål i forbindelse med samarbejdet.

I Bologna-erklæringen blev Kommissionen anmodet om at følge konferencen op og at iværksætte projekter til bevarelse af kulturelle værdier. Den 9. og 10. september 1996 blev der således afholdt et første møde med de 27 kulturministeriers repræsentanter samt repræsentanter for internationale organisationer med det formål at finde frem til regionalprojekter med den størst mulige deltagelse af Euro-Middelhavslændene. Der blev fremlagt ca. et hundrede forslag, og man drøftede gennemførelsesbestemmelser til disse forslag og målet hermed.

Den 20. og 21. december 1996 var der på et andet ekspertmøde mulighed for at uddybe drøftelserne og at udarbejde 21 regionalprojekter af betydning for Euro-Middelhavslændene. Man er i øjeblikket ved at foretage en evaluering og endelig gennemgang af finansieringsansøgningerne med henblik på gennem MEDA-programmet at finansiere 16 projekter, hvoraf en del gennemføres over 3 år. Det er målet at indlede et konkret samarbejde i 1997.

De statslige og ikke-statslige organisationer, der tager sig af kultur- og kunstsatte, deltager i alle faser af tilrettelæggelsen af samarbejdet. De blev opfordret hertil på Bologna-konferencen og har derefter medvirket i udarbejdelsen af projekterne enten ved deltagelse i ekspertmøder eller i projektkoordinationen.

(97/C 373/233)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1800/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(28. maj 1997)

Om: Fornærmende tyrkisk provokation af det økumeniske patriarkat i Istanbul

I et uhørt brev fra den tyrkiske ambassade i Bruxelles, underskrevet af ambassadesekretær Cemil Karaman, meddeles det Etienne Quintiens, sekretær for sammenslutningen af kristne kirker i Belgien, at der ikke findes »et økumenisk patriarkat i Istanbul«, men »et patriarkat i Fanari«, og at breve adresseret til »det økumeniske patriarkat«, vil blive sendt tilbage til afsenderen.

Hvorledes forholder Kommissionen sig til denne fornærmende tyrkiske provokation, og hvordan vil den reagere på sådanne udspil fra et land, der har ambition om EU-medlemskab men overhovedet ikke opfører sig som et europæisk land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek
(24. juni 1997)

Det er Kommissionens opfattelse, at sagen ligger uden for dens kompetence.

(97/C 373/234)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1825/97
af Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) til Kommissionen
(28. maj 1997)

Om: Import af landbrugsprodukter i Valencia-området

I Valencia-området importeres der mange landbrugsprodukter fra tredjelande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union. Det drejer sig blandt andet om vin, ris, grøntsager, honning, tørfrugter, jordmandler og citrusfrugter, som ofte når frem uden at blive kontrolleret eller overvåget med henblik på opfyldelsen af de plantebeskyttelsesnormer, EU har fastsat.

Som Kommissionen allerede er bekendt med, har man opdaget, at forskellige kartoffelleverancer fra Egypten ikke opfylder normerne med den risiko, dette indebærer.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke analoge kontrolforanstaltninger den agter at træffe i forbindelse med disse produkter, der importeres fra tredjelande, med henblik på at håndhæve de kvalitetsnormer, som Den Europæiske Union har fastsat, plantebeskyttelsesnormerne og minimumsgrænserne for pesticidrester?

Tager Kommissionen højde for de økonomiske følgevirkninger, som denne import har for landmændenes indkomster i Middelhavsområdet og nærmere bestemt i Valencia-området?

Hvordan agter Kommissionen at kontrollere denne import effektivt og yde det valencianske landbrug kompensation for den overlast, det lider som følge af den manglende kontrol med nævnte import?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(24. juni 1997)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-1726/96 fra Joan Vallvé (¹).

(¹) EFT C 11 af 13.1.1997.

(97/C 373/235)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1919/97

af Ian White (PSE) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Koncessioner til handicappede studerende

Kan Kommissionen oplyse, om der eksisterer et særligt kort, der gør det muligt for handicappede studerende at få adgang til visse »faciliteter« til nedsat pris, det være sig muligheden for at benytte offentlige tjenesteydelser, transportmidler, kulturtilbud, museer, forskellige uddannelses tilbud.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(27. juni 1997)

Som en konsekvens af subsidiaritetsprincippet varierer det fra medlemsstat til medlemsstat, hvilke bestemmelser der gælder for udstedelse af særlige kort til handicappede studerende, der gør det muligt for disse at få adgang til visse »faciliteter« til nedsat pris, det være sig muligheden for at benytte offentlige tjenesteydelser, transportmidler, kulturtilbud, museer, forskellige uddannelses tilbud.

På europæisk plan er der imidlertid på undervisningsområdet mulighed for, at handicappede studerende, der ønsker at studere ved et universitet eller en højere læreanstalt i en anden medlemsstat, kan modtage maksimumbeløbene for de Erasmus-stipendier, der gives til mobilitet inden for de højere uddannelser som led i Fællesskabets uddannelseshandlingsprogram Sokrates.

Desuden har Fællesskabets indsats ført til en harmonisering af logoet på de særlige parkeringskort, der udstedes til handicappede for at gøre det lettere for dem at få adgang til og at reservere sådanne pladser i samtlige medlemsstater. Handicappede studerende, der modtager Erasmus-stipendier, kan således benytte disse, uanset hvor de tager hen i EU.

(97/C 373/236)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1937/97

af Charles Goerens (ELDR) til Kommissionen

(4. juni 1997)

Om: Særlige bidrag til den belgiske socialsikringsordning og grænsearbejdere

De belgiske grænsearbejdere, der er beskæftigede i Luxembourg, har stadig pligt til at betale det særlige bidrag til den sociale sikring i Belgien i henhold til en ordning, der blev indført i 1994. Medens man godt kan acceptere, at denne ordning gælder for skattepligtige husstande, der har indtægter i såvel Belgien som i udlandet, så forekommer det yderst anfægteligt, at de forsikrede, der kun har indtægter i udlandet skal underlægges denne ordning, når de alligevel ikke har nogen supplerende social beskyttelse som følge af deres bidrag, og navnlig i lyset af, at de er underlagt den sociale sikringsordning i det land, hvor de arbejder, og som de har pligt til at være tilsluttet. Efter en lang række individuelle klager og henvendelser fra fagforeninger har de belgiske myndigheder endelig anerkendt, at denne fremgangsmåde muligvis er en overtrædelse af principperne om, at man ikke kan dobbeltbeskattes, og de på området gældende fællesskabsbestemmelser, men alligevel er der indtil videre ikke foretaget en ændring af de administrative procedurer.

Hvorledes forholder Kommissionen sig til dette problem?

Er denne fremgangsmåde i overensstemmelse med forordning nr. 1408/71, hvori det i artikel 13 hedder, at en arbejdstager, der er beskæftiget på en medlemsstats område, er omfattet af denne stats lovgivning hvad angår rettigheder og pligter i forbindelse med social sikring?

Kan denne praksis ikke karakteriseres som en forskelsbehandling set på baggrund af Fællesskabets retsakter og jurisprudens?

Mener Kommissionen i givet fald ikke, at man bør henholde sig til fællesskabsbestemmelserne herom, og at det i dette tilfælde udelukkende er den luxembourgske lovgivning, der bør finde anvendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(26. juni 1997)

Kommissionen mener, at det særlige bidrag til den belgiske socialsikringsordning, der betales af belgiske grænsearbejdere, som arbejder i Luxembourg og befinder sig i den af det ærede parlamentsmedlem beskrevne situation, er i strid med bestemmelserne i forordning (EØF) 1408/71 om koordinering af medlemsstaternes socialsikringsordninger. ⁽¹⁾

Efter Kommissionens indgriben har de belgiske myndigheder lovet at tilpasse lovgivningen, således at man fremover ved fastsættelse af det særlige socialsikringsbidrag ikke vil tage udgangspunkt i den udenlandske indkomst for arbejdstagere, der er beskæftiget i udlandet og underlagt det udenlandske socialsikringssystem.

Den belgiske lov på dette område offentliggøres snarest. Loven vil være gældende med tilbagevirkende kraft at regne fra den dag, hvor den indklagede foranstaltning trådte i kraft.

⁽¹⁾ En opdateret udgave af denne forordning blev vedtaget ved forordning (EF) 118/97 af 02.12.1996, EFT L 28 af 30.1.1997.

(97/C 373/237)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1940/97

af Fernando Moniz (PSE) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: Beretning fra Det Europæiske Center for Forskning og Bekæmpelse af Racisme og Antisemitisme

I en nylig beretning fra Det Europæiske Center for Forskning og Bekæmpelse af Racisme og Antisemitisme er der visse passager om Portugal, som fordrejer sandheden og skader landets image og portugisernes gode rygte generelt.

I beretningen konkluderes det blandt andet, at 1996 var præget af racisme og fremmedhad mod sigøjnerne, og at situationen er kendetegnet ved en vis institutionaliseret racisme.

Allerede ved en første betragtning fremgår det, at disse passager indgår i en ondsindet kampagne mod et land og et folk, som i modsætning til konklusionerne i beretningen frembyder et virkeligt eksempel på demokratisk tolerance, samfundssind og kultur.

Eftersom ovennævnte beretning er finansieret af Europa-Kommissionen (men ikke udgivet af den, som fejlagtigt angivet i nogle medier), bedes Kommissionen besvare følgende:

Er den enig i beretningens konklusioner? Hvilke foranstaltninger agter den i benægtende fald at træffe for at lade sandheden komme frem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(20. juni 1997)

Den beretning, som det ærede parlamentsmedlem nævner, er udgivet af Det Europæiske Center for Forskning og Bekæmpelse af Racisme og Antisemitisme. Det påhviler dette center at varetage sit ansvar og i givet fald at berigtige eventuelle fejl.

Det tilkommer ikke Kommissionen at udtale sig om indholdet af denne beretning, da der er tale om en undersøgelse af videnskabelig og akademisk karakter.

Kommissionen ønsker imidlertid at understrege, at alene det forhold, at denne ikke-statslige organisation har modtaget fællesskabsfinansiering til udgivelsen af omtalte beretning ikke nødvendigvis indebærer, at Kommissionen er enig i konklusionerne i den omtalte beretning.

(97/C 373/238)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-1958/97

af Per Gahrton (V) til Kommissionen

(28. maj 1997)

Om: Subsidiaritetsprincippet

Ifølge Edinburgh-aftalen skal subsidiaritetsprincippet anvendes i øget omfang. Kan Kommissionen venligst forelægge en liste over samtlige EF-retsregler, som siden Edinburgh-aftalens ikrafttrædelse er blevet ændret på den måde, at de beslutningstagende beføjelser er blevet decentraliseret og flyttet fra EU-institutioner til beslutningstagende organer, som er tættere på borgerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(17. juni 1997)

Kommissionen har siden Det Europæiske Råd i Edinburgh regelmæssigt aflagt rapport om sin indsats med hensyn til gennemførelse af nærhedsprincippet. De oplysninger, som det ærede medlem efterlyser, findes i følgende rapporter, der er udarbejdet om netop dette spørgsmål:

- Kommissionens rapport til Det Europæiske Råd om tilpasning af gældende lovgivning til nærhedsprincippet KOM(93) 545 endelig udgave, oversendt den 29. november 1993
- Kommissionens rapport til Det Europæiske Råd om anvendelsen af nærhedsprincippet KOM(94) 533 endelig udgave, oversendt den 25. november 1994
- »Bedre lovgivning«, Kommissionens rapport til Det Europæiske Råd om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt om forenkling og kodificering CFE(95) 580 endelig udgave, oversendt den 24. november 1995
- Kommissionens midtvejsrapport til Det Europæiske Råd om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne CFE(96) 2 endelig udgave, oversendt den 14. juni 1996
- »Bedre lovgivning« 1996, Kommissionens rapport til Det Europæiske Råd om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt om forenkling og kodificering CFE(96) 7 endelig udgave, oversendt den 27. november 1996.